

திருக்கருவைத் தலபுராணம்.

இஃது

செற்குன்றகர்த் தொண்டைமண்டல வேளாள மரபு

சொ. வீரப்ப முதலியாரவர்களாலும்

கரிவலம் வந்தநல்லூரென்னும் கருவையம்பதியில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான்

ம. ஆறுமுகஞ் செட்டியாரவர்களும்

அவ்வூர்த் தேவஸ்தானத் தர்மகர்த்தர் ஸ்ரீமான்

சொ. ராமசாமி செட்டியாரவர்களும்

ஆகிய இருவரின் வேண்டிகோட் கையாந்து

சுவாமிச் சமஸ்தான வித்தவான வட்டிசேரி

ச திருமலைவேற் கவி:யாரவர்களாலும்

இயற்றியது

வீரப்ப முதலியாரவர்களாற் சொல்லப்பட்ட சநுக்கங்கட் குள்

சில பாக்கட்கும அவற்றின் மதனில வீ களவும

திருமலைவேற் கவி:யாரவர்களாற் சொல்லப்பட்ட சநுக்கங்கட்

குள் சில பாக்கட்கும அவற்றின் மதனில தி. களவுந்

குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது— இதனுடன்

வரதுங்க பாண்டியன் சரித்திரமும் சேர்க்குக

கரிவலம் வந்தநல்லூரென்னும் ஸ்ரீ. கருவையம்பதி

வ. மருதப்பஞ் செட்டியாரவர்கள்

ஆ. மருதப்பஞ் செட்டியாரவர்கள்

இவ்விருவர்களின் பொருளுதவியால்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் பலர் பிரஸித்

தஞ்சை ஜி. எஸ். மணியா அண்டி கம்பெனியாரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919.

போடிநாடக்கனூரிலிருக்கும்
கு. அண்ணாமலைப் பிள்ளையவர்க

ளிபற்றியவை.

அகவல் விருத்தம்.

அண்டமெலாம் படைதளிததுத் தடைத்தருளும்
பெருவினையாட் டாற்றும் பெம்மாற்
குண்டுகொலோ வேறுதிரு வினையாட்
லெனினுமன்ப நுள்ளங் காதல்
கொண்டுபிரி பத்திருநறிக ஈலக்கியமா
யங்காங்குத் குழைந்தி லீலை
விண்டலமும் புகழ்ந்திடுமா புரிதவது
மவற் குரிமை வினையாட் டாமால். (1)

கலிப்பா.

அத்தகைய திருவினையாட் டன்பர்க்காப பலதலத்தும்
வித்தகமாய புரிந்ததுபால் வியனகருவைத திருத்தலத்திற்
சித்தமுமவ் றுயற்றியநற நிருவினையா டறசரிதந
துத்தியஞ்சேர் வடமொழியிற றுலங்குறக்கண் டருத்தமிழில்

கலத்துறை.

மொழிபெ யர்த்துப்பல சருக்கமா வியற்றினன் முன்னு
ழிழிவில் வீரப்ப னெனுமொரு பாவலோ னிங்கி
தொழிய மற்றுள கதைகளைப் பத்தியா யோர்ந்து
பொழியுங் காரினெம் போல்பவர் வாட்டத்தைப் போக்க.(3)

அகவல் விருத்தம்.

சொற்பொரு ளென்னு மிவற்றிடை மிகவுஞ்
சுவையுறத் தகடவிர் மேன்மைக்
கற்பென லிலைத்துத் திசையெலாம் பாவக்
கவிசளாக் கழறினன் முக்பட்

டற்பர னடித்கா மரைமலர் குடுந
தலையினன் பிறர்பொநு ளாசை
யற்புழ மில்லா னடியவர்க கினியா
னைந்திலக் கணமுநன் கரிநீகான (4)

அறுசீக்கழி நெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்
எனக்கு மினியான் சிவகிரரபெட்டி ரீரி பிறகுலகு [னிற்
தனக்குத் திலகம மோனொளிரபூ சாரிக சுவண்டன் பட்டித
கனக்கு முடினனவாய்கழ வா ரீவான நிற்றுகளங்கமுற
மனக்கும பனுகொப ராயநிநு ரீலீவாற கனிரா வலன்மா
கோ. (5)

மாரகயன்கோட டைய

பழனிச்சாமியாசாரியரவர்க

னிய ந றிய வை

ஆசிரியருத்தம்

ஊருணிரீர் நிறைகதாமே யுவாரநி யுடையுடை ந
முலக வாறு
பேரறிவா ளனநிநுவன றுஞ்சொற்க நியசெய்வார்
பெரிய ரொன்று
நேருரைக்கோர் சான்றாததன் னிறைமகியூற் பலகலை
னிலவத கக்க
சீரூள்வாய் மைப்புனிதன றிநாமலவேற் கவிராச
சங்கே றுமால (1)

சங்கமுறுங் குழையனைத்தென கருவைகொப பால்வண்ணத்
தாணு வைபபூந்
கங்கையணி சடையனையென கண்ணுதலைப பாடுமன்பு
கனிந்தே முண்ணந்

துங்கவரி கேசபுரந் துலங்குமணி வாசகனார்

துணைச்சிர் பாடு

மங்கலவிங் கிதமதுர வாக்கிசைந்த பெருங்கருணைத்

வள்ளன் மன்றோ

(2)

கற்றறிந்த மேதையாதங் கடனெனப் புயிர்க்குயிராய்க்

கலந்து மேவப்

பெற்றசிவன் துணைப்போதனும பெற்றியெனு மறைமுறைபிற

பிறங்கு நீதி

புற்றறிந்த மெய்யறிவா லொப்பணைநா யகன்சரித

முல்வந்தே மீயாது

நற்றவஞ்செய் திருமலைவேற் கவிராச நம்பியின்சீர்

கவிவற் பாற்றோ.

(3)

மேற்கூறிய அங்குகில் வசிக்கும்

சுந்தரவாசாரியரடங்க

ளியற்றியவை.

கலப்பா.

கரிவலகன் எனர்மேவுங் கடவுடரு வினையாடற்

சரிதமதைப் புராணமதாத் தமிழ்க்கவியா வினிதுரைத்தான்

விரிதருமிப் புலியிலுள்ளார் வியந்துரைக்க விஃதுரைத்த

வரியபெருங் கவிஞர்பிரா னெவன்கொலெனி னறைகுதுமால்

சூசிய விருத்தம்.

வன்னந் தருமஞ் சளைப்பூசி மணஞ்சேர்

நறுப்பூம் புனலினிடை

மகிழ்ந்து குடைந்து வினையாடு மடவா

ொனச்செவ் வனசமலர்ப்

பொன்னக தாஸை யொண்பவளச் செங்கா
 லுழுது பொலஞ்சிறைபிற்
 புரண்டு சேவன் மதிமருண்டோர் புறத்தே
 யொதுங்கச் சூட்டுவெண்பேட்
 டன்னம் பொலியும் வாவிகளாகு மெட்டி
 சேரி யவகரித்தோ
 னருமைப் புலவர் குலதிலக மான
 சங்குக் கவிராசன
 முன்னந் தத்த சுகுமாரன் முதுசீ
 ரமகு மிகுமாரன்
 முளரித் திருவாழ் புயபாரன் முகில்லோ
 லெவர்க் கு முபகாரன் (2)

முன்பா லங்கொண் மணியிடாறு முதலாம்
 ி முமை பரம்பொ நளின்
 முவாச சைவ சமயநெறி முறைபிற
 • திற்பா"நலமுடையா
 னென்பா லுழுவ லன்பு நூட் பிழைந்த
 சங்குக் கவிராச
 னென்னுங் கவனி யறிவுசிறந் திலங்குஞ்
 ச குண மாணியைத்
 தன்பா லகனாப பண்டை யருந் தவத்தாற்
 பயங்க திருத்தாஸை
 தக்கோர சிந்தை யனைத்தினுஞ்சந் ததயாபிற
 றிருக்குந் தகையாளன்
 மனமார் மீது மிக்கபுகழ் வளரத்
 திகழு முததமனமா
 மலைபோற் தீப மனையந்ரு மலைவெற
 கவிரா வலனமாதோ. (3)

சிவசிரிச் சமஸ்தான வித்துவான் எட்டி சேரியிலிருக்கும்
 அருணாசலக் கவிராயரவர்க
 னியற்றியது.

அ-விநுத்தம்.

முன்னகரத் தங்குமுத நிகர்தருசெத் தமிழ்ப்பா
 மொழிந்துதவம பெற்றவன்கோ விற்பணிக்கு முனனாட்
 கன்னகரப புரிந்தசங்குக் கவிஞர்பிரான் பேரன்
 கருணையி குமென துபெருந் தந்தையெனச் சொலுங்கா
 ரன்னகர தலசசங்குக் கவிஞனருந் தவத்தா
 லவதரித்த திருமலைவேற் பாவேந்தன கருவை
 நன்னகரத் தலபுரா ணாபகர்த்தா னதனை
 நன்குமிகப் புகழ்ந்துகையா நாவலரிங் கெவரோ. (1)

இத்தலபுராண்மியற்றிய

ச. திருமலைவேற கவிராயரவர்கள் குமாரர்
 சங்குக் கவிராயரவர்க
 னியற்றியவை. "

அ-விநுத்தம்.

திருநாவையம் பதினாறு புகழ்ந் துணாககச
 சிறந்தபல வாமனித் தீலங்குறு
 கருநாவையா பதிவா பரமன்மான மியததைக்
 கடல்குடைந் தமரருக் கருநாண்
 மருநையம் பதினா னுதைநல் கமுதின
 மதுரமே யிதனமது ரமென
 வெருநாவையம் பதியா வுளக்களிப் புலவோர்
 மிகவியந் துடைத்திட. மாறேதா. (1)

பொருவறம் புனிதச் செழுந்தமிழ்க் கவிபாற்
 பொருட்சுவை சொற்குவை பொருந்த
 வெருபுரா னாமதா கப்பகர்த்தென்று
 முயர்நிறைக் கருங்கட லுடுதத

கிருகிவத் தழியாப் பெரும்புகழ்ச் சமைப்பான்
 மெமக்கும்வைத் தனனெமை யீன்றோன்
 மிருமலை வேற்பா வலர்பிரா னவன்பொற்
 மிருவடி சிந்தைவைத் திடுவாம்.

செவ்வற்குளத்திலிருக்கும்
 கந்தசாமிப் புலவரவர்க
 ளியற்றியது.

பத்திக்கு மினியபெருந் திருவருட்கும பலகலையும
 பயிலு துடப்ப
 புத்திக்கு மிருப்பிடமாத் திருமலைவேற் களிஞ்ஞெனப்
 புகழும் துயோ
 னெத்திகும் புகழ்கருவைத் தலபுரா னத்தையினி
 தியுற்ற லாலே
 சித்திக்கு றினைத்தவெலாம் படிப்பவர்க்குங் கேட்பவர்க்குந்
 தினமு மாதோ. (1)

தென்மலை
 ராமசாமிச் செட்டியாரவர்க
 ளியற்றியது.

அவிநத்தம்
 வருமலைவா ரிதியமுதற் தருமதூர நானினுககே
 மணங்கூர் சந்தப்
 பெருமலைபத் தவமுனிவ ன்ணையசங்குக் களிராசன்
 பெற்ற செல்வத்

திருமலைவேற் கவிஞனுரை புராணமெனு மிவவழுதந்
தித்திப் பென்றுந்
தருமலைபா விபற்புலவர் நானினுக்குஞ் செவிக்குஞ்சிந்
தைக்குந் தானே. (1)

சிவகிரிச்சமஸ்தான வித்துவான்
இராயகிரிமா அணைக்கரை முத்துப் புலவரவர்கள் குமாரரும
மஹாரத் தமிழ்ச்சங்கத்திற் கல்வி பயில்பவருமாகிய

சாமிதாதப்புலவரவர்க

ளிபற்றியன.

ஆசிரியநுத்தம்.

சீர்பரவித் துலங்குசிவ கிரிச்சமஸ்தா னக்கவிஞர்
திணை வாகத்
தார்புனையும் பாபுய சயிலனெட்டி சேரிபவ
தரித்தோன் முந்நீர்ப்
பார்புகழ்சுந் குக்கவிஞ னீன்றகதன் பரங்கிரியாம்
பதியில் வாழு
மேற்பெறுமற் புதமிருசன் முகனடிப்போ தெப்போது
மேத்து நாவான். (1)

பொருமலைவே லாவலயப் புனியின்மிசை பதிகபுகழ்
பொருத்துந் கற்ப
தருமலைவே யுறத்தினுந் தாமுணரா ரிடத்தணுகாத்
தகைமை பாளன்
றிருமலைவே லெனுங்கவிஞன் பவத்தாலன் பொடுதனைச்சிந்
திப்போ ராமே
வருமலைவே தனைபடைபா தருள்கருவை பான்சரிதம்
வழுத்தி னானல். (2)

திருக்களவுடைபான் துணை.

திருக்கருவைத் தலபுராணம்.

காப்பு.

தி.—அகவல் விடுத்தம்.

திருவுலவு மார்பனுமச் செழுங்கமலப் பொருட்டுறையுந்

தேவும் போற்றும்

கருவைநகர்க் களவினிழற் கடவுடிருச் சரிதமதைத்

கனிவா யின்ப

மருவுசெழுத் தமிழ்க்கவியா லுரைக்கவெமக்கொருதுணையாம்

வளர்பொற் குன்றத்

தருளியெனப் பொழியுமத னைங்காக்குஞ் சாததினிகை

யடிகண் மாடுதா.

(1)

பா யி ர ம்.

தி.—நூற்பயன்—வேறு.

மருப்பொலி களவினீழல் வைகுபால வண்ணநாதன்

றிருப்பெருஞ் சரித்தத்தன்னைச் செவியினு லினிதுகேட்போ

கிருப்புறு பொருள்கள்யாவும்பெறுவார்முன் ளினையெவல்வ

ரிருப்பொஞ் ஞான்றுமீச னினையடிநிழ் லின்மாதோ (2)

கடவுள் வணக்கம்.

தி.—சிவபெருமான் கல்ப்பா

பொங்குதிருக் கருணையுடன் புவனமனைத் தையுயின்ற

பைங்கொடியி னெடுமருவும் பவளநெடுங் கிரியைநலந்

தங்குமலர் வாசமுரீர்த் தண்மையுஞ்சொற் பொருளுமென

வெங்குதிறைத் திலகுதனிப் பரம்பொருளை யிறைஞ்சுதுமால்

தி.—பால்விண்ணநாதர் என்சீர் விருத்தம்.

திருவினாதுகனும் பதமலேவதனுந் தேடநின்றவன் தேவர்
யாவரும், வெருவவந்த வெவ்விடமருந்தி யவ்விபுதர்தம் மை
யுய்வித்தவித்தகனி நுலிகம்பினோடு லகம்பாவையுமீன்றவன்
புடையிதைவி யொப்பனை, மருவுநாயகன் கருவைமேவுபால்
வண்ணென்று நமமனத்துளானரோ. (4)

தி.—ஒப்பாணையம்மாள் கலிப்பா.

அடியர்ப்பவப் பிணிககற்று மருமருந்தைப் பசியதிரு
வடிவமுது மனத்தையொரு மருப்புடை நற் களிற்றை
பிடியைநறு வ்களவினிழற் பெருமாணைப் புணர்மாணைப்
படிமுழுது மீனறருளொப்பனை யுமையை நினைகுதுமால்.(5)

தி.—சபாலிங்கநாதர் அறுசீர்வருத்தம்.

வன்பவமகற்று ந்தாயவரநதி மடந்தை கண்ணுற்
றின்பவாரிதியின் மூழ்கியிரு விழிகளிக்க முன்னு
ளன்பொடுநட னஞ்செய்தவ ருட்சபா லிங்கநாதன்
றன்பதமலரை யென்றுந்தலைமிகசப் புனைந்து வாழ்வாம்.(6)

தி.—முகலிங்கநாதர் கலிப்பா.

தினமுமிமையவர் பாவுந்திருக கருவைப்பதி யினிடை
முனமதுல சவுந்தரியின் முதியதவத் தினுக்கிரங்க்
மனமகழ்வி லுடனினிது வந்துமுக லிங்கதெரி
சளமதுநல் கியபெருமான்றனை நிதம்வந்தனை புரிவாம். (7)

தி.—திருக்களவுடையான்.

சடையாணை வரமுதவச் சடை யாணைத் தனிச்சூலப்
படையாணை யெமகையினிப் படையாணைப் பவமரண

4-விபுதர்-தேவர். 5-அன்னம் அனமென நின்றது செய்யுள்
விகாரம். 6-வாநதி மடந்தை-கந்தை.

விடையாணைத் திருநெடுமால் விடையாணை மத்கயத்தோ
வடையாணைத் திருக்களா வுடையாணைப் பரவுதுமால். (8)

தி.—லகஷ்மணலிங்கர்.

கலகருது பாதகமகலக் கருத்தினிடை நினைத்துநெடுஞ்
சிலைக்கையி லக்குவன்பூசுத் திடக்கருணை புரிந்தபிரர்
னலக்க ணகற்றிடு கோமளாம்பிகையி னொடுமேவு
மிலக்குமணை சான்பதப போதெப்போது மிறைஞ்சுதுமால்

தி.—தகஷ்ணுழிந்தி.

தழலிடையுற்றிடு மெழுகொத்துளமுரு கிச்சலுசமலர்க்
கழலினைவிழ் ந்திறைஞ்சிய நால்வருக்குமுனையினுணையுடன்
செழுமறையின்பொருளசொலத்தென்றிசைநோக்கிக்கல்லாவி
னிழலிருத்தபரம் பொருளெந் நெஞ்சிலிருக தருள்செயுமால்.

தி.—பராசத்தி கல்விநத்தம்.

குத்திரப பேய்களாற் கோள்களால் வரு
மெத்திறப் பிடையு மிரியு மாறுதன்
பத்தருக் கருள்செயும் பாக்குடைப் பரா
சத்தியை நிதமுப வந்தனஞ் செய்வாமரோ. (11)

தி.—சித்திவநாயகர் அகவல் விநத்தம்

பொருளில் வெண்மதிடரு சென்னி
பொறுத்த செயபவளக் குன்றின்
மருவு பைங்கொடி முன்னீன்ற
மாசில் கற்பகத்தைத் தொண்டர்
பருவாரிருளை நீக்கும் பரிதியைச்
சுருதி பேத்துங்

8-பவமரணவிடையா னென்றதற்குச் செனை மாணமென்னு
மிரண்டினையும் விடுத்தவனென்பது பொருள். 10-அலக்கண்
துன்பம். 11-குத்திரம் குரூரம கோள்-கிரகம்.

கருவையம் பதிவாழ் சித்திக்
கனிற்றினை வணங்கு கற்பாம்.

(12)

தி.—விரசன்முகர்.

சீரமர் பசியதோகைச் சிகாவளத்தனை நடாத்திப்
பாரணந்தையு முன்னான்றிற் பகர்சிவநிசிப் போதேகி
போரிர வினுக்குட் சுற்றியுலவியே வநதநந்தம்
விரசன்முகன் பொற்பாதம் வேண்டியஞ்சலி செய்கிற்பாம்.

தி.—சேமநதிச்சித்திவிநாயகர் கலிப்பா.

பூமலிகற்பக நாட்டுப்பொன் னகர்நந்நகர்க் கிணையோ
நாமதனைக் காண்டுமெனச் செல்வதுபோ னனிலரிய
மாமணிமாளி கையோங்கி வயங்குதிருக் கருவையகர்ச்
சேமநதிக கரைமருவு சித்திவிநாயகன் றுணையே. (14)

தி.—நாமகளை அகவல் விடுத்தம்.

உலகுயி ரனைத்துமீன்ற சகுமுககதொரு வன்மேவுந்
தலைனியை மதுபசாலஞ் சாவமொய்த்தி கைகள்பாடு
மிலகுவெண் கமலப்பூவிலினி னு னீற்றிருக்குஞ் செஞ்சொற்
கலைமடந்தையை பெய்முள்ளாக கமலமாமலரில் வைப்பாம். ()

தி. சித்திரந்தேர் ஐயனார் கலிவிடுத்தம்.

விரத மாமுனி வோ ரொடு விண்ணவர்
கரதலங் குவிததேத தககளித தன
வரதநற் கருவைப்பதி வாழ்சிதா
விரதவை பணினை யடிபோற் றுவாம். (16)

வி.—திருநந்திதேவர் அகவல் விடுத்தம்.

விரிசனாழியு தாதல்கிழியு மழுககரமு மிலகவரை
வில்லொன் தேத்தித்

தரியலர்கள் புரமெரித்த வெந்தைபிரான் கணத்தயர்க்
 குத்தலை வனுகி
 யரிபிரமர் வந்தீன்மிக் கயிலைமுதற் கடைகாக்கு
 மையன் செய்ய
 கரமிசைவேத் திரமேந்து நந்திதிருவடி கமலவல்
 கருத்துன் வைப்பாம். (17)

தி.—தூரியன் முதலிய நவக்கிரக துதி—வேறு.
 அரவமணிப் பூணணிசடி லததண்ணலெம மானதிகமணம்
 விரவுமலர்த் தண்களளி னிழற்பெருமான் கருணைமிகவேண்
 டிப், பரவுமொனி கூர்னிமானமதாய்ப் போந்துபன்னாட்
 பணிந்தேத்து, மிரவிமுதற்கோள் பதம்பரவியெக் கோள்
 களையு மினிககளைவாம். (18)

தி.—அகத்தியர்.

அதிகபுகழாரி யனாலையமுன் னுட்புரிசித் தருணித்
 சேப, நதியினிடைச் சிலையுருவாயிருந்த வதுலாம்பிகைகூறு
 நயந்துமிக்க, துதிகொள்பிரதிட்டை புரிசித்தருளும் புகழு
 மிகத் துலங்கப்பெற்ற, பொதியவவரத் தவமுனிவர்பெரு
 மான்பொற்பத நிதமும்போற்று வேமால். (19)

தி.—திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனார்—வேறு.
 முடிவிலா வேதத்துறு பொருள் கயிலை
 முன்ன வன்றனை விட்ட கலாக்
 கொடிதிரு முலைப்பா லமுதுசெய் துலகிற்
 சைவமே குலவிடச் செய்த
 கடிகமழ் பொழில்சூழ் காழியுண் ஞான
 சம்பந் தன்கவு ணியர் பெருமா
 னடியினைக் கமல மலரினை யகத்தி
 னன்புற வணங்குதல் செய்வாம். (20)

வி.—திருநாவுக்கரசு நாயனார்—வேறு.

வஞ்சனை யமணர்கள் மேல்விக்கிவா ரிதியிற்றும்ந்து
துஞ்சிட விடும்போதக்கன் மிதவையிற்றுலங் கத்தோன்றிச்
செஞ்சொலான மச்சிவாயப் ப்திகமேசெப் புமப்பன்
கஞ்சநாண்மல ர்ப்பொற்பாதங் கருத்திடை யிருத்துவாமே.()

வி.—சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கலவிநீத்தம்.

கந்தநா றுங்குயிலை யிற்சேர லன்
வந்தசெய் கைநம்பர்க குரைவாய் மையா
னந்துலா வுதடந்திகழ் நாவ லூர்ச்
சுந்தரன் பதஞ்சென் னியிற் குடுவாம். (22)

வி. -மாணிக்கவாசகர் அகவல் விநீத்தம்.

கடலினை நிகர்க்கும் வா விக்கரையின் கணுயர் நதபூக
மடலவிழ்நற வினோடுவாளை கண்முகிலிற் றுவுங்
குடவளைமுத் தஞ்செய்யிற் கொழித்திடும் வாதவூர
னடியினைக் கமலம்போறறி யன்புறவழு த்துவாமே. (23)

வி.—அறுபத்துமூன்று நாயன்மாள்—வேறு.

சேயரிநதன் மமுதுட்டுஞ் சிறுத்தொண்டர் பதம்போற்றி
திருலீகண்ட ரிருசெழுங் கமலப்பதப் போற்றி
நேயமுள கண்ணப்ப நாயனார் பதம்போற்றி
நிறைகருனை பெருகுமமர் நீதியார்பதம போற்றி
பேய்முறைத் தண்டிச நாயனார்பதம் போற்றி
யிரியான் றன்குடிமாறநாயனார்பதம்போற்றி
துயசிவ பணிகிடைசெய்திருங் கதிபெற்றிடு நேயத்
தொண்டரனை வேர்கடிருத்துனை மலர்த்தாள்களும்போற்றி

வி.—வரதுங்கி—வேறு.

கரிவலமா நகர்க்கிறைவன் களவிலமர் பால்வண்ணக்
கடவுள் செம்பொற்

நிருவடிசூடிப முடியான்பா ராசர்முடி தோய்ந்து

சிவந்த தானா

னரியதமிழ்க் குரையாணி யதிவிராமன் முன்னோ

னவனி காக்கு

மருவலர் கோளரிஞான வரதுங்க னடியையநிதம்

வணங் குவாமே.

(25)

தி.—வித்தியாதந கலிவிநீத்தம்.

இந்தமெனும் புயியிசையோ ரணுத்துணையு மெவருமதிக்

குத்தரமில்லா வெமகஞர் திருக்கருணை கூர்ந்துபல

செத்தமிழ்நூற் பொருளுணர்த்திச் சீர்ததியருளிய முகவூர்க்

கந்தசுவாமிக் குருவைக் கருத்தினிடை யிருத்துணைமால். (26)

தி.—நூல்வழி அகவல்விநீத்தம்.

இத்தலபுராணத்திற் சொலுங்கதை முப்பத்தைந்தா

மிவற்றுளேழு

சுத்தபவுடிகத்தி லெட்டுப்பிரமகை வர்த்தத்திலொன்

பான் சொற்காந்தத்திற்

சித்தமகிழ்தரும் பதினொன்றுயர் பிரமாண்டத்தி

னெடுத்திரையுலாவும்

கத்துகடற்புவி புகழ்ச்சுதமுனி யுரைத்ததிருக்

கதைகளாமால்.

(27)

தி — நூல்செய்தந்திக் காரணம்—கலிப்பா

தலைமைபெறுங் கற்பகமா தருமிகவாசஞ் செயலால்

விவகருஞ்சீர்க் கனவான்கண் மேவுதலா லமுதார்சொற்

21-மிதவை-மாக்கலம். 22-சோலன்-சோன். 24-சேய்-சூழ்நை
25-உரையாணி-மாற்றறியுமானி, பராசர்-வேற்றாசர், வாரி-சூழ்
நிளம், தாழ்த்து-அமிழ்த்து, தஞ்சல்-இறத்தல்.

புலவர்சூழாம் பயிலுதலாற் பொருத்தவனக் கயமுறலா [ன்.
விலகியபொன்னகர்க்கிணையாமெழிற்கருவைப்பதிவாழ்வோ

விள்ளுதிருக் குறனிவிரு வேறுலகத் தியற்கையென
வள்ளுவர் கூறியமொழியை மறுத்தனனில் கவனெனவே
புள்ளமிக விபந்தெவரு முறைத்திடச் செல்வமுமுயர்ந்த
தென்னியகல்லியு முடையான சிவநேயந்தனிற் சுறந்தோன்.

இன்னமுதக விப்புலவோ ரிதயமகிழ் வுறத்தினமுங்
கன்னென வழுங்குசெழுங் கமலமலர்க் காதலத்தான்
மெனனவனே ராறுமுக ிரனருனிய புதல்வன்
மன்னவர்மெச்சிடுஞ் சைவவசிபர் திருக்குலத் துதித்தோன்.

என்னுமரு தப்பாரேர் திரனுமுய ரீகையருண்
மடர்னுசிவ பத்திபொறை வாய்மையறி வொழுக்கமுதற்
பன்னுகுண மனைத்துமொரு படிவமெடுத் துதித்ததெனத்
துன்னுதிரைக் கடலுலகர் துதித்திடவந் தவதரித்தோன்.

தாயினுமென் றனதருமைத் தந்தையினும் பதின்மடங்கு
நேபமதென்னிடைச்செலுத்திநிதமுமெனைப்புரந்தருள்வோ
அபபுகழ் வனமுர்ததித் தோன்றலருள் சுதன்பலது [ன்
லாயுமரு தப்பனெனு மறிஞர்கிச மணியுமரோ. (32)

பனிமலர்ப் பூங்களவுறையும் பரமன் மலர்ப்பதமகவா
வினியதிருச் சிந்தையினு னெனும்புகழ்ப் பால்வண்ணமுதி
னனிபுரி மாதவபலத்தான் ஞாலமிசை பவதரித்த
புனிதவரு னாசவவற் புதருணசிந் தாமணியும். (33)

மிகத்தயைகூர்ந் ததிசுமனவிருப்ப முடனெனை
யழைத்துச்
சுகத்திடைநா மெடுத்தவிந்தச் சனனமுறுதியைப்
பெறுவான்

ககத்தின்மிகு வளம்படைத்த தொங்கருவைத்
 திருத்தலத்தின்
 மகத்துவம் பாவையுமெடுத்து வயங்குதிராவிட
 மொழியில்.

(34)

அறையுநெடுங் திரைகருட்டு மகன்கடறபூ தலத்தினிடை
 புறையுமனைவரு மிகவுமுள மகிழ்வுற் றெளிதுணர
 நிறைமதூர முறுங்கனியா னிகழ்த்துதி பென்றாத்தனராற்
 குறையறுதிங் கரும்பருநதக கூலிகொடுப்பவர் தமைப்போல்

எறிதிரைப பாற்கடலமு தொத்தினிக்கு

மியறறமிழருமை

யறிதருதுண் மதியுடையோ ராகயவன்

னவருரையை

புதுதிபெனக் கடைப்பிடிக்கிங் குரைத்தனை

யானுயர்ந்தபுகழ்

செறிதருமத தென்கருவைத திருத்தலமாண்

மியத்தையரோ.

(36)

அரியபெரும புகழ்படைத்த புகண்டன் முன்னு

ளதிகதவம புரிநதுகதி யடைந்த வாறும

விரியுநெடுங் புனியனைத்து மீனறதேவி

வியன்சகள டிட்களங்கண் ணுறறவாறுந்

திரிபதகை நடங்கண்டவாறு நன்னிட்

சேபநதி யெனுநதிருப்பேர் பெற்றவாறும

பரியினுமை தேசுபெறத தவம்புரிந்தொப

பணியென்னுந் திருநாமம் படைத்தவாறும.

(37)

மாலயன் முன்னடி முடிதேடிய வந்நாளோ

மாசிவராத் திரியெனும் பேர்வாய்த்த வாறுந்

செமிரு னைக்கரன்வேற் கரணனபோடு

சிவசிவியிற் பூசனைசெய் திருந்தவாறு

57. சகனம்—உருவம். டிட்கனம்—உருவின்மை.

மேலவர் போற்றிய சிவராத்திரி யாகாளில்
 விரதமனுட் டிக்குமியல் புரைத்தவாறு
 நீலநிறத் திருமாலு மயனும் பஞ்ச
 லிங்க தெரிசனம பெற்று நின்றவாறும. (38)

வாரமுடன் சுக்கிரன் வேண்டுதற்கா கப்பால்
 வண்ணனெனுந் திருநாமா வந்தவாறு
 நாரதன்கா ளாயனெனு மிருவர் தம்பா
 னண்ணியவெம பாவமகல் வித்தவாறுஞ்
 சீரமர்நாற் றிசையினுநாற நேவர்காவல்
 செய்யுபுரிந் தியமவாதை தீர்த்தவாறுங்
 கோரமிகு தக்கனமகன காண்பான சென்று
 குறுகிய வானவர் சாப மடைந்தவாறும. (39)

சுரதருவோர் கிருக்களவா யுதித்தவாறுந்
 துலங்குறுஞ் செழுங்கமலத் தவிசின்மேவும்
 பிரமனெடு மான்முதலோர் சாபமுன்னுட்
 பேர்த்தவாறுஞ் சுரர்கோ னுதியோர்க்கு
 விரியியசாபந் தவிர்நது கருவையூர்க்கு
 விளங்குகரி வலநகர்ப்பேர் வந்தவாறு
 பிரியின்பாவந் தவிர்ந்தவாறுங் கும்ப
 னெனுந்தமிழ் மா முனிபூசிட கிருந்தவாறும. (40)

வானவருந் திறைவன மகபுரிந்தவாறும
 வயங்கமுதா சல்த் திடைச் செய்தவததாற் காம
 தேனுவுயர் மகப்பேறு பெற்றவாறுந்
 கிருக்களா வுடையாற்குச் செம்பொறகோவின்

38. ஐக்கரன்—கணபதி. 38. திரிபதகை—கங்கை.

39. குறுகிய—அணுகிய. 40. பேர்த்த—நீக்கிய. 40. சுரர்
 தரு—கற்பகதரு. கணந்தடவுள்—அக்கினி.

மாநகர மாரியன்முன் னமைத்தவாறு
மயல்வாதை யமபிகையா லொழித்தவாறு
முனமற விளங்குபரா சத்திபிட
முன்கமெலார் துதித்திட வுண்டாயவாறும், (41)

மேதகு மிந்திரசித்தை வதைத்தபாவம்
விலகக விலக்குவன கருது மேனாள்வந்து
கோதறுபூசனை புரிந்தவாறுந் தரையைக்
கொலைபுரி வேதியன் பாவந் தவிர்த்தவாறு
மோதுபுகழ் மேவுசனா பாண்டியற்கே
யுயர்தருமித சுலமநிமை யுரைத்தவாறு
நீதவுதாவக வெனுமன்னவ னுககாங்கு
நெஞ்சமகிழ்ந் தொருமகப்பே றளித்தவாறும், (42)

பொருளிழந்து துயநழந்த வசியனநாட்
பொருட்பேறு பெறக்கருணை புரிந்தவாறும்
கருதநங் காண்டவதகனம் புரிந்தவாற்றாற்
கனறகடவுட் சூறபாவந் தவிர்த்தவாறு
மொருகொடிய ருகதிரனை விரும்பிச்சேர்ந்த
வுணர்வறுபார்ப பணிபாவ மொழித்தவாறும்
பருமறவி யொடுசமரம புரிந்துநீதி
பயில்குலபூடனை வாகை படைத்தவாறும், (43)

புலிமிசையாரிய னெனத தோன்றிய குபேரன்
புகழ்ப்பீடப் பிரதிட்டை புரிந்தவாறும்
கவினுறு தக்கன்றேனுத தனதன் முன்னாக
கருதுபலர் பெறுசாபங் களைந்தவாறு
நவினுறும் வைசியன்னை வஞ்சிததுமன்ற
னடத்திய வேதியன்பாவ மொழித்தவாறு
மலிர்மகுடச் சேரன்வர துவகனென்னு
மாசருகருத் திருக்காட்சி யளித்தவாறும் (44)

ஆகியமும்பத் தைந்து சரித்தம்மு
 னாருனிருபத் தொருசரித நகர்ச்சிறப்பு
 வாகுபெறுந் தலமேன்மை தீர்த்தமேன்மை
 மாமூர்த்தி மேன்மையிவை சருக்கமாக
 வோகையுற வருத்துரைத்தே னிந்நான்மற்றை
 யுயர்சரிதமொரு பதினான்கொடு நாட்டின்சீர்
 சோகமறு கதைவரலாறியை முன்னுளிற்
 சொற்றனன் மற்றொருவ னவன்யாவ னென்னில் (45)

எற்குன்ற னருள்புரி யென்றினிது வேண்டி
 விதயமிகக் கசிந்துருகி யெந்த ஞான்றும்
 பொற்குன்ற வில்லிதனைத் துதிக்குந் துயேயான்
 புகழ்ச்சொக்க நாதருண பூமான்மைந்தன்
 மற்குன்றவின்றி மிகச்சிறந்த தொண்டை
 மண்டலவேளாளர் இநுமரபில் வந்தோ
 னெற்குன்ற நகர்வாழ்வி ரப்பனென்ன
 நிகழ்த்துபெயர் படைத்தவொருநேயன்முதோ. (46)

அவையடக்கம்

தாயனான் கருவைப்பிரான் சரிதநற் றமிழாற்
 றாயநாவலர் தமக்கெதிர் யான்சொலத் தொடங்க
 லேயுமேரர் விலாவும் வண்டமிழ் வலோரெதிருந்
 றாயுநாற் பொருள பகார்திடப்புதுந்த தொப்பாமால். ()

மாசிலா வொருநுலும் யான்கற்றி லேன்மனதறிற்
 பேசுநுண் னுணர்வுற்றிலேன் பெரும்புகழ்க் கருவை
 யீசன்மெய்த் திருச்சரிதம் யானியம்புவ லென்னு
 மாசையா விஃதுரைத்திடத் துணிர்தன னம்மா. (48)

அங்கேந்தீடம்.

உன்னுகலியுக வாண்டையாயிரத் தோரிருபத் தொன்றுயர்

சித்தார்த்தி

பென்னும்வருடந்தனிற் கறறவர்செவிக்கு மனதினுக்கு

மினபந்தோன்ற

மன்னுகருவைத் தலமான்மியத்தை பாங்கேற்றினன்பால்

வண்ணநாதன்

சன்னிதியிலிருந்துமிகப் பொருந்துபுகழ்த் திருமலைவேற்

றமிழ்வல்லோனே.

பாபிரம் முற்றிறறு.

உ

சிஷமயம.

திருநாட்டுச்சூக்கம்.

வி--க லி த் து றை .

பூசுவெண்டொடியமேனியெல்லாம்பொலிந்திலகு

மீசனாடியாரெனமாமுங்லெழுந்தவ்

லோசைமாகடல்படிந்துநீருண்மிலகனந்த

கேசவன்றிருமேனியதாமெனக்கினர்ந்து. (1)

அறத்தையன்பொடுவளர்த்தபூங்கொடியிடத்தமல

னெறித்தசெஞ்சடையென்னவேமின்னியாங்கவன்கை

பொறுத்தபொற்றமருகமெனவிடித்துநற்புகழே

சிறக்குகன்மழைபொழிந்ததாலவன்றிருவருள்போல் (1)

பின்னர்வெண்பிறைதாங்குருன்றெழினுதற்பிறந்தே

யன்னமாவலோடிருமருங்கிருப்பவாறுருவாய்ப்

பன்னுகான்மிகையேறியேகுளம்புகுபண்பான்

மின்னுவேற்காக்குகனெனவெழுந்ததுவெள்ளம். (3)

1-முகிலு-மேகம்.

வாரிசுழ்தருபுமிமிசைமனமிக்ககிவுற்
 ஞர்வமோடனுதினந்துதித்திமெடியவர்பாற்
 கார்மிடற்றிறைவைக்குநற்கருணைபோலெய்தி
 யேரியெங்கனுநிரம்பினவீரம்புனன்மாதோ. (4)

பரந்தகானெறியேகிரீர்செய்யிடைப்பாய்த்து
 நிரந்தபின்புபொன்னஞ்சிலேர்பூட்டிமாநிலத்திற்
 சுரந்தமங்கலக்குரவைகள்கடைசியர்துளக்க
 நார்தநாறுசேறெழமள்ளருழுவர்சீர்நாளேர். (5)

குலுனைந்துவாயலறியேபயப்பயத்துவன்றி
 வால்வளைககுலந்தாமரைமலரிடையங்குஞ்
 சிலமிக்கவவ்வளைதருமுத்தினைச்சிறந்த
 கோலமேவுதங்கருவெனவனைகருமவெண்குருகு. (6)

பழுதுநீங்கநல்லோவிபரவயவம்பார்த்தே
 பெழுதொண்தெனவனப்புறுங்கடைசியரிருகண்
 முழுதுமேனையாய்தல்போனமொய்நெடுஞ்சேக்க
 ளுமுதமள்ளார் தம்முரத்தினுபுயத்தினுமுலவும். (7)

ஏடலிழந்தபூங்கழனிவீற்சேற்றிடையிறங்கி
 யாடன்மள்ளர்கண்மள்ளியர்தம்புறவடியைப்
 பிடுதங்கியகமடமென்றுவப்புடன்பிடிப்ப
 ஐடறீர்ந்துனங்களிப்பராலுயர்கடைசியரே. (8)

கலிவிநுத்தம்.

முத்தினதொளியெனமுனைகள்காலவே
 வித்திச் செய்தொறும்விரிந்ததோகையிட்
 டத்தன்கைப்படைபெனக்கினைத்தங்கன்புறு
 முத்தமர்போற்குழைந்தோங்குஞ்சாலியே. (9)

கலித்துறை.

ஊறுதன்புனற்கழனியின்மள்ளர்களுழுது
சேறுசெய்யநாற்றினைநடுங்கடைசியர்முதத்தை
நாறுபங்கயமலரெனநயந்துவிழ்கின்ற
வாறுகாலனிநாசுசென்பமெனவகலும். (10)

நட்டசாலிகள்செழித்திடமலரின்வார்கறவுந்
தட்டிலா தமந்திகன்பலாககனியைமத்தளமாய்க்
கொட்டவிழ்தருநவழுமபொருந்தியேருழுமி
மட்டிலாதபூங்கழனியிற்பாய்ந்திமொதோ. (11)

கல்விநுத்தம்.

புட்படிநீலமுங்கமலப்போதுந்தந்
கட்பகைமுகப்பகையென்றுகாய்தல்போற்
றட்டநீர்வயற்களைகளைபுகாதயலார்
பெட்புறுகையினுற்பிடுங்கவிசுவார். (12)

துன்னுநற்கதிர்களுையீன்றுதுட்டர்போன்
மன்னியேமிகத்தலைநிமிர்ந்துமாண்புறும்
பன்னருங்கற்பினிற்சிறந்தபாவைய
ரென்னவேதலைகவிழ்ந்திருந்தசெந்நெலே. (13)

அறுகீர்விநுத்தம்.

அரணடியவர்கடம்மைக்கண்டுவக்கின்றவன்பர்
விரைமலரருச்சித்தன்னார்மென்பதம்வணங்கல்போலக்
கருநிறவனிகண்மொய்க்குங்கமலமாமலரின்மீது
மருவுநெற்கதிர்கன்சாய்ந்துவயங்குறும்வயலின்மாதோ (14)

7-நனி-மிகுதி, சேல்-செண்டையின், உாம்-மார்பு. 8-கழனி-
நன்செய். 12-புன்-வண்டு. நீலமும் கமலப்போதம்-கட்பகைமுகப்
பகையென்றதுமுறைநானிறை.

கவிவிருத்தம்.

செவ்விபார்த்துவகைபோடரிந்துசீர்பெறு
மவ்வயன்மருங்குபோராக்கியார்ததெழு
மைவணப்பகடுவிட்டுழககவைகளைந்
தெவ்வமில்பொற்கிரியெனக்குவிப்பரே. (15)

ஆறிலொன்றாசனுக்கன்பிடுனாநித்
தீறிலாபபண்டியிறொருத்திட்டின்பமாய்
மாறிலாச்சுற்றமும்நிருந்துவாய்ந், துளந்
தேறுநற்றேவுந்தெனபுல, துத்தேவனும். (16)

தாழ்மேயுந்நிறுத்தநாமமேபுரிந்
தேழுறுகுடிகளவாழந்திருப்பெற்கணும்
பூமலர்த்திருவுநாமகளுமபுநதியின்
மாமகிழ்வுற்றவண்வாழ்வுவாரரே. (17)

வேறு

நீனிற்சூழற்கடைசியார்பார்வையினிழலை
மீனமாமெனக்கொத்தியேருருக்குவெள்துறுமாற்
தேனுலாமலர்த்தொட்டிநிறசெய்யகாலன்னங்
கானவண்டுதொலாட்டிடக்கண்வளர்ந்திடுமால். (18)

சுரும்புநேருமின்மொழியுடைக்கன்னியோர்பாகன்
சுரும்புகூழ்மலர்த்திருக்களாவுடையவன்றோன்றி
விரும்பிவாழும்வ்வாரியநாட்டின்மேன்மையையிப்
பெரும்புவித்தலத்தேவரேபேசிடவல்லார். (19)

நாட்டுச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

தெய்வவணக்கமுதலியவுடன் சுருக்கம் 1-க்கு
திருநிநாத்தம் 67.

17-ஏமம்-ஏமெனவும். 18-நீலம்-நீலெனவும் நின்றன. செய்
யுள்விகாரம் ஏமம்-இன்பம். 19-சுரும்புநேருமின்மொழியென்னுந்
தொடரில் உவமானம் உவமேயம் பொதுத்தன்மை உவமைபுருபு
ஆகிய நான்கும் விரிந்துகிற்றலால் விரியுவமை.

திருநகர்ச்சருக்கம்.

தி.—கலித்துறை.

பன்னகப்பெரும்பாயலான்பதமமேலுறையோன்
முன்னநாடி மெய்வருந்தியுமறியொழைமுதல்வன்
கன்னியொப்பணியொடுமகிழ்த்துறைதருகருவை
உன்னகர்ச்சிறப்பினைச்சிறிதறிந்தவாநகில்வாம். (1)

கருங்குதுண்ணிடையரம்பையர்விரும்பினாடோறு
நெருங்குமாமலர்காமலர்நீட்டியேபறித்துக்
கருங்குமுற்கணிக் துளபிகக்களிக்கநல்லகழின்
மருங்குமுழ்துயர்நதிலங்குதுருத்தனவனமே. (2)

அங்கண்வானிடைக்கதிரவன் னுண்டுமோராழித
துங்கமாமணித்தேர்ப்பகம்புரவிகடுணர்ப்பூங்
கொங்குலாவுமச்சோலைநீன்களிரநறுநிழலிற்
நங்கியேவிடாய்தணிந்துபின்னிரைந்துசென்றிடுமால் (3)

வண்டெனுஞ்சிறுவந்தாற்றிட நெடும்பனைக்கை
கொண்டனைத்தெழில்சூலவுநல்லநம்பெனுங்கொங்கை
கண்டிறந்தொழுகுதுறுநங்குப் பயமுட்டித் [க்
தண்டலைபெருநதாய்மிகவளர்க்குநித்தமுமே. (4)

நாதுலாமலர்க்கொம்பினின் றுமபாவான்றருளின்
மீதுகனிளநதிகள்விசையொடுபாயும்
போதுசித்ததேன்பெருகிபோர்பெருந்திபோற்செவ்
நோதநீருவரகற்றினினைவைகனியுதவு. (5)

கருதுமாழமுமலிரிவுநிததுனைத்தெனகாண்டா
கருமையாயுபரிஞ்சிகுழ்கிடநதமீடாகழ்

1-பன்னகம்-பாம்பு. பதமம-தாமரை. 2-அரமலை-தெய்வ
பெண். காம-கை. 4-கன்:தேன். பய-பால் துடியடி-உவமைத்
தொகை நிலைத்தொடர் துடி-உகைகை. அடி-கால்.

மருவுசக்கரவாளமால் ரைதனைவளைந்த

பொருதிரைப்பெரும்புறக்கடல்போன்மெனப்பொலியும். (6)

நெடியதெண்டி ரையகழியோர்கடவெனநினைத்துப்
படியும்வான்பெரும்பயோதரந்தனையினம்பருவப்
பிடியெனநினைத்தவனுலாம்பிறைநெடுங்கோட்டுத்
துடியடிப்புசர்முகக்கயந்தனைக்கரநீட்டும். (7)

கலங்கலின்றியேதெளிந்தமெய்யறிவினைக்கடிய

புலங்கண்முடிதல்போலநீவசாலவெப்போது

மலங்குநீடி.ரையகரியின்புனலினைமுடி

நிலங்குநற்செழுப்பங்கயப்பாசடையெங்கும். (8)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியகவல்வந்தம்.

மருப்பொலியுங்கடுகையணிசடைப்பெருமானறனக்கிடமா

வதியும்பண்பாற்

பருப்பதம்யானினுங்கயிலேசிறந்தவனுறைநதிடுமப

பதியின்பாங்கர்

விருப்பொடுசென்றேத்தியவறகிடமாதுமயாமுமென

மேருவென்னும.

பொருப்பவண்வந்துற்றநின்றபெற்றியினின்றிலக்குமணிப்

புரிசைமாதே.

(9)

பொன்னிறமுற்றிடுதனிற்றையவாயிலாவகாப்

புத்தொள்பண்பான

நின்னிசையுங்குணமணிகோபுரத்தலைமேவியகுணத்தான்

நிகவுநீண்ட

கண்ணிலெற்றமைதவினாற்படநிசைநின்றிடுதலா

னவைதிரிஞ்சி

பின்னிசைவண்டியிர்துளவத்தொடையுணையுமுடித்திரு

மாதகிணையதாமால்.

(10)

தென்னியவெண் சுதையினொளிசிகழ்தருமா னிகையினைக்கட்
செவிப்பூஞ்சேக்கைப்

பன்னிகொள்பங்கயமலர்க் டேபரமனும்வேதனுமறியாப்
பகவன்வாழும்

வெள்ளிகெடுங்கிரியெனவோரெழுபரித்தேநூர்த்துபெரு
விகம்பிற்செல்லு

மொள்ளியசெங்கதிரவனறன்னுளமவெருவிமீண்டுபுறத்
தொதுங்குவானால். (11)

வீங்குதிசைகருட்டுகெடுமபாறகடனின்மீதுமனை
மேவுஞ்செய்ய

பூவகமலமனையதிருக்கண்ணொரினுந்தனாளையா
புனிதனேய்யா

நீங்கரியவொளியதிகம்பெறுதவளா பெருமாட
நிரையினுமா

ரோங்குமகல்விசம்பினி உடபுல்லுநமஞ்சுற்றியலவந்
துறங்குமாலோ (12)

வேறு

துயமாபூரகதாணணிமேடையின்சோதி

பாயவீதிவார்பேறுங்கவனவாபபரிகள்

சேயவாழ்பெயர்நிறுடையாகுகனிநெடுந்தேர்மேன்

நீமயபல்கதிரிள்குணபுரளியினினிளங்குந். (13)

புலவியாலொளிததுறைதருமபூவையர்சாயை

குலவுநீளபளிகஞ்சுகவாநடுகோன்றிவே

நிலவுசாயையையாங்கவறென்னசீவநினைத்தக

கலவிவேட்குமாடவரிநகரங்களகட்புரவரால். (14)

வேறு.

வன்னமணிமேடையின்மேல்வைகிமலர்முடித்தலுள

மகிழ்ந்துவாசந்

துன்னுறுஞ்செழுங்கலவைபூசுதல்பொறபணிபுனைதல்

குழந்துமேவு

11-உட்செவி-பாம்பு, சேக்கை-பாயல். 14-வேட்கும்-விரும்பும்.

மின் னுயிர்ப்பாங்கியர்களுடனினிதுவினையாடலென
 மிவையேயாங்கு
 மின்னிகர்சிற்றிடைமடவார்விருப்பொடுநாடொறம்புரியும்
 வேலையாமால். (15)

கணங்குடாடர்திலங்குமணிகுடநிகநந்தடமுலையார்
 துனிதீர்வுற்றுக்
 குணங்குலவுமனங்கனிகுடர்திடவவரைதகமதுநெடுங்
 குஞ்சிசேப்ப
 வணங்குவதுமிரதியொடுமநவுமதனெனநிகவு
 மகிழ்ந்துகொஞ்சி
 யிணங்குவதுமபலகலைகளினிதுபாடுவதும்புருட
 ரெவர்க்குமவேலை. (16)

அணிதிகழ்பால்வண்ணர்திருச்சன்னிதியினடம்புரியு
 மரம்பைமாணவ
 கணிகையர்காற்சிலம்பொளியுமுழுவாவியுமறையொலியுங்
 கருதுமுவர்
 தணிவதுபாடவினொலியுநதொண்டரகரவொலியுந்
 தகுபொன்னாட்டு
 மணிமுடியுட்புருக்குளிழ்யுட்குமுடநியற்றுமன
 வரகமாழை. (17)

வேறு.

சொன்னமணிமேலாடையங்குந்தானிகுயின்னார்காற்சில
 யன்னவரமாழைக்கணையாராங்காற்சிலமேப [ம்மேப
 யின்னிதழ்கண்ணல்குலுகொப்பிழைநாணிவாடுவரே
 பன்னுமவர்க்காணிலரமபையர்நாணிவாடுவரே (18)
 பாவையர்குந்தளத்திருந்துபாடுமதுகரமிசையே
 காவலவர்கொள்வர்படைக்கலதமதுகரமிசையே

16-குஞ்சி-குமிழி, குஞ்சி சிவத்தற்குகாரணம் செம்பஞ்சுட்
 டியபாதங்களிற்றேறாதலென்க. 18-இறை-சிவன்,

நாவலவரனவாதநவினுவரைந்திலக்கணமே

மேவுறும்விதிக்கொறுமோலியங்களவரைந்திலக்கணமே.

இமகிரணமதிதனையாங்குமிகததுவசந்தொடுமே

குமார்புயத்திடைக்களபங்குளிர்மகத்ததுவசந்தொடுமே

கமழுநெடுந்தொருவகலாகடுபாய்மாவாரணமே

விமரிசையந்தண்பாரில்வார்சுநடபாய்மாவாரணமே. (20)

மேடைமினனாகரமாயிவவிளையாடுவகத்துகமே

வாடலேல்காணையனாவாகுழிநாடுவகருதுகமே

நீமமுறுகெக்கணுமேநிறைவனசத்திரமே

பீடுறுமனனவர்முடிநீமநாடுநாகுவனசத்திரமே (21)

கதிரிலகுஞ்செழுநதுவநங்கனவினிமையுளமுருக்கு

மெதிரிதழார்பாடுமிசையெவரையுமேயுளமுருக்கு

ததையுமலாததொடைகுமராதமமாநச்சுநதனமே

சிதையவுழுககிடுமடவார்சுகழ்மகாசகதனமே (22)

முனிவர்தங்கணமுமினையவாநணமுமுதுநீநயத

தனியடியார்பொருங்கணமுமொருநணமுந்தணவாமே

நனிசுமுமிததுதிபுரியநகாயொப்பனையெனும்பைங

கனியொடுவிறறிநுகருநுகளனிலைநடுவண்கனியே. (23)

வேறு

காவனமலிதருகருவைவமாநகர்

மேவுநதசிறப்பெலாமவிரித்துக்கறவே

பேவர்வல்லமைபுனாழிழிலகொளாயிர

நாவுடைச்சேடனுநனிலொணனாதுறோ. (24)

நகரசசருக்கமமுற்றிறறு.

ஆகசருக்கம 2-க்கு விருத்தம் 91.

20-அகத்தவசம-மாடக்கொடகன். 23-பைங்கனி-வெண்கனி.

பெண்பன உமையையும் உமாபதியையும் உணர்த்திநின்றன.

தலவிசேடச் சருக்கம்.

தி—கலிவந்தம்:

அலமரு பவக்கடல் கடத்து மற்புதக்
கலமெனும் பானிறக கடவுள் வையிய
நலமளி கரிவல நகரமார் திருத்
தல மகத்துவஞ் சிறிதெடுத்துச் சாற்றுவாம். (1)

தீதில் பல்லுயி ரெலாமின்ற தேவிமுற்
போதுவத் தருந்தவய புரிந்து வையிய
மாதல மாதலால் வயங்கு மிககல
மோதுமெத் தலத்தினு முயர்ந்த தாகுமால் (2)

கொலை முதலாகிய கொடிய பாககம்
பலபுரிந் தவர்களே யெனினும் பாபுகழ்
நலமீகு புனிதபால் வண்ண நாத்வாழ்
தலமடைத் தவர்க்கி சார்வர் திண்ணமே. (3)

செகத்திடை யுயர்ந்தவித தெய்வ மாதல
மகத்துவங் கருகிலர் மற்றை யொன்றினை
யகத்திடைக் கருகிவந் துறினு மாகில்கற,
பகத்தரு விற்கா பதத்தை மேவுவார். (4)

விசுதெண் டிடைப் புலிமீது வாரண
வாகிமுன் னும்பல மாதலந் தொறு
மேசற வடைந்தவ ரெழுதும் பேறெலாம்
பேசமித் தலத்துறிந் பெறுவர் யாருமே. (5)

கருதமைம் புலனடக் கிப்பல் காகமும்
புரிதரு தவத்தினும் பொருந்து பேற்றினை
யிருதயத் தானடி யெண்ணி யித்தலத்
தொருதின முறைபவர் பெறுவ ருண்மையே. (6)

1. அலமருபவம் - வினைத்தொகை கிலைத்தொடர் - அலமரக்
கழற்சி. 5. ஏக-குற்றம் வாரணவாகி-காகி.

மறுவிதித் தலத்தொரு வைகல் வைகுலோர்
பெறுவர் சாலோகமாம் பதத்தைப் பேணியே
சிறுமை தீரோ ிருதினம் வசிப்பவ
ருறுவர் சாமீப மாமுயர் பதத்தையே. (7)

முத்தினம் வசிப்பவர் முதிய வின்புறுஞ்
சுத்தசா ரூபமே பெறுவர் தோய்குவார்
சித்தமே மகிழ்ந்து மாற்றினம் வசிப்பவ
ருத்தம் மான சாபுச் சியதையே (8)

இப்பெருந் தலத்தினை யகததி வெண்ணினுஞ்
செப்பினுஞ் செபபிடச செவியிற் கேட்பினு
மொபபில் வீடடை வாததலத்திறுந்ரோபொ ரு
தப்பறு பேற்றினைச சாறமல வேண்டுமோ. (9)

கல்தூறு

வித்தகப் பெருந்தனிச சிவனின்களாய் விந்தோ
ரத்தியாவை யுந்துலங்கு மித்கலத்தி லாதவினா
வித்தலத் திடைபுறந் தவரேவரே யெனினு
முத்தமச் சுரரென்பதற் கையமு முளதோ. (10)

நிதிகளிற் சிறந்துளது சாபுனத நிகரில்
கதிகளிற் சிறந்துளது சாபுச்சி யங்க வு
னதிகளிற் சிறந்துளது ரிட்சேப நன்னதிமா
பதிகளிற் சிறந்துளது தென்கருவ வம்பதியே. (11)

விந்தைமிக்க பொன்னுலகில் வானவர் தொழமேவு
மிந்திரன் பெருவாழ்வு மோர்வாழ்வென வெண்ணுர்
கந்தமா மலர்க்களா வனத்தலத்தி லோரென்பில்
செந்துவாய்ப் பிறந்துறினு நற்கதி கிடைத்திடலால். (12)

7. சாலோகம்-சிவலோகத்திருத்தல். சாமீபம்-டவுன் சமீ
பத்திருத்தல்.

11. நிதினாவன-ஆடகம், சிலிச்சுறை-சாதரூபம், சாம்புன
தம் என்பனவாம்.

அகவல் விருத்தம்.

வரியளிக்குலமொய்த்தார்க்கு மலர்த்துழா யணியுஞ்செங்கட்
கரியமா லயன்முன்னுய கடவுள் யாருங்கூறற்
கரியவாமெனிற் பாலவண்ண னார்தல மகிமைபாவும்
விரியுமிப் புனியின்மீது விளம்பிட வல்லார்யாரே. (13)

பத்திசெய்மாநகர மகத்தியநகர மநாதிபுரம் பாவநாசஞ்
சித்துருவ ஞானபாசர மமுதாசலஞ் சிவசத் திபுரஞ்சிவன்
முத்திபுரிபுயபுரி கரிபுரம் பரபுரமும் முந்நீர்ஞால
நத்துகரிவலநகர திருக்களாவன மிநநகர்ப் பேராமால், ()
தலவிசேடசசாநக்கம முற்றிற்று.

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்

தி—கலவ்ருத்தம்.

கார்த்தடங்கிரிநேர்கைக்கயவுரி
போர்த்தமுக்கட்புராதனன்வாழ்தலாற்
கீர்த்திசாலக்கிளர்கருவைப்பதித
தீர்த்தமேன்மைசிறிதெடுத்தோதுவாம். (1)

அறுகீர்க்கழிநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாமதுபக்குலமுழங்கமதுவழங்குமினியநறு
மலர்க்களாவின்
காமருமீழலிலுதித்தபால்வண்ணநாதனெனுங்
கருணைப்பெம்மான்
ஞமநதுங்குமுதுமைபொப்பனையொடுவாழ்தலத்தினுக்கு
த்தாபுறத்திற்
சேமநதியெனவுளதோர்தீர்த்தமிதன்மகிமைபெவர்
செப்பவல்லார். (2)

2-மதுபக்குலம்-வண்டின்கூட்டம், உத்தாம்-வடக்கு, புற
பக்கம், 3-துகன்-குற்றம், 4-சேமம்-காவல், 5-மன்-ஓ-அகசரிவை

பாதிபிளமதியணிந்தபவளநிறச்செழுஞ்சடி லப்

பகவன்மேனிச்

சோதியெனத் துலங்குபெருந்தேகபெறத்தான்விரும்பித்

துகடரண்டங்

கோதில்பலபுவனசராசரங்களெலாமீன்றதனிக்

குமரியெம்மா

னோதியவாறிக்கருவைத்தலத்திடைச்சென்றரியதவ

முஞற்றவெண்ணி.

(3)

ஐங்கியதென்கயிலைவரைதனைவிடுதமுன்னுளன்

புடையோர்தம்மைத்

தாங்குபரதேவியவள்வநம்போதன்பொருசேமந

தனைச்செய்கின்ற

பாங்கியெனவேகடவுட்கங்கையவொளபுவரலாற

பார்மிதென்றுந்

தேங்குபுகழ்ச்சேமநதியெனுந்திநபபோர்பெற்றதிர்தத்

திர்த்தமனனோ.

(4)

பத்தியொடுதிருக்கருவைக்களவுறைபால்வண்ணன்மலர்

ப்ரதத்தையுன்னிச்

சுத்திதருமிச்சேமநதித்தீர்த்தந்தனிற்படிந்தோர்

தொலையாவெய்ய

வெத்திறவெவவினைபுரிந்தோரெனினுமழியாஅயர்வி

டெய்திருநாளு

நித்தியபேரின்பாடைகருநாரவரினிப்பிறவா

நிலத்தின்மாதோ

(5)

அறந்தனைநெஞ்சிடைசசிறிதெண்ணைகவெருப்பாதகந

மகிலமபோற்ற

நிறத்தருந்புகழ்ப்படைத்தவித்தீர்த்தமகிமைதனை

நினைத்தவின்றி

மறந்துகரத்தாற்றொடி னும்வானவர் தமபதம்பெறுவார்
 மனத்தா லுன்னிச
 சிறந்திடுமிப்பெருந்தீர்த்தந்தனிற்படிந்தோர்பெறும்பேறு
 செப்பற்பாற்றோ. (6)

மாலயனுக்கரியதனிப்பொருளெ னும்பால்வண்ண னுள
 மகிழ்ந்துமேவு
 மாலயமுன்னேயுளதோர்தீர்த்தஞ்சுக்கிரதீர்த்த
 மதன் லேபராருஞ்
 சீலமிருதேவிதீர்த்தஞ் சூலதீர்த்தமெனத்
 திகழிரண்டு
 கோலவதுலாமபிகை பால்வண்ணன் மணிச்சினகரத்துட்
 குலவுமாதோ (7)

ஏந்நிலத்துமுள்ளமகாபுண்ணியதீர்த்தங்களெவற்
 றினுக்குமேலாம
 பன்னரியபெரும்புகழ்சேரிச்சேமந்தியினிடைப்
 பழுதில்லாமெய்த்
 தன்னிகர்நிட்சேபதீர்த்தங்கிருபாதீர்த்தமுயர்
 சங்கதீர்த்த
 மன் னுதிரிவேணிமணிகரணியெனப்பலதீர்த்தம்
 வயங்குமாலோ (8)

3 வ று

வா னுலாவுமழு ககிரிமேல்பால்வயங்குமிருதீர்த்தம்
 பா னுதீர்த்தநிதிநிரிரிரவண்ணொன்னப்பகருவார்மே
 லானசீர்த்திமலிதருமவ்வமுதாசலத்தின்மிசையுளவாற்
 றே னுதீர்த்தமோடிடபதீர்த்தமெனுந்தீர்த்தங்களரோ (1)

6-தீர்த்தத்தி னுயர்வைச் சிறப்பித்து சிற்றலால், உம்மை-
 உயர்வு சிறப்பும்மை 7தேவிதீர்த்தம் அதுலாம்பிகை சினகரத்துள்
 சூலதீர்த்தம் பால்வண்ணன் சினகரத்துள் எனமுறை கிரணிறை
 யாகக்கொள்க, மா துலு அசைநிலைகள்.

இன்னபலதீர்த்தங்களின்மான்மியங்களனைத்து
 மிமையோர்க்கு
 முன்னலரிதாமென்னில்விரித்தெம்மனோர்தம்
 மொருநாவாற்
 பன்னலெளிதோவித்தீர்த்தம்படிந்தோரெவரும்
 பவமாண
 மென்னுமிரண்டற்றெம்மிதையோனிநுதாணிழவூற
 றிடுவாரே. (10)

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம் முற்றிற்று.
 ஆகச்சுருக்கம் 4-க்கு விருத்தம் 115.

மூர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்.

உ—கலிவிருத்தம்.

கானமிசுத்தகளாகநூழிழை
 ருன்முனைதத்கனிநிவலிங்கமா
 மேன்மையுற்றுவிளங்கியமூர்த்தியின்
 மான்மியத்தைவழுத்தல்செய்வாமரோ. (1)

அகவல் விருத்தம்.

செப்புமீம்மூர்த்திதனைநெருகினமபுரிநதாவா
 லப்பனைகளவினீழலமர்ந்தவெண்களியையெந்தா
 யொப்பனைபாகநீகாவுனனைநமபினமென்றேத்தி
 லெப்பெரும்பாயஞ்செய்காரெனினுமவிடடைவார்மாதோ.

10-பலதீர்த்தங்களாவன—முற்கூறிய தேவிதீர்த்தம், சூலதீர்த்தம், சேமதீர்த்தம், கட்டசேபதீர்த்தம், கிருபாதீர்த்தம், கங்கதீர்த்தம், திரிவேணிதீர்த்தம், மணிகாணிதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், சித்திப்பிரசாவணதீர்த்தம், தேனுதீர்த்தம், இடபதீர்த்தம் ஆகிய இவை யனைத்துமென்க.

1-கான்-வாசம், 2-கா-முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்றப்பகுபதம். ஆய விஞ்ஞி புணர்ந்து குன்றிற்று.

விரிமலர்ப்பசுங்களா லின்மேவுபால்வண்ணலிங்க
தெரிசனம்புரிசுவான்சிறிலநிமித்தத்தாலிங்கு
வருகிலராங்குவைகமனத்திடைநினைவுற்றாலுஞ்
கரரெதிர்கொள்ளச்சென்றுகவர்க்கமுற்றிடுவர்மாதோ. (3)

கலிவிநீத்தம்.

தேவர்மாமுனிவரச்சித்தராதியா
மேவரும்பூசணையிறற்றிப்போற்றிடத்
தாவறுவரந்தருசைவலிங்கமாம
யானினுஞ்சிறந்திவ்வினிலங்கமாகுமால். (4)

அகவல்லிநீத்தம்

காதன்மிகக்கொண்டபண்டுதங்குறைநீர்நதிடக்கருதிங்
கமலக்கண்ணன்
சீதமலர்த்தவிசுறையுந்தசைமுகனிர்திரன்முதலான
தேவர்தாமுங்
கோதறுதென்பொதியவரைகடும்முனிவரன்முதலாக
கூறுந்கூய
மாதவரும்பூசித்தவிசேடலிங்கமிச்சிவபால்
வண்ணலிங்கம். (5)

ஆன்றபுகழ்பெறுங்காசிப்பரநீர்தலாந்தலத்திலிங்க
மனைத்துமாங்கி

தோன்றுமுனர்த்திகான்றியதிருகளானறுந்தருநிழற்கீழ்ச்
சொல்லுமிந்த

வேன்றபெருங்கரணத்தாலிக்கருவைதலததுறையு
பிவ்வினிலங்க

முன்றுலகத்துநாகருணைச்சுயம்பிலிங்கம்யானினுகு
பூலமாமால். (6)

ஆர்த்துவருகிரைக்கடல்நிமிந்தக்கடல்பாற்கடலா
மவனரிமீது

சீர்த்திபெறுமவெற்பின்மிகச்சிறந்தவெற்புமேருவெனச்
செப்பும்வெற்பார்

தார்த்தருவிற்சிறந்தபெருந்தருத்தேவதருவாமெத்

தலத்துமுள்ள

மூர்த்திகளிற்சிறந்தமகாமூர்த்தியிந்தப்பால்வண்ண

மூர்த்தியாமால்

(7)

உயர்வுறுபால்வண்ணவிகழுகளிக்ருதிருக்களா

வுடையானென்னும

பெயர்பெறுமிமமூர்த்திகளின்கொருநயர்ந்தபதம்

பெறுவார்த

வயமருவெவருசமனாங்குநனங்குன்னவாரால்

வருதருநத

நாமிருதெனற்றிருக்கருவததலகதுரைமூர்த்தியினமகிமை

களிலுறபாற்றே.

(8)

மூர்த்தியிசைச்சுருக்கமழற்றிறறு

அகச்சுருக்கமருகருநருகதம் 123

புராணகதை வரலாறு.

வி.—கலித்துறை

சோலைகண்முகின்மண்டலமெனத்துலங்குதலாற்

காலையாதவன்குறொளிகாணபதுமரிதா

லாலையின்மதனாடலுமில்லுபல்யாக

சோலைகண்மிகவடர்ந்ததுரைமிசாரணிபும.

(1)

கோதிறண்கொடிகுறெனக்குலவுறக்கழையின்

மீதுவானாமேவுதல்வேழம்பர்ப்பொருவுஞ்

சோதிவான்முகடுறவளர்ந்தோங்கியேசுரும்பார்

சாதியேமுதற்றருத்திரண்மிகத்திகழ்தருமால்.

(2)

7-தார்-மலர், 8-வயம்-வெற்றி.

1. ஆலை-ஆகுபெயராய்க் கரும்பினை யுணர்த்திநின்றத, கழை-மூங்கில், சுடம்-களிகள்.

கானவேட்டுவமங்கையர் தங்கள் செங்கரத்தின்
மாநலம்பெறுகழங்கெடுத்தெறிந்திடவயங்கி
மேனிவந்தெழுநீர்மைவண்டினம்வினாக்காந்தட்
டேனுலாமலர்படிந்தெழுதகைமையொத்திடுமால். (3)

பலகலைகளையுணர்ந்திடுபண்பினுற்பாந்த
ணிசைபெறும்புகழ்மேவுமச்சேடனை நிகர்க்கு
மலகிலாதனவிரலைகளவ்வனததம்மா
வுலகின்றகலைக்கோட்டுமாமுனியெனவுலவும். (4)

பல்லவங்கனிகாய்மலர் தின் றுநீர்பருகிப்
புல்லுமாகம்புராணங்கள்புகன்றிடுமதனும்
செல்லநீர் திரிகாலமுமுணர் தருசிறதைச
சொல்லருந்தவச்சுகனெனசககங்கள்வீற்றிருக்கும். (5)

வேறு.

வாவிதோறுமலர்வனதாமரை
வைதலும்வினையாடுவதாமரை
துவியன்னங்கமலத்திருக்குமே
சொல்லுமஞ்சுகபபுட்களிருக்குமே.
காவெலாநறுமாமலர்வாசிகுங்
காமர்பூவைகள் பல்கவிவாசிகு
மேவுநந்துடைக்கொப்பென்றரம்பையே
வியந்துபோற்றவிளங்குமரம்பையே. (6)

சோலைமேலியிருப்பனமஞ்சரி
குழந்தசாகையிற்றுங்குவமஞ்சரி
சிலமேவுதவத்துமுனிவரோ
தியவல்வினையாவுமுனிவரோ
மேலைவானவர்வந்துண்பதவியே
வேண்டுவாரனைவோரும்பதவியே
பாலைவேள்கனை துண்டவுள்ளஞ்சுமே
பன்பரோதுவனவெழுத்தஞ்சுமே. (7)

7-மஞ்சு-மேகம், அரி-வண்டு, மஞ்சரி-பூஞ்செந்து, அவி-தவ
ஞ்ஞவு, பதவி-மோட்சம்.

வாவும்வானரீள்கிளைத்தண்டலை
வானளாவியங்குறுந்தண்டலை
னாவீவிசுருடிப்பனநீதானையே
னயமாதவர்தம்பனத்தோனாகையே
மேவியேசெப்பம்பணலுவதநதீயே
மிகமாவ்வரையொப்பனதநதீயே
பூவினாடியிருந்தபுனங்களை
போதமேறொகையுந்குபனங்களை. (8)

கலித்துறை

அருந்தவதசினையளப்பதறரியாகாலங்கள்
புரிந்துமெய்யினைதகநந்தலாபபுயவொப்போது
மிருதுளோர்பலர்மாதமொன்றான்றெடுத்தது
வந்தமாதவாபுரிபவரேகாவ்வனத்தில. (9)

செப்புமுலவாதாரகைதங்கரன்மனைதெரிசித
தப்பிரமமனைச்சுவாதிடானத்திறகண்டப்பா
வொப்பிலாமணிபூரகத்ததரிதீனையுணர்ந்தே
யப்புவேணிநுத்திரணையனுகத்தறிந்து (10)

மேலுறுமயேசகரனறனைவிசுத்தியிலுணர்ந்து
சிலமார்க்காசிவத்தினையாளுவநிறிறெறிந்து
கோலவார்முழறபரையின்றெய்தநிநுவநள்கூந்தப
பாலும்பேரொளிதெரிசித்தங்குபபவர்பலரே. (11)

முந்தரேசகபூரகருமாகமுயன்ற
பிந்தவேயிடைகலையொடுபிங்கலையடைத்து
நந்தலில்கழிமுனைகிறநதானந்தகடனஞ்
சிந்தையாற்றெரிசித்திடுந்தவத்தினர்சிலரே. (12)

8-அருதி - மாலை, தந்தி-யானை. 10-பிரமன் - பிரம்மனென
சின்றதுவிரித்தல் விகாரம்.

குலவுமுலவாதாரத்திற்குண்டவிதனையே
 சிலாதியானித்தங்கிருப்பார்களைச் சைவமந்திரத்தை
 யிலகவேதியானித்தினிதிருப்படுண்ணில்லோ
 ரலகின்பாதவரங்கையையோசித்தங்கபர்வார். (13)

உருவையேநினைத்துவாபுடனையோசுசெய்பவரு
 மருவையேநினைத்துன்புடனேயோசுசெய்பவரும்
 பொருளிலாவருவுருவையேகருகியெப்போது
 மிருமையோசுசெய்பவருமெண்ணிலரவணிநுப்பார்(14)

திருந்துதத்துவருபுநற்றெரிசனம்பெற்றுப்
 பொருந்துசுத்தியாயந்தவான்மாவுருப்புலப்பட்
 டிருநதுபின்னதுதெரிசித்துச்சுத்தியாயிதன்பின்
 பரிந்துநதவருபமேதெரிசித்தபாஹம். (15)

உருகுநேயமுற்றுறுசுவையோகமேபுணர்ந்து
 பெருகுமானந்தமாஞ்சுவையோகமேபெருக்கிப்
 பரவுபாலுநன்மத்தர்பசுசுரைநிகர்க்கு
 மிருமைமாதவரெண்ணிலரமந்தினிதிருப்பார். (16)

பூதமைந்துடன்பொறிபுலன்முதலினைத்தனையு
 மேதமென்றவைமாற்றியானெனதெனமகிழும்
 போதமும்புறம்பாக்கியேயானந்தம்பொலிய
 மாதவம்புரிந்திருப்பவர்பலருளர்மன்னோ. (17)

வலமுற்றும்மணிமாமகிமாக்கிரிமாநல்
 லிலகுமாப்பிராகாமியம்பிராத்திபேரின்ப
 லிலவுமீசத்துவம்வசித்துவமெனநிகழ்த்துங்
 குலவுசித்திபெற்றவரளவிலந்திருவரால். (18)

சிலமேவியசரிதைமுன்னாகவேசெப்பு
 நாஹபாகமுமுடையமாதவந்நனுகினதால்

14-இருமை-பெருமை, யோகம்-யோசு, என நின்றது.

வேலைஞாழ்நிலமகட்கொருமுடியெனவிளங்குங்
கோவவவ்வனப்பெருமையார்கூறிடவல்லார். (19)

எழுகீர் விநுத்தம்.

ஓதியவந்தநைமிசாரணியத்திருந்துநற்பெருந்தவமுஞ்
மூதறிவுடையமுனிவரர்கருகிமுறையினுற்சத்திரவேள்வி
யாதரத்தோடுபுரிசுவதுணர்ந்தேயருமறையளவுகண்டறிந்த
ருதனவ்விடததுவருகலுமுனிவரெதிர்கொடுவலஞ்செய்து
[தொழுது. (20)

ஒளிமணித்தவிசொன்றுதனியாண்டிருத்தியுணர்
வினாணிகரிலாபபெரிநீயாய்
வெனியருவதற்கெததவமபுரிந்தனம்யாமென்றுமெய்புளக
முற்றிருகண்
கனிதருபுனலினடிமலர்விளக்கக்கண்மலர்ருச்சகை
புரிந்து
நளிர்மலர்க்கரங்குளச்செனனிமேற்குவித்துநயந்தொருமொழி
பகர்குவரால். (21)

முனிவர்தம்பெருமாவென்னுநீபண்டொழிந்தனைதிருவருள்
சுரந்து, நனிநிகழ்மொன்பதுபுராணங்கணில்லிவனுலகு
தென்கயிலைப், பனிவரையாடகேசுரந்தில்லைகாசியாருர்முதற
பரம, னினிதுறைகின்றபதங்களின்விதுமியம்பினைகேட்டுள
மகிழ்ந்தோம். (22)

எண்கீர் விநுத்தம்.

அரணுகங்கயிலாயமெவாக்குங்கிட்டா
தாடகேசுரந்தான்பாதலத்ததாங்கே
நரணுகார்தில்லைமுதற்றலங்கடமமி
ஊதனுருககான்பரிதுநனைணாமுன்று

21-நளிர்-பெருமை, நயந்து-வரும்பி.

புரமெரியநகைத்தசிவனுருவமிந்தப

புஷியினிலிங்கத்துண்மலர்க்கண்ணாற்காணக்
கரதலவாமலகமெனக்காட்டுமோநற்
மலத்தினையின்மெமககறியக்கழறல்வேண்டும. (23)

அறுகீர் விநீத்தம்.

என்னமா முனிவர்குறியைநதனன்மெய்யன்பாற்
மன்னகமகிழ்ச்சிகூர்நதுசடைமுடிதுளககிறம்மை
முன்னருந்தவததாற்பெற்றேறமென்றுபுன்முறுவல்செய்து
தொன்னெறியுணர்ந்தருதன்சொல்லுவான்ருடங்கினுனே.
ஈங்குநீரெய்க்கேடடபொருளினையிசைப்பேயீது
வீங்கிருண்மனத்தினூகஞ்செனியுகளினமபலாகா
தோங்கியதவத்தின்மிகுருண்மையாமபொருளைமுன்னாட்
பூங்குழலுலையாண்முக்கட்புனிதனைன்னவஹரன். (25)

ஆரணுமைக்கருளககந்தனமம்மபாற்குழவியாகப்
பிரிவினாதிருந்துகேள்விபெற்றலர்பபிரசமேவுஞ்
சரவணமென்னும்வாவிதனில்வினையாடுநாளெங்
குரவனுமவியாதனம்பனகுரைகழலப்பணியப்போந்தான். (26)

கந்தவேளவியாசன்மன்னைக்கருணையானோககியிங்கு
வந்தவாமென்கொலெனறன்வடியயிறசெங்கையெந்தா
யந்தமிறலங்கடோமமருளுடனமர்ந்துவாழு
மிந்துவார்வேணியீசனிருபதமபணியவென்றான். (27)

என்றவனுரைத்தலோடுமிளநிலாமுறுவல்செய்து
நன்றுநறவனிதன்னினுதனவாழ்ப்பதிகளின்வி [வே
ருென்மலபலவுண்டெனநிவ்வுண்மைபாம்பொருளைச்செவ்
ளனுபதேசஞ்ஞெய்யப்பெற்றனனறின்மிக்கான். (28)

23-ஆடசேசரம-பாதலத்திலுள்ள சிவஸ்தலம். 24-சொல்லு
வானருடங்கினுனென்னுந் தொடரில் - சொல்லுவானென்பது
சொல்லுவதற்கெனவினையெச்சப் பொருளபட கின்றது. 26 - நம்
பன் சிவன்-குரவன்-ருரு-இந்து-சந்திரன், வேணி-சடை. 28-செவ்
வேன் முருகன்.

அப்பொருள்கேட்டவேதவியாதனுமாளினோடு
மொப்பரும்பொருளெமக்கேயுணர்ந்திடவுபதேசித்தான்
முப்பொழுதுணர்ச்சொனமுனிவர்காளுமகஞ்ச்சொல்வே
மிப்பொழுதெனனச்சூதன்விரித்தவையியம்பலுற்றான். (29)

கதைவாலாறு முற்றிற்று.

ஆசச் சருக்கம். 10-கது விருகதம். 152.

முதலாயது கதை

காகபுகண்டர் கதியடைந்த சருக்கம்.

வி.—களி விருத்தம்.

நாறுமலர் னுறைய நறுங்ளனின மேவு
நீறுலவுச்மனியடை நினைவனைகோக்கி
யேறுபுகழ்மாதவமியுற்றியபுகண்டன
பேறுபெறுகாதாதுகேடதுமாபுநதே (1)

அறுசீர் விருத்தம்

பாண்டி நாட்தனிதசத்தப்படுப்பகமலயபென்னு
நீண்டேவாரிரண்டுவிதபிணிடைநிலைநிலமுபேற்றுகங்
காண்டகுசிறப்பினைவையககரைநீன்றிதனபால்வையு
மீண்டுநற்புகழ்பெற்றோருங்கியிலகுகனமபுழைமுதூர். (2)

அப்பதியினுகுத்தெதன்பாஸரியபாரியென்றே
யொப்பின்மாநதியொன்றுநடையுண்டிதன்றெனபான்முந்நீர்
வைப்பிடையெவருநபாறறாநாநலநிமான்றுண்டாங்கே
செப்புமப்பதிக்குநாமர்திருச்சுயெனச்சொல்வாரால். (3)

அததலத்தினுகுத்தெனபாலளவிலபல்லளங்கண்மல்கு
சித்திராநதியவ்வாற்றினெறென்களையதனிரகிந்த
மொய்த்தடர்வனமொன்றுதிமூலமாயுமைபாளோடுங்
கத்தன்வாழ்தலமாநாமங்கங்கைகொண்டாநெனபாரால். (4)

4-சிந்தம்-புளி.

என் னுமப்பதிக்குத்தென்பா லீறினாப்பெருமைபூத்த
நன்னதியுள் துதாம்பிரவன்னியாமதற்குநாம
மந்நதிக்கரைவடா துகழவனமுள தாங்கேன்
மன் னுமப்பதிநெல்வேலிமகிமைபார்புகலவல்லார். (5)

புக லுமத்தலத்தின்மேல்பாற்புகழருச்சுனக்காவென்று
பகர் தருதலமொன்றுண்டாற்பங்கயன் முதலாந்தேவ
ரகலிருவிசம்புநீங்கியரனடி பணிந்துவாழு
மகிமைசேரத்தலப்பேர் திருப்புடைமருதுராமால். (6)

கூறுமத்தலத்தின்மேல்பாற்கொழுங்கனிகறவுபாய்ந்து
சேமெழுஞ்சிறப்புவாய்ந்தசெண்பகவனமுண்டாங்கே
வி றுசேர்சடையின்மீதுவெண்பிறையோடுகங்கை
யாறணிகடவுள் வாழ்குற்றலமாய் தற்குநாமம். (7)

கோதில்குற்றலமென் னுங்குன்றவனுள தக்குனறை
மாதிரிகூடமென்றுவழுத்துவரெவருமென்று
குதமாமுனிவன் கூறமுனிவரர் துலங்குமப்பேர்
யாதனுவந்ததநதவரைக்கெனவவன் சொல்வானால். (8)

மிக்கநற்புகழ்பெற்றீராகுகிள்ளங்குறுமலயமென்றுஞ்
சக்கியமென்றுங்கூறுஞ்சயிலமோரிரண்டோடொன்றி
யக்கிரியுள தமமுன னுகிரியுஞ்சேர்ந்திருகருபாற்றா
லிக் குவலயத்திலயாருமெழிற்றிரிகூடமெனபர். (9)

அத்திரிகூடமால்வெற்பினுகருநேர்வடகதாக
மொய்த்தடர்மருதக்காவொன்றுண்டதுமுதியவானோர்
சித்தர்கண்முனிவர்நீங்காததிவ்வியவனமக்காவுக
குத்தரதிகையினன்னீருசாந்தியொன்றுண்டாமால். (10)

அந்நதிக்கரைக்குநேருத்தரதிகையதனிற்காக
நன்னதியுள் துபாவமகற்றுமந்நதுநீராடிற்

கொன்னவந்திக்குத்தென்பாற்றுளவனுஞ்சிவனுமொன்றும்
மன்னிவாழ்ந்திருக்குமபுண்ணிவனமெனுந்தலமொன் னுன்
டால். (11)

என்றனுமுனிவர்குதனின்னுமாதவனைநோக்கி
யொன்றியந்திக்குக்காகநதியெனவுரைக்கப்பெற்றுத்
துன்றுலகினிலையந்தவாதெவன்சொல்வாயென்ன
நன்றெனாதியின்செய்குகரீளவுநிலலுற்றான். (12)

பொன்னகர்க்குறைவன்மைநதன்சயத்தனபபுகழையோத்தி
மன்னவளிராயன்றேனிவனமுலையதனிற்காக
மென்னுயல்வுருவங்கொண்டுதிண்டவவ்விராமன்சாபந்
துன்னலாதகாகமாகித்தயருமுந்திருக்குநாளில். (13)

வாசவனளித்தமைந்தனமண்ணுலகதனிற்போந்தே
யிசன்வாழ்த்திருககுடபுண்ணிவனத்தினிலய்தியாற்றின்
மாசிலாமணியேயென்றுமுழுகினுன்வனியசாப
நாசமுற்றதனாகாகநதியெனத்திகழ்ந்ததன்றே (14)

கொடிநதிக்கரையினுக்குவடக்கருமதைகுலாய
படிபுகழ்மதுரைவென்னுமபதியினேந்தென்பாலாக
வடவனமொன்றுண்டந்தவனமதுசிவனைமாய
னடிமலர்போற்றிப்பண்ணுவழிபடுதலமாமன்றே. (15)

பொருளிலத்தலத்தின்பாங்கர்பபூவனமொன்றுவைகு
மருகினேந்தென்பாலாகவரியயன்முனிவர்தம்மோ
டிருளிகம்பமரர்போற்றையையவனுமையோடின்ப
மருவிவாழ்த்திருக்கும்வன்னிவனமெனுப்பதியொன்றுண்
டால். (16)

பகருமத்தலத்தின்றென்பாற்கத்தருவென்னப்பாரி
னிகரிவாகநதியொன்றுண்டந்திக்குநேந்தெற்கதாக

12 கொடிநதி - காகநதி. 15 - வடவனமென்பது ஸ்ரீவில்லி
புத்தூர். 16. வன்னிவனம்-மடவார்விழாகம்.

நகரைமாதீதென்றுண்டோர்நதியதன்மென்பா லுண்டோர்
தகவுறுபலாசக் காவத்தனத்தின்பேர்தேவதானம். (17)

மெய்ப்புறுமதற்குத்தென்பால்விளங்குமோர்நதியுண்டாக்
செப்புமந்நதியினுமஞ்சேமநன்னதென்பாரா [குச்
லபபெருநதி பின்மென்பாலண்டர்நாயகனுமெம்மா
னெப்பெய்யுமையாடனனோடுறைகளாவனமொன்றுண்டால்

திகழும்நதியையேவதந்தெக்கணகங்கையென்னு
நிகரிலந்நகரையந்தகையிலையாமெனநிகழ்த்து
முதமவைதோறும்வெவிலேறொருபெயர்பெறுமானம்மாற்
பகருதற்கரியவேனுமறிந்தவாபகரகேண்டின். (19)

எண்ணீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாநகரமுபயபுரியகததியுமாநகர
மன்னுமமுதாசலமநாதிபுரமருமர்
ஞானபாசுரமினியசித்துருவம்பரஞ்சீர்
நண்ணுசிவசுத்திபுரந்திருக்களாவனமோ
ரீனமிலாச்சீவன்முத்திபுரிபாவநாச
மிலகுகரிவரநகரங்கரிவலநன்னகர
மானபெயர்பலவுளவெத்தலங்களினுமுயர்ந்த
வதிகபுகழ்மருவுதிருக்குருவைவளமபதிக்கே. (20)

வந்துமனத்தன்பொடுபூசித்தகங்கை
மாதுமைமாலயன்முதலாம்வானோரா லுஞ்
செந்தமிழ்மாமுனிவன்முதலாகக்கூறுஞ்
சிறந்தமுனிவரரா லுஞ்செம்பொனாட்டுக்
கந்தமககளிற்றாலுந்திருநாமங்கள்
கருதிடுமொவ்வொருயுகத்திற்படைத்துப்பாரிற்

சந்ததமுந் துலங்குமந்தததலத்தின்மேன்மை
தனையெடுத்துவிசித்தெவனோசுற்றவல்லார். (21)

எழுகீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய வருத்தி

அத்தலமவிராட்டுச்சுழிமுனைத்தான
மணிபெறுமில்ங்கைபிங்கலைசீர்
மொய்ததபேரிமயமிடைக்கைதில்லை
யிதயமென்றநுமறைமொழியு
வித்தகனாங்கொவ்வொருதினநடிக்கு
மினிராநருகளாவனதசலததி
னித்தருனனடனமபுரியுமபொருமை
கிழ்ததலாநதகைமையொன்றுளதோ. (22)

சொப்பவளக்காடெனச்சடைக்காடு
துகழ்தரவதிற்புனறதுரப
வுமபார்வெண்மதியங்கசிரெறித்திடவே
யுயர்குழைவளைதுவண்டசையப்
பம்புவண்டினஞ்ஞழ்பதுமமென்பதததி
பரிபுரங்கலகலென்றொலிப்ப
கிம்பரிந்கருவையம்பலததமல
னிடையருநடமபுரிந்திடுமால் (23)

மங்கையோர்பாகனகளாவனததுறையு
மழுவலான்றனக்கெவனோனுங்
கெங்கையநிகர்நிட்சேபமாநதிநர்
கிரேதமாயுகந்தனிவெடுத்தே
யங்கபிடேகம்விதிமுறைதனா
செய்திடிவற்புதம்விளக்கு
புங்கமாமிலிங்கந்தனிற்சிவன்வடிவம்
பொலிதருமின்னமும்புகல்வாம. (24)

ஞானநாயகன் றென்கருவைநாயகனை

னாட்டமுன்றுடையநாயகன் செந்

தேனலர்க்கடுக்கைச்சடாடவியுடைய

* தெய்வநாயகன்றனக்களவி

ஹானமம்பதகராயினுந்திரேதா

யுகநதனிலுகநதபிடேக

மானமும்தொலகொண்டியறறிடிலெவர்க்கு

மப்படியேவெளியாமால்.

(25)

கதைபிடற்றிறைவன்கருணைவாரிதிமா

கனகமால்வரைச்சிலையாளி

யிறைகளாவனத்திலுறையரன்றனகடியா

ரேனுந்துவாபரயுகத்தி

னறுநெயினுலபிடேகமேபுரிந்தா

லறிவன்னவன்றிருவுருவ

முறுமவனுலகநதமதெனப்பெறுவ

ருண்மையீதினனமுமுரைப்பாம்.

(26)

பானிலாக்குழவிதவழ்சடாடவியான்

பசுபதிகருவைமாநகர்வாழ்

வானவன்றனக்குக்கலியுகத்தன்னி

லேவராயினுமனமிபைந்து

தேனபிடேகம்புரிந்திற்சோதி

திகழ்தருமிலிங்கந். னுளதனை

யாநிகழ்த்துவதென்னயன்முதலிமையோ

ராலுமேயுரைப்பரிதம்மா.

(27)

அரியமாதவரேயரியயனாஹ

மறியொணத்திருவுருவதனை

விரிகட லுலகிறமெரிதரக்கருணை
 மிருதிபா லுமைபொருபாக
 மருவியாரண ததினு றபரமபொருணீர்
 மலிசடாடவியா னுறையுங்
 கருவைமாநகருக்கிணையெனவுரைக்க
 கர்சினிமிசைததல முளகோ. (28)

இன்னனஞ்ஞதனிசைத்த லுராளிவ
 ரெண்கையேகருணையாலெமக குர
 சென்னவக கலத்திறகறைநி றறிழைவன
 றலவகுறத்தே தானறியதந்தப
 டொன்னகாதனிலவாழ்ந்தேவா தமபொருடடே
 புவனியாளரசாதமபொருட டோ
 வுன்னுமத்தலந்தா னுதியிலநாதி
 யோவகுத்துரைத்திடல வேண்டும. (29)

எனமுனிவராதாமிசைத்திடசஞ்ஞத
 னெனுமொ நுதிநீபபெயாபடைத்தக
 முனிவரதமபெருமானவாதமைநோக்கி
 முதுபுகழ்தீதவருக்காகல
 கனதிரைக்கடலஞ்ஞ முலகிணைப்புரக குங்
 காவலாககாதலெமயிறையோன
 மனமுவப்புறறுத்திருவருட குறியாய
 வந்திலன்கேணமினென றுரைப்பான. (30)

மொழியுமத கலந்தா லுலகையாவையுமே
 முடிவினிற்றனனகத்தெருங்க
 வழிவிடாதென்றாபிலவகுமெயபொருளா
 யமாநதிமவவிரட்டி னாககுச

30-தேவருக்காதல காவலாககாதல-தேவருக்காவது காவலாக
 காவது.

சுழிமுனைத்தலமாய்முலமோர்வரிதாய்த்
 துலங்குமிவிலேதுவாற்கருதி
 யொழிவறுபுகழ்சேரநாதிமாபுரமென
 றுவரத்திடுமத்தலநதனையே. (31)

அததலநதன்னிற்கொடியுருவுடையா
 னருந்தவப்புகண்டனென்றுரைக்கு
 முத்தமகுணஞ்சேர்முனிவரனொருவன்
 வசிட்டரெண்ணிலர்தமையுணர்ந்து
 பைத்தலையரவச்சயனமாதவர்தம
 பட்டமோரெட்டுணர்ந்துலகி
 வித்தனையெனவேயறியொண்பிரம
 பட்டமுநன் குணர்நிருநதான். (32)

ஆதரததுடனங்கிருந்துநற்றவஞ்செய்
 தடைந்தனன்கதியெனச்சூத
 னேதலுமுனிவர்கேட்டுளம்வியப்புற்
 றுரைப்பதற்கரியபல்கால
 மாதவாபுரிநதப்புகண்டனம்பெரியோன்
 வயங்குமத்தலத்திடையிருந்து
 கோதறுமுயர்விடடைந்தவச்சரிதங்
 கூறுதியெனப்பகர்ந்தனரால். (33)

ஞானமாமுனிவர்வினவிடச்சூத
 நற்றவன்புகலுவான்முனனாண
 மானதவாவிக்கரையிடைச்சேட்டை
 கொடியெனவாழ்ப்பெடைக்கொடிதா
 னானமொருநான்குடையவனென்று
 மனந்நினையணந்திடவிரும்பித்
 தானதன்புற்சென்றென்பெருவிரகந்
 தணிபுமாறஞ்செயென்றதுவே. (34)

32-கொடியுரு-காகவுரு. 34-மானதவாவி-பிரமனுலகத்திலுள்ள
 வோர்தடாகம். 34-சேட்டை மூதேவி.

அவ்வனங்கா கப்பெடை தனைநோக்கி

யருளிலாதவள்கொடியானு

யெவ்வமேலினைக்குமிழி குலத்துதித்தா

யிசைகிலேன்யானி தற்கென லுங்

கவ்வையுற்றந்தக்கொடி பசங்கொழுகிற்

காமனைநோக்கிமாதவநதான்

செய்வதுகருதிச்சென்றுபல்கால

மருந்தவஞ்செய்திருந்ததுவே.

(35)

ஊனமகிழ்ந்தநங்கன்கொடியின்முனரோன்றி

மாதவமபுரிவதென்பகர்தி

யெனவினவிடவச்சதுமுகத்தொருவ

னேறியவாகனமான

வனமெனை விருப்புற்றினைவதற்குனதின்

னருள்செயவேண்டுமென்றிசைக்க

நனைமலர்க்கணையால்வயப்படுத்திவமென்

றருளிணுளிரதிநாயகனை.

(36)

வேறு.

கருப்புவின்மதனகனைதொடமானதக்

கரையின் கணனம்பொந்து

விருப்பமுள்ளுறக்கொடியகமகிழவுற

மேலியததனலே

கருப்பமுற்றதிற்புகண்டன்வந்துதித்தன

னாள் பலகழிந்தேபின்

மருப்பெறுங்கமலததயன்முன்பனம்

வந்ததுமகவோடு.

(37)

அனத்தைநான்முகனோக்கியிண்டடைந்ததென்

யாவனின் னுடன்வந்தா

35- கவ்வை-துன்பம், கழை-கரும்பு. 36- அங்கன்-அங்கமில்
லாதவன் கணக்கடவுள்.

மெனப்புகன் றிடத்தவ்வையின்கொடிப்பெடை

யினநலந்தனிலாழ்ந்த

மனத்தனாகினெவ்வயினுதித்தவென்

மகனிவெனனக்கூறச்

சினத்தினோடயன்சிறுமையுற்றனையுனைத்

தீண்டிலேயாமென்றான்.

(38)

படைக்கும்சீவதனங்குரைத்திடவனமயன்

பதம்பணிந்தெழுநதேயென

னுடைப்பெரும்பிழைபொறுத்தெனையானாதி

யென்னலுமுரைசெய்வான்

கடற்பெரும்புனிபுகழ்காரிலையநிகர்

கனாவனமுளதாங்கு

விடக்களத்திறையிருந்தனனுலகுளோர்

வெய்யபாதகம்போக்க.

(39)

இன்றரீயவணிகெனவிசைததலு

மெகனமதெழுந்தகி

மன்றன்மாமலர்நறுங்களாவனந்தனின்

மகவொடுமகிழ்ந்தெய்தி

யொன்றுசின்கையாலோதரியாடநந்தவ

முனனாற்றிடவுமைபாகக

குன்றலிலையாங்கெழுந்தெதிர்குறுகின

னிமையவர் குழுவோமும்.

(40)

அண்ணனோன்றலுவ்வனமடிபணிந

தப்பினையமுதேழக்

கண்ணுடைக்கருபபேயருட்செலவமே

கருணையங்கடலேநிமய்த்

38-தவ்வை முதேவி. 40-அவண்-அவரு, என்னம் அன்னம்
ஓகை-மகிழ்ச்சி.

தண்ணிலாத்தவழுவேணியாங்களாவனத்
 தருநறுங்கனியேயோர்
 பெண்ணுடைத்தலைவாகுணக்குன்றமே
 பிஞ்ஞகாவெனப்போற்றி.

(41)

நின்றகாலையிலனத்தின்பாலரனந்
 னிரப்பிலென்டுவசென்கொ
 லென்றுகூறலுந்தன்னுடைப்பாதகமி
 யாவையுமனங்கூற
 நனநுநனநுநின்பாதகமொழித்தனம்
 புதலவனைநம்பாலவத
 தொன்றுசுந்தையானுன்முனன்பாற்செய்கொ
 மாரததனனிதையோனல்.

(42)

அந்தவேலையிலிதையவனயுடனிக்
 தன்புடனிலெனநதா
 யெந்தவேலையுமெனைப்பிரிகிலெனை
 விருப்பெனம்மிடத்தெனந்
 சிந்தையுற்றான்செய்யலுமியைந்தனந்
 சென்றதுமறையோன்பாற்
 பந்தநீக்கியபுகண்டனங்கிருந்தனன்
 பரமனீரடிப்போற்றி.

(43)

இந்தவாறுபூங்களாவனத்துறைதரு
 மிறைவனைப்பலகாலஞ்
 சிந்தையானினைத்திதைஞ்சியேயிருக்குமத்
 தினத்திலோர் தினந்தன்னி
 லுந்துவெண்கிரிகர்மழவிடையின்மே
 லொப்பிலாவுமையோடு
 வந்துதோன்றினன்மனமிகவுவந்துபால்
 வண்ணநாயகன்மாதோ.

(44)

தோன்றியந்தமாதவன்கொடியுருவினைத்
 துலங்குதன்றிருக்கையா
 லேன்றவன்பொடுவருடிமெய்கூளுனமு
 மெண்ணிலாவாழ்நாளு
 முன்றுகல்லியுமெங்குமவேண்டுருவெடுத்
 துலவுமாற்றலுஞ்சீர்த்தி
 சான்றநற்பெரும்புகண்டனம்பெயருமே
 தந்தொளித்தனன்மாதோ.

(45)

அவணிநுந்தவனெவ்வுலகத்தினு
 மடைந் துமீண்டளவிலலா
 வுணநாயகர்பிரமரெண்ணிறந்தவ
 ருயர்பலதிகைசப்பால
 ஸ்வரையும்பலபிரளயங்களையுமோர்
 தத்தலத்திருந்தான்பே
 ருவகைகூர்ந்தவன்பாலொருவசிட்டமா
 முனிவன்வந்துற்றானுல்.

(46)

அரியமாதவவசிட்டனாக்கெய்தியே
 யப்புசுண்டினோக்கிக
 கரியகாகமேனியைச்சுமந்தென்பயன்
 கறைமிடற்றினோக்கி
 யுரியமாதவமியற்றிமேலாயசா
 யுச்சியிற்றுகென்கொல்
 பெரியமாதவவென்றலுமருந்தவம்
 பெரியுயற்றினன்மாதோ.

(47)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விநித்தம்.

அதிகதவம்புரிந்துசாயுச்சியத்தை
 யடைந்தனன்புசுண்டமுனியநேககாலங்

கதிதருமால்பிரமர்கணக்கிறநீதார்தமமைக

கண்டிநூதநான்பபுதியிலென்றாலுரதப்

புதியதித்தகாலமின்னகாலமென்றெம்

பாடிணரப்படுமுணரப்படாதவாற்றா

வெதிராமதகவதகிணநகண்யாதென்கு

நிலக் புதுமுதுபுதுபுதுமணபபேரபமா

(48)

அறுநீர்க்குழிநுடிவடிவாநீரிய விருத்தம்

வேதநன்னைற்றுனிவாகாததகல

மந்மையநீர்த்துமார்ப

யோதவல்லெனையுரைததுமுனிவா

பெழுபுயுகையினை

குதனைமிகநீராகுகியையநுருவத

கோளந்மீலதொலிலைன்மன

காசைகயினனியுரைத்தருளினவவன

கருணைகர்நதுரைசெய்வான்

(49)

காத புகண்டர்கதயடைந்த சருக்கம்.

முற்றிறறு.

அகச்சருக்கம் 17-க்கு விருத்தம் 201.

இரண்டாவது

உமையவள் தவசுபுரிந்த சருக்கம்.

வி.—அகவல் விருத்தம்.

கிசுழும்வெள்ளியங்கிரிதனைத்தணந்துமுச்செகத்துளவனை
வோரும்புகழும்புதக்கருவையம்பதியிடைப்போந்திறைவனை
நோக்கித், துகளின்மாதவம்புரிந்தருமறைகளுந்தொடர்வரும்
பாதேவி, சகளநீட்களதெரிசனம்பெற்றவோர்சரிதமன்பொடு
சொல்வாம். (1)

48-அநாதி-ஆதியின்மை, அநாதிபுரமென்பதற்குப் பொருள்
இன்னகாலத்திற்கேற்றென்றிடதெனயாவராறு மறிதற்கரிய நகரம்.

வேறு

ஆசுறுபொன்மேருவெனுமவ்வரையின்வடபாலெண்

ணைந்துகோடி

யோச்சினைபுன்னத முளதவ்யோச்சினையிற் றாதிவிரி

வுடையதென்றுந்

தேசறுபற் றலகோடிநெளசுநங்கெழுநகையஞ்

செய்ததென்னா

பேசரியதவளகிறப்பொருளுகோகிபிசுப்பாபபும்

பொருமைததாமா.

(2)

சிங்ஹையுறுங்குறைதீர்க்கருதிவ நந்தாமரைக்கட்

டிருமால்வேத

னிந்திரனாதியவிமையோரனைவருங்கும்புகவிடமா

யிருப்பதந்தக்

கந்தநறுநுளவணிமாலயன் முதலோர்பதமழிபுக்

காலத்துந்தா

னந்தலுறுதிலங்குவதுகயிலைநெடுங்கிரியதன்சீர்

நவிலற்பாற்றோ.

(3)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவோர்கயிலையிலண்டம்யாவையுஞ்

சிங்ஹையன்போடுமுன்னீன்றதேதவிதா

னெந்தையாமீச்சினையிறைஞ்சியேயிக

விந்தையர்யொருமொழிவிளம்புவாளரோ.

(4)

என்னைநீர்பிரிகளிரிருவினைப்பயன்

மன்னுயிரைவைக்குமேவழங்குமாறுனத்

துன்னியெக்கணுநிறைநதுலவுந்தன்மையை

நன்னயமுற்றிடநவிலலவேண்டுமால்-

(5)

2. ஆசு-குற்றம்.

3. நந்தலுறு-ஏக்காலத்தும்செடாத.

5. எவ்ஹும்-எங்கும்.

என்னவெயுமையவளினிதுகநிட
முன்னவெனமபிரான்முகமலர்நதுநற்
புன்னகைபுரிந்துதான்புகலவனப்பொழு
தன்னவட்கன்புடனறியுமவண்ணமே. (6)

எவகணுமவியாபகமாநெயனமுமங்
கவதுரிநுக்குரிராயமர்நதுனே
மவகையேநினநிடநதநிலுமவைநியே
துவகமாமைவகைததொழினடாததுவேம. (7)

வேலினைவெனறகூளிழிநியுபதி
னாலகனைத்துமேநமதுசதகிராற்
காலையறகண்டலாகமலமாடலா
போலவேசெயுறபபுரிவிப்பேமமீரா. (8)

செகவிலைசமனனூரீர்செயுமவினைக்கெலா
நிகரறுசாட்சியாநினறுசநததம
பகர்தநமவவினைபுபயனையவவுரிரா
துகாதரசசெயகுமேவதுணமநங்குலாய். (9)

அனனகன்மவகளைபயனளித்திடு
மென்னநுட்செயலிலையெனநினைத்திடேல
பன்னுகன்மவகளைபயனைநலநிடா
துன்னுமபாமன்நியேயுண்மைநீதிரே. (10)

சகளமுசிட்களந்தாணுமநதவேலா
ருகளமுமாநியேயுலநிலைவகுவேரு
செகமெலாமீன்றநுடெனியேயிவண்
பகநமவவுராரீரர்க்கவலலைடா. (11)

7. ஐவகைததொழிலாவன-சிருட்டி. திதிசங்காரம்-கிரோபவம்
அனுக்கிரகம் என்பனவாம்.

8. எற்கண்டலர்-சூரியனைக்கண்மூலாகிற

11. சகளம் உருவம். கிட்களம் அருவம்

அரியதாமுபயமென் றைய லுற்றனன்
 றெரிவையிங்கு தனையான் றெரிசிக்கும்படி
 யருள்செயென் றனளெனவந்தவந்தனர்க்
 குரியமாதவென்னுஞ்சூதனேகினன். (12)

மாதவமுனிவர்கேட்டுளமகிழ்துதான்
 சூதனையன்பொடுகுகத்தினைஞ்சியே
 யாதிராயகியுமையவ்வுருந்தண்ட
 தோகுகீபென றன நுடதநன் டாரினான். (13)

செகமனை த்கினுநிறைதவெதவமு
 பகவனைபுமையவள் டணிகதுதநதநுள்
 சகளநித்களதெரிசனமென்றோகினு
 ணைகபுரிந்தெமாபிரானவிலவனங் டேரா (14)

எந்தவேலையினுமேயெழின் டின்னரிடத
 தந்தரங்கஞ்சொலததக் தனறுநீ
 சிந்தையோடருந்தவஞ்செய்குவாயினி
 லந்தபிலவ்வுருவறியச்செய்கும்வம். (15)

என்னவேயிறையவனியமப லுமாபி
 யன்னையாகியவுமையடியனேசியே
 புன்னுமாதவஞ்செயற்குரியவேரிட
 பினனதென் றுலையெனவியமாடுளமேரா. (16)

தக் தமாமல்நந்ததநியென் றுதென்
 நிகுநுண்டி நுலரை மசபபுமவனிரு
 பிக்கமால்வரை யிலைடபுளதுவெள்ளிவற
 பொக்குநல்லநாதிமாபுரமென்றோர்தலம். (17)

அத்தலமடைந்தெமைநாக்நியனபுடன்
 மெய்ததவம்புரிதுபவ்வேலையாமவண்
 சுத்தவவ்வுருவினோடெழுந்துதேதான் றுவேஞ்
 சித்தம்வைத்தாங்குநீசேர்குவென்றனன். (18)

என்று கூற லு மமைவிறைவன் நன்னிரு
மன் நன்மாமலர்ப்பதம்வணங்கிச்சிந்தையி
லொன்றியொருநக்தவமுஞ்ற்றவெண்ணியத்
தென்றிசைநோக்கியேச்சுறன்மோயினான். (19)

அறுசீர் விருத்தம்.

அரமடநலையாகளாடகனை நரிசைகளார்ப்ப
மலரமகளாடகனாடகங்கவாணிபலலாண்டுகறக
கவரபுரணெட்டமுருங்ககலக்கவரிகளிரட்டதேதவர்
விவரமலர்மாரிசுகதவிமானமீதிவரந்தளன்மிற. (20)

நாதனவிறுநிநகருமநதக்கயிலையரீக்சிநானகு
வேதமுமபுகழுககாசிசியன்பெருநகிலையாரு
ராதியாயினங்குநாபயவநடபதியாவரம்பாற்றி
மாதுவமயவன்வந்துநாணந்தவமநாகரின்மாதோ. (21)

ஆலவாய்தொழுகிரீங்கியன்புடனமுநதுகாந்த
காலமவந்தமுந்தகாலின்னியைச்செயனக்கடிதுபோந்து
வேலைநழுவியிரீன்நீதுநியலனவாழ்வெள்ளிவெற்புப்
போலவீவதிகழநாதிபூரகதிலவநதடைநகாண்மன்னோ. (22)

அறுசீர் விருத்தம்.

தாண்டவமபுரினவபாலண்ணனைததான்நெரிசனஞ்
செய்து, பூண்டவான்நிலைநகதப்பெருவெளந்தன்னுளத்தி
டைப்பொகக, விவண்டுபற்பலத்தாதிரமபுரிசுவாண்மெய்புள
கிதமந, பாண்டநாபகபாற்றிகளாவனத்தாதிரயகபோற்றி.

கொன்றைவார்சுடசசுககரப்பாற்றிமான்

குலவசெககரபோற்றி

யன்றுழப்புரமெரித்தவபோற்றிதண்

ணநுட்பெருங்கடலபோற்றி

19. சேறல்-செல்லல்.

23. வெள்ளம்-வெளமெனநினைந்து செய்யுள்விகாரம் இடைக்
குறை.

பென் றுநற்றதிபுரித்துபூசனைமிக
 'வியற்றியெம்பெருமாட்டி
 யொன் றுசுந்தையாதரத்துடன் பூண்டன
 ளுயர்பெருந்தவவேடம். (24)

விரவுபொற்பணியாவையுநீத்துநன்
 மேனியாவினுந்தூய
 திருவெணீறணிந்தக்குமெய்திகழ்தரச
 செஞ்சடாடவியோடு
 மருவுநன்மரவுரிபுனைந்துயர்திரு
 முடியின்மேன்மலர்போலு
 மிருகரக்களுங்கப்பியேயருந்தவா
 புரிந்திருந்தனண்மாதோ. (25)

இவவகையளப்பரியபல்காலமா
 தவமியறநிடும்வேலை
 நவ்விநோக்கியத்தேவிதன்பிரிவினைப்
 பொருமலோநவையில்லா
 ஷொவ்வருந்தவமியற்றுநற்கேதரு
 வுளமிகக்கனிந்தோதான்
 வெவ்விடக்களத்திறைவனவ்வுமையவண்
 முன்விருப்புடன்வந்தான். (26)

வேணிமேற்புனைகங்கையுநகடுக்கையும்
 வெண்மதியமுநாகப்
 பூணுமக்குமாலிகையுநற்றாயவெண
 பொடியும்வெம்புளித்தோலும
 பாணிமேவுமாமழுவுமெண்புயங்களும்
 பவளமேனியுந்தோன்றத்
 தாணுவன் டுடன்வந்துமையவள்கரந்
 தனைப்பிடித்துரைசெய்வான். (27)

சிறியவாஹையியவெற்புதவிய
 செல்வியாயுலகெல்லாம
 பெறுமருட்டிருவண்ணையாயுற்றீ
 பெருந்தவந்தனைப்பேணி
 மறுவில்பொற்பணியாவுநீகளைந்தனை
 மறைக்குமப்பணியுன்பா
 லுறுநியற்கைகல்லழகணையணிநீலென்
 றுளத்திலெண்ணினைகொல்லோ. (28)

எப்பெருப்பணிகளையுநீகளைந்துமே
 நிலக்குபேரழகாலே
 பொய்யிலாதவளெனுமொருபெயருனக்
 குதவினெம்பாமென்று
 செப்பியற்புதசகளநிட்களவுருத்
 தெரிசனமனித்தேபின்
 னப்புக்குச்சகளத்தினைக்காட்டிநிட்
 களத்தையுமறிவித்தான். (29)

வேறு.

ஆரணத்தெளிவேபோற்றியானந்தக்கடலேபோற்றி
 வாரணத்தூரியாய்போற்றிமாணிக்கமலையேபோற்றி
 பூரணப்பொருளேபோற்றிபுண்ணியபோற்றிவேத
 ஞானற்கரியாய்போற்றிநாதனேபோற்றிபோற்றி. (30)

என்பெருமானேபோற்றியிமையவர்தலைவாபோற்றி
 மன்பெருங்கருணைநீங்காமாசிலாமணியேபோற்றி
 யின்பவாரமுதேபோற்றியெண்ணையாநிறைவாபோற்றி
 யன்பருக்கெளியாய்போற்றியாயனேபோற்றிபோற்றி. (31)

கருத்துதற்கரியாய்போற்றிகருதலர்புரமுன்றெய்த
 வெருதனிமுதலேபோற்றியுபயமேனியனேபோற்றி

28. கொல்-வினாப்பொருளுணர்த்த நின்றதோரிடைச்சொல்
 ஓ-அசைநிலை.

பிரணவத்துருவேபோற்றிபேசுதற்கிணவேறில்லா
 விரிசுடர்க்கொழுந்தேபோற்றிவிமலனேபோற்றிபோற்றி. (32)

என்றுமைபணியவெம்மாணிறைகியையினிதுநோக்கி
 யுன்றனக்கரியவெம்முவுநவமுஙசாட்டினேமா
 லின்னுவேண்டியவாங்கேளென லுசின்னுநவமுன்று
 மென்றுமயானுண நமவண்ணநினை நன்புரிதல்வேண்டும. (33)

அத்தனையரிமாதம்பூராடநாநாணநிதோறுஞ்
 சித்தம்வைத்துணையன்போடுவதரிசனமபுரிந்தோர்யார்க்கு
 மெத்தநீயருளலவேண்டுமே லேணநிலவாங்குளென்று
 தத்தைநேர்மொழியினுடான்சாநரினுடநிதமென்றான். (34)

பொருவிலததலதநிலவாசுபுரிநதுநற்புனிதன்றானைக்
 கருகினோர்தமக்குமுத்திகரதலாமலாநெனநெறங்
 குநீவேனும்வியாசனிந்தக்கொநலாபபொநுளையென்பா
 லருளினுன்சிவன்றன்பாததகரணமுக்காலுமென்றே. (35)

வேறு

தபன்னிமையவர்முனிவர்பாவுபெருமபுகழ்பெறுமத்
 தலந்தான்முன்னு
 ளியவுரியாடையையுபுனைந்தோனெமபெருமாட்டியின்
 மவத்துக்கிரங்கியாங்கே
 சுபகாவற்புதபிசவுந்துலங்குமுசலிங்கமெனச்
 சொல்லுந்தூய
 வுபயதெரிசனந்தரலா லுபயபுரியெனும்பெயர்பெற்
 றுளதுமாதோ. (36)

அத்தலஞ்சித்துருபமாகுமாலடைந்தோர்ஞான
 சித்தியுற்றிடலாலாக்ஞ்சேர்ந்தவாழிவில்லாத
 முத்தியும்பெறுவார்வேதமுனிவர்காண்மொழிந்தவார்த்தை
 சத்தியவசனமென்றுருதனுஞ்சாற்றினானே. (37)

கலிவிர்த்தம்.

தொன்னெறிமுனிவனாகுதல் னாதலு
நன்னெறிமுனிவரநயந்துபோற்றியே
யந்திதெக்கணக்கையானவா
நின்னதென்றையெனியம்புவானரே. (38)

உமையவள் தவசுடிரிந்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 8-க்கு விருத்தம்-239.

முனராவது

கங்கைநடனதேரிசனம்பெற்ற சருக்கம்

வி.—கலி விர்த்தம்.

அண்டர்போற்றுமரசடைக்கங்கைசீர்
மண்டுதென்காநவைப்பதியிற்றவம்
பண்டுசெய்தப்பரமன்றிருநடல்
கண்டவோர்பெருங்காதையையோதுவாம். (1)

வேறு

முண்ணாட்கங்கையெம்முக்கணம்பிரான்
மிண்ணையாத்நொளிமிகவிளங்குசஞ்சடை
தண்ணிவிட்டிதங்கியாதரத்தினோடான்
பொன்னடிவணங்கியேபுகலுவாளரே. (2)

நான்முகன்பிரளயநாளின்மாதவன்
முறுகந்திடநடமாடுந்தன்மையைத்
தேனலர்கொன்றையாய்தெரிசியாதடி
யேன் சடைக்குள்ளமைந்திருத்தன்மேயினேன். (3)

88. தொன்மை நன்மை யென்பன கூறகெட்டு நின்றன. வ-
நுசைநிலை

2. ஆதாம்-ஆசை, அரோ-அசை நிலை.

விண்டுவின்பிரளயமேவுநாள்வரி
வண்டுலைறகுழலுமைமகிழ்நன்போற்றிட
வண்டர்நாயகநடமாடுந்தன்மையைக்
கண்டிடாதிருந்தனன்கருமவழிஞல். (4)

எண்புகுமுலகெலாமெரியுற்றோங்வே
நண்பிலாவக்கனனடனஞ்செய்புநாட்
டண்புனலாதலாற்றக்கதன்றெனஞ்ச்
கண்புதைத்தநடஙகாணப்பெற்றியீலன. (5)

ஆதலாலளநிலாப்பொருமையாயதோர்
போதமரகியபரிபூரணந்திகழ்
நாதனையுன்றிருநடனங்கண்னுறச
காதலுற்றனன்றரக்கடவதென்றனன். (6)

அன்னவளடிபணிந்ததொடிமேல்வையின்
முன்னவன்கங்கைதன்முகத்தைநோக்கியே
பொன்னினராலைணைப்பூசியாமலே
பிரநடந்தா னுனக்கனிதினெய்துமோ. (7)

ஆதலானீயெழுந்தாழிருழ்தரு
பூதலந்தன்னிலைபொருந்திப்புண்ணிய
மாதலந்தனிலெமைவழிபட்டாயெனிற்
போதுவேமென்றிறைபுகலலுற்றனன். (8)

அப்பொழுதினினதியணங்கன்போடொளிர்
துப்பெனத்திகழ்சடையவணையேதொழு
தொப்பரும்புவியினீயுசந்தீதோர்தலஞ்
செப்புதியொல்லையிற்சித்தியாகவே. (9)
நன்றெனவினைவனுநயந்துநோக்கியே
தென்றிசைதனிற்றிரிகடமால்வரை

4. விண்டு-விட்டுணு நடம் நடனம்.

5. எரி-அக்கினி.

யொன் ததற்குத்தரத்திரண்டுயோசனை
குன்றிடாச்சக்கியக்குணக்கோர்யோசனை. (10)

ஆகவேயிருக்குமத்தலத்திலெம்மிடப்
பாகமேவியபராபரை முன்னக்குறி
யேகமானதிலவடிவிரண்டுண்ணுற
யோகமாதவம்புரிதலொன்றுண்டரோ. (11)

சுண்டிமததலத்தினிலினியவானந்த
தாண்டவதெரிசனந்தநுதுமன்றியும
வேண்டுலவாக்குளுநிகவுலகுமேவ
பூண்டபரன்வொடுமோதியெனறனன. (12)

தண்புனலணங்கடிவணங்கச்சக்கிய
வொண்டிரிமார்க்கமாயுலகன்மேலுயர்
வண்டிவாகமாப்வமுததுதொகொண
வொண்டிபருமீவரமோடெழுதுநண்ணினாள். (13)

கழிநெடிலடிவிர்த்தம்.

இப்படியொழுதுமேபாயத்தலத்தினவலங்கொண்டேக
யப்பரவைவாரினைசார்ந்தேயகபுழ்த்தண்டிளேடு
துப்பிதழ்க்கைகமங்கைகேதாழியரோடுமேனி
யொப்பிலாவுருவமாகியுயமாபுரத்தில்வந்தாள். (14)

ஆங்கனைந்தக்களாவினருட்குறிதன்னைநோக்கிப்
பாக்குடன்வெறிசித்தன்பாய்ப்பணிந்துபல்லாண்டுகூறித்
தேங்கமழ்க்கினைகவேணிதிகழ்சிவக்கொழுந்தேயென்றே
யோக்குலலுணர்வாலுன்னிநின்றனளுவப்பிளேடு. (15)

அற்புதநேதான்றசின்றவணங்குமெப்பன்பிளேடு
தற்பான்றன்னேநோக்கிவழிபடுத்தகைமைபூண்டு

10. சக்கியக்குணக்கு-ஐந்தாம் வேற்றமையுருபத்தொகை.

14. பரவை-சமுத்திரம்-துப்பு-பவளம்.

15. அருட்குறி-உலங்கம்.

பொற்பலர்புணனல்லாடைபூணிவேதனமுன் ஞாய
நற்பொருள்கொண்டுபூசமுறையொடுநடத்தினுளால். (16)

ஐயனை யுளத்திலெண்ணியளப்பருங்காலமபூசை
செய்யவுமின்பநட்டதெரிசனையின் மையாலே
பையரவணிந்தீசாதிபதி யிற்பிழைத்தீதென்னேறே
வுய்வகைகாட்டிம்வண்ணமுவந்துவந்திலனானும். (17)

திருமுடியிசைக்கொள்ளாமனித்திடுஞ்செயலுட்கொண்டோ
வருள்பெறுவதற்குக்காலமனுநிலதினமென்றே
கருதுமித்துணைநாட்காறுங்கருணையமபெருமாளென்பால்
வருகிலனிருநதானென்னேயெனவுளமவருந்தினுளால். (18)

இத்தகைமையினுணெஞ்சரிடைந்தவனிருந்துசெய்யும்
பத்தியோர்த்திடபமாதமபெளரணைவிசாகநாளி
லத்தனக்களவின்மேவுமுருட்குறிதன்னினின்று
சித்தமவைத்தருளிநோடுதிருநடவேடங்கொண்டான். (19)

எண்கீர்க்கழிநெடியகவல்விநுத்தம்.

திருக்குழையிலகத்தரித்தவெள்வனையுந்
திகழ்விடமிடறுமுமையொருபுறமு
மருக்கமழ்க்குக்கைத்தொடையுமுக்கண்ணும்
வலங்கொளென்புயமுமிலககுமைம்முகமு
முருக்கியகருணைப்பெருக்குமுந்நூலு
முயர்ந்தவெண்பொடியுஞ்செழுந்தமல்வடிவுந்
குரைத்திகழற்பொற்றுணைத்திருப்பதமுந்
குறியினின்றிலகவினையவன்வந்தனனால. (20)

தண்ணுமைநந்திமுழக்கிடவானன்
றட்டிடமுழவங்கொட்டிடத்தாளன்

18 இத்தனை-இவ்வளவு. காறம் அளவும்.

19. இடபமாதம்-வைகாசி.

கண்ணனுமிசையவென் னுறுசாம
கானமும்வேதன்றானனிபாட
கின் னுறையமரரெண்ணிலர்முனிவர்
கிராமலர் தூவியரகாவெனவே
தண்ணெனச்சேடன்றன் னுடல்சோரத்
தூய்வனைக் களிவாய்வயி னுத. (21)

வாரிதிசுழலக்காரினமதிர்
மாலவரைசிதறக்காலசிவசயொழியப்
பாரிடமுலையப்பருலகெவையும
படபடவெனவஞ்சிடவிபமெட்டும்
விரிடவுசுவேரோடுமேரு
வெற்பசைபடவேறொட்டிலவெனவே
யாரணிசடையோனாடினனிபையோ
ராண்டொருசதமுங்காண்டகுநடமே. (22)

அறுசீர்வருந்தம்.

அண்ண லுநடனங்காட்டவசத்திடையுவுகைபொங்கிக்
கண்ணிடையீருவிசோர்க்கரகமலங்கள்கப்பி
பெண்ணிலாப்பெருமையாவமெடுத்தெடுத்தியம்பினன்னீர்ப்
பெண்ணரசியுமானந்தப்பெருங்கடறன்னிலாழந்தான். (23)

வேறு

சத்தாகியசத்தாகிச்சத்தசத்துமில்லாததகையதாகி
வித்தாகவேராகமேலாகிக்கிழாகிவிரித்தவேதக் [மன்றத்
கொத்தாகியெவ்வுயிர்க்குக்குறையாமனின் றருளேகொழிக்கு
தத்தாரீதாரீக்கியாடும்வகையானறியுமளவிறுமோ. (24)

எனையாளுடையாய்சரணம்மழியா
வெழில்சேர்கயிலைக்கிறைவாசரணம்

22. வாரிதி-சமுத்திரம்.

25. சரணம்மழியாவென்னுந் தொடர்மொழியிடைத்தோன்றிய
மகாமெய் விரித்தல் விராரம்.

பனிமாமதிசேர்சடிலாசரணம்
 பரமாசரணம்முரகாபரணத்
 தனிமாமுதலேசரணம்மிமையோர்
 தலைவாசரணம்மயன்மாலறியாப்
 புனிதாசரணம்மெனவேபிகவும்
 புரைதீர் துதியன் பொடுசெய்தனளே. (25)

அமலனன்புடனேயாடலளப்பருங்காலஞ்செய்யக்
 கமலமாமடந்நைதகண்டிகா தலினுலேபூசித்
 திமையவர்தலை முக்கணிகைவனோரிமயமீன்ற
 வுமையவள்கேள்வாயான்செய்விண்ணப்பமொன்றுண்டென்று.

இருபதமலரைப்போற்றியெண்ணருங்காலீங்காத்
 திருநடம்புரிதலானின்றிருப்பதஞ்சலித்திடாதோ
 புரமெரித்தவனேபோல மெனறலும்புனிதன்வேண்டும்
 வரமிசைத்திடுகென்றேசெவ்வாய்மலர்ந்தருளிச்செய்தான். (1)

அந்நதியணங்குதோழியருக்குமென்றனக்குநீங்கா
 வின்னருள்புரிதல்வேண்டுமிறந்தவொன்பென்கூற
 நன்னதியிடத்திறங்கிலாண்டுமுநநான்கிலிங்க
 மென்னவற்றிடுநற்பேறம்வேண்டுமாவி துவும்ல்லால். (28)

இப்புனறன்னிலயாருமுழ்கினுலெவ்வீங்கி
 யொப்பருஞ்சத்தராகியுனதுகடைதல்வேண்டுஞ்
 செப்புதற்கரியபடிவச்செய்கையரெனினும்போந்திங்
 கப்பிடைப்படிந்தான்ஞானம்பெறவுரியருளல்வேண்டும். (20)

பற்பலநதிகளாடும்பலன்சுளிவ்வாற்றிலோர்நா
 னம்புதமுறவேழுமுகிலடைந்திடல்வேண்டுமாக்குத்
 தர்ப்பணஞ்செய்தோர்முவேழ்தலைமுறைப்பிதீர்கன்யாருங்
 கற்பமெய்தினுரீங்காமற்கதியடைந்திருத்தல்வேண்டும். (30)

தண்ணதிதனிபெல்போதுந்தானடைந்தாடினார்க்கும்
 புண்ணியதினத்தின்புழ்கும்பலனெலாம்பொருந்தல்கும்

வண்ணமுமுநுளல்வேண்டுமற்றுமிச்சபையயன்பாற்
கண்ணினுற்றெரிசிததோ நங்கதியடைந்திருத்தல்வேண்டும். ()

இன்னணங்கவகைகூறவையொன்மகிழ்ந்துநோக்கிச்
சொன்னநலவரங்கன்யாவுமளித்தனமென்றுசொல்லிப்
பின்ன நங்குறுவாளுறபேகதற்கரியனிர்த்தத்
தொன்னரிடமனிராடநிச்சுழிமுனைத்தானமாமால். (32)

அச்சுழிமுனைநிலென்றுமசைவிலாநடனநீசெய்
மெச்சியதவததினூலையசந்திடமேவிற்றென்று
கச்சணிமுலையாள்சீதர்கங்கைகண்ணிர்ப்பரின்ற
கச்சணினைத்தாநென்மானயந்திலிங்கத்துப்புக்கான் (33)
பரளியேதுதிசுதுப்பின்னர்ப்பன்மலர்களினுலங்கா
தரவுடன்பூசையாற்றித்தன்மனமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
வரந்திடநதையாங்கோர்கலைநீனைவைததுமறவை
விரவியகலையோமசன்வேணிசெனறடைநதாண்மன்னோ (34)

இநிலையபரவுமெயமாணிலிங்கத்துணின்றேயாடல்
புரிதலாலநதலிகம்புசுபீச்சபாலிககமென்பா
மனருள்பெற்றவாறநுலத்திருக்கங்குதன்னைக்
கருபைமநதியாபென்றுசொத்துவெருமாநோ (35)

கங்குலாநடனதொரிசனமபெற்றதருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச ச ௬ ம 9-௧௫ விருத்தம்-274.

நான்காவது

நிட்சேபநதிச்சருக்கம்.

தி.—கலிப்பா

பதிதவமுமுணிமாடமலிந்திலங்குந்திருக்கருவைப்
பதியுறமீச்சுணியிகவும்பரிவொடுபூசுண்புரிந்து

32. தொன்மைநகர் - தொன்னகரென நின்றது தொன்மை.
பழமை.

33. நஞ்சு-நச்செனநின்றது எனம் கண்டம்.

கதியுதவுமதிக்குழக்கடவுண்திசிட்சேப
நதியெனுந்ற்பெயர்ப்படைத்தகதைசிறிதுநவிலுதுமால். (1)

வீங்கீதிரைக்கங்கையெனுமெல்லியல்பண்டொருநாளிற்
பாங்குறுதன்னிடைப்போந்துபடிபவர்தம்பாவமெலாந்
தாங்குவதிங்கரிதெனவிச்சகத்திலொருவருமறியா
வேர்க்குமொருவரைக்குகையிலுற்றுமறைந்திருந்தனளால். (2)

பண்ணியன்மாமறைக்கிழவன்பகந்துளவோன்முதலாய
விண்ணியையும்விபுதரெலாமேடசங்கராந்தியெனும்
புண்ணியநாடனிலுவந்துபுனிதநறும்புனல்படிவா
னண்ணியவப்பெருங்கங்கைநதிக்கரைவந்தடைந்தனரால். (3)

மண்டுதிரைப்புனல்படிவான்வந்தடைந்தவமரெலாந்
கண்டிலர்கங்கையமிகவுங்கருத்தினிடைவருத்தமுறு
வெண்டகுசீர்க்கங்கையிவளெவனுற்றொனெனக்கருதி
யண்டெரலாமெங்கனுஞ்சென்றன்பொடுதேடினர்மாதோ. (4)

தேடியவட்கண்டுமிகச்சிறந்திடுபுண்ணியதினமின்
ருடியசிர்த்தித்துநீன்பாலன்பொடுவந்தடைந்தனமா
னீடியவிலவரைக்குகையினீமறைவுற்றிருப்பதெவன்
வரடியெடுஞ்சுடனென்றார்வானவருக்கவளுரைப்பாள். (5)

பற்றுடனென்னிடைபடிவோர்பாவமகற்றிடும்வலிமை
சற்றுமிலேனெடுநாளித்தடங்கிரியின்குகையதனு
ஞற்றுமறைந்துளனதனுலுறைதருமில்விடரீதது
மற்றினியான்வருகிலனுவானவர்காளெனவுரைத்தாள். (6)

திருத்தகுமந்நதிமடந்தைசெப்பியசொற்கேட்டிமையோர்
கருத்துருகியன்னாயிக்கடலுலகினீயிலையேல்
விருத்தியுறும்பாவமந்தோமேதினிமானதிகசுமை
வருத்தமடைகுவளிரங்கிவந்தருளென்றிரந்தனரால் (7)

4. உரு-செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு விரியெச்சம். என்ட்
குசீர்க்கங்கை மதிக்கத்தக்க சிறப்பினையுடையகங்கை.

கலிவிருத்தம்.

தொன்னெறிமுனிவனாகுதலேனாதலு
நன்னெறிமுனிவரநயந்துபோற்றியே
யந்நதிதெக்கணகங்கையானவா
நின்னதென்றுகையெனவியம்புவானரோ. (38)

உமையவள் தவகடநித சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 8-க்கு விருத்தம்-239.

முன்றாவது

கங்கைநடனதேரிசனம்பெற்ற சருக்கம்

வி.—கலி விருத்தம்.

அண்டர்போற்றுமரசன்சடைக்கங்கைகீர்
மண்டுதென்கநவைப்பதியிற்றவம்
பண்டுசெய்தப்பரமன்றிருநடங்
கண்டவோர்பெருங்காதையையோதுவாம். (1)

வேறு

முன்னகாட்கங்கையெம் முக்கணம்பிரான்
மின்னையொத்தொளிமிகவிளங்குசஞ்சடை
தன்னவிட்டிறங்கியாதரத்தினோடான்
பொன்னடிவணங்கியேபுகலுவாளரோ. (2)

நான்முகன்பிரளயநாளின்மாதவன்
முனுகந்திடநடமாடுந்தன்மையைத்
தேனலர்கொன்றையாய்தெரிநியாதடி
யேன்சடைக்குள்ளைமந்திருத்தன்மேயினேன். (3)

88. தொன்மை நன்மை யென்பன சுறுகெட்டு நின்றன. வ-
அசைநிலை

2. ஆதரம்-ஆசை. அரோ-அசை நிலை.

விண்டுவின்பிரளயமேவுநாள்வரி
வண்டுஹைகுழலுமைமகிழ்கன்போற்றிட
வண்டர்நாயகநடமாடுந்தன்மையைக்
கண்டிடாதிருந்தனன்கருமவழிஞல். (4)

எண்புகுமுலகெலாமெரியுற்றோங்வே
நண்பிலாவக்கனனனஞ்செய்புநாட்
டண்புனலாதலாற்றர்கதன்றெனாக
கண்புலதத்தநடவகாணப்பற்றிலை. (5)

ஆதலாலளிலாபபெருமையாயதோர்
போதமரகியபிரபூணந்திசுழ்
நாதனையுன்றிருநடனங்கண்ணுறக்
காதலுற்றனன்றரக்கடவந்தென்றன். (6)

அன்னவளடிபணிந்ததையுமல்லவாநின்
முன்னவன்கங்கைதன்முகத்தந்திராகநிய
பொன்னினராலெனைப்பூசியாமலே
யிரநடந்தாணுனக்கெளிதினெய்துமோ. (7)

ஆதலானீயெழுந்தாழிசூழ்தரு
பூதலந்தன்னிலேபொருந்திப்புண்ணிய
மாதலந்தனிலெமைவழிபட்டாயெனிற்
போதுவேமென்றிறைபுகலுற்றனன். (8)

அப்பொழுதினினதியணங்கன்பாடொளிர்
துப்பெனத்திகழ்சடையவனையேதொழு
தொப்பரும்புவியினீயுகந்ததோர்தலஞ்
செப்புதியொல்லையிற்சித்தியாகவே. (9)
நன்றெனவிறைவனுநமந்துநோக்கியே
தென்றிசைதனிற்றிரிகடமால்வரை

4. விண்டு-விட்டுணு நடம் நடனம்.

5. எரி-அக்கினி.

யொன்றதற்குத்தரத்திரண்டுயோசனை
குன்றிடாச்சக்கியக்குணக்கோர்யோசனை. (10)

ஆகவேயிருக்குமததலத்திலெம்மிடப்
பாகமேவியபராபரைமுன்னங்குறி
யேகமானநிலவடிவிரண்டு, ன்னுற
யோசமாதவம்புரிதலம்மனறுண்டரோ. (11)

சுண்டிமத்தலதநினிவினியவாநந்த
தாண்டவதெரிசனந்தநுதுயன்றியும்
வெண்நிலவாங்கு, நுநிசவுநலமுமேய
பூண்டபேரன்வொநெயாதுவெனறனன். (12)

தண்புனலணங்கடிவணங்கச்சக்கிய
வொண்டிரிமார்ச்சமாயுலகன்மேலுயர்
வண்டிவாகமாப்வழுததுத, வகாண
வொண்டபநுவகமோடெழுநதுநண்ணினுள். (13)

கழிநேடிலடிவிருத்தம்.

இப்படியெழுத்துப்பாயததலதநினவலக்கொண்டேக
யப்பரவையினைச்சார்த்தேயகம்குழ்த்தன்பிளேடு
குப்பிதழ்க்குங்கைகம்கைதேதாழியரோடுமேனி
யொப்பிலாவுருவமாநிபுயமாபுரத்திலவந்தாள். (14)

ஆக்கனைந்தக்களாவினருட்குறிதன்னைநோக்கிப்
பாக்குடன்மெறிசித்தன்பாப்பணிந்துபல்லாண்டுகுறித்
தேவ்கமழ்க்குக்கைவேணிகிசுழ்சிவக்கொழுந்தெயன்றே
யோக்குநல்வணர்வாநுன்னிநின்றனளுவப்பிளேடு. (15)

அற்புதந்தோன்றின்றவணங்குமெய்யன்பிளேடு
தற்பான், நன்னோக்கிவழிபடுத்தகைமைபூண்டு

10. சக்கியக்குணக்கு-ஐந்தாம் வேற்றமையுருபுத்தொகை.

14. பரவை-சமுத்திரம்-துப்பு-பவளம்.

15. அருட்குறி-சுவலிங்கம்.

பொற்பலர்புணன்ல்லாடையூணியேதனமுன் ஞாய
நற்பொருள்கொண்டுபூசைமுறையொடுநடத்தினுளால். (16)

ஐயணையுளத்திலெண்ணியளப்பருங்காலப் பூசை
செய்யவுமின்பநட்டதொச்சணையின்மையாலே
பையாவணிந்தீசாதிபதிபுறப்பிழைத்தெனன்றோ
வுய்வகைகாட்டிம்வண்ணமுநவதுவந்திலனானும். (17)

திருமுடியிசைக்கொள்ளாமனித்தடுஞ்செயலுட்கொண்டோ
வருள்பெறுவதற்குக்காலமனுநிலதினமென்றோ
கருதுமித்துணைநாட்காறுங்கருணையெம்பெருமானென்பால்
வருகிலனிருந்தானென்னேயெனவுளமவருந்தினுளால். (18)

இத்தகைமையினுணைஞ்சரிடைந்தவளிநுந்துசெய்யும்
பத்தியோர்ந்திடபமாதமபெளரணைவிசாகநாளி
லீத்தனக்களவின்மேவுமருட்குறிதன்னினின்று
சித்தமவைததருளிநோடுதிருநடவேடங்கொண்டான். (19)

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியகவல்விநுத்தம்.

திருக்குழையிலகத்தரித்தவெள்வளையுந்
கிகழ்விடமிடறுமுமையொருபுறமு
மருக்கமழ்க்கிக்கைத்தொடையுமுக்கண் னும்
வலங்கொளெண்புயமுமிலககுமைம்முகமு
முருக்கியகருணைப்பெருக்குமுந்நு லு
முயார்கவெண்பொடியுஞ்செழுந்தழல்வடிவுந்
குரைத்திகழற்பொற்றுணைத்திருப்பதமுந்
குறியினிநிலகயிறைநவன்வந்தனனால. (20)

தண்ணுமைநந்திமுழக்கிடவாணன்
றட்டிடமுழவங்கொட்டிடத்தாளன்

18 இத்துணை-இவ்வளவு. காறம் அளவும்.

19. இடபமாதம்-வைகாசி.

கண்ணனுமிசையவென் னுறுசாம
கானமும்வேதன்றானிபாட
விண் னுறையமரரெண்ணிலர்முனிவர்
விரைமலர் துவியரகாவெனவே
துண்ணெனச்சேடன்றன் னுடல்சோரத்
துய்வனை கூளிவாய்வயி னுத. (21)

வாரிதிசுழலக்காரினமதிர்
மால்வரைசிதற்காலவிசையொழியப்
பாரிடமுழையப்பேருலகெவையும்
படபடவெனவஞ்சிடவிபமெட்டும்
விரிடஆசுவேரோடுமேரு
வெற்பசைபடவேறொப்பிலவெனவே
யாரணிசடையோனாடினனிமையோ
ராண்டொருசதமுங்காண்டகுநடமே. (22)

அறுகீர் விருத்தம்.

அண்ணலுநடனங்காட்டவசத்திடையுவுகைபொங்கிக்
கண்ணிடையருவிசோரக்கரகமலங்கள்கட்பி
யெண்ணிலாப்பெருமையாவுமெடுத்தெடுத்தியம்பினன்னீர்ப்
பெண்ணரசியுமானந்தப்பெருங்கடறன்னிலாழந்தான். (23)

வேறு

சத்தாகியசத்தாஃச்சத்தசத்துமில்லாததகையதாகி
வித்தாஃவேராஃமேலாஃக்கிழாகிவிரித்தவேதக் [மன்றத்
கொத்தாகியெவ்வுயிர்க்குக்குறையாமனின் றருளேகொழிக்கு
தத்தாநீதாஃக்கியாடும்வகையானறியுமளவிறுமோ. (24)

எனையாளுடையாய்சரணம்மழியா
வெழில்சேர்கயிலைக்கிறைவாசரணம்

22. வாரிதி-சமுத்திரம்.

25. சரணம்மழியாவென் னுந் தொடர்மொழியிடைத்தோன்றிய
மகாமெய் விரித்தல் விராம்.

பனிமாமதிசேர்சடிலாசரணம்
 பரமாசரணம்முரகாபரணத்
 தனிமாமுதலேசரணம்மிமையோர்
 தலைவாசரணம்மயன்மாலறியாப்
 புனிதாசரணம்மெனவேமிகவும்
 புராதீர் துதியன்பொடுசெய்தனளே. (25)

அமலனன்புடனையாடலாப்பருங்காலஞ்செய்யக்
 கமலமாமடந்நைதகண்டுகா தலினுலேபூசித்
 திமையவர்தலை. அமுக்கணியைவனொரிமயமீன்ற
 வுமையவள்கேள்வாயான் செய்வின்ணப்பொன் றுண்டென்று.

இருபதமலரைப்போற்றியெண்ணருங்காலரீங்காத்
 திருநடம்புரிதலானின்றிருபாதஞ்சலித்திடாதோ
 புரமெரித்தவனேபோல மெனறலும்புனிதன்வேண்டும்
 வரமிசைத்திடுகென்றேசெவ்வாய்மலர்ந்தருளிச்செய்தான். (1)

அந்நதியணங்குதோழியருக்குமென்றனக்குரீங்கா
 வின்னருள்புரிதல்வேண்டுமிறந்தவொன்பென்கூறு
 நன்னதியிடத்திறங்கிலாண்டுமுநநாங்கிலிங்க
 மென்னவுற்றிடுநற்பேறுமவேண்டுமா விதுவும்ல்லால். (28)

இப்புனறன்னில்யாருமுழுகினுலெவ்வரீங்கி
 பொப்பருஞ்சத்தராகியுனதுலகடைதல்வேண்டுஞ்
 செப்புதற்கரியபாவச்செய்கையரெனினும்போந்திங்
 கப்பிடைப்படிந்தான்ஞானம்பெறவுரியருளல்வேண்டும். (20)

பற்பலநதிகளாடும்பலன்களிவ்வாற்றிலோர்நா
 ளற்புதமுறவேழுமுகிலடைந்திடல்வேண்டுமாக்குத்
 தர்ப்பணஞ்செய்தோர்முழுவேழ்தலைமுறைப்பிதிர்கன்யாருங்
 கற்பமெய்தினுரீங்காமற்கதியடைந்திருத்தல்வேண்டும். (30)

தண்ணிதனிலெப்போதுந்தானடைந்தாடினார்க்கும்
 புண்ணியதினத்தின்முழுகும்பலனெலாம்பொருந்தல்கும்

வண்ணமுமருளல்வேண்டுமற்றுமிச்சபையையன்பாற்
கண்ணினுற்றெரிசித்தோருங்கதியடைங்கிருத்தல்வேண்டும். ()

இன்னணங்கங்ககூறவெயிரோன்மகிழ்ந்துநோக்கிச்
சொன்னல்வரங்கன்யாவுமளித்தனமென்றுசொல்லிப்
பின்னருங்கூறுவாளுறபேய்தற்கரியவிந்தத்
தொன்னகரிடமயிராட்செகழிமுனைததானமாமால. (32)

அச்சுழிமுனைரிலென்றுமலையிலாநடனநீசெய்
மெசகியதவத்தினுலையசைந்திடமேவிற்பென்று
கசசணிமுலையாள்சீதக்கங்கைகண்களிர்ப்பின்று
நசசணிகளத்தாநெம்மானயந்திலிங்கத்துட்புக்கான் (33)

பரவியேதுதித்தபுரினார்ப்பன்மலர்களினுலங்கா
தரவுடன்பூசையாற்றித்தன்மனமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
வரநதிமடல்வதயாங்கீசரர்க்குலைவைத்துமறவற
விரவியகூலையோமசன்வேணிசென்றடைந்தான்மன்னே (34)

இருநிலம்பரவுமெமமாவினிலங்கத்துணின்றேயாடல்
புரிதலாலந்தணிகையுசுழீசபாலிங்கமென்பா
மனருள்பெற்றவாற்றாலத்திருக்கங்கைநண்ணிக்
கருபைமாரதியாரென்றுநிளத்துவரவருமாதோ (35)

கங்கைநடனதொரிசனாபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 1)-சுரு விருத்தம்-274.

நான்காவது

நிட்சேபநதிச்சருக்கம்.

நி.—கலிப்பா.

மதிதவமுபணிமாடமலிந்தலங்குந்திருக்கருவைப்
பதியுறமீசனைமிகவும்பரிவொடுபூசனைபுரிந்து

32. தொன்மைநகர் - தொன்னகரென நின்றது தொன்மை.
பழமை

33. நஞ்சு-நசசெனநின்றது கனம் கண்டம்.

சதியுதவுமதிகபுகழ்க்கடவுண்திரிட்சேப

'நதியெனுநற்பெயர்ப்படைத்தகைதசிறிதுநவிலுதுமால். (1)

வீங்குதிரைக்கங்கையெனுமெல்லியல்பண்டொருநாளிற்

பாங்குறுதன்னிடைப்போந்துபடிபவர்தம்பாவமெலார்

தாங்குவதிக் கரிதெனவிச்சகத்திலொருவருமறியா

வேரங்குமொருவரைக்குகையிலுற்றுமறைந்திருந்தனளால். (2)

பண்ணியன்மாமறைக்கிழவன்பசந்துளவோன்முதலாய

கிண்ணியையும்விபுதரெலாமேடசங்கராந்தியெனும்

புண்ணியநாடனி லுவந்துபுனிதநறும்புனல்படிவா

னண்ணியவப்பெருங்கங்கைகருதிக்கரைவந்தடைந்தனரால். (3)

மண்டுதிரைப்புனல்படிவரன்வந்தடைந்தவமரெலாக்

கண்டிலர்கங்கையமிகவுங்கருத்தினிடைவருததமுறு

வெண்டகுசீர்க்கங்கையிலுளவனுற்றொளெனக்கருதி

யண்டரெலாமெங்கனுஞ்சென்றன்பொடுதேடினர்மாதோ. (4)

தேடியவட்கண்டுமிகச்சிறந்திடுபுண்ணியதினமின்,

சூடியசிர்த்தித்துநின் பாலன்பொடுவந்தடைந்தனமா

னீடியவிலவரைக்குகையினீமறைவுற்றிருப்பதெவன்

வாடியநெஞ்சுடனென்றார்வானவருக்கவளுரைப்பாள். (5)

பற்றுடனெண்ணிடைப்படிவோர்பாவமகற்றிடும்வலிமை

சற்றுமிலேனெடுநாளித்தடங்கிரியின்குகையதனு

ளுற்றுமறைந்துளனதனுலுறைதருயிவ்விடரீதது

மற்றினியான் வருகிலனால்வானவர்காளெனவுரைத்தாள். (6)

திருத்தகுமந்நதிமடங்கைதசெப்பியசொற்கேட்டிமையோர்

கருத்துருகியன்குயிக்கடலுலகினீயிலையேல்

விருத்தியுறும்பாவமந்தோமேதினிமானதிகசுமை

வருத்தமடைகுவளிரங்கிவந்தருளென்றிரந்தனரால் (7)

4. உரு-செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு விரியெய்ச்சம். எண்ட குசீர்க்கங்கை மதிக்கத்தக்க செப்பினியுடையகங்கை.

மூவகையதொழிலுடைமாமுதல்வெனன்க்கெத்தகைய
பாவமுழுவதுமகற்றும்படிவலிமையளிப்பெனனிற்
பூவுலகத்திடைவருவலன்றியொருபோதுமக்தோ
மேவிலனிப்புவிடிலெனவிளம்வினளக்கங்கையரோ. (8)

கங்கையுரைத்திடுமொழியைப் பண்ணுதலவானவன்கேட்டுத்
துங்குமுறுங்கங்கையென்கிறதான் நிய நுளுடன்மகிமை
தங்குதிருகூடமெனுஞ்சுரிலெனத்திறவி முருற்றிப்
பொங்குகளாவனத்திடைபோய்ப்பூசையிறுந்துதிமாதோ (9)

பத்தியுடவியற்றுவைவையறபாவமனைக்கையுமகற்றுஞ்
சத்தினைக்கங்காய்தந்த நுளுகமயாம்பின்னரெனக்
கத்துதிரைக்கடலவிட முண்டமரரைமுன்சாத்தபிரான்
சித்தமகிழ்ந்துரைத்திட லுஞ்செப்புவளக்கங்கையரோ. (10)

அ. விநீதம்.

மைபுலவதுடஞ்சுகாரீடுதிருகூடமெனும்வரை
போய்ச்சேர்வ்
தையெவனக்கரிதவண்போய்ச்சேரும்வகைநீபுரிதி
யருளென்மீறாதக
கையின்மழுவேந்துபிரான்குறுமுனிவன்றனைநோக்கிக்
கருணைகூர்ந்து
செய்யகமண்டலத்தெடுத்திக்கங்கையையவ்வரை
யிடைவைத்திருக்கென்றான். (11)

அம்முனிவனம்பொருமான்சொற்படிசெய்தேகினனா
லமார்யாந
நம்பிதயமுலந்திடவிக்கங்கைதிருகூடமென
நவி லுமந்தச்

10, அங்காய் - விளிப்பெயர் அங்கையே யென்பது பொருள்
அரேஃ-அசைநிலை.

செம்மையுறுவரையினின்றெப்போதுவருகுவ
 ளென்னுஞ்சிந்தையோடு
 தம்முலகந்தனைநாக்ச்சென்றனாற்சிலகாலந்
 தவிர்த்தபின்னர். (12)

முன்னுரைத்தநிரிகூடவரையதனிலதிகதவ
 முயன்றுமேவுந்
 தன்னுதிரைக்கங்கையின்முன்னநாதிபுரத்
 தெம்பெருடான்றோன்றிக்கங்கா
 யுன்னருமைய்பெருநூலத்துக்குளமகிழ்ந்தீதங்களா
 வனத்திலுற்றுநீதான்
 கன்னிகையின்வடிவொடுவதெமைப்பூசைசெய்க
 மனங்கனிந்துமாநீதா. (13)

புனல்வடிவாமூளையிக்கற்பாறையிற்சேமித்துவைத்துப்
 புரக்கின்றேமயா
 மெனவுரைத்துதனதுநிருக்காமுறுகுலப்படையா
 விலகுவெற்பின்
 கனமுறுபாறையைப்பிளந்துகரகமதைவைத்து
 நெடுங்கல்லான்மூடி
 மனமகிழ்வுற்றநாதிபுரவள்ளலிட்சனைபுரிந்து
 வந்தான்மன்னோ. (14)

வரியளிகண்முரலுமலர்த்திருக்களாவனத்திடைப்
 பெண்வடிவுற்றெய்திச்
 கரியவிடறுகர்த்தபரம்பொருளுரைத்தமொழிப்படியக்
 கங்கைகின்றோ
 ளரியசிலவிங்கமதையன்பொடுபூசனையியற்றி
 யமர்ந்தாளன்பர்க்
 சூரியபிரான்சயவடிவத்தொடுவெளிப்பட்டானவண்
 முன்னொருநாளம்மா. (15)

14. சேமித்து-காத்து.

தேரன் றியருள்காரத்துநதிமடந்தைமுகநோக்கி
 மிகத்துலங்குமுள்ளத்
 தூன் றியபேரன்பொடுநீபுரிதருபூசனைக்கு
 மனமுவப்புற்றேறமா
 லான்றவரம்வேண்டுமெனீதுமுனக்கென்று
 பகர்ந்தருளக்கேட்டு
 மூன்றுலகும்பரவுகங்கைமுதல்வனடிவணங்கி
 யங்குமொழியலுற்றான். (16)

இந்துவும்வாஸெயிற்றரவுமுறவுசெயுஞ்செஞ்சடி
 லத்திறைவாவென்பா
 லுந்துபெரும்பாவமெலாமொழிக்குமொருவண்மை
 யெனக்குதவலவேண்டுஞ்
 சிந்தைமிகவிரங்கியெனச்செப்புதலுங்கங்கையெனச்
 சிறப்புவாய்ந்த
 பைந்தொடியவ்வரமுனக்குத்தந்தனம்யாமென
 வுரைத்துப்பகர்வான்பின்னும். (17)

நண்ணுபருவதமுனிவனமைநோக்கித்தவம்புரிந்து
 நமதுசெல்லா
 லெண்ணுநிரிகூடவரைத்தடஞ்சிகரமீதுபுதைத்
 திருக்குமுன்றன்
 மண்ணமுதநிகர்புனலானிறைகாகத்தினையெடுத்துச்
 சலதிசூழிம்
 மண்ணுலகத்தினையெவண்ணெலுத்துதுமென்
 றுளத்தினிடைமதித்துளானால். (18)

அந்தமுனிவரானினிவீவறிடஞ்செலுத்தாவகை
 விரைவுற்றங்குசின்று

-
16. ஈதம்-கொடுப்போம்.
 17. பைந்தொடி-அண்மைவிளி.
 18. எவண்-எங்கு.

மையந்து றிசித்திரை விசுவாயித்தினத்திலெழுந்து
பிரவாகமாகிச்

சிந்தைமகிழ்ந்தெமதுகளாவனத்தினருட்குரியை
வலஞ்செய்துநன்னீ

ருந்துசடாகங்கைசங்கதீர்த்தமுன்னுதியநதிகளொடு
தோய்ந்தம்மா. (19)

நீவருகவுனைத்தெரிசித்திடினுமருமபாவமெலா
நீங்கியாங்கே

யேவருமுத்தியைப்பெறுகவிருப்பொடுதெக்கண
கங்கையென்னுநினைத்

தேவருந்துத்தியமபுரிகவரையினிடைப்புதைக்கலுற்ற
கிறத்தாலிர்தப்

பூவுலகம்புகழ்தருநீட்சேபநதியெனும்பெயர்நீ
புனைகமாதேர. (20)

என்றுவரம்பலவருளியநாதிபுரத்துறைசோதியி
லிங்கந்தன்னி

லொன்றிமறைந்திருந்தனனூலவ்விறைவனுவரத்த
மொழியுணர்ந்தக்கங்கை

மின்றிகழ்பைம்புயறவமுநெடியதிரிகூடமென
விளம்புவெற்பிற்

சென்றுபருவதமுனிகைக்கரசுமதனிடைப்
பிரவேசித்தாண்மன்னோ. (21)

கடகடவென்றொலிக்கு முழக்கமுஞ்சிறிதுந்தாங்க
வொணுக்கனமுந்தோன்றத்

திடமுறுமப்பருவதமாமுனியுமிகுமனம்
வெருவித்திகமுமந்தத்

தடவரையினெடுஞ்சிகரத்திடையிருந்தவொருகுகை
யிற்றனதுசெங்கை

யிடமுருவுகரகமதைவைத்தனனக்கங்கைகளிர்ந்
தெழுந்தாண்மன்னே. (22)

நாவலோர்புகழ்கோரைநதிசாம்பவதி
தேரைநதிநீனே
மேவுசீர்க்காகநதிகத்துநுமாநதியெவரும்
வியந்துபோற்றுக
தேவிகாநதியருச்சுனாநதியென்றேது
மெழுதீர்த்தததோடுந
தானின்மானசமுதலாம்பலகோடிகளுடன்
சார்ந்துமாதோ. (23)

வண்டிமிரும்பூங்கனாவனமடைநதவ்வருட்குறியை
வலஞ்செய்தேத்தி
யண்டர்மலர்மலழைப்பாழியவந்தரதுந்துமிமுழங்
கவநிலத்துள்ளோர்
கண்டுமிகத்துதிபுரிநதுப்பாற்றிடவந்திட்
சேபாங்கைகொன்னு
மொண்டுடாடியத்தெண்ணிலாரீரொடுமருவி
யிருந்தனனக்குவந்துமன்னே. (24)

அந்தநதிதன்னின்மனவிநுப்பொருசித்திரை
விசுவாமததெனததில
வந்துபடிந்தவர்சாயுச்சியம்பெறுவாஸரயமிலை
வழுத்தற்கொண்ணு
நிந்தையுறும்பாதகர்சாணினும்புனிதராவ
ொணினிகழ்த்துமந்தச்
சுந்தரிட்சேபநதிப்புனல்படிந்தோர்பெறும்
பேறுசொல்வதென்னே. (25)

நிட்சேபநதிச்சருக்கமுற்றிற்று.
ஆகச் சருக்கம் 10-க்கு விருத்தம்-299.

22. கரகம் - கமண்டலம். 24. இமிர்தல் ஒலித்தல் அருட்
குறி-இலிங்கம்-மன்-ஒஇரண்டும் அசைநிலை.

ஐந்தாவது

ஒப்பனைத்ருநாமம்பெற்ற சருக்கம்—தி.

அகவல் விநீதம்.

தேங்கமழ்துளவினாநுமயனுமுன்றேடரின்றோன்
பூங்களாநிழற்பால்வண்ணப்புனிதனைநோக்கித்தேவி
பாங்குறுதவம்புரிந்தொப்பினையெனுநாமம்பெற்ற
வோங்கியசரிதந்தன்னையுணர்ந்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம். (1)

தவளநன்னிறஞ்சேர்வெள்ளித்தனிப்பெருங்கிரியின்மீது
பவளமால்வரையொன்றுற்றபான்மைபோற்கரியிலேமேவுங்
கவளவாரணத்தோலாடைக்கண் ணுதற்பிராணைநோக்கித்
துவளுதுண்மருங் குற்றேவிசொல்வனொன்றங்குமாதோ. (2)

துயபூமணம்போல்வையத்துளவுயிர்தோறுமேவு
நாயகவந்தகோடிநாயிறுபோலச்சாலச்
சேயபேரொளிதா னுன்பாற்றிகழுமாலெனக்குறின்பான்
மேயவிச்சோதியேபோல்விளங்கொளியருளல்வேண்டும். (3)

எனவுரைத்திடுமவ்வேலையிலங்குபுன்முறுவல்செய்து
மனமுவந்துரைப்பரேனம்மான்மடமயிலினையாய்ரீயு
மனவரதமுமென்பேரலவநும்பெறற்சோதியெய்த
நினைவுனக்குளதேலொன்றுநிகழ்கதுதுமினிதுகேண்மோ. (4)

சுலவுதெண்டிரைசேர்வேலைகுழந்தபூவுலகத்தன்னி
னலமுறவெவரும்போற்றநறுங்களாவனமுண்டாங்கே
யலகிலாமகிமைவாய்தவருட்குறியுண்டுசீர்த்தி
யிலகுநிட்சேபகங்கையெனுமொருதீர்த்தமுண்டால். (5)

அக்களாவனத்திலெய்தியரும்பவமனைத்துரீக்கு
மிக்கவந்தியிற்றேய்ந்துவிருப்புடனாகுத்தோன்றுங்

4. அவராதம்-ஐப்பொழுதம்.

5. அலகு-அளவு.

தக்கவச்சிவலிங்கத்தைத்தண்மலர்கொடுப்புகித்தே
யெக்குவலயமும்போற்றவியற்றுகிதவந்தான்மன்னோ. (6)

பூதலத்திடைநீயெய்கிப்புனிதமாதவஞ்செய்நாளிற்
காதல்கூருனதுநெஞ்சங்களிப்புறத்தோன்றிநந்தம்
கோதிலாவடிவந்தன்னிற்குலவுவேரொளிபேரன்மிக்க
சோதியைத்தருதுமென்றான்சூனிகிறான்முடிவினின்றான். (7)

பனிவரைமடந்தைக்காங்கேபனினிடைபுரிவானந்தத்
தனிமுதற்பெருமான்சங்கைதன்னைநாயகிபாலுய்த்தா
னனியுவந்தவட்குச்சேவம்புரிதலானவிலக்கங்கைக்
கினியநற்சேமகங்கையெனுமொருவையருநல்லி. (8)

துன்னுதெண்டிபைசூழிந்தத்தொல்லுலகனைத்துமீன்ற
மன்றன்மாமலர்க்கொம்பன் னுண்மனாளனைவணங்கிமிக்க
நன்றிகொள்கருணைசசேமநதியெனுமடந்லதையோடு
சென்றனள்விருப்பமுற்றுத்திருக்களாவனத்தைநோக்கி. (9)

மூசுவண்டினங்கள்கீதமுரல்களாவனத்துட்புக்கு
மாசிலீசானதிக்கின்மனமுவந்திடத்தாலேக்கித்
தேசுறுவலப்பாதத்திற்கிகழ்முழந்தாளிலேற்றிப்
பேசுமவ்வலப்பாதத்தின்பெருவிரனிலத்திலுன்றி. (10)

சென்னியின்மீதுசஞ்சத்திருக்காரிரண்டுங்குப்பித்
தன்னிகரில்லாயீசன்றினத்தனதுளத்தில்வைத்துப்
பன்னெடுங்காலமந்தப்பனிவரையின்றமுக்கட்
கன்னிமாதவஞ்செய்துறஞ்சளாவனந்தன்னின்மாதோ. (11)

6. தண்மலர் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்-தண்மைமலர்-
தண்மலரோன-மைவிருதிசெட்டு நின்றது-தண்மை-ருளிர்ச்சி.

8 பனிவரை - இமயமலை. 8. புரிவான் என்பதில்-வான்-
வினையெச்சவிகுதி-புரிதவற்கு என்பதுபொருள். புரிதல்-செய்தல்.

9. தெண்டினை சமுத்திரம்.

11. சென்னி-சிரக சஞ்சம்-தாமரை மாத - 9 - இரண்டும்
அகசகிலை.

கலித்துறை.

‘சீலமேவுமெண்ணுன்கறம்வளர்த்தவத்தேவி
கோலுமாமலர்த்தாள்விரலுன்றுதல்கொளலாற்
சாலவாழ்ந்தவந்திலத்தினின்மெழந்துவந்தனளோர்
காலமும்புகமுழிவினாப்பாதலகங்கை. (12)

பெருந்தராதலமனைத்தையுமீன்றவெம்பிராட்டி
திருந்துபூக்களாவணத்திலிங்கனந்தவஞ்செய்யப்
பொருந்துமோர் தினத்தெமபிரானங்கவள்புரிபு
மருந்தவத்தினுக்கிரங்கியேதோன்றினனவண்முன். (13)

தேவிதன்னைதீர்தோன்றினந்திலத்திடைரீ
மேவியன்பொடுபுரிதவத்தினுக்குளம்வியந்தே
ரீவிரும்பியதுணர்ந்தனம்பெறுகரீநினக்குத
தாவிலென்சயசோதிப்போற்சோதித்தனமால். (14)

துன்னுஞ்சயவொளிக்கிணையாகியசோதி
யொன்றிரீயலங்கிருதையாயுற்றிடுதவினா
னன்றிசேர்தருமொப்பணியாளெனாநாம
மென்றுமேபிரசித்தமாகுகவுலகெங்கும். (15)

உறுதிசேர்மறைப்பொருளெனவுற்றிடுமுனது
மறுவில்சோதிகொள்வடிவினுக்கிணையிலாமையினா
னறுமலர்க்கொடியினையசுற்றிடைத்திருநங்காய்
பெறுகரீயதுலாம்பிகையெனுமொருபெயரும். (16)

துன்னுவாரிதிசூழ்தருபுவிக்கெலாந்துகடி
ரண்ணரீபிதாநானெனவுணர்சியாதவினான்
மன்னுபாரெலாமிரட்சணியுரியவென்மருங்கே
தண்ணேருமித்தலத்திடையிருத்திசந்ததமால். (17)

என்றுநல்வரமளித்தனனளித்தவவ்வேல்வை
குன்றவில்லியின்றிருவுருவத்திடைக்குலவு

துண் றுசோதியைநிகர்தரும்பேரொளிதுலங்க
நின்றதேவியைத்துதித்தனர்வானவர்நினைந்து (18)

கோக்ககம்.

அண்டமெலாமீன் றளிக்குமன்னையெனநீயிருந்தும்
பண்டொருநாளுற்றாய்பனிவரையின்மாமகளாய்த்
தெண்டிரைப்பார்மேலுன்றிருக்கியாட்டாரறிவார்
துண்டமதிவேணியன்சேர்துயவதுலாம்பிகையே. (19)

துயமலைநா லுந்தொடர் தற்கரியபொரு
ளாயவுணியாமோவறியுந்தாமுடையே
நேயவடியார் தமதுநெஞ்சிலிருந்தன்னவர் தந்
தியவினைதீர்த்தருள்செய்தேவியதுலாம்பிகையே. (20)

முத்தொழிலும்மூலமுதல்வியனுநீபலநா
ளித்தரையிற்போந்தொரெளியர்தமைப்போலரிய
மெய்த்தவநீசெய்தாய்வினையாட்டுனக்கிதுவோ
வுத்தமியேமெய்ப்பொருளையொப்பிலாநாயகியே. (21)

வேறு.

எனநெடுத்திருமாலயனிந்தின்
கனகமோலிக்கடவுளர்பாவரு
மனமுவந்துதுதித்தனர்மாற்றமொன்
றாகனைப்பணிந்தம்பிகைகூறுவாள். (22)

வேறு.

மிருதுவாயவென்மலர்த்திருவடிப்பெருவிரலாற்
கருதுபாதலத்திடைபிருந்தெழுந்தவிக்கங்கைக்
கருணல்வேண்டுகல்வாமெனவன்புடன்வேண்டச்
சுருதியின்முடிவாகியவெம்பிரான்சொல்லும். (23)

ஆவிபோ லுயிரனைத்தினுநிறைந்தவுன்பெயராற்
 தேவிதீர்த்தமென்றேவருந்துதிசெயச்சீர்த்தி
 மேவியேவிளங்குகவுனதடிப்பெருவிரலாற்
 பூவின்மேல்வருபாதலகங்கையெப்போதும். (24)

சீர்த்திமேலுமிக்கங்கையினோர்தரஞ்சேர்ந்தா
 பார்த்திவத்தெவராயினும்படிசுவோர்பன்னா
 ளார்த்தர்போற்றிடுமானசகாசமுன்னாய
 தீர்த்தமாநெற்பலனெலாமடைசுவார்தின்னம் (25)

என்றுதேவியொற்குசைந்து நல்வரங்கொடுத்தருளிக்
 கொன்றைவேணியனுலகருள்கொடிதனைநோக்கி
 யொன்றுகூறுவனீசிலையுருவொடுசின்னான்
 மன்றவிக்குரிட்சேபமானதிரினுள்வசிப்பாய். (26)

பின்னராரியபாண்டியனென்றொருபெயர்கொண்
 மன்னனித்தலம்வந்துதானெனக்குமுன்றனககு
 மின்னுமாலயஞ்சிறப்புறவியற்றியவ்வேந்த
 னுன்னையந்நதிப்புனலினின்றெறித்துளமுலநது. (27)

செய்குவா னுளத்தன்புடனுனைப்பிரதிட்டை
 மொய்குழாலெனமனமுலந்தருளொடுமொழிந்தான்
 மைகுலாவியமேனியனயன்முதல்வானோ
 ருய்குவான்றிரைக்கடற்பெருவிடத்தைமுன் னுண்டோன் (28)

அந்தவேலையிற்செடியாயம்பிலைக்கக்கி
 சில்லையன்புடனனுதினம்பணியிலைசெய்வான்
 வந்தசேமையெம்பிறைவனைநோக்கியுண்மகிழ்ந்து
 கந்தமாமலர்க்கரங்குவித்திறைஞ்சியேகழறம். (29)

மின்னைநேர்தருவேணியாய்விரும்பியவரமிக்
 கன்னியாமுமைக்களித்தனைகருணைகூர்ந்தெனக்குந்

துன்னுவாரிதிருழந்தவித்தொல்புவிமிசையே
மன்னுசீர்த்திபெற்றித்தலத்திருத்திமெவண்ணம். (30)

மேவுநல்வரமருளெனவுரைப்பவவ்வேலை
பேவராயினுநின்னிடைப்படிந்தவரெண்ணில்
பாவம்பராவையுநீங்கியிவ்வுலகெல்லாம்பரவுந்
தேவராகபன்னதிகளுட்சிறந்திலங்குகநீ. (31)

செங்கண்மாதவன்பாஞ்சசன்னியமெனச்செப்பு
சங்கமேவுமந்தாகினியாயதீர்த்தத்தா
னங்கழற்கபிடேகமுன்னியற்றினனவிலக்
கங்கையோடுநிட்சேபமாநதிகலந்துளதால. (32)

அங்குநீகலந்தநந்தியுடனிருவெனவே
திங்கள்வேணியன்றிருவுருக்கரந்தனன்சேம
கங்கையந்ததிட்சேபகங்கையுனொடுசெலந்து
தங்குனாப்படிந்தவர்பவநீக்கியத்தலத்தில். (33)

வம்பராமலர்க்கொன்றையந்தொடைமுடிவனைந்த
நம்புராதனநாயகனவின்றசொற்கருதி
புப்பரேத்ததுலாம்புகையெனும்பெயருடைய
வெம்பிராட்டியநந்திப்புனலிடைக்கரநதிருந்தாள். (34)

மன்னுமித்தலமானியஞ்சிலமுனிவரர்கா
ளின்னுமுண்டுநாமியம்புதுங்கேண்மினிங்கெனவே
துன்னுதெண்டிரைப்புவிபுகழ்குதமாமுனிவ
னுன்னுநைமிசாரணியமாமுனிவருக்குரைப்பான். (35)

வேறு.

கிருபைநதிசேமநதிசங்கநதியெனவியந்துகிளத்துமுன்று
கிருநதிசேர்ந்திதீர்த்தந்திரிவேணிதீர்த்தமெனச்செப்புவாராற்

34. வம்பு-மணம். 35. கேண்மினென் பதில்-மின்-முன்னிலை
பேவற் பன்மை விருதி.

கருதுமத்தீர்த்தமதிற்பிதிர் தேவரிருடிகளைக்கருத்தினாடி
மருவுதருப்பணம்புரிவேர்திற்படிவோர்பெறும்பலனைவருத்
துச்சொல்வாம். (36)

நலமேவுகதியிழந்துதீர்கதையையடைந்துநெடுநாளாவாடும்
பலகோடிபிதிர்களுந்நாதிசேரத்தாம்பரமபதத்தைச்சேர்வார்
நிலமீதுமறையவரைக்கொலைபுரிமரபாதகமுரீக்கியாங்கே [ல்.
புலவோரும்னியந்துரைக்கமிக்காரிகுத்தரெனப்பொருந்துவாரா

எழுசீர்வந்தம்.

அந்தநன்னதிபிற்புனலெடுத்தன்னமாவது

கறிகளாவதுதான்

சின்தையன்புற்றுச்சமைத்தொருபோதிற்

றிருக்களாவனத்திடைபுதித்த

நந்திருச்சிவலிங்கத்தினுக்கதிகநயப்

பொடுநிவேதனஞ்செய்து

புந்தியுண்மகிழ்ந்துபுசிப்பவர்பெறுவார்

புனிதசாயுச்சியபதமே.

(38)

வேறு.

பிடுறுசித்திரைமாதப்பிறப்பெனுமீபுண்ணிய

தினத்திற்பெரியோர்யாரு

மாடுறமம்முவுலகத்திடையுனமான

சமுதலாமறுபத்தாறு

கோடிநதியொடுமருவிவந்திடுநிட்சேப

மெனக்கூறுத்தீர்த்தந்

தேமெவடதிசைதிரும்புமிடத்தின்மணிகாணி

யென்றோர்தீர்த்தமுண்டால்.

(39)

மணிகாணிபெனச்சொலுமத்தீர்த்தமதிற்படிந்

தொருகவளவன்னத்தைத்

தணிவறுமன்புடனொருநாட்டானியிபந்துவ

ரென்னிற்சகத்தோர்போற்று

மணிகொள்குருக்கேத்திரமாமத்தலத்திற்

சென்றுமனத்தன்புகூர்ந்து

துணிவொடுநூறுண்டனநானம்புரிந்த

பலனடைந்துதுலங்குவாரால்.

(40)

கலிப்பா.

கைத்தலத்தின்மாளேந்துக்கத்தனுவப்புற்றிருக்கு

மெத்தலத்தினுஞ்சிறந்ததென்பர்காசித்தலத்தை

யத்தலத்தினுஞ்சிறந்ததாரிரம்பங்கென்னிலினி

யித்தலத்தின்மேன்மைவிரித்தென்னேயுரைப்பதுவே.

(41)

அன்னதிருக்காசிபினுமதிசமிதுவெனப்பகர்வ

தென்னெனிலித்தலத்திறந்தோரிததம்புண்ணியதீர்த்த

மன்னுதசைநரம்புசிவமண்டபமென்பிலிங்கமுயிர்

முன்னுசிவமாரிதனான்முனிவரர்சாளிதாசிசமால்.

(42)

ஒப்பினதிருநாமம்பெற்றசருக்க

முற்றிற்று.

சூகச்சருக்கம் 11-க்கு விருத்தம் 341.

ஆறுவது

சிவராத்திரி யுண்டான சருக்கம்—வீ.

கலிவிருத்தம்.

மாதவன்மலர்த்தவிசறையும்வானவன்

நீதறுமடிமுடிதேடனுற்றநா

னேதமிழ்சிவநிசியென்றபேர்பெறு

காதையைச்சிறிதுநாங்கமுறுவாமரோ.

(1)

நாபகான்முகத்தவன்றுயிலுமோரிரா

வாயிரஞ்சுதர்யுகமாகுமன்னவன்

மேயகண்டியில்செயும்வேலைமுழ்குமாற்
பரயவபுரிளயந்தன்னிற்பாரெலாம். (2)

காதுமப்பிரளயகாலந்தன்னிலே
'யேதமிழ்புவியெலாஞ்சுமந்தவெய்ப்பற
வரதிகூர்மம்வினையாடுந்தான்மகிழ்ந்
தோதுமப்பிரளயசலத்துளுற்றேரே. (3)

அட்டநாகக்களுமவனிதாங்குமோ
ரெட்டுவாரணமுமவ்வேல்வதன்னிலம்
மட்டிலாச்சலத்தினில்லாதுவலலையிற்
றிட்டுன்னவெழுந்துபோய்ச்சேரும்வேதன்பால். (4)

உற்றிடுமவ்விராவொழிந்ததோன்றுறு
மற்றைநாட்கா? இல்வையம்யாவையு
நற்றயவொடுசிநுட்டிப்பனாண்மலர்ப்
பொற்றவிசுறையுமப்புனிதவேதனே. (5)

அபனவனெண்ணினானகத்திலொன்றுநா
முயர்விழிமுசித்தபோதொடுங்கும்பாரெலாம்
வியனுறுநமதுகண்விழித்தபோதுதா
னயர்விலெவ்வுலகுமுண்டாகுமாதலால். (6)

வேறு

என்றுமுலகுக்கிறவன்யாமெனநினைத்துத்
துன்றியவகந்தையதுதோன்றவதனாலே
பன்றவனியற்றியவனைத்துலகுநோக்க
வென்றிகொளனத்தின்வெரிமீதெழுதலுற்றான். (7)

அண்டமெவையும்வனடைந்துவருமெல்வ
பண்டுதருதந்தையுயர்பாற்கடலினுப்பண்
கண்டியில்புரிந்திடுதல்கண்டதிகோபம்
கெடாண்டனவிண்டுமுகநோக்கியிதுகூறும். (8)

தடப்புலனமத்தனையுமீன்றதலைவன்யா
 னடுத்துனெதர்வந்தினிதுநிற்பதையறிந்துங்
 கடற்குழியினீயுபயகால்களையுநீட்டிப்
 படுத்திவணிநுந்ததெனடாபகர்தியென்றான். (9)

அப்பொழுதுமாதவனனத்திறையேநோக்கித்
 தப்பில்புலனத்தொடுசராசரமளித்த
 மெய்ப்பிரமரெண்ணிலவர்வீந்திடிமெமக்கே
 யொப்பரியவோர்திவசமாவதுணராயோ. (10)

எந்தவுலகத்தையுநிரட்சனைசெய்நின்ற
 நந்தமலருந்கிரிலநாளிடையுனைப்போல்
 வந்தவதரித்தபிரமார்க்களவுமுண்டோ
 வந்தவகையின்னமெனடாவறிகலாயோ. (11)

இகழ்ந்ததமையுரைத்தனையெமக்குலகினீதா
 னுகந்தவொருநிள்ளையெனவுற்றிடுவதாலே
 புகன்றிடுநெடுமீழைபொறுத்தனமனத்துன்
 னகந்தையையுற்றுமதியற்றசிறுநிள்ளாய். (12)

என்றரிளம்ப்வயனுமுறுவிலைய்கி
 நன்றசர்வாதையுநம்புதல்வனானே
 மென்றியதவக்குரிசில்சாசிபனுக்குண்ணை
 யன்றுபிறப்பித்தமார்சோனையுனைவனானாய். (13)

ஆதலினம்பெரெனனவாயினையென்றோத
 மாதவனுஞ்சிறிமலரோனைமுகநோக்கி
 யோதருநுநந்தியிலுதித்ததையுன்னு
 தேதுனதுபெரெனனநீசொலியதென்றான். (14)

அந்தவமயத்தயனகைத்துமுனம்யாழு
 னுத்தியிடைவந்தினிதுதித்தவதனுனீ
 தந்தையெனிலுன்றனவதாரமொருபத்தி
 லுந்தையொருதூணுமெனலாமெனவுரைத்தான். (15)

வேதனுரைசெய்திடவெழுண்டுநெடுமாயோன்
காதுமடல்கூர்ந்திகிரிகைதனிலெடுத்தான்
ஞாதலரவன்பிரமதண்டம்தெடுத்தா
னோதிருவருங்களவனத்தினிடைபுற்றார். (16)

அறுசீர் விருத்தம்.

பைபரவசயனனும்வேதனுங்கொடியகதைமுதற்பல்
படைகளேவி
வெய்யசமர்புரிந்தனரேவியபடைகளழிதலும்பின்
விரைந்தநேக
மையில்படைக்கலங்கள்சுருட்டித்தமர்செய்தனர்தமது
வாளியோடு
செய்யவுருத்திரகணைதிக்கணைமுதற்பற்பலகணைகள்
செலுத்தினாரால். (17)

விடுத்தபலகணைகளையவ்வேறுபலப்பலகணைகள்
வெய்தினேவித்
தடுத்தனரிவ்வாறுகொடுஞ்சமர்புரியக்கணைகளின்வெந்
தழற்சுவாலை
யடுத்தளவிலாதபலவண்டமெலாந்தகித்திடக்கண்
டஞ்சிவாடி
வடுத்தவிரிந்திரன்முதலாம்வானவர்யாவருங்கயிலை
வரையுற்றாரால். (18)

கறையணிகந்தரப்பெருமான்சன்னிதியிலெய்தியடிக்
கமலம்போற்றி
முறைபிடவவ்வேவல்வைதனிலினியவருட்கடலெனுமெம்
முதல்வன்போந்து
குறையுறுமாலயன்படைகள்யாவையுநீறெழுவெரித்துக்
குலவுஞ்சோதி
நிறையுமுழற்றம்பமெனவவ்விருவரிடைத்தோன்றி
நின்றான்மன்னோ. (19)

தம்மிடையிற்றேன் றிநின் றதழற் றம்பநோக்கியுனத்
 தருக்குள்கி
 விம்மிதழுற்றிதனடியாவதுமுடியாவதுகண்டோர்
 மேலோரென்றே
 பம்முதில்வண்ணனுமய லுமே ிசிரிசைந்தடிமுடியாங்
 கறியவெண்ணிச்
 செம்மையுறுமேனமுமன்னமுமாய்மண்விண்புருந்து
 தேடினாரால் (20)

மின்றிகழ்செஞ்சடைப்பெருமானடிநோக்கியிள்வலென
 விரைவுற்றாங்கே
 சென்றநெரிமான்மருப்பாற்புளியிடநதெண்ணருங்காலஞ்
 சென்றுதேடி
 பொன்றுமடிகாணுமலாடகேசர முதலா
 வோதுநதுய
 நன்றியிகப்பெறுதலங்கள் பலகடந்துசெல்லுமந்த
 நாளின்மாதேச. (21)

சித்தமொழிகடநதுநின்றசெழுஞ்சோதிவிராட்டுமிகச்
 சிறப்புற்றோக்குஞ்
 சுத்தமிகுமொருமறையோனெனத்தோன்றியேனமெனத்
 தோன்றிநின்ற
 வத்திருமாதவன்றிையேநோக்கியெவனோகுதிநீ
 யறைதியென்று
 மெத்தமனங்கனிந்துரைக்கமாயனவன்முகநோக்கி
 விளமபுவானால். (22)

-
4. அட்டம்-எட்டு. அவனி பூமி.
 7. வெரிந்-முதுகு.
 8. நாபபண்-கடு.
 9. தடம்-விசாலம்.
 10. திவசம்-நாள். உபயம்-தூண்டு.
 22. எவன்-எங்கு. விராட்டு-பிரமம்.

முண்டகமாமலருறையும்வேதனுக்குமெனக்குமிகன்
 மூண்டவாற்றா
 லண்டமுசடுருவொளிமுடிதேடியவண்டைந்தா
 னடியையானுங்
 கண்டிடவீங்குற்றனன்பானிங்குறச்சென்றனவளவில்
 காலமென்றான்
 வண்டுளவத்தொடையணிமாயணீநோக்கியவனகைத்து
 வழுததுவானுல். (23)

இப்படியீயளப்பரியசாலந்தேடியுமிடைமட்
 * டெய்சியெய்த்தா
 வொப்பரியவடிசாண்பதரிதரிதுவிணிஹுழன்
 றுறுவதுண்டோ
 செப்புதம்பம்விராட்டி.னுயர்சுழிமுனைபினின்மலமாய்த்
 திகழ்த்ததாகு
 மப்பெரியபராஞ்சேதியநாதிபுரந்தனிவிவிங்க
 மாகிற்றன்றே. (24)

அவ்விவிங்கமுலசுமுய்யவுதித்ததுவிராட்டுவிந்து
 வமுதம்வீழ்த்தே
 செவ்விபெறுமணமொழிக்கெட்டாமன்முதலேறுதி
 யின்றிச்செகத்துக்கெல்லா
 மொவ்வருங்காரணப்பொருளாயுற்றதுநான்முகத்
 தவன்பாஹன்பாஹற்ற
 வெவ்வமுறுகருவமசுற்றிடுமொறிக்கணமெழுந்த
 திக்குமாதோ. (25)

அப்பொருளுக்களவில்லாவண்டமெலாமோர்சிறிய
 வணுவாய்த்தோன்று

18. களவனம்-களாவனம்.

19. கதை-கஞ்சு.

24. அன்று-ஏ-அசைநிலை.

25. எவ்வம்-துன்பம்.

மொப்பரியவபொருளைமாலையினாலறியாம
 லுழல்கின்றாயம்
 மெய்ப்பொருளைத்திருக்காசிகாஞ்சிசிதம்பரமாநார்
 விளங்குங்கூட
 விப்பதியிலறிவுடையோர்தெரிசனஞ்செய்திடுவாரே
 திதுவாமன்றே. (26)

தோன்றிவருங்கற்பங்கடொழியுமுயரறுகாற்
 சுருமபுமொய்க்குந்
 தேன்றிகமுஞ்செழுங்கமலமலருடைபுஞ்சதுமுகனுஞ்
 செருக்கினுலே
 யான்றவடிமுடிதேடியலைநின்றீரினியிவ்வா
 றலையாவண்ண
 மூன்றுபுகழ்மேவுறுமக்கன்பினுடன் கூறுதும்பா
 மொனறுகேண்மின். (27)

மதிக்கரியகளாவனத்தில்வாழ்சோதியிலிங்கமதை
 மனதிற்பத்தி
 யுதிக்குமெனிலெளிதினுணர்ந்திடலாகுங்கருவமனத்
 துதிக்குமென்னிற்
 றுதிக்குரியவிலிங்கங்காண்டிரிதுநாறுகற்பந்
 துருவினாலும
 பதிக்குஞாயநாதிபுரமலடந்தநச்சித்திபுறகாண்பாய்
 பதநீயென்றான். (28)

அந்தவனகவேதியனாய்வநதவிரட்டினபினுட
 னறைதலேறி
 நந்தணிசெங்கரத்தவனங்கவையுபசரித்துமொழி
 நயந்துகூறி
 வந்தநெறிமீண்டுபயமாபுரியிலடைந்தபால
 வண்ணென்னு

மிந்துவணிசடையாணெடுங்காலம்பூசனைசெய்
கிருக்குமேல்வை. (29)

பானிறவன்னத்துருவாய்ச்சதுமறைநாயகன்வானிற்
பறந்துநீண்ட
வான்முகடெல்லாங்கடந்தேநியுமுடிகாணுதுமிக

தானினியென்செய்துமெமைத்தந்தருண்மாதவனெடும்பா
தலத்துளேநி

பேனவுருவாயடிகண்டெய்துறமோவெனவயர்ந்தங்
கிருக்கும்போழ்தில். (30)

சோதிமயமகுடமிசைப்பல்பொருளுநிருக்கவினைத்
தொடர்ச்சியாலே

கேதகையுந்தடுமாறிக்கீழ்வரலுமப்பிரமன்
நளரநோக்கி

மீதுயர்வானத்தினிலெங்கிருந்திவண்போந்தனையென்ன
விளம்பலோடு

மோதரியபேரொளியின்றிருமுடிநின்றிறுறயிங்
குற்றேன்மன்னே. (31)

எண்ணருங்காலங்கழிந்தவிம்முடிநின்றிறங்கியிவ
ணெய்தவென்று

பண்ணமையாரணற்குரைப்பப்பதறியவன்கேதகையைப்
பார்த்துக்கூறுங்

கண்ணனுமயானுசுபதம்புரிந்திவொளியடியவன்றான்
காணப்போனா

னண்ணரியெடுங்காலமுடிதேடியிங்கடைந்தே
னனுமன்னே. (32)

ஆதலினுன்முடியறிவதரிதறிந்தேனெனவொருசொல்
லதைதல்வேண்டு

மாதவனுக்கென்றிரப்பக்கேதகையும்பொய்வார்த்தை
வழுத்தல்யார்க்குந்
நீதெனவேபகாவயன்செயலழிந்தோர்க்குதவிசெயச்
செப்பினன்று
மீதுமறைகளுமொழியுமெனப்புகலக்கைதைநன்றென்
றியைந்ததம்மா. (33)

போதவனுக்கேதகையுந்தம்பநெறியேயுபய
புரியிற்போந்தே
நாதனடிகாணவெனப்பூசனைசெய்தேயிருக்கு
நளினச்செங்கண்
மாதவனையடைந்துமுடியுணர்ந்துவந்தேனெனக்கமல
மலரோனுக்கே
யோதினனக்கேதகையுமுண்மையிஃதென்றுபொய்ச்
சான்றுரைத்ததம்மா. (34)

கலிவ்ருத்தம்.

ஆயனமறிவழிந்தயரும்வேலையிற்
நாயநற்சுதைவனச்சோதிவிக்கதது
ளையதோர்வடிவகொண்டிமையவல்லிதன
னாயகன்றோன்றிரான்முகனைச்சீறியே. (35)

பொய்வசனம்புகன்றய்புன்னொளொரு
செய்யபங்கயததவன்செய்ததீமையாற்
கையிணையறுத்தனங்கையிலாதவன்
வையகம்படைத்திடும்வண்ணமின்மையால். (36)

அப்புலின்முர்த்திநஞ்சத்தியாகிய
மெய்ப்பொருமாலிடையிரிடம்மளித்

34. சான்று-சாட்சி.

35. சுதை-அமுதம் வனம் வன்னம் நிறம் வன்னமென்பதினி
டை நின்ற னகாவொற்றுக்கெட்டது இடைக்குறைவிராரம்.

தொப்பருநாபியிலுதித்துளாய்ப்பெருந்
தப்பினுன்முன்னொருதலையுங்கொய்தனம். (37)

நாரவாரிதியிடைநம்முடைப்பெரு
ஃரியத்தால்வருமிளிர் பொன்னண்டத்தி
லேருறுபிரமர்களுண்ணிலார்பிறந்
தாரொனமறையுரைத்ததுமுணர்ந்திலாய். (38)

இறந்துளபிரமர்களுண்ணிலாதவர்
செறிந்தவஞ்சனை யுடைசூறியவேதனே
யுறுந்திறற்சத்திரீர்மூர்த்தியாமுண்மை
யறிந்துகொள்வாய்திருவாணக்காவிலே. (39)

மறியைநெர்னிழித்திருமாதுமேவிய
வெறிதிகரிக்காததேந்தலுந்தியா
நறியபங்கயத்தினீநாளுமலையிய
தறிகிலேயோதிருவரங்கந்தன்னிலே. (40)

என்றயன்றனைவெருண்டேருநீரிவ
ணின்றியும்பிழைவருமெனநிகழ்த்தியே
மன்றலங்கேதகைமலரைநோக்கநீ
யொன்றிடாப்பொய்க்கரியுரைத்தபான்மையால. (41)

உரியதாய்கொள்கில்முண்ணீர்த்தனம்
பரிவினாலெமைபலகாலுமேபணிந்
தரியபூசனைசெய்வோருனையணிந்திடி
லெரிநரகிடைபுறக்கடவற்தன்றனன். (42)

சின்மலன்றிருவுளத்திகழ்ந்துநீத்தலாற்
பொன்மங்களணவனுமநிழ்ச்சிபொங்கியே
சின்மயவடிவின்றிகழ்ச்செஞ்சோதியைப்
பன்முறைதுதிசெய்துபாவினாரோ. (43)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியால்வல்லிந்தம்.

ஒருமாமணியினொளியேசரண
முயிருக்குபிரையுறைவாய்சரண

மருவாயுருவாயுறவாய்சரண
 மணுவுக்கணுவாமமலாசரண
 மிருமாமறையின்பொருளேசரண
 மெனையாள்கருணைநாடலேசரணம
 பரிபூரணநாயகனேசரணம
 பரமானந்தாசரணஞ்சரணம

(44)

திருவெண்பொடிமேனியினேசரணக்
 திகழ்சநதிசேசரணேசரணங்
 கருவாலையறக்களைவாய்சரணங்
 கறைசேர்நண்டதலைவாசரண
 மருவாரிதழிசசடையாய்சரண
 மனவாசகமெய்தரியாய்சரணந
 தருவானவர்தந்தலைவாசரணஞ்
 சருமாம்பரனேசரணஞ்சரணம.

(45)

கனகாசலவிற்குரனேசரணங்
 கதிசேர்விடைவாகனனேசரண
 மனகாசரணம்மபயாசரண
 மரனேசரணப்பரனேசரணம
 பனகாபரணப்பதியேசரணம
 பவளாசலமேனியினேசரணஞ்
 சனகாதியர்தங்குரவாசரணஞ்
 சதுமற்புயனேசரணஞ்சரணம்.

(46)

அறுசீர்நுத்தம்.

அடியனேனறிவிலேன்செய்பிழைபொறுத்தருள்கவென்று
 முடியடிமலரிற்சாத்தமுன்னவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
 நெடியவன் தன்னினோக்கிரீகற்பந்தோறுமிந்தப்
 படியலையாதவண்ணம்பகர்ந்திடக்கேண்மோவென்றான். (47)

48. அகம்- அகமின்மை.

பன்னகம்-பனகமெனின்றது இடைக்கலமவியாரம்.

நின் கலைதன் னிலொன் றெந்நோமுமேனமாகி
 யன்பொருடம்மைப் பூசித்தடியில் வாழ்ந்திடுகவென்று
 மின்புரைசடையான் கூறமிகமகிழ்வுற்றான்மாயோ
 னின்புறபாணுமிப்பேறெய்தவும்பெற்றேனென்றே. (48)

அன்றாண்கருணையெய்தாதிருக்குமவ்வயன்வந்தென்பா
 லொன்றியகருணைசெய்யுங்காலமுமுளதோவென்று
 வென்றிகொண்மழுமானேந்துமிளிர் திருச்செங்கையெம்மான்
 மன்றன்மாமலர்ப்பொற்றாண்மேலடியறுமரம்போல்விழ்ந்தான்.

எண்கீர் விநீத்தம்.

பெருவாழ்வேபோற்றியுணர்நில்லார்செய்யும்
 பிழைபொறுத்துக்காத்தருளும்பெரியோய்போற்றி
 யுருவாகியருவாகியுலாறவார்ப்போற்றி
 யுயர்கருணைப்பெருங்கடலாயுற்றோய்போற்றி
 துரியாதீதத்தமருஞ்சுடரேபோற்றி
 தொழிலைத்துமுடையபாஞ்சோதிபோற்றி
 யருள்சேரொப்பணியுமைபங்காளாபோற்றி
 யப்பனேபோற்றியெனப்பணிந்துநின்றான். (50)

கலிவிநீத்தம்.

மறையவனிவ்வணம்வணங்கிநிற்றல்கண்
 டிறையவன்றிருவுளமிரங்கிக்கற்பங்க
 டொறுமகந்தையினுரீதோய்வுறுதுநின்
 னுறுகலைகளிலொருகலையொரன்னமாய். (51)

இருந்துநம்முடியிற் பூசிக்கவென்றுதான்
 நிருத்தியவருளினுற்செப்பிப்பின்னரு
 மருத்திதன்மாலையும்பார்த்தகந்தைரீர்
 புரித்தமைகெடவிவண்பொலிந்துதோன்றினேம். (52)

48. மின்புரையென்பதிப்புரை-உலமைபுரு-மின்போலுமென்
 பதுபொருள்.

மருவுமிக்கும்பமாதத்தில்வண்டுகழ்
பரவுறுமபரபக்கத்திற்பண்பொடு
விரவியதிபதினான்கின்மேலியிவ்
விரவிடைத்துயிலுணவின்நிரீரோ. (53)

பூசனைபுரிந்ததாற்பொருந்துமிதனை
மாசிவராத்திரியெனவழங்குமா
லாசிலாத்துயிலுணவின்நியர்க்கிப்போர்
பேசசாயுச்சியம்பெறுவர்திண்ணமே. (54)

புகலுமிச்சிவநிசிப்பொழுதிரார்ப்பகன்
மகிழ்தருமுண்டியினிநிமறவைநாட்
பகலினடத்துயிலிலாதிருந்தபண்பினர்
தகவுறுமினியசார்பஞ்சார்சுவார். (55)

மலைவறுசிவநிசித்தனைத்தின்மட்டுமிந
நிலைபெறுவிரதமேநினைந்தியற்றுவோர்
நலமுறநம்முலகத்திண்கணத்
தலைவராகுவளையஞ்சுற்றுமில்லையால. (56)

இச்சிவராத்திரிவிரதமேவரு
மெச்சியவிரதம்பாவினுக்குமேலதா
மச்சமிலிவ்விரதத்தைபாற்றுவோர்
கச்சமில்பவந்துடைத்தெமைக்கலப்பரால. (57)

என்றுரைத்தனன்மலரிருக்கும்வேதனு
மன்றலந்துளவணிமாஹுமெம்பிரான்
நன்றிருவருநாடுஞ்சத்திலுன்னியே
துன்றியவுவகையாற்றதிசெய்தாரோ. (58)

அருகீர்விடுத்தம்.

ஐயனேபோற்றியெங்கனகந்தைவேர்களைந்தாய்போற்றி
மெய்பனேபோற்றிஞானமேனியாப்போற்றிவெற்பின்

றையலோர்பாகாபோற்றிசச்சிதானந்தாபோற்றி
புய்யுமாற்றருமுக்கண்ணுவனேபோற்றிபோற்றி. (59)

என் றுநற்றுதிசெய்காலையெம்பிரான்கருணைகூர்ந்து
வென்றிகொள்படைகள்யாவும்விருப்புடன்வழங்கினா
லன்றருகடைந்துதாளிலன்புடன்வீழ்ந்துபோற்றி
நின்றகேதகையைநோக்கினின்மலனியம்புமன்னே. (60)

கைதையேரீபொய்ச்சான் றுகழறிபுமிரந்தவாற்றாற்
செய்பிழைபொறுத்தோமொன்றுசெப்புதுமுனக்குரீதா
னுய்வலகுகேண்மோவாமத்துமைக்குமைந்தருக்குமாவா
யெய்துதியென்றான்சென்றதிஹைவிபாற்கைதைமாதோ. (61)

அம்மறையவனுமா லுமாரணையோராண்டுபூசித்
தெம்பிறைமுடியிலன்னம்பதத்திடையேனமாகத்
தம்பிருங்கலையைவைத்துத்தம்பதஞ்சென்றுபுக்கார்
செம்மைசேரத்தலத்தின்மகிமையார்செப்பவல்லார். (62)

இத்திறஞ்சுதன்கூறவிருந்தவமுனிவர்போற்றிப்
புத்தமுதனையகாதபுகன்றனைசெவியிற்கேட்டு
வித்தகமுனிவபாங்கள்வியந்துளமகிழ்ந்தேமின்னு
மத்தலமகிமைகூறுகென்னலுமவன்சொல்வானால். (63)

சிவராத்திரியுண்டானசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 12-க்கு விருத்தம்-405.

61. மோ-முன்னிலையசை-வாமம் இடப்பக்கம் அழகெனினும்
பொருத்தம்.

63. இருமை-பெருமை மைவிருதிசெட்டு இனவெழுத்தத்தோ
ன்றி இருமைதவ-இருத்தவனெனின்றது.

ஏழாவது

கணபதிசுமரன்பூசித்த சருக்கம்.

தி.—அகவல்விந்தம்.

பொலங்கிரிபொருவத்தோன் றும்பொன்மதிற்கருவைபென்னு
நலங்கிளர்பதியிற்சென்றுநற்சிவநிசியிற்றொண்டர்
கலங்கலின்மணத்துள்வைகுங்கயமுகத்தவனுஞ்செங்கை
யில்குவேற்குகனுமபூசையியற்றியசரிதஞ்சொல்வாம். (1)

வேறு

முடையிருக்குமனை நுகர்ந்தோனயன்றியாத்நிவடி
முருகார்கொன் லாதத்
தொடையிருக்குமுடியுமுளோனைந்நான்வேற்குமரனென்னுந்
துகடும்மக்கள்
புடையிருக்கமலையாசன்புதல்வியெனுமுதல்விவிருப்
பொடுதன்பாகத்
திடையிருக்கமகிழ்ந்ததிகடுவழிவிருக்குங்கயிலையில்விற்
றிருந்தான்மன்னோ. (2)

இருந்தவருட்கடலெனுமெம்மிறைபவனையன்பினுட
னிறைவினோக்கித்
திருந்துலம்பெறுசிவரத்திரிவிரதமகிமையெலாந்
தெரியுமவண்ணம்
பொருந்தவெனக்குரைத்தருளென் றியமபலுமவ்விமயமென
ப்டுகழ்பெற்றோங்கும்
பெருந்தனிவெற்புதவுமிளம்பிடி யின் முகநோக்கியங்குப்
பேசுவானால் (3)
எமதுசிவரத்திரியாமத்தினத்தின்முவுலகத்
திடையேயுள்ள

2. அனை-தயிர்-முருகு-காசம்-தொடை-மலை-புடை-பக்கம்-து
டை-ஏழாம்வேற்றமை புருபிடைச்சொல்.

வமலசிவசயம்பிலிங்கத்தெரிசனம்பெற்றிகெபெற
 லநிதாமென்னிற்
 சமயில்சகத்திரசுழம்பிலிங்கத்தெரிசனம்பெறுக
 சயிலமீன்ற
 குமரியெனுமடமயிலேபெறுவதரிததுவுமெனிற்
 கூறக்கேண்மோ. (4)

பரிவினுடனினியபிருதிவினில்கமுதலாய
 பஞ்சலிங்க
 தெரிசனம்பெற்றிகெபஞ்சலிங்கத்தெரிசனமேயெச்
 செகத்துமுள்ள
 வரியசிவசயம்பிலிங்கமனைத் தையுமேதெரிசித்த
 தாகுநன்மை
 தருசிவராத்திரியெனுமத்தினஞ்சயம்பிலிங்கத்தெரி
 சனம்பெற்றுள்ளோர். (5)

இக்கடல்சூழ்வினனுலகத்தெவரெனினுமவரேநா
 மியம்புமன்னோர்
 மிக்கபுகழ்ச்சாரூபகதியடைவாரையமில்
 விளம்புமிந்தத்
 தக்கசிவராத்திரிமான்மியமனைத்துமுரைப்பரிது
 தையாலென்றம்
 முக்கனுடையெம்மிறைவன்மொழிந்திடக்கேட்டுளமகிழ்
 ந்தாண்முதல்விமாதோ. (6)

செகமுழுதுமீன்றவுமைக்கரனுரைக்கவறுமுகத்தோன்
 செவியிற்கேளா
 வகமசிழ்வினொடுமறுநாள்வருசிவராத்திரிநாளி
 லவ்விராவிற்

6. தையல்-தையாலென-விளித்தற்கண்ணீற்றயனீண்டது.
 7. கோள-செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் கேட்டு
 என்பது பொருள்.

நகவுறுமுன் துலிதுஞ்சஞ்சரித்துவினாவுடனெந்தத்
தலத்துமுள்ள
நிகரில்லிவலிங்கமெலாங்கன்புகித்தவா
நினைத்தான்மன்னே (7)

வேறு

பூமேலெந்தக்காரியமும்பொருத்தமுடிக்கும்வல்லமையா
அமேசிற்றந்தோம்பெருவாயிற்றேனமதுதமையவிவனாலென்
அமேயெனவுகினைத்தனன்றேனருந்திவரிவண்டிசைபாடுங் [ல்
தேமேவிதழிச்சடைப்பெருமான் நிருமுன்னெய்திச்செப்புவனா

நிந்தையறுநற்றாயசிவநிசிதானானைத்தினமுறலா
லந்தவிரவினமுவுலகமனைத்துமவிவரவிற்சென்றெனது
சிந்தையுலப்பவவனுறையுபிலிங்கமனைத்துந்தெரிசனஞ்செய்
தெந்தையருவல்லிடையருளென்றிசைத்தானவனுமீந்தனனால்.

வேறு

கருங்கடலின்முகட்டிலைநின்றெழுந்தவிளங்கிரணதிவா
கரன்போற்சோதி
தருங்கலமயிலிவாந்துசிவநிசியவ்விரவிடையெச்
சகத்துமுள்ள
பெருங்கருனைச்சயம்பிலிங்கமனைத்தையுமேதெரிசிப்பா
ன்பெரிதுநாடிச்
சுருங்குமிடைக்குறமடந்தைமருவுகனதிகவனத்
தொடுசென்றானால். (10)

வேறு

மின்னவிரொளிகூர்செய்யவேற்படைக்குமரனென்னும்
பின்னவன்றியிகழ்ந்தபெற்றியுஞ்செருக்குநோக்கி

10. தெரிசிப்பான் என்பதில்-பான் வினையெச்சவிருதி தெரிசித்
தற்கு என்பதுபொருள்.

முன்னவனென்னுநதநதிமுகத்தவன் நனதுதாதை
பொன்னடியனததுள்வைத்துப்புரிந்தனனிடடைமாதோ. (11)

உறறபேரனபானிடையுருறறமவவேலவைதன்னிற
கறறையஞ்சடையான்மைநதன்கண்டனனகருத்திலெகும்
பற்றுசெஞ்சோதிவீசப்பறபலகோடிவிகஞ
சுறறிடநடுவிறேனறுஞ்சயம்பெனுமிவிககமொனறை. (12)

நிடடைவிட்டெழுநதுபோநதுநிகரிலாததனதுதாதை
மட்டவிழ்கமலப்பாதமவணங்கினிறியம்பினுறை
றட்டறுநிடடையாறறிததனதுளத்திடைத்தானகண்ட
கட்டுறுசயம்பிலிக்ககாடசியையவனுக்கமமா. (13)

இயம்பலுவகேட்டதாதையியம்புவானிடடைசெயது
வியன்பெறுகருத்தினீதானவிப்புககண்டவிக
மயன்றிருமாலுங்காண்டறகரியதுனனபாலநதச
சயம்பிலிங்கத்தைநிறகுத்தோற்றுவித்தனெமநதோனரூல. (14)

தோமின்முவுலகத்துள்ளசயம்பிலிகககட்கெல்லா
மாமிதுமூலமிநதவருடருநியுறைபுநதான
நாமலிபுகழ்பெற்றோகருஞானபாசுரமாமநதச
சேமமார்தலத்திறசெனறுசிவநிசியதனிமாதோ. (15)

பொருவறுசாமநான்குமபூசனையிறறிநீதான
வருகவென்றுரைத்தானமிக்கமனமகிழவுறுறுத்தநதை
திருவடியிறைஞ்சிப்போறறித்திசுழதருமாகுவெனனக
கருதுவாகனத்திலாரோகணமபுரிந்தேகினூல. (16)

ஞானபாசுரத்திலெய்திநண்னுநிடசேபகவகைத
துநறுமபுனலின்முழ்கித்துலகருந்திராகமபூண்டு

-
13. தட்டு-குற்றம்.
 14. வியன்பெருமை
 15. தோம-குறம்.
 16. ஆகு-பெருச்சாளி ஆரோகணம் ஏற்தல
 17. து-சுதம் மானம்-பெருமை.

மானவெண்ணீறுசாத்திவாய்ந்தநற்பூசைக்கேற்ற
வானநற்பொருள்கள்யாவுமகத்தினுலமைத்துமன்னோ. (17)

திடமொடுதனதுதூயசித்தமோர்வழிநிறுத்தி
யிடரறுகளவின்மேவுபிலிங்கத்தின்சீழ்பாலுற்று
வடதிசைநோக்கிப்பாரில்வையிலிங்கமெல்லாம்
படிவமொன்றுற்றதென்னப்பாவனைபுரிந்துமாதோ. (18)

பன்னுமத்தலத்தின்மேவுமபானிறவிலிங்கத்தன்னைத்
தன்னுளத்திடைத்தியானந்தரன்புரிநதிருக்குமெல்லை
மன்னுமச்சிவலிங்கத்தின்மருங்குநான்கினுமேசூழ்ந்து
துன்னியேயிருந்தவம்மாதுலங்குபல்கோடிவிலிங்கம். (19)

எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாச்சரிய விருத்தம்.

தவளநிறங்கரியநிறஞ்செய்யநிறமுதலாச்
சாற்றுநானாவிதமாகியநிறங்கண்மருவி
நவமுறுவட்டஞ்சதுரமுக்கோணமுதலா
நவிலும்வடிவங்கள்பலபடைத்துமலைமயமா
புவவகபுறுசிலைமயமாபுளத்திலதிகசபமே
புற்றிடுபுற்றின்மயமாயேரங்குமணன்மயமாய்ப்
புவனமிசையெவருமிகப்புதழ்தருமண்மயமாய்ப்
பொலிந்தனவற்புதசிவலிங்கங்கள்பலபலவே. (20)

அறுகீர்க்கழிநெடிலடியகவல் விருத்தம்.

கிரவுவைரீரியங்கோமேதகம்புப்பராக
மரகதத்தரளரீலம்வயிரமானிக்கஞ்சேதி
பரவியபவனம்போன்றம்விளக்கிபகரவொண்ணாச்
சுருதிகள்புகழுமேலாஞ்சுயம்பிலிங்கங்கள்கோடி. (21)

19. இருந்த-வினைமுற்று அன்சாரியை யின்றிவந்தது அம்மா
அசைநிலை.

20. கவம்-புதுமை.

செவ்வி

எவ்வுலக்கனினுமமர்ந்திருந்தபலபலகோடி
 யிலிங்கஞ்சூழச்
 செவ்விபெறுமவ்வினிகத்திடைபிருந்தசுவேதலிங்கத்
 தினக்கண் னுற்றுக்
 கவ்வையறுநீட்டைபுரிந்தன்பினுடன்முன்னமது
 கருத்திற்கண்ட
 வவ்வரியவிலிங்கமன்றோவ்விலிங்கமென்றுதன்
 தகத்திலெண்ணி. (22)

கனிவல்கயுமலர்வகையுங்கமழ்தருசந்தனமுநறுங்
 கலவைவச்சாந்து
 மினியபரிமா தூபதீபமும்பூசனைச்சூரிய
 வெவையுங்கொண்டு
 நீனிசிவராத்திரிபிலொருநாற்சாமந்தொறுங்கருவை
 நகரின்மேவும்
 புனிதவிவலிங்கமடைத்திதிமுறைதேர்த்தன்பினுடன்
 பூசித்தானால். (23)

சங்கிருக்குங்குழைப்பெருமான் முதற்புதல்வனின்மனம்
 பூசனையியற்றி
 யிங்கிருக்குமேல்வைதனின்முவுலகத்துளதலங்க
 ளெங்குந்தான்சென்
 நங்கிருக்குத்தலமுழுதுங்கண்டுசிவலிங்கமொன்று
 மவண்காணுமற்
 கொங்கிருக்குமலர்க்கடம்பன்மீண்டனஞ்ஞானத்தி
 டையாகுலமுற்றம்மா. (24)

மாணதிலாகுலமுற்றச்சிவராத்திரிநாளின்
 மருவுநாலாள்
 சாமமதிற்றிருக்கருவைத்தலத்திடைவந்தடைந்த
 னனத்தலத்தில்வை

22. செவ்வி-அழகு-கவ்வை-தன்பம்

24 குழை-காது கொங்கு மனம் ஆருலம் வருத்தம்

பேமுறுபல்கோழிங்கத்திடையிலங்கும்பால்வண்
ணவிலிககத்தனைக.

காமருபூசனையியற்றுமுனைவனைபின்னவன்று
ன்கணனுற்றானுல.

(25)

வண்டுமுரலகடம்பனிரீதாடகுமரவேணமுன்னவனை
மகிழ்ச்சிகூரா

கண்மிகவுயர்ககவனாரினுநமதுதலையெனைக்
கருத்திலண்ணக

[க்

கொண்டுசெருசுரொழிநதுபயபுரியெனுமத்தலத்தினிடை
குலவிவாழு

மெண்டகுராலவண்ணலிககத்தனைப்பூசித்திடநினை
சுதானிதபத்தமமா

(26)

ஆய்நதசிவராததிரியோசாமமுன்தின்னுமென்னு
மமயந்தன்னில

வாய்நதவெருங்குணரிதியாகுணபதியையன்பொருமு
ன்வணககிப்பூசுரா

கேய்நதபலவனபபொருள்கொண்டிரியெழுந்திடு
ங்காறுமிருநதுநாலபோற்

மேய்நதவிடைகருமடலைதசேர்குமரப்பெருமான்பூ
சித்தானமனேன.

(27)

வேறு

இன்னணங்குமரவேளுங்கயமுகத்தெந்ததானும்

பன்னருஞ்சிறப்பிற்பூசைபரிவுடனியற்றுங்காலை

யுன்னுமங்கவாச்செய்ப்பூசைசகுவந்தருட்குறியினின்று

மின்னகிர்ச்சுலத்தெம்மானேருன்றினன்விடையினிழை. (28)

26 முரலல்-ஒலிததல் எண்ணென்னுமுதனில செயவென்னும்
வாய்பாட்டு வினையெச்சமாய் நின்றது

27 அமயம்-காலம் காறு தளவு

கவரின் மான்மழவுக்காளகண்டமுமொருமூக்கண் னுஞ்
செய்யவேணியுமெண்டோ ளுந் திருமுகாம்புயமோரைந்து
மெய்யிலோர்பாசந்தன்னின்பினிர் பசுங்கொடியுந்தோன் தத்
துய்யநற்புதல்வர்முன் ினதோன்றிநின் றனனான்மாதோ. (29)

மைந்தர்காள் ிணமின் ிவண்டும்வர துமக்களித்துமீங்குச்
சிந்தையினுவந்தோநீவிர்செந்தபூசனைக்கென்றேறாத்
தந்திமா முகத்தம்மா னுந்தனிக்குதிர்வடிவேலேந்துங்
கந்தநாயகனுந்தந்தகமுலபணிநதியம்புவாரால். (30)

அத்தனித்தலத்திலெய்தியருட்சிவசிசியிற்றுய
சித்தமுற்றிவ்வினிகொநரிசனஞ்செய்தோர்யார்க்குஞ்
சுத்தமூவுலகத்துள்ளாயமபிலிங்கங்கன்யாவும்
பத்திரிற்றொரிசித்தேததுமபலினலாதருகவென்றார். (31)

வேறு

அந்தவரமவர்க்கருளியெம்பெருமான் பின்னருமங்
கவரின்மூத்த
கந்தமதகயமுசத்தோன் றனைநோக்கிமைந்தவுணக்
கருதினோர்க்குச்
சிந்துபுடைகுமுலகத்திடைச்சருவகாரியமுஞ்
சித்தியாகுஞ்
சந்ததமா தலினுனக்குச்சித்தினநாயகவென னும்பேர்
தந்தேமென்றான். (32)

முருகவெனுமிளங்குமான் முகநோக்கிமுகிழ்ந்துலக
மூன்றுஞ்சென்று
கருதரியவவ்வுலகங்களினுளலிங்கங்களெலாக்
கண்டுபோற்றி
வருகுவுலோரி ரவிலெனமனவீரத்துடனேகி
வந்தவாற்றா

32 சிந்து-கடல் சந்ததம் எப்போதும்

33 வருகுவுல்-உயர்திணையான்பாலொருமைத்தன்மை யெதிர்
கால வினைமுற்ற வருவேனென்பது பொருள்.

லொருபெயர்தந்தனம்வீரசன்முனைன்றெனவுரைத்தா
னுமையிலான் (33)

எனவுரைத்ததந்தைநீர்நிறைஞ்சிவடிவேற்குகவே
ளிகைப்பாரெந்தாய் [அ
மனதியையோவையமெனக்குளத்தென்னெனின்முன்
வையஞ்சென்றங் [ர
கனமருவுநிலிங்கமொனறுங்கண்டிலென்முன்ஹதித்தே
ன்கண்டுபூசித
தனனிவன்மரலிங்கமலையோதுவிதற்கெவனெனக்குச்
சாற்றாபென்றான். (34)

ஐயமறனிவ்வின்கமேகமதுவடிவமென
வறிவுற்றைந்து
கையெனமையன்பொடுபூசித்ததனுவிததலத்தே

றய்யவவனினுமுயர்ந்தோனென்றசெருக்குற்றதனம்
றலங்குமுன்று
வையமெவற்றிஹந்தேடிக்கண்டிலையாலேதுவிது
மதலாயென்றான். (35)

கிருத்தகுமுவுலகனைத்துந்தேடிபுங்காணாமலுளந்

வருத்தமடைந்தலாமபுணர்நதுகாட்டினமித்தலத்திடை
மீம்மாலிங்கத்தைத்
சுருத்தினநார்கரந்துகிணைகனவுரைத்துப்பின்னொரா
னறுகமுறுவானாற
பருத்தவரைச்சிலைப்பெருமான்றனகிருநற்புதலவ
ரையும்பார்த்துமாதோ. (36)

34 பூசித்தனன்-உயர்த்தணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கையிற்
தலாலினமுற்ற பூசித்தானென்பது பொருள்.

கலித்துறை.

செம்மைசேர்தெரிசனமுமக்களித்தனஞ்சிறிது
மும்மைநீர்பவரொருவருமிலையெமையல்லான்
மும்மைமாநிலத்திடையெனமொழிந்துருக்கரந்தா
னெம்மைநாடொறுமன்பொடுபுரந்தருளிதையோன். (37)

பதிஞமான் பூசித்தசருக்க

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம்-13க்கு-விருத்தம்-441.

எட்டாவது

சிவராத்திரிவிரதவியல்புரைத்தசருக்கம்.

த. - - அறுசீர்வந்தம்.

நற்றவமகலாத்துயநைமிசாரணியந்தன்னி
லுற்றமாமுனிவர்கேட்பவுயர்சிவநிசியின்மேன்மைப்
பெற்றிகளனைத்துமந்தப்பெரும்புகழ்க்கலைகயர்வுங்
கற்றுணர்குதன்சொன்னகைகசிறிதெடுத்துச்சொல்வாம். (1)

கலிவிருத்தம்.

சீதமாருவரிசூழ்செகமெலாம்புகழ்தருஞ்
சூதமாமுனிபதந்தொழுதுமாபதியெனு
நாதன்மேலன்பறாநைமிசாரணியம்வாழ்
வேதமாதவரெலாம்வினவுவாரொன்றிரோ. (2)

சீலமேபெறுதிருச்சிவவிராவிரதமே
மேலதாந்துயமாவிரதம்யாவற்றினுந்
தாலமீதென்றுசொற்றினுய்மேலதென்
மேலவேபகருதற்கேதுவென்னென்றனர். (3)

ஏதுவென்னென்றமாமுனிவருக்கினிதுவந்
தோதுவன்சூதன்முன்னொருதினந்தனினுந்

சிவராத்திரிவிரதவியல்புரைத்தசருக்கம் 109

தாதுறந்துளவனுஞ்சுதுமறைக்கிழவனுங்
காதுவெம்போர்செய்தார்கருவமேலீட்டுனார். (4)

விண்ணுளோர்யாவரும்வெருவுறக்கொடியபோர்
பண்ணுவமவ்வேலையிற்பைங்களாநீழல்வா
முண்ணலங்கவர்செருக்கிணையடக்குதுமெனா
வெண்ணினன் தனதுநற்றிநுவுளத்திடையரோ. (5)

எம்பிரானவ்விவிங்கத்தினின்றெரியமுற்
தம்பமாய்தின் தனன்சாருமோர்நாளிடைக்
கும்புடன்றோன் றுபல்கோடிசூரியரெனப்
பம்புசெஞ்சோதியெவ்வுலகமும்பரவவே. (6)

அறுசீவநுத்தம்.

கடிசுமழும்புகந்துளவததிருமா லுமலரயனுங்
கண்னுற்றுக்கே
யடிமுடிதேடினர் காணுதுளமயர்வுற்றிருந்தனரா
லந்தவேலை
பொடியணியுந்திருமேனிப்புனிதனவர்க்கெதிரிமை
யோர்புடைசூழந்தேத்த
கெடியதிருவநாஞ்சுரந்துசயவடிவதொடுதோன்றி
நின்றானமன்னே. (7)

நின்றதனிப்பரம்பொ நுளவ்விருவரையன்பொடுநோக்கி
நீர்தாமீன்கே
யின்றதுயிலுணவுதவிர்ந்தெமதுதெரிசனம்பெறலா
லிற்றைநாட்பேர்
நன்றிபெறுசிவநிசியாமித்தினத்தின்மாவிரத
நயந்தோர்யாரு
மொன்றுவரைப்பாவமுந்தீர்ந்துயர்வுறுசாயுச்சியமென்
றுரைசெய்தானுல். (8)

5. எஞ்செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினைபெச்சம் என்று
என்பது பொருள்.

ஆதவினாவிச்சிவராத்திரிவிரதமிகச்சிறந்த
 தனைத்தினுள்ளு
 மாதவத்திரிவ்விர தந்தனையனுட்டித்தடுமியலபும்
 வழுத்தக்கேண்மி
 னேதுமுதனாடிசிலொருவேளையருநதிமன
 வொருமையுற்றுத
 திலகிவிராததிரியாமதனைத்திரிவிரவியெழுந
 திடுமுன்மாதேதா. (9)

பத்தியுடனெயெழுநதாகமவித்திரிபடிநதியிற
 , படிநதுமேலாஞ்
 சுத்திக்கொள்வெண்பொடித்திரிபுண்டரமாகத்தரித்ததுமிகத
 துலங்குமெய்யிற்
 சித்தியளித்திடுமுருத்திராகமணினதுணவொடுநித
 திரையகற்றி
 யத்தினமற்புதமுலமானசிவலிங்கமதையா
 தன்மாதேதா. (10)

புற்றுமண்ணோமயமுதலாகியவிவிங்ககளையாதல
 பூசித்தேயன
 புறறபிடேகமபுரிநகுகுகுமஞ்சநதனங்களப
 மொளிருநதுய
 நற்றனிமாமலர்கனிணாநதுபதிபமுத
 னவிலததக்க
 மற்றெலவபுகொடுசதுர்ச்சாமநதொறும்பூசித்திடுக
 மகிழ்ந்துமன்னே. (11)

வருமறுநாடனிலருநேனாதயகாலமபுனலபடிந்து
 மறுத்திரித்தய

9. அடிசில்-சோற.

11. கொண்டென்பது-கொடுவெனநின்றது செய்யுள் விகாரம்.

சிவராத்திரிவிரதவியல்புரைத்தசூக்கம் 111

கருமவனுட்டானமுடித்துண்ணுமாதந்தொறுமுட்
 கனிந்திவ்வண்ணந்
 தருபுனிதவபாபக்கச்சூர்த்தசியிற்செயும்விரதந்
 தணியிப்பாரிற்
 பொருவருங்கேவலசிவராததிரியெனத்தேர்த்திடுபெரி
 யோர்புகலுவாரால. (12)
 மதிதொறுபிவ்விரதமனுட்டிததுவாலரிதெனிலோர்
 வருடந்தன்னிற்
 றுகிமருவுகுபாபியபாபக்கச்சூர்த்தசியிற்
 கூறுபிந்த
 விதிபெறுநலவிரதமனுட்டிததுவாலரிவண்டுபிந்த
 விரதத்தன்னை
 பெகுறுமகாசிவராத்திரிவிரதமெனப்புவியி
 ளிசைப்பர்மேலோர். (13)

வேறு

செப்புசிவிராததிரிவிரதஞ்சிரத்தையொடு
 வற்சரந்தோறு
 மிப்புவினின்மீதனுட்டிப்போரெல்லாவிரதப்
 பலனுமுற்றுத்
 தப்பின்மனததானினைத்தவெல்லாந்தாமேயெய்தி
 மறுமைதனி
 லொப்பில்சிவசாயுச்சியமென்றுரைக்கும்பதமும்
 பெறுவாரால். (14)
 உவரார்கலிசூழ்புவியின்மிசையுயர்வானுலகத்
 திமையவராற்
 தவராற்புகழுமில்விரதத்தன்னையனுட்டித்
 திடுதலின்றிச்

சிவராததிரிபென்றுரைத்திடுமித்தினத்திலனத்தைப்
புசிப்பவர்தா

மெவரநவீனுமறவவேநாயிதைசசிதனையுண
டவராவா.

(15)

கலித்துறை

சிறப்புறுஞ்சிவநிசியெனுநதின்மாவிரத
மறப்பிலாமலன்புடனனுடடித்திடுமாட்சி
யுறப்பெறுதவர்திறப்புநீளுகிடையெநதப்
பிறப்பினுங் கடைபிறப்பெனப்பேசுவர்பெரியோர். (16)

சிவராததிரிவிரதவியல்புரைத்த சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச சருக ம-14-சுரு-விருததம-157.

ஒன்பதாவது

பஞ்சலிங்கதெரிசனடபெற்ற சருக்கம்.

தி.—கலிவிருத்தம்

நற்றழாயணிகாநனுமவேதனுங்
கற்றைவார்சடையீசன்கருணையா
லுற்றபஞ்சலிங்கதையுணர்நதிடப்
பெற்றதோர்கதைபேசுதுமயாமரோ.

(1)

வேறு

முந்தையொருநாளதனின்முண்டகநறம்பூ
வுந்தியிடைவந்துலகம்பாவையுமொருங்கே
தந்தபிரமன்றனியிருந்துநனிதானே
நிந்தையறவொன்றுளநினைந்தனன்விபந்தே.

(2)

பங்கமறுமிப்புவிடைக்குமுனிருந்த
தெங்கெவனிருந்துபினர்வந்ததிடுவென்று

சங்கையுறுஞ்சொமொடுசார்ந்தனனறம்பூ
மங்கையுணர்செங்கணெடுமாதவனிடத்தே. (3)

காமருபயோத்தியிடைப்பருவகால
மாழுதில்படிந்ததுநிடந்ததெனவைநித்
தாமரைநெடுங் கண்வளாகின்றபுனிதன்றன்
மாமலரடித்துணைவணங் கியுரைசெய்வான். (4)

எண்கீர்வந்தம்.

சுதித்திரைப்பாறகடலிலயாவுமோர்த்து
கண்வளரும்பெருங்கநனைக்கடலோரிஞ்ஞான்
றுதித்தெனதுளத்தினிடைபயமொன்றென்
னுளத்தறுமவ்வையமலையொழிக்கும்வண்ண
மதித்துனதுசன்னிதிவந்தடைந்தேனரிந்த
வையகமெவ்விடத்திருந்துவந்ததான்முன்
விதித்தவஃகிருந்ததுதானெங்குநன்கு
விளங்கவெனக்கருள்புரிதல்வேண்டுமென்றான். (5)

கலிப்பா

மெய்யுற்றவேதன்விளம்புமொழிதான்கேட்டு
மைபுற்றமேனியுடைமாதவனப்போதுநின்போ
லையுற்றவெஞ்சேனறிந்திலென்பாஹுமினிப்
பையுற்றபுணணிந்தோன்பாஹுநிடுதுமென்றான். (6)

கன்றால்விளவின் கனியுருத்தமாயவனுங்
குன்றாமணங்கமழ்செங்கோகனகப்புத்தேளுஞ்
சென்றாரொருநால்வருக்குபதேசித்திடுவா
னன்றூலிருந்தோனமர்காலைநோக்கியரோ. (7)

பொங்குபுகழ்விண்ணோர்புடைசூழ்ந்தினிதிறைஞ்ச
விங்கிதபாழ்வல்லோரிசைத்தேன்செயிமடுப்பப்

3. சங்கை-சந்தேகம்.

4. காமர்-அழகு. சாரியையிடைச்சொல்-பயோத்தி பாற்கடல்
முகிட்டுமகம்.

பங்கமீறவெவ்வுலகுமீன் பசுக்கொடியோ
டங்கயிலைவீற்றிருந்தவண்ணலைக்கண் ணுற்றனரால். (8)

போற்றினூர்சென்னிபுனைந்தாரடிமலரை
யேற்றினூரன்பைத்தமதுமனதெண்ணமதைச்
சாற்றினூரன்தோர்தமைநோக் கிறுங்கருத்தைத்
தேற்றுவாம்பின்னரொன்றுகேண்மினெனச்செப்டுவனால்.
சித்தருவமரபுரமென்றோதுந்திருத்தலத்திற்
பத்திபுடனெய்திப்பசுபூங்களாவனம்வாழ்
வித்தகமாலிங்கமலையேண்டிநிபுட்புலசபுரிந்
தத்தலநீருற்றிநிமின்சின்னொளெனவனெறந்தான். (10)

அறுநீர்வருத்தம்.

சிந்தையினுவலககூர்ந்துதிருநெடுஞ்செங்கண்மாலுங்
கந்தமார்செய்யபூம்பங்கயத்தவிசுனறுபுந்தேவு
மந்தமாதலத்திலய்குயருட்சிவலிங்கந்தன்னைப்
புந்தியன்பொடுபூசித்துப்போற்றியங்கருந்தார்சின்னான். (11)

தேன்றிகழ்மலர்ப்பூஞ்சோலைச்சித்தருநகரத்தன்னோ
ரேன்றபத்தியினும்பூசித்தினண்ணமிருக்குங்காலை
யான்றமூவுலகுமீன்றவதுலகந்தரியினோடு
தோன்றினவரமுன்னந்தச்சோதிவிக்கத்தினின்றே. (12)

கலிவருத்தம்.

பாடினூர்நற்பரவசமாகநின்
றாடினூர்மனத்தன்பிற்புளகமெயம்
மூடினூரிருமுண்டகத்தாள்சிரஞ்
சூடினூர்மெய்த்துதிபுரிந்தாரரோ. (13)

பூங்களாநிழற்புங்கவனப்பொழு
தோங்குமிப்புவிக்கோர்முதலாகிய
பாங்குசேர்திருப்பஞ்சலிக்கக்களை
பாங்கவர்க்குமெய்யன்புடன்காட்டுவான். (14)

அறுகீர்விடுத்தம்.

மருவுதென்றிசையிற் புன்னைவனத்துறுபிவ்வினிகம்
பிருதிவினிகம்பிபின்கமாம்பிரவனதது
ணிருதிதிக்குறுபிவிங்கிகரிலாத் திபுலிங்கங்
கருதரும்புகழ்சேரிந்தக்களாவனது ஸுதையிலிங்கம். (15)

வாயுயின் றிசையிலிவ்வனததுறுபிவ்வினிகம்
மேயுநற்புழ்கூர்வாயுயிலிவகாரதாசுபிந்தத்
துயசீர்வாயுததிக்கிற்றிற்றுன்று பிபிலாசக்கானி
னேயமுற்றுயிலிங்கிகரிலாசாயலிங்கம் (16)

காதலிற்காண்மினென்றுகாட்டினஹரைப்பாணிநத
மேதகுபஞ்சபூதளிகாரமாயியாபெல்லா
மாதியிறனென்றுபிந்தக்கவந்திவகத்தினினறிங்
கோதியவிவற்றினுளையெயரநிதாபநததந்நைமாதோ. (17)

செப்புமற்றையலிங்கங்கள்நிதது நவானவிந்த
வொப்பறசோதிவிகந்தனி லுதிததிநிமொடுங்குந்
தப்பறமுதலிளிற்றிற்சாற்றுபிவ்வினிகந்தானே
யெப்புகிஞ்சுக்குமுலவெனவுணர்ந்திகமாதோ. (18)

என்றுதானெம்மான்கூறவி நவநந்தமதிநெஞ்சத்
தொன்றியெயமுநதுபாங்குமுலவகயவகடலுண்முழந்
மன்றவக்கடலுக்காங்குதார்பாபுநினைக்காணர்வாசக்
கொன்வறயஞ்சடையான்பொற்றள்பனிநிதிநூறுலுற்றார். (19)

காதலித்தலத்திற்பொந்துநாபிநுல்வமுழிங்கு
மேதகுஞானமபெற்றேம்மினம்புதற்கரியபொல்லாப்
பாதகரெனினுபிந்தப்பதிடையெடந்தாரயாருங்
கோதறுஞானமெய்த்ததிருவருள்கொடுத்தியென்றார். (20)

15. ஆம்பிரகனம்-மாவனம்.

19. மன்றமேதற்றப்பொருளுணர்ந்திரிந்த தேரரிடைச்சொல்.

இரந்தவன்னவருக்கந்தவரமதையினிதுநல்கிக்
கரந்தன அருந்தானந்தக்கருணைமாவிலிங்கந்தன்னு
னிரந்தரமடியார்தங்கணஞ்சிடைவைகயன்னு
ரரந்தநோயகற்றிக்காக்குமதுலகந்தரியோடம்மா. (21)

எண்சீர்வருத்தம்.

தக்கபெருந்தவமுடையீருரைததுமின்னுந்
தனிக்ளாவனப்பெருமான்சரிதங்கேண்மின்
றெக்கணதிக்சினிலரையோசனைத்தூரத்திற
றிகழ்நாகசுனையெனுந்நீர்த்தமேவு
மிக்கசெழுமபுண்ணைவனத்திடைமாலோடு
விளங்குருவந்தெரிசிப்பான்விரும்பிமுன்னுண்
முக்கனுமையவன்முனிவர்சங்கபத்மர்
முதியவருந்தவமதனைமுயலுகாளில். (22)

அங்கவர்செய்பெருந்தவத்துசிரங்கியேதா
னருமைபெறுதனதுருவுருவந்தன்னிற்
செங்கமலவிழித்திருமால்வடிவங்காட்டிச்
சிற்தையுவந்திடக்கருணைசிறப்பல்கிப்
பங்கமில்லோமதியெனும்பேர்படைத்துமேவும்
பசங்கொடியினொடுகருவைப்பதிப்பால்வண்ணன்
சங்கரநாரணனெனும்பேர்தனைப்பூண்டு
தனிப்பிருதிவிலிங்கமெனத்தானுற்றானை. (23)

திருவுலவுமித்தலத்தினிருதிதிக்சிற்
சிவகங்கையென்னுமொருநீர்த்ததேதோடு
மருவுமுக்கால்யோசனைத்தூரத்திற்குத
வனமெனுமோர்தலமுளதம்மாதலத்திற்

21. நிரந்தரம் எப்போதும்-அரந்தை துன்பம்.

22. உரைத்தும்-சொல்லோம் தும்விருதியெதிர்காலங்காட்டி.
ன்றது.

24. சூதவனம்-மாவனம்.

பொருவறுசேரலன்வனவன்வழுதிபென்னும்
புகழ்பெறுமுவேந்தருமோர்போதுதங்கள்
பெருவனநாட்டெல்லகாரணமதாகப்
பெருஞ்சமரம்புரியநினைத்ததிமந்நாளில். (24)

அவ்வரசர்தமக்குநடுநிலைமைதானுற்
றநுளுடனவ்வெலலைவழக்கதுதீர்த்தன்னோர்
வெவ்வியதோரிகலகற்றிப்புரந்தவாற்றான்
மேன்மைபுறமுத்தியத்தனனும்பேர்பெற்றுச்
செவ்விதிகழகிலாண்டேசுவரியென்னுந்
திருநாமம்படைத்தபரதேவிதன்னோ
டெவ்வுலகும்புகழ்தருமப்பிழிர்கமாக
விருந்தனன்பல்வரமடியார்க்கீந்துமாதோ. (25)

இலகுபெரும்புகழ்ப்பாவுமவாயுத்திக்
லின்பமுறுமோரைந்துகுரோசந்தன்னில
லிலநுஞ்சீர்வில்வவனமென்றுகூறும்
விசேடதலமொன்றுளதால்விளங்குமந்தத
தலமதின்முப்புரவசுரர்தம்மைவென்று
தங்குமயர்வறவாயுவிவிக்கமாக
வுலவுதிரிப்புரத்தீசனென்னும்பேர்பெற்
றுவந்திருந்தான்சிவபரிபூரணியோடமமா. (26)

சீருறம்வானவருமுனிவரும்பலகோடி
சித்தரும்வந்தனுதினம்பூசித்துப்போற்றும்
பேருளவவ்வில்வவனத்தலத்தின்வாயுப்
பெருந்திசையிலோரைந்துகுரோசந்தன்னிற்
கோரைநதீதேவிநதியெனப்பேர்வாய்த்து
குலவுமிருநதிகிலிற்சுறைதீர்மேன்மை

சாருமெழிற்பலாசவனமென்றுந்தேவ
தானமென்றுங்குறுகின்றதலமொன்றுண்டால். (27)

தேவியுமைபண்டொருநாட்டன்னைநோக்கிச்
செய்ததவத்தினுக்குவாஞ்சிறப்பல்க்கி
காவிரின்னாடனுயர்வமுதியாவி
கவரும்வகையுத்தவிடக்கலையரீக்கி
மாவியனச்சாடைதவிர்த்தவென்னேறோது
மாண்புறுபேர்தரித்துவெளியிலிங்கமரகத்
தாவிட்புகழ்மேவுதவம்பெற்றாளென்னுந்
தையலுடனிருந்தனனத்தலத்தின்மாதோ. (28)

கிருபைநதிமுதலியபன்முன்றுதீர்த்தக்
கிளர்பெருமைவாய்ந்துவிராட்டினுக்குமென்மை
மருவுசுழிமுனைத்தானமாகியோங்கு
மகிமைபெறுமிக்கருவைத்தலத்திலென்றும
பெருவறுமொப்பினையெனுமம்பிகையிரீனாடு
புனியனைத்தும்புகழ்மேவுளிலிங்கமாகத்
திருவடிவந்தனைக்கொடுவீற்றிருந்தானெம்மான்
சீர்த்தியுரைத்திடவல்லார்செகத்தில்யாரோ. (29)

பஞ்சலிங்கதெரிசனம்பெற்றசருக்கம.

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 15-க்கு விருத்தம்-486.

பத்தாவது

பாலவண்ணர் திருநாமமுண்டான சருக்கம்—தி,

அகவல் விநீதம்.

கருப்புவினமதனைக்காய்க்கண ணுதற்பெருமான்மன்னை
விருப்புடன் பரவியேத்தும்கியன்கவிக்காமுன்னுண்
மருப்பொலிகளாவனதகில்வயங்குபாலவண்ணனென்னுந்
திருப்பெயர்ப்படைத்தகாதைதெரிந்தவாறெடுத்ததுச்சொல்வாம்
காதலிற்சுர நும்பா முகநடல்கடந்ததனிற்றோன்றுங்
கோதறுமமுதெமக்குத்தொடுதிலர்தாமேபுண்டு
மாதிரத்திமையோர்நம்மைவஞ்சிததாரெனவன்னோர்பான்
மோதமர்புரிவான்சென்றார் மு ணுடையவுணரெல்லாம். (2)

சென்றுபலகாலம்வெம்போர்செய்தனரிமையோர்தம்மை
வென்றிலர்சமாஞ்செய்துநாபயினை ததனரேயன்றிக்
கன்றியமனததராக்கிடவுளர்தம்மைவெல்வா
னென்றியவுபாயம்பா தெனறுளத்திடநினைத்தார்மன்னோ (1)

ஒங்குநங்குரவின்மனபா லுற்றுநா முரைத்துமென்னி
வீங்குநங்குலறயீதல்லாநினைவுவறிவையென்றுன்னி
யாங்குநற்புகர்பாலெய்தியவனடிககமலஞ்சென்னி
தாங்கினருரைக்கலுற்றார்தமமனக்கருததைமாதோ. (4)

எம்மைவஞ்சித்துமுன்னமின்னமுதுண்டவாற்றா
லம்மவென்றனரவ்வானோர்தோற்றமவவர்க்குநாமால்
வெம்மைசேர்சமரிலந்தப்பகைஞராய்மேவும்விண்ணோர்
தம்மையாம்வெல்வாணையதண்ணருள்புரிதியென்றார். (5)

அங்கவர் தம்மைநோக்கியதைருவன்மவத்தினுலோர்
பொங்குபாற்றடமமைத்துதுமக்கப்பால்பொருந்தலூட்டித்
துங்கவெஞ்சமரிலந்தச்சுடர்முடியிமையோரார்தம்
சிக்கலுற்றழியும்வண்ணந்திறனுமக்களித்தும்பாமால். (6)

திடமொடுநீவிர்சென்றுதிருத்தவம்புரிதற்கேற்ற
 விடமதுநேர்க்கிவமமினெனவுரைத்திடலுமன்றோர்
 புடவிபெங்கணுமேதேடிப்பொருந்துறுமிடமீதேயென்
 றடர்களாவனத்தைநோக்கியாங்குவந்துரைத்தார்மன்னோ. (7)

தள்ளருந்திறல்கூர்வெய்யதானவருரைக்கக்கேளா
 வுள்ளுவந்தவரோடந்தவுபர்களாவனத்தையெய்தி
 யொள்ளியகருணைச்சோதிபிலிங்கத்தின்முன்னருற்று
 வெள்ளிசெய்தனனாற்பன்னாண்மிக்கநற்றவந்தான்மாதோ. (8)

வேறு

கொடியபெருந்திறன்மருவுமவுணர்திருமுடியின்மிசைக்
 கொள்ளுஞ்செய்ய
 கடிமழ்ப்பங்கயசரணக்குரவனென்புகழ்பெறுமக்
 கவிதான்செய்யு
 நெடியபெருந்தவமதனான்மகிழ்வுறவந்துதித்தவ
 னிகரின்மேன்மைப்
 படிபுகழும்படிகிரணம்படியுமணிப் படிபுடனோர்
 பாற்றடாகம். (9)

சாற்றுறுமவ்வேலைமகபதிமுதல்வானவர்முன்னந்
 தமக்குப்போரிற்
 ரோற்றதயித்தியரமரிற்சயம்பெருவான் தவம்புரிந்து
 துலங்கவாங்குப்
 பாற்றடமொன்றமைததுளனவ்வவுணர்குருவெனக்
 கடல்குழ்பாரில்யாரும்
 போற்றதவமுனிவரொலம்புகழ்தருநாரதமுனிவன்
 புகலக்கேட்டார். (10)

அடலுறுமவ்வவுணர்குருவரியபெருந்தவமியற்றி
 யதனூல்வந்த

பாலவண்ணர் திருநாமமுண்டானசருக்கம் 121

தடமதனினிறைத்தபயத்தனையவுணர் துகர்வரெனிற
சமரஞ்செய்வான்
றிடமொடுவந்திடுவரவர்தமையாம்வென்றிடலரிதென்
செய்வேமென்று
கடவுளர்யாவருமனதிருக்கவலைநனியடைந்த
திருக்கயிலைபுக்கார் (11)

பயிலுமொருநாணமறையங்காணரியமங்மைமிகப்
படைத்தலை
மயிலொடுபொன்மலையொருவெணமலையினமிசை
யிருந்தகனமாநிலலாவோர்
கயிலைதனில்விற்றிருந்ததனிப்பொருளையுளத்தொடு
கண்களிப்பங்கண்டு
வெயிலளிப்பொன்முடிமிசையவ்விதைவனயுத்தனை
மலரைவிரும்பிச்சூய (12)

படர்கிரைவாரிதினிடமுண்டெமைப்புரந்தவாரமுதே
பன்னூலா லுந
தொடர்வரியதனிப்பொருளைசுகநிலையேகுணமலையே
தொண்டர்யாரு
மிடரெனுமககடலில்விழாதெடுத்தாண்டவருட்கடலே
யெனறுநீக்கா
வடர்பவநொயினையகற்றமருமருந்தேயெனத்தாதி
செய்ததைவரமாதோ (13)

கலிப்பா

துபதவஞ்செய்துபுகர்தோற்றவித்தான்பாற்றடமொன்
ரூபதடத்தின்பாலருநதுவரேல்வாளவுணர்
நீயசமராற்றிச்செருப்பாரெமைக்கருணை
நாயகவுன்றாளேசரணமெனநாமடைந்தேம் (14)

11. புக்கார்-என்பதன் முதனிலை விகாரப்பட்டு இறந்தநால
முணர்த்திவின்றது புருந்தாரென்பது பொருள்-பயம்-பால்

என்றமரர்கூறவினையோனதுகளாக்
 குன்றையுதிண்டோளவுணர்கொடுஞ்சுமரால்
 வன்றுயரெய்தாமேபுரத்தும்யாமவானவர்காள்
 செவ்நிமினும்முலகென்றெமபெருமான்செப்பினான் (15)

எம்பெருமான்சொன்னமொழிகேட்டதயமகிழ்ந்
 தும்பர்செழும்பொன்னுடைந்தாருவந்ததன்பின்
 னம்புயிமையோர்தங்குறைமுடிப்பானங்கையார்
 செம்பவளமெய்யானினைத்தான் நிருவுளத்தில் (16)

பத்தர்பணிந்தேத்துப்பசுபூந்களாவன;
 சுத்தமுறுஞ்சோதிச்சுயம்பாமருட்குறிநின
 றத்தமஞ்சேர்திவ்யவொருபுருடன்போலெழுந்து
 புத்தமுதவாளியிடையேபுகுந்தனனால் (17)

அங்கதனிற்றோய்ந்தெழுந்தானவ்வேலையெம்பெருமான்
 பங்கமிலாமேனிவிளங்கியகாற்பான்மயமாய்த்
 துங்கமுறுமத்திஞ்சுவைப்பாற்றடமதுதான
 மங்குமொருநன்னீர்த்தடமாயிருந்ததுவே (18)

தெள்ளுதிரைப்பாறகடலின்முன்னோர் தினமதனி
 லொள்ளியவெண்டிங்களுதிததங்கெழுந்ததுபோற்
 மள்ளரியமேன்மைத்தடதினிடைத்தானமுழ்கி
 வெண்ணவடிவத்தோடெழுந்தாவ்வுவளிப்படலும் (19)

கலிவிடுத்தம்.

சீர்த்தவத்தால்வருகிறந்தபாற்றட
 நீர்த்தடமானதுநிகரில்பாலினும்
 போர்த்தமெய்யுடனொருபுருடனிற்படும்
 பார்த்தனன்சுக்கனோர்பார்வையாலரோ (20)

நோக்கியப்புருடனைநொய்தினிங்ஙன
 மாக்கினனிங்கிவனுவிசென்றிடத்

தாக்குறுமிவனை யாமென மதன்மனத்
துக்கினனெழுந்தனனோடினாரோ (21)

தாங்கருஞ்சினத்துடன் னனைத்தாக்குவா
னாங்குவந்திடுமவறகஞ்சியோடல்பேர்
நீங்குலப்புருடனஞ்சிரித்துவேகமா
பேர்வந்தும் களாவனநீராகியோடினான (22)

படினான்மறைபாடுராணிங்கனோடலு
மோடினான்சினனொடர்ந்துசனைகண்டிலன்
நேடினென்கு வன்செனறுளானென
வாடினான்களாவனதனிநிறமோ (23)

அக்களாவனதனுடையினனரன்னவன்
நொக்கவெண்கலைகொடுநருஞ்சோதுகூ
மிக்கநவவடிவொடுவளங்கிதீதான்றுறுந
தக்கவோருடகுறிதனைக்கண்டானரோ (24)

ஆசிரிய விருத்தம்.

வாய்ந்தவததால்வருபாற்றடமதனி
லொருபுருடனவநதுபுகுத்
தோய்தனனபாலவடிவமுடனெழுந்து
களாவனமபுகுநான்றொடர்ந்துந்தோனறு
தேய்தவனதனுடையதைந்தானபானிறமு
ற்றருட்குறியொனறிருந்ததிங்கே
பாய்ந்தபுனற்றடமாயிற்றத்தடங்கா
ரணமெவனெனறையுறறுனால (25)

இங்கிதனைநிடையுரிந்தறிதுமெனக்
கருதயஃதியற்றுங்காலைப்
பொங்குதிறம்புருடனெனப்போந்தபாற்றட
த்தினிடைபபுகுந்துவாவி

தங்குபயங்கவர்த்தகனாவனத்திடைபி
 வ்வுருட்குறியாய்ச்சயிலப்பாவை
 பங்குறுமெம்பெருமானேயிருந்தனனென்
 றறிந்தனனப்பளிக்குமாதோ

(26)

கலிவிநுத்தம்.

இனிதங்குணர்வுற்றவணைய்தியவேர்
 புனிதமபெறுமற்புதலிங்கமதைப்
 பனிதங்கியபன்மலர்கொண்டுபெருந்
 தனியன்பொடுபூசனைசெய்தனனாவ்

(27)

இயல்போடுதனிக்களியிங்ஙனமங்
 குயர்பூசையுளுற்றியபோதொருநா
 ளயன்மாலறியாதவெமானவன்முன்
 சுயமாவடிவத்தொடுதோன்றினனே

(28)

எங்குத்திகழும்மிறைதோன்றலுமே
 பொங்குந்தனியன்பொடுகண்டுமையோர்
 பங்கன்பதபங்க்பமாமலரைச்
 சுங்கன்பரவித்துதிசெய்கனனே.

(29)

தனிதீரருமைச்சுருதிப்பொருளே
 கனியேயமுதேகருணைக்கடலே
 பனிமால்வரையீன்றபசுங்கொடிசேர்
 தனிமாமுதலேசரணஞ்சரணம்

(30)

கொலைவாரணமாவுரியாய்குளிர்வெண்
 கலைவாண்மதிசேர்சடையாங்கனமா
 மலைவார்சிலையாய்வரதாவிமையோர்
 தலைவாவெண்பாள்சரணஞ்சரணம்

(31)

26. பளிக்கு-சக்கிரன்

29. தனி மொப்பின்மை

பாலவண்ணித் திருநாற்முண்டாணிநுக்கம் 1110

எனநேறுதிசெய்திடவெம்பெருமா
எனநேறுநதனபுகழநதனமுன்
குன்றாநினைவேததுகறுகநீ
யின்றேவரமீகுதுமென்றனஞல (32)

சொல்வாணுபர்சுகனருஞ்சமரில்
வலவானவாதமமையவாள்வுணா
வெல்வானவரமீயெனவேண்டதுச்சம்
கலவான்மதிசேர்சடையானவிலவான் (33)

எப்போதிபையோரெமைபுகருநா
எப்போதவாதம்மையருஞ்சமரிற்
தப்பாதுவெலவாருயாதானவரென
ரொப்போதரியாணுரைசெய்தனஞல (34)

அகவல் விநீதம்

அததனுரைசெயப்புகர்பினனருமபகர்வானென்றவத்
தாலமைதக்காய
விததடஞ்சுகருதீர்த்தமென்றுநறுமபாதுடனுற்
நிடலான்மிகக
சுத்திகொள்பாலவாயியெனறுமபுருடனெனவந்திதினீ
தோயநதவாறஞல
விததமகாபுருடதீர்த்தமெனறுமபெயர்ப்படைதது
விளங்கலவேண்டும (35)

இன்னமுதததடம்படிததுனறிருமேனிரெண்ணிறமுற்
நிருத்தவாறஞற
பன்னுதிபப்பேருனக்குப்பாலவண்ணெனவுலகற்
பரவல்வேண்டு

88. வெல்வானென்பது-வினைபெச்சம் சம்பாபென்னு முன்
வினைபெ வல்வினைசொல்-ஆப விருதிபுணர்கு குன்றி ஈமென்
கின்றது-சொலிவென்பது பொருள்

முன்னுலகம்பெறலவேண்டுமித்தடத்திற்படிந்தவரென்
'றுரைக்கத்தந்தே

முன்னியவிலவரமுனகென் றளமகிழ்நதுசொலி
மறைந்தானமுதலீறிலன் (36)

கறையுறுவாளவுணரைப்பாதலத்திடைப்போய்ச்
சேர்மினெனககமுறிசுகுக
ஹையுமிடஞ்சேர்நதனஞமுனிவராகாளதலத்தி
ஹுநாற்பாஹு
மறைதருமைங்குரோசவரையுளபுனல்புண்ணியதீர்த்த
'மாகுமெனனிற்
குறைதவிரசுகுகிரதீர்த்தபபெருமைதனையெடுத்துக
னை

பாலவண்ணாதிருநாமமுண்டான சநககம்.

முற்றிறறு.

சூகச சநககம்-17-சுரு-விருத்தம்-524.

பதினென்றவது

தாரதகாளாயபாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

வி—கலவிநீத்தம்.

காவளம்பெறுதிருக்கருவைமாநகர்த்
தேவனாரதப்பெயர்முனியைச்சீர்மிது
தாவில்காளாயனைச்சார்நதவோர்பெரும
பாவரீக்கியகதைபகருவாமரோ (1)

36. முன்னிய—நினைத்த—சொல்லியென்பது சொலியென
நின்றது இடைக்குறை விகாரம்-தடம்-தடாகம்

37. குரோசம்-கூப்பிடுதாம்-வரை-அளவு-ஏ-அசைநிலை

தண்ணறுத்தொடபுனைசாத்தன்ழூரீன்
பெண்ணுடன்புட்கலைமேவும்பெற்றியான்
கின்னின்மேற்குளர்தருவெள்ளிவெற்பினின்
மெண்ணுதெக்கணதிகைநோக்கியேயரோ (2)

இலகுவெண்கரியின்மேலேறிச்சேனைபுக்
தலைவன்சாளாயனுஞ்சார்ந்துபேரந்திடக்
குலவியேசெல்லுமப்போதுகோதிலா
நலமுறுநாரதமுனிவனண்ணினான் (8)

அரிகரபுத்திரனங்கைநீட்டியே
பரிவுடனாகிதானபண்ணறுமபிக
வெரியெழநோக்கியேயெய்யுனீயொரு
பெரியவனபோதகரநீட்டிப்பேசினாய் (4)

கஞ்சன்மாடகனெனக்கணடுசமுறுநீ
யஞ்சினாயிலைமனத்தகநதையுற்றுளாய்
கொஞ்சமேகறினாய்குறொணுவனஞ
சஞ்சரிதநுருவெனச்சாபமிட்டனன் (5)

ஞானமாமுனிவானவின்மகாலையிற்
சேனைகாவலன்மிகுசிறந்ததோடு
தானுரைசெய்யுமிச்சாபநன்றுவெங்
கானகமாழ்வியாங்கருத்துளேமென (6)

வித்தகமுனிவனைவெருண்டுருண்மணிப்
பித்தரீகலகத்திற்பிரியனாகியே
பெத்தலத்தினுமுனையிகழ்த்துகுறவென்
றுய்த்தவனாகையினுத்தியினான் (7)

3. வெண்கரி-வெள்ளையனை

4. எரி அக்கினி-கஞ்சன்-பிரமன் ஆடு-ஆசிர்வாதம்

7. கதை-தண்டு-கூற வென்பதனிதுதியகாம். வியங்கோட்
பொருளுரைத்திசின்றது

ஏலிபகைதலிந் தேதத்தினுடெழுந்
தாவெனவபயமென் தலபுராவெனீது
முமிழ்க்கடவுண்முன்முறையிட்டோதிட
• மேவினன்கயிலையில்லிதியின்கொட்பினுள் (8)

அண்ணறன் திருமுனமடைந்துநரதன்
கண்ணினீர்மல்கமெய்கலங்கிபெம்பிரான்
றண்ணுறுந்தாமரைத்தாளில்விழ்தலு
முண்ணெகிழ்ந்தென்கொலென்றோதவோதினான் (9)

இருநிலநீங்கியானிஹவநின்பதத்
தெரிசனைக்கெழுநதிவன்சேருங்காலையில்
விரிகடறபெரும்படையோடுமேவியே
வருகின்றான் கடனிறவைபனவவயின (10)

நானுபசாரன்மொழிநகிற்றலுந்
தானுரைத்திலனென் றுந்தானைகாவல
னெனெனையஞ்சவிசெய்திடாததென்
நானமில்கதைபினுலுபரவிசினுன் (11)

வன்றிறலுடைபகாளாயன்வன்பினுற்
கொன்றிடக்கருதியேகொடியதண்டினு
லின்றெறிதலும்புகலின் றிபெந்தையே
யுன்றிருவுளத்தினு லுய்ந்துபோந்தனன் (12)

என்னலுமிஹையவன்வெருளியெய்தியே
நன்னெறிநத்திபைகோக்கிரம்வுழி
னன்னகாளாயணையழையென்றோதலு
மின்னதீர்நத்தியும்விரைவினெய்தியே (13)

வம்பிணையுடைபகாளாயவாவுணை
பெய்ப்பிராணழைத்தனனெனவியம்பலுங்

கம்பிதத்தொடுமவன்கடிதினெய்தவே
தம்பிரான்செயலென்னோவென மூசுத்தனும் (14)

ஏகினுன்கயிலையினைவனையாற்
சேருமனத்தன்காளாயன்சென்றுதா
னாகுலத்தொடுமலடியிலனிழ்தனும்
வேகியாபவன்றனை மலனோக்கியே (15)

விஞ்சைமாழனிவரனளி நமபியன்னையே
யஞ்சலிசெய்திலனென்றவனறனை
புஞ்சிடாவண்ணமோனகைத்தண்டினு
வெஞ்சலுற்றிடவெடுதெறித்தசென்னென்றான் (16)

அக்கணநன்னிற்காளாயனபோற்றியே
தெக்கணநோகியாளுசெலலுங்காலையின்
முக்கணயகவிந்தாமுனிவன போந்தனன்
நகதெனமெமன்கைதனைநீட்டியே (17)

ஆசுகுறினவனன்றந்தகாலையின்
மாசுறுதவனெனவணங்கிடாமலே
பேசினுங்காந்தனைநீட்டிப்பேசுதரீ
வாசமுற்றிடுகரீவனததிலென்றுதான் (18)

சாபமொன்றிசைதனன்றியினெற்கென்னோ
கோபம்வந்தெறிந்தனன் குற்றமாமெனிற்
ரூபரமில்லநின்சுவததுக்காற்றலே
னீபாமென்றடிதொழுதுநின்றனன் (19)

அஞ்சலிசெய்திலனென்றகநகைதசேர்
கெஞ்சடைமூடமயிடத்தினீடுகாடு

14. கம்பிதம்-கடுக்கம்.

17. எம்மன்-எமது அரசன்

19. சைம்-கோபம்

வஞ்சனையுற்றபொய்வார்த்தைபேசலால்
விஞ்சியபாதகமேவியுயன்றே (20)

இப்பவந்தீர்வதற்கியம்புவோமுனக்
கொப்பறுமநாதமாபுரத்திலென்றிநீ
யப்பாதிதனிலெமையருச்சிப்பாயென
லெப்பவங்களுமமெய்துகென்றனன் (21)

நாதனுமருள்செய்நாரதன்பணிந
தோதுபற்பலகதியுளுறித்தன்னுடை
யேதமதகற்றுவாரெனமுநதுவேலைஞூ
பூதலததுபயமாபுரத்திற்போநதனன் (22)

இன்றவனேகவெயிறைவனபக்களி
னின்றகாளாயனீயக்காரிசொல்
லின்றியேகதையெறிநடுகிடும்பிழை
யினற்றவுபயமாபுரதஞ்செலயதியே (23)

ஆங்குநீசென்றெமையருச்சிப்பாயென்ற
மீங்குஅபாதகத்தீருமென்றலு
மோங்குசெண்டாயுதக்கடவனோடுமே
பாங்குடனவனுமப்பதியிற்போநதனன் (24)

துக்கநாரதனெனுமுனிவனறாயதோர்
கெங்கையாகியபெருங்கிருபைமாநதிப்
பொங்குதண்புனலிடைமுழுகிப்புண்ணியன்
பங்கயப்பதத்தினைப்பரிந்துபூசுததான் (25)

பரிவினோரண்டவன்பரவிப்பூசனை
புரிதாமழுவலானபொலிந்துகோன்றியே
யுரியநம்பூசனையுளுற்றலாறுனை
விரவியாரதகம்பீட்டினேமின்றே (26)

22. ஏதம-குற்றம்

23. காரி-ஐயன்

26. பரிவு-அன்பு-உளுற்றல்-செய்தல்-வீட்டினும்-ஒழித்தோம்.

இப்பதியடைதலைசரியையிந்தி
யப்பிடையாடுதல்சரியையன்ரு
லொப்பறுபுசீனையுஞ்நலபோகமாந்
செப்புநம்முநுத்தெரிசிதகனஞானமே (27)

என்றாரைத்திறையவனிகலிளோடுனக்
கன்றுகாளாயனங்கனிச்சுசாபமு
மின்முலகனுக்கனுககிரகமாமென
வொண்டினனிவிங்கததுஞாயந்தமா தவன (28)

அரனடிவணங்கியாணாடயனறன்னோடு
விரலியநன்மொழிளிளபுரிவலைகுழ்
தரையினிஈறையிலாததகைமைசாறுநிர்
திரனுலகத்திறிற்சென்முமையினுன் (29)

கண்ணுதறன்றைக்காளாயனாறுணவந்
தெண்ணறுபுசீனையிறறவகைதபால்
வண்ணாநாயகனவெளிவந்துன்பான்மிக
கண்ணியபாதகமொழிகககண்ணினைம (30)

என்னவுமருள்புரிந்திகளிளோடுதெதி
ரொன்னலநுரெலாமுண்ணுந்தண்டமொன்
றன்னகாளாயனுக்களிககடபெறறவன்
மன்னியகடனிறவையனபால்வந்தான் (31)

அறுசீர் விருத்தம்.

வந்தகாளாயனக்கவநாதிபுரமகிமையெலாம்
வழுததககேளாச்
சுந்தைமகிழ்ந்தையன்னிசித்தாரவிரதயிவந்துவந்தச்
சிவலிங்கத்தைக்
கந்தமலர்கொடுபூசித்திருந்தன்னவ்வேலவையிற்பூத்
களவினமேவு
மெந்தையுளமுலந்தவன்முனறோன்றினன்மால்விடை
யினமிகையிறைவிதேயாடும் (32)

தோன்றியவெம்மையணையன்றனோககிச்சித்திரத்
 தேர்நுண்டிநீவந்
 தான்றறமைப்பூசனைசெய்தமையாற்சித்திரவிரத
 வைபனென்று
 தான்றிருப்பேர்பெற்றிருப்பாயடியவர்களுவேண்டும்
 வரத்தத்தென்றோதி
 மானற்கழ்செங்கரதலதவவள்ளனபலைமடநதை
 யொடுமறைநதானன்றிற (33)

கலிவிருத்தம்.

ஞானமாதவர்காணபுனநமடுபந
 மாணுவநதுவமுதநியவாறுளான
 காணுநர்கணகளாவிலிங்கத்தினீ
 சாநாநுலசசாததனமகிழ்நநரோ (34)

நாரதகாளாயர் பாவந்கீர்த்தசநுக்கம் முற்றிற்றி.
 ஆகச சநுக்கா 18க்கு விருத்தம் 558.

பன்னிரண்டாவது

யமவாதை யொழித்த சநுக்கம்—தி.

கலிவிருத்தம்.

சுதைநேர்முலைததோகைபங்காளனெந்
 தாதைபால்வணன்றனறலத்தேயம
 வாதைதானனுகாதுசெய்மாதிருக
 காதைதன்னைச்சிறிதுகமுறுவாம (1)

அகவல் விருத்தம்

கந்தமுந்நாமலர்ப்பூங்களாவனநதென்கயிலையெனக்
 கருத்துட்கொண்டு
 வந்துறையுந்திருக்கருணைவள்ளலெனத்திசுழிவபால்
 வண்ணனெம்மா

னந்தனர்வானவரெவருமறிவரிபவேதமுட

னமுதபிந்து

கிந்துபிரணவமெனுமோர்நான்கும்வரவழைத்தினித

விளம்புவானுல

(2)

கலிப்பா.

கஞ்சமலர்ததடமுடை குழ்கருவைவளம்பயிதணிற்

பஞ்சகுரோசத்தினுக்குறுபிறிடுற்பலவுயிர்கரு

மிஞ்சியமவாதையினிய னுநாமேவெற்புநவா

யெஞ்சலினுற்றிசையினுநினறினிதுபுடந்திடுமினென்றான் (1)

திங்களணிசடைபபெருமானசெபபியசொறகேட்டுவந்து

தங்கினதவ்வழகிந் துசயிலமெனக்கீழ்திசையிற்

பொங்குகடலுலகமெலாம்புகழதநநற்பிரணவமுத்

தங்கமுடனின்றதுசீர்துலங்கியகெககணதிசையில் (4)

மெச்சபெருந்தகைநையு மாமநிந் துவுதினறதுவாலப

பச்சிம திகுநிலவேதபபகர்தருமுதகாதிசையி

லிசசையொடுநின்றதுதன்னினையடி ததாமரைபணிவோ

ரச்சமொழித்திடுமினையோனருளியசொற்படிமாதோ (5)

மூத்தகதனெனுங் யமாழகன்வயு வேற்குகனுயர்மா

சாத்தனவயிரவெனனனச்சாந் தமொருநாலவரையு

மேத்துமிமையவர் கமக்காவிங் ளிடதுநர்ந்தவரைக்

காத்திருக்களாவுடையானறிருவுளத்திற்கருகினனுல. (6)

எநதைதிருவுளமதனினினைத்தலுமேயினிதுணர்ந்து

வந்தனர்நால்வருமிறைதாள்வணங்கு னுரெய்பெருமான்

சிக்தைதனினின்றுநபைநினைத்திடநாஞ்செய்ததென்னே

முந்துதவமெனவுவகைபெருங்கடலுண்மூழ்நினரால் (7)

4. உத்துவகம்-உயர்ச்சி

5. பச்சிமம்-மேற்கு உத்தரம்-வடக்கு

134. சிருக்கருவைத்தலபுராணம்

அவர்தமையெம்மிறைநோக்கியறைகுவன்யாம்வீற்றிருக்கும்
பவமறுமித்தலமதனிற்பஞ்சகுரோசகதினுக்கு
ஞவகையொடுமருவுமெல்லாவுயிர்க்குமயமவாதையொடு
நவலரியபெருங்கொடியநோயும்னுகாமலரோ (8)

நாற்றிசையி னுற்றிடுமவ்வமுதபிந்தநகமுதலாச்
சாற்றியவோர்நால்வரையின்மடஞ்சிகரத்திடையிருந்து
போற்றிடுமினவன்னிரைந்துபோமினெனப்புகன் தன்னுற்
நோற்றமுடனிமதியெனச்சொ லுநிரண்டுமில்லாதான் (9)

பூரணபுட்கலையென னுமபூங்கொடிகளுடனவெள்ளை
வாரணமீதிவந்துகடாவயங்குபெரும்பலபடைகள்
சிரணியுங்கரத்தேந்தித்திகழமுதலரியதனிற்
நூரணியாவையும்பாவச்சா ததனமர்ந்தனன்மாதோ (10)

அன்மமதகயவதனத்தவுணினயவ்வருஞ்சமரில்
வென்றுசுரர்தமைப்புரத்தவேழமுகத்தெம்பெருமான
முன்மபலபடைகளுடன்மலங்குமுடிசுத்தேறிச்
சென்றுபிரணவமலையின்சிகரமதிருந்தனனா (11)

தனதுதிருக்கரதலத்திறறியலர்கண்டுளபுவெருவுஞ்
சினமுறுமுத்தலேவேலுந்திரையுந்தண்டமுந்தாங்கிக
கனமுடுவற்புடகுமுகசுருமபுரவிமிசையேறி
மனமகிழ்வுற்றறய்தினிநாமலையிலகாரவனிருந்தான். (12)

எற்றுதிரைக்கருங்கடன்மெலையுந்தவிளங்கதிரவன்போல்
வெற்றிவடிவேற்படைதன்னிளங்குதிருக்கரத்தேந்தி
நற்றனிமாமயிலேறிநண்ணியமுமுபெருமான்
குற்றமிலறபுதவேதக்குன்றி உடவீற்றிருந்தனனா (13)

ஆகச் சருக்கம் 19-க்கு விருத்தம் 571.

பமவாதையொழித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

9. நகம்-மலை வரை-மலை 10. படை-ஆயுதம் 11. முடிசும்
பெருச்சாளி 12. முகில்-நாய் கரும்புரவி-சுருக்குதிரை

பதிமுன்றாவது
தக்கன் வேள்விச்சுருத்தம்—வி'

அறுசீர் விருத்தம்.

புரமொருமுன்று மரிவவபுன்னகைபுரிந்தமுக்கட்
பரமனைமயமர்யார்க்குமபரம்பொருளெனவுன்னுமே
வரமுறுதக்கன்செய்தமகந்தனைககாண்டானசெளற
பிரமணமான் முகமீலார்சாரமபபதமகோர்சரிகஞ்சொல்வாம்

எழுசீர் விருத்தம்.

பண்டொருகாலமயனறநபுகலவர்பதினமரிற்
தலைமகவரய
திண்டிறலுடையதக்கனெனொருநவனமீமயாற்
செகடுமலநதானகை
கொண்டவேண்டுஞ்ஞழிப்புடையவனாய்க்குளிர்
மதியேளிவெங்கனலங்
கண்டலுமுடையகடவுளைநோக்கிப்புரிந்தனன்றவ
நெடுங்காலம்

(2)

அக்கனிசயலீக்கடைமிடற்றண்ணலப்பொழு
தநுந்தவமபுரியுந்
தக்கன்முன்றோனரிவேண்டியதென்கொல்சாற்று
நென்றலுமவன்சாற்றுஞ்
செக்கர்பேனியநின்றேனியாமுமையென்செல்லியாய்
வந்திடவுனது
மிக்கநற்கருணைபுரிந்திடவேண்டுமென்றலு
மருளினன்னிமலன்

(3)

ஆங்குநல்வரந்தான்பெற்றபினிமயாசலமரு
ளுமைதனைநோக்கி
போங்குறுதவஞ்செய்தனன்செயும்பொழுதெவ்
வுலகமுமீன்றவெம்மிதறவி

பாங்குறுமகரத்தடத்தில்வென்வளைமேலொரு
பசங்குமுனியாயுதித்தா

புகங்குறுதக்கனிருவிழிகனிக்கக்கண்டுதன்செங்
கையாலெடுத்தான்

(4)

முதிரொளிலினையிலுதித்தவோராணிமுத்தெனக்
கண்டினிடுதடுத்த

புதியவோர்மகவைததனறிருமனையாள்பூங்கரத்
திடைக்கொடுத்திடலு

மதிநிகர்வதனத்தெரிவைதன்கரத்தால்வாங்கினள்
வடமணிந்திலங்குங்

கதிர்முலையமுதஞ்சரநததுநெஞ்சமுலகையங்கட
லுளாழ்ந்ததுவே

(5)

ஒகையினுடனநதணர்தமைக்கூலியுதித்தநாட்
சாதகமவருத்தி

யாகமவழிநலவித்துகளுதவியருநிதிக்குப்பைக
ளளித்துப்

பாகுறுமிசைவாணருக்கமுனாட்டிபுப்பணியாவை
புமவழங்கிச்

சோகமின்மறையுங்காணொணையிலைத்தொட்டின்
மேல்வைத்தினிதாட்டி

(6)

நாொளருவேழிற்காப்பினையணிந்துநகைமணி
யரைவடஞ்சாத்தித்

தாளிடைச்சதங்கைபரிபுரமணிந்துதரனமாமணி
முதன்மணியின்

கேழ்கினர்கோவைவடம்பலதரித்துக்கினர்மணிச்
சடிகையுமவனைந்து

வாள்விழிகளிலஞ்சனமணிந்தன்பிடுவளர்த்திட
வளர்ந்தனளால்

(7)

5. மதிநிகர்வதனம் - என்றமைபால் பொதுத்தன்மைத்
தொகையு-வமைபணிகதிர்-ஒளி

7. கேழ்-சிறம் சடிகை-சுட்டி

தரையிடைதவழ்ந்தாண்டொன்றுசென்றதன்
பின் தக்கநற்சடங்குதன்முடித்து
வரவரவயதோரிரண்டுமுன்றுமதிவளர்வதுவென
மங்கைப்

ருவம்வநதெய்தியழகினுற்றிகழ்ந்துபன்னிரண்
டாண்டுசென்றதன்பின்
சிரவியகதறதகவரொடுத்தக்கன்கின்கிவீற்றிருந்
தும்போதொருநாள் (8)

இறைவிபெளபுதலவியாகையாவிவியின்றியே
யைநடுத்திழைத்துங்
கறைமிடற்றிவைவன்புரிவந்தங்நனநங்கனனியை
யவனுக்கேயாமன
ஈறையவனொருவனறன்களிக்தெய்துமதுமையில
வைத்துவகுத்துக்கிறமை
பெறுதுமைந்தொழிலுடத்துதும்யாமேயென்றுதா
ன்பெருஞ்செருக்கடைந்து (9)

இருத்தன்கிவியிகழ்ந்தவனிய்வாற்றுகததற்
கேதுவென்னெனினிலோ
வருந்தவமுடையமுனிவர்காங்கேன்மினவனியி
லொருவனுக்கந்தோ
வருந்துறகேடுவரும்பொழுதவற்சுமுகெடுமாந
னன்மடமை
பொருந்தியெப்பிழையும் மெய்வதற்குரியனையினு
வயன்றகுபதல்வன் (10)

விதிமுறைவழுவாவதுவைநாட்டுறிததுமெப்பபு
றுமறைபவர்களிலோர்
முதியினைத்தேடிவன்வெனியவாறுமுக்கனையக
னத்தனர்த்து

மதிவழ்சுடையுமறிமழுக்கரமுமறைத்தொருமு
 தியவனாக
 யெதிர்வாக்கண்டு தக்கனாகெய்திமனமிபைத்தொ
 ருமொழியியமபும் (11)

நான்மறைமுதியோயுனக்கருமறையினுள்ளுறு
 நற்பொருள்வருமேல்
 யானுணர்ந்திடநீயுரையெனவிதைவன்யாவருமறி
 யொணப்பொருளைத்
 தானுரைத்திடலுந்தக்கனமகிழ்ந்ததருமெனத்
 கொண்டுவந்தெழில்கூர்
 வேனிகர்விழியாடையருமறையின்விதிமுறை
 மணம்புணர்வித்தான் (12)

தக்கனறன்மனைவியானவன்சலித்துததனக்குடே
 ரில்லவாடையே
 யிக்கழுவனுக்கோகொடுத்தனனென்றேயிருந்து
 பர்க்கடலினுளாழ்த்தா
 னொக்கனும்பரிவுற்றிரங்கினரதனையுணர்ந்திறைய
 வனறன்னுருவை
 பக்கனந்தோற்றிமறைத்துமையவனோடகன்ற
 னன்மழவிடையதன்மேல் (13)

இச்செயலறிந்ததக்கனென்புதல்விதன்னைபேவேற்
 றுருவெடுத்தே
 யச்சிவன்கொண்டேகினதழகம்மாவென்றுதன்னக
 மிகக்கொதித்து

11-வதுவை - ஸ்வாணம் - இயம்பும் - சொல்வான் - பல்லே
 படர்க்கைமுன்னிலைதன்-மையிற்-செல்லா தாருஞ்செர்
 பென்-முற்றே - என்னும் விதியால்-உயர்நிணையான்
 லொருமைப்படர்க்கையில் வந்தது

நச்சராவெனத்தன்னுணையோடெழுந்தாணுகிபே
 பென்னுடன்பகர்ந்த
 பொச்சுமாமறையோப்போகனீநில்லென்றடர்ந்துரு
 மேமென்பபொருதான (14)

ஒல்லையிலமலன்வெருண்டடர்ந்தெழுந்தையுலப்பருந்
 தாண்பைமடித்துத்
 புல்லறிவுடைப்தக்கனைத்தாற்புடைத்தலுந்
 தீமொழிபுகனறே
 செல்லுறறனன்றன்பதிதனிலநத்திமைபோன்
 சீசினையுகைத்துத்
 தொல்லையாவெள்ளிவெற்பிணையடைந்தானோறறமு
 மீறுமில்லவனை (15)

எண்ணுங்காலங்கழிந்தபினவிரிஞ்சனிமையவர்
 முனிவர்தம்மோடு
 மண்ணறனகழிலையடைந்தனனந்தயமலன்பால
 டைந்தருடகடலே
 விண்ணவரோடுமயனிவன்போந்தானென்றலும்
 விடுகெனவிறையோ
 ணுண்ணெகிழ்ந்தருளோடுரைத்தலுபிரமன்சென்
 தடிபணிந்துரைசெய்வான (16)

அருட்பெருங்கடலையடியனேனரிபயாகமொன்றிய
 ற்றிடக்கருதி
 விருப்புடனறிருமுன்னடைத்தனனியாங்குவந்
 திடையன்வியினியுந்
 திருக்கருணையினுலெழுந்தருளென்றன்செல்வமே
 பெனவுரைத்திடலு
 மருப்பொதிடுக்கைச்சடிவனத்தியையாங்கேகென
 வழுத்தினன்மாதோ (17)

15 செ-எருது-உ.கைத்து-உடத்தி-தொல்லை-பழமை-சுது-முடிவு.
 16, விரிஞ்சன-பிரமன்-போந்தான்-வந்தான். 17-திரு-சன்னிதி.

அப்பொழுதயனுந்தியோடிமைமோருமறைமுனி
 வர்க்குமச்
 செப்பருங்கயிலைதன்னைகிடடகன் றுசென் றதம்
 முலகிடைப்போத்தாங்
 கொப்பருவேள்கியியற் றதற்கிபைந்த னுணர்ந்தனன்
 மககனுமொழிய
 வெப்பமோடெழுந்துதந்தபாற்குறுக்கவெருண்
 டொருமொழிபகர்ந்தனனூல (18)

சுடையாடாங்காயென்பணியாய்தேலாடையாழர்
 தொறுமபலிகொண்
 டிடுவதேதொழில் யக்கொண்டவன் றையோரிறை
 யெனவேள்வியீபுரித
 லடைவதனறவனுக்கியுதவியிலவ்வேள்கியும்பழு
 தெனவெருள
 மடலவிழ்கமலத்தகிகுறைபுத்தேன்மனமயர்ந்தஃ
 தொழித்தனனூல் (19)

நீதுறுமொழியாற்றக்கனங்குரைத்தசி றுமைபை
 நந்தியுக்கேட்டுப்
 பாதகாசிவனையன்றியேயாகம்பண்ணவுமுடியுமோ
 வவிதா
 குதனுக்குதவாவேள்கியுமுளதோவதிற்பலனல்
 குவதெவனோ
 யாதுநீயிறைவன்றையிகழ்ந்துரைத்ததுன் றையின்
 மரிந்திடுவேன் (20)

பங்கயத்தொருவன்புதல்வனாதலினுற்பொறுத்தன
 னென்னவேபகர்ந்து
 மங்குறோய்வெள்ளிவரைதனினந்திபடைந்தனன்
 மகத்தினுக்கடைந்த

வெங்கணுமுனமாமுனிவரரிமையோரரசன்மின்னை
ரர்புயிபனாத

செங்கண்மான்முதலோர்யாவருந்தந்தமுறைவிடஞ்
சென்றடைத்தனரால் (21)

கலிவிஞ்ஞத்தம்.

நன்னெறியிறக்கனொருஞரன் றுமனதிற்கு
னுன்னின் முடிப்ரியதாயசெயலொனறைப
பொன்னுலக னுககறைவனபொனமகன்மனான
றன்னொடயனவானவரைததான்வரவழைத்தான் (22)

ஆண்டவரடைந்திடனுமாங்கினிதடைந்த
வேண்டுமிமையோர் தகைமகிருப்பினொடுநோக்கிக
காண்டகுமகந்திசெலககண்டுபயமுற்றோ
லின்டுபெருவேளகிபுரியாத்வணிநந்தர் (23)

நசனுகுக்கிறையென்னுநினைவுறறுப்
பேசுவது தானுமதுபேதைமையதாமாத்
காசினியின்மீதுவனிகண்டவர்கன்யாரு
மேசிடவுழன் றுபலியேறறுமுனுக்கந்தான் (24)

ஒர்த்திடுமினீர்க்கடையுறறுணர்வனைததும்
பேர்நதுநடமாடுமொருபித்தனவனன்றோ
வாந்தபுகழ்மேன்மையுளநாமனைவருந்தாஞ்
சோர்திடிவவன்றனதுசெய்கையெவனுமால் (25)

என்றவனன்றனைபுகழ்ந்துபலகற
வென்றிபெறுமாயன்முதல்விண்ணவர்கன்யாரு
நன்றெனவியந்துளபயந்தவணிநந்தார்
வன்றுயர்வரும்பொழுதுபாறுமதியன்றோ (26)

இப்படியக்கவிமையோரைமுனிவோரை
பொப்பரியவேன்விசெய்வதற்குமனதுன்னி

யப்பிரமன்மைந்தனுயரண்டமுகடெட்டச்
செப்புமகசாலைகள்சிருட்டிசெயலுற்றான் (27)

வேதிகைகுண்டங்கள்பலவேண்டுவவமைத்துக்
கோதில்பொருள்பற்பலகொணர்ந்துதரவேதா
னூதரவுடன்புரியுமந்தமகமேன்மை
வீதளவதாமெனவெடுத்துரைக்கலாமோ (28)

ஈசன்மனதிற்கினமெழுந்தபொழுதுஇந்தக்
கேசவனுமவேதனும்வினாளுதல்செய்கின்ற
வாசவனுமவானவருமறையருமக்கோ
வீசொளியினககில்லிழாவிட்டிலெனவெண்ணான் (29)

இத்திரன்முதற்கூராகண்மாலயனிவர்க்கு
வெந்தவலியுபிணுடனேயுதவவேண்டிக்
கந்தமலரோன்புதல்வனுங்கடிநினெய்தி
வந்தனனமைத்தமகசாலைபுண்மகிழ்ந்தே (30)

முக்கணையனறியயன்மான்முதலினோர்
தக்கனுயர்வேள்விபுரிதன்மைதனைபாங்குத
தொக்கதவமேலியததிமுனிசூழ்ந்த
யக்கணமத்தக்கணையடைந்ததைய்லுற்றான் (31)

தொன்மையுலகுகிறைவனுபராஞ்சோதி
யின்மையிலிவேள்விகேறவேறுவதெவ்வண்ண
முன்மனதின்மாலயன்வினோர்களுளராக
நன்மைபெறும்வேள்வியெனவேமிகநயந்தாய் (32)

எண்ணரியவேகமொடெழுந்திடுகிடத்தால்
கின்னவரிமான்முதலினோர்வெருவியோட
வுண்ணெகிழவேகருணையுற்றவிடந்தன்னை
யண்ணல்களந்தன்னிலுமணித்ததறியாபோ (33)

பண்டிதரவ னுண்டகிடமபற்றிவரும்போழ்தி
வண்டர்முதலோரபயமென்றிடுமநாளின்
மண்டுதழுவின்புகைவயங்கிபகனாவின்
விண்டுவுருவவகறுத்துகிடகறியாயோ (34)

ஒபபிலுமையாணமநவுமீசனமுனமோர்நாட்
கைப்புறுமகந்தையதுசெய்திடுதலகண்டு
செய்யுறுதனோருகிரிநாறசினையவையுள்
னப்பனையுமோரதலையரிந்ததுணராயோ (35)

பாகனமொழிக்கவுரிபாகனையலாதன்
பாககிறைவெற்றுபவர்பாரெனகினைத்தாய்
மாமொடியவாவயனிமாட்டிறையாய
சாகரமுனோர்களை னுநதனமையரியாயோ (36)

ஏனமனமாயுநடுவெடுத்தயனுமாதூர்
தா னுணர்வதற்கரியதற்பா னுசெய்
யினமகழாயவு முனிநடும ஸ்வலவை
வானவர்முனிநபரெனவேமனநிலெண்ணைல (37)

என்னுமொழியமுனியியமபிபடதககா
வுன் னுடையவேள்வியுட னுன் னுநிநயின்னே
சின்னமுறுமாவீர்து திண்ணமெனவேதா
னுன்னரியசாபமதுகங்கியகலவுறான் (38)

இத்தவகைபாகமதியறறுசெயறன்னை
கந்தியுணர்ந்தேதகநுணரா தனிட்டுண்ணி
பந்தமில்வாகொடியதக்கனரிவில்லான்
வெத்தவகிதேவர்பெறவேள்வியுரிசுனான் (39)

35-கைப்பு-வெறுப்பு-36-தன்ன-உவமவுருபிடைச்சொல் அன
வென சின்றது செய்யுள் விகாரம் இ-சுட்டிடைச்சொல்.

37-ஏல்லை-காலம்-எண்ணைல்-என்பதில்- ஏல்லைநிர்மறைவிய
வ்கோள்விருதி-கிணைநாதே யென்பது பொருள் 39 அந்தம்-முடிவு

என்றபொழுதேதயுமையேநாக்கியிறைகூறு
முன்றனதுதாதையிமைபோரவியுவுப்ப
வென்றிபெறுவேள்விபுரிகின்றனன்விரைந்தே
யின்றவனையாருயிர்முடிப்பதியல்பென்றான் (40)

அத்தகைமைகண்டவுமையாண்மனநடுங்கி
வித்தகனமலர்ப்பதட்வியுத்தினிதிதைஞ்சி
மெய்த்தகவிலாதவனிடத்தில்விரைகிற்போய்ப்
புத்திவருமாறுபுகன்றேவருவனென்றான் (41)

ஏதழுறுதக்கனவெனத்தனைசொனாலும
போதமுறுநீயுரைசெய்புத்தியுணரானென
றேறவுலகின்றவருமோர்பிழைபொறுத்தி
நாதவெனநேயமுடனேநவிலவற்றாள் (42)

அன்னமொழிகேட்டிசையவன்னருளிநோடு
புன்னகைபுரித்தினிதுபோவெனவுரைத்தான்
பொன்னொளியிமானிசைப்பொற்புறவெழுந்தான்
மின்னிடைபரம்பையர்கள்வெண்கவியிலிசு (43)

துன்றுபலவாத்தியமுழங்கவளிகுழு
மன்றல்கமழ்புட்பமழைவானவர்கதீற்றசு
சென்றனள்விரைந்தினியசிக்கையருளேகூர்ச்
தன்றனுதினாடனதுதாதையருகம்மா (44)

உன்னியுலகக்கிறையென்றமனமோரா
னன்னவடனக்குமகவாகுமெனவெண்ணித்
தன்னடிபணிந்திலெனத்ததுகனாள்
முன்னமவணிற்பமுனிந்தாணுமைமொழிந்தாள் (45)

முந்தவொருவற்கெனையணித்திடமுயன்றாய்
நந்தியையிகழ்த்துமகன்குபுரியென்றாய்
தந்தியுரியோற்கவிதராமலிகையோரா
விந்தமகநீபுரியவிப்பொழுதியைந்தாய் (46)

இக்குறைகண்முனறையுமபொறுத்தனனெனாலே
முக்கண்ணையன்றியுயர்வேள்கிழுடியாதா
லக்கெவரும்பொழுதங்கங்கறுத்தமாலோ
மிக்கபெருவேள்கிநிலைநொற்றிடுவன்வெய்யோய் (47)

உத்தமமறைக்கிழவனுக்கைக்கூயொன்று
வித்தகனநானரிநதுளிட்டமுணரையோ
வெத்திறமகத்தையியற்றிநவையந்தோ
பித்தனைநிகர்த்தனைபிழங்குரிபனாறு (48)

வேதனுடனமா லுமறிவினமைமயினின்மேனாட
பாதமுடிகாணவனமபனறியுநவாகி
யோதரியகாலகனிதெய்யுணர்நகாரோ
வாதலினிளோபெரியரா வர்கொலமமா (49)

நத்தனிகரத்தவனுண்முக்கனுமுன்னஞ்
சித்தமயர்வுற்றுநனித்தடியறியாதோ
னத்தனெனிலிசுதர்ன்முனாணமையோர்தா
மெத்தகையராவாசித்திசனமுனிவுற்றால் (50)

கைதவமனத்தையுடையாய்குழங்குகண்மோ
வைபகமொடாமிளகரும்வனமையுடையோனும்
வெய்யவனெனிககெரிவிளக்கொளிபொப்பாகின்
மையிலிமையோற்குநெடுமையனினையாவான் (51)

அந்தமுதலென்பனவகனறவிமையோனை
நித்தனைபுரிந்தகொடுநெஞ்சமுறுபேதாய
விந்தைபெறுருரியனைமின்மினிகிர்த்தா
ஹந்தையுமெனாயகையொத்திவன்மாதோ (52)

வெய்யமதியோயுனதுவேளையுமவந்தோரு
மையமுறுநீயுமினியழிகுவனவேதான்
மையலுமையாள்சபிக்கத்தக்கன்வெகுளுற்றுப்

50-அத்தன்-சிலன்-51 கைதவம்-வஞ்சகம்.

பையசவுசிறியதென பபகா லுறறான். (53)

பேயு றவதானபுறங்காடிருககை பேணி
யாயசுடலைபொடியணிந்தரையினமீது
தூயகலையாயபுயியினனோவியுடுதே
யையமுபாபூணென வெலுமபிணையணிந்தே (54)

ஊகடொறுமையமிரதுண ந்திரிவோனை
யார்பணிஞவாராளிவனாலவநவதெனனே
யெருவயுநானெடியவீடு முபுனிக்கு
மோரிதைவெனெனையுணரநிலைகொலின் னும (55)

வீசபுகழோலியோலிபவென்வாழ்வு
நாசமுறுமென்ப சாநநாளுமீலைநீதா
னீசனவனொலெனதுவோ விரிமுறுமென்றே
பேசிடது சின்னுடபிணைகமையதாமால் (56)

மாசமுறுவையோனிலைவழுததவுமையாடா
னீசமுறையாவிதைகைநிந்தனைசெய்கின்றாய்
காசிவியிலெண்ணரியகற்பீழடிந்தாலு
மீசனைவீசுந்கபிழையெனறுமொழியாதால் (57)

உன்மகளெனச்செகமுளாதத்தவெடுத்த
வெனனுடலைவததடுகிலேனினியெனததான்
சின்னமுறவேசிதறினாளிந்துசிந்து
மினனவயவங்குளபலமெய்ப்படிகளான. (58)

தேனைமொழிக்கவரிசெங்கமலமொத்த
வானனம்விழுந்தவிடநாசுமகாம்ப
முனமிறனாகள்விழுந்துற்றவிடமண்மேன்
ஞானதனககோட்டமெனவேநவில்வாமோகா (59)

52-உந்தை-உன்றதை

57-இறை-சிவன்-என்றும்-எப்போதும

58-மின்-ஒளி ஆன-வினைமுற்று-ஆயின
வென்பது பொருள்

கிரியுதிதமபம்விழத்தகாமவிரககோட்ட
மரியபதம்விழ்தவிடமா குமுடையாதஞ்
சுருதிபுகழ்தேவியின்மெய் அனாபிடர்கண்ணக்
தரைபணிசுனர்க்கனையது அலநுசாநமம் (60)

இத்திறமியற நியுமைஞானவநுநெய்சி
வித்தகமுறுங்கரிசிலேவுடையா 14 காங்கே
பததனமுற்கணணிலகிகோசயவிர
பத்திரனுதிததனனாபணிக்கிறநநங்க (61)

வேதமுடைவிரனெடுமேவுதுணையா
மாகமுதகடுநெவுவண்மைமறமான்
தேதமுடைவிரிறைசிறநநநிறுநாந
கேகினர்க்கண்டநிறையாவும் சுவைய்த (62)

அக்கணமெமம்மைசினமரங்கமுலிடைசசிர்
பிக்கசெயபத்திரைவிளககுபலகாளி
தக்கபலகாளிகளொழுகதவகரிததுச
தொககபுகழ்வினையடைநதனர்தொர்ந்தே (63)

அபபொழுதுவிரனெமகையணியிலறஞ்சி
யிப்பொழுதழைததீவகவெண்ணையடிமயற்குச்
செப்பெனமுனிதகமுனந்தீயவுணர்நங்கண்
முப்புரமெரித்தபரனமுறுவலசெயதுரைப்பான் (64)

தக்கனுவிரமமமகரிசுபுரக்கவந்தோர்
மிக்கதிறனுமமவனசெயவேளாநியுஞ்சிதைத்தே
பிக்கணமடைந்திடுயிங்கெனவுரைக்க
வககடியவிரனுமடிதுணையணிந்தே (65)

எழுந்தனனெழுந்தவின்னவங்கியெதிரிலலா
எழுந்தவதரத்தெயிறுகையாளிலலாக
கொழுந்தெரிகனன்றத்தனவேவிழிகொத்பா
வுழுந்தருளுமவேலைதனினமீள்வெனவுணனி (66)

அண்டமுழுதுங்கிடுகிடென்றசையவேதான்
 ச்ண்டகதிகொண்டிகனிதககன்மகம்நாக்கித
 திண்டிற்லகொளும்பரியதேரின்மிசையேறி
 பெண்டகையவீரனவனேபுனனவிரைந்தே (67)

இக்கடியவீரனுடனேகடிவதழுந்த
 மிக்ககணபூதர்கணமிதநதசினமோடு
 புக்கனரடற்பகைபுடைத்திடுகுமென்று
 தக்கனவனவைத்தமகசாலைவையனோநதார் (68)

சேனைதனையேநிறுவியேகிறல்கொள்வீரன்
 ருனொருவனாகமகசாலையுண்டந்தே
 மோனமுடனிலைவீரின்முகத்திலமர்ந்தக
 னுனவொருபாதகனைநோக்கியதைவானால் (69)

அறுசீக்கழிநெடியகவல் விருத்தம்.

இந்தமாமகத்திறைவர்க்கினிதவியீநவரீயே
 யந்தமிறொழிலகனோக்குமுடையவனுநினோபோ
 பந்தமாமிமைபீயர்குற்றும்பான்மையால்யாமுமீங்கு
 வந்ததுமுணர்கிலாயோமவுனமுற்றனைகொளீயே (70)

மாலயனுன்னிப்பூசைசெய்திட்வந்துளாரோ
 சிலமாரிமையோர்கிட்டாத்தெரிசனைக்கெழுந்துளாரோ
 சாலவிலவுலகுக்கெல்லாமிறைவனாக்கையுற்றாயோ
 மேல்வருங்கருமமோரும்பெருமையுமேவினாயோ (71)

அநகனையிகழ்ந்துரீதான்விருப்புடனாற்றுகின்ற
 வுனதுநன்மகத்திலவந்திங்குளமகிழ்ந்திருக்குமாலோ
 டினியமாமலரோன்வானோரிவர்க்கவியீந்துநாமுன்
 மனதுவேள்வியினுக்குள்ளபலனையுந்தரவந்தேதமால்(72)

நானவியளிப்பேனென்றுநீகொன்னமுமீங்குற்ற
 ஐனமாரயன்மால்வானோருனைப்புரக்கின்றவாறு
 மோனமாய்வேள்விமுற்றந்தன்மையுங்காண்மும்பேத
 யினர்கன்செல்வம்பெறாவிடும்பையேவினைப்பரந்தே(73)

ஆண்டகைவிரனிவயாறறைதலுமிரக்க

வேடம

பூண்டுவந்தவநாகலிலயென்றிடிற்

போவதனறி

மீண்டுரைசெய்வதுண்டோவெனவினம்

பினனத்தேவர்

கூண்டபேரவையிற்றக்கனெனும்பெயர்க்

கொடியோனமாதோ.

(74)

அத்திறமவனுங்குறவிரனுமரனே

பாரின

மெய்ததனிப்பசுக்கடகெலலாம்பதியென

விளம்புமவேத

முய்ததவெததொழிற்சுமீசனாறி

நீயுரியனாக

யெத்தொழிலினுகருநீயேயுரியனே

வியமபாடியெனறன்

(75)

இதற்குரையொன்றுஞ்சாலலாததக்கனை

பிடதுதாளா

துதைத்தவனறநதைநென்னியுறக்கையாற

புடைததுவெய்ய

கதக்கனறகடவுளைவுகையுமே

மிகவுஞ்சிற

மதிநிடுதனதுசெங்கைவாளினுலறுதது

விழ்த்தி

(76)

இரவிவானவனறன்கண்ணையெயிறறினைப்

பிடுங்கியங்கே

விரவுருத்திரனாகையால்வேலையிலெறித்து

தன்சந்

திரன்மருத்துவகைத்தாளாற்றை ரயிடைத்

தேய்த்தோட்ட

வுரவகககைச்சினந்தேயடித்துயிரொழித்து

விட்டான

(77)

இப்படியியற்றியாங்கேவரும்பொழு

திடதுதாளா

லொப்பருவிரைமுன்னந்தாக்கிடவுயங்

கியாக

வைப்பிடைக்கிடந்ததன்னைவான்முத

நிமிர்ந்துநோக்க

வெப்பனலிடைப்பெய்தானவ்வெய்யனன்றலையெக்

கொய்து

(78)

அக்கணந்தன்னிற்றூதகணங்கள்வந்

தடைந்துநின்ற

மிக்கதேவரைததங்காலல்லிசும்பிடை

யெற்றிப்பினனர்க்

கைக்கமுலாலேயேந்திக்கழியவிட்டெறிந்

துவேள்வி

நெய்க்குடமனைத்துமவாயின்மடுத்தன

நெடுவகைநீட்டி

(79)

கரிகளைவாநிற்பற்றிக்கால்லிசைத்

தெறிந்துவிரப்

பரிகளைக்குரத்திற்பறறிப்பதைத்திடவடித

தாங்கோமப

பொரிகளையொன்றுக்கொன்றுபுகட்டிவாய்

குதட்டிவேள்வி

யெரிகளிற் குதித்துக்கையாலெடுத்தெதற்
வித்தமாதோ

(80)

போரினிற் சினவிநின்ற பூதர்
களப்பிலாத

தேரினை யெடுகதுவானிற் செல்லவிட டெறிய
விண்ணோ

சூரினிற் புசுந்துகிரொட்டித் திட
வற்றினினற

தாருவிற்றங்கநா னறவாவலினற கைமை
போன்ற

(81)

அஞ்சியேயகன் றுபோனோளபபிலர்
விரர்கையாற்

அஞ்சியேயகழிநதுபோனோர் தொகையிலர்
துஞ்சலின்றி

விஞ்சியதேவரோடு மிக்ஞானவிரைந்து
முல்பாற்

மஞ்செனக்கருதிவிழ்ந்தோர் மாற்றமுஞ்
சாற்றுகின்றான்

(82)

செந்திருமார்புகெண்டி மாசிவகணந
தம்மிலொன்று

வந்துவேள்வியைமாய்த்தே ததக்கன்றலை
மற்றுளோக

டந்தலைபறுத்துவிழ்த்ததெனறுதான்
சாற்றலொடு

நந்தணிகரத்துமாயோனடுக்கமுற்றெழுந்
தான்மன்னோ

(83)

மகபதிமாயோன்றன்னை லிறைமையாப்
வைருவாயென்

80-சரி-பாண-பரி-குதிரை.

சூம்-சூம்பு-அவித்த-வினமுற்று-அவித்தனவென்பது
பொருள்-மாத-ஓ-அசைரிஸ்.

ஹமிகக்கொதித்துவெள்ளைபாணமீதி
 வர்த்துதேவர்
 மிககிருபாநுஞ்சூழ்ந்தருங்கிட
 வேள்விரீங்கி
 யிகல்புரிகளத்திற்போந்துவிரணியினிது
 கண்டான்

(84)

கோரவிரணுந்தான்கண்டுருமுநகை
 புரிந்துகற்ப
 தாருவாணவணினோக்கித்தக்கன்மா
 மகத்தில்வந்து
 நீரவிப்பாகம்வாங்காதிருக்கின்றிரீவிர
 கொள்ள

வோரவிப்பாகம்பாமிங்குதவுதம
 பெறுகவென்றே

(85)

இத்திரன்கரத்தைக்கொய்தாங்கியமனல்
 வயிற்றைக்கீறிப்
 புந்தியினிருதிவெய்யகழுத்தினைப்போக்கிப்
 போரில்
 வந்தவாயுவையுந்தானைத்துணித்துவர்
 வருணன்மார்பு
 சிந்திடவாளாற்போழ்ந்துமதனையுஞ்சினத்
 திற்றாக்கி

(86)

சினமொடுவிரனின்றசெயலனைத்
 தையுமேகண்டு
 தனதவிசானனென்னுமிருவருந்
 தாமேயஞ்சி
 மனமயர்த்தாங்குநின்றவிரணையணங்
 கியரமு
 முனதடைக்கலமென்றன்னோருரைத்தலும
 பயமென்றான்

(87)

அருகிலவ் விருவர் தமமை நிறுவியான் டகன்று நின்ற
பிருகுலைக் கன்னர் தன்னிற் சூத்தினன் பின்னச் செய்ய
மருமலர் மகளை வெண்டா மரைமலா மகளைப் பற்றிக்
கரமலர் வருநத வீக்கி யீர்ததனள் காளி மாதோ. (88)

விஞ்சய ரிபக்கர் சித்தந் கின்னரா கலுழ வேநநர்
தஞ்சிரவ் கரங்கன் காலக டடி நதுவெம பேரி லுள்ள
மஞ்சின வினாபா போற்ற வாய்மீர் தாண்மை வீரன்
மஞ்சந் வுதிர் வெற்றி வலம்புரி நாதஞ் செய்தான். (89)

தீசைதகிற் சங்க நாந் பிருசெவி வெதும்பக் கேட்டு
விநசகிற் சங்க தரிபுள் செங்கட் கலுமுன் மேல் வினாவி னெய்தி
வசைநகிற் முடைப தேவா மாண்டதும் வாணி செய்பாள்
புத்தகிடைப பீணிபபும வீரன் புயவரை வலியு நோக்கி. (90)

திருமகன் கொழுகன் வீரன் திருமக நோக்கித் தக்க
சொநவின் தீமை சொல்லுபுரை பொறுக்க லாமோ
பொருளிலா விறிலாப் போ ரொறலும பொங்கு தீபபோ
லே நளிற் சிவநது வீர னிளங்கை புரிந்த கறும. (91)

அரன்மக ஹனக கும் காததன் பாளை வரைநது பின்னந்
தீர முடை யுலகி நடசை செப்புநீ யீங்கு வைக
வரமுடைத தேவா மாநந் தன்மையும் வரலாங் கொல்லோ
தரமுடைபபுதழ்சர் வாநோ தமைபபுரந் திடவொண்ணதோ
வசையுற விவவா ரோது மாற்றமால் செவியிற் கொள
விசையுடன் றிகிரி தன்னை விடுத்தலும் வீரன் ரோளின்
மிசையுனை தலையி லொன்று விழுங்கின போது சென்னி
யசைதர வாளொன் றேசச வதுபொடி பாற்ற நன்றே. (92)

அக்கணந் தண்ட மொன்றை பேயினு னதுவும் பஞ்சா
யுக்கபின் பகழி மாரி பொழிந்தனன் பொழித் லோடு
மிகவெங் கணையான் நேனி விலலையும்றுத்தம மால்கைத்
தக்கதோர் சங்கம பற்றிக் கொடுத்தனன் பூதர் தம்பால். (93)

திருக்கருவைத் தலபுராணம்.

மாயவன் ருனும் பின்னர்ப் பலபல வடிவ முற்றுக்
காயெரி மென்னச் சீறிப் பொருதனன் கனன்று வீர
னேயபல் லுருவாய் நின்று பொருதுபின் நெதிர்த்த மாய
னோய்வுறு மாறு மார்பி லடித்தலு மயக்க முற்றான். (95)

மாதவன் மயக்க முற்ற வாறுகண் ணுதலு மோர்த்தப்
போதுமை யொடுவெள் ளேற்றிற் றோன்றியே புலவர்தம்மைக்
காதிய வீரன் றன்னைத் திருக்கையா லமைத்த கால்த்
தாதவிழ் கடுக்கை வேணிச் சங்கர னடியிற் ருழந்தான். (96)

அமலன் வென் விடையின் மீதே யாங்கெழுந் தருநாக கண்டு
கமலநான் முகனு மாலுங் கற்பக நாட்டு வேறுதூத
தமதுமா மயக்க நீங்கித் தடங்கணீ ராருளி றோர
வுமையொரு பாகா காவென் றோலமிட் டடியில் விழ்தது. (97)

தேவர்க டேவா போற்றி செகப்பா பதியே போற்றி
பூவலர் கடுக்கை வேணிப் புண்ணியா போற்றி யாஞ்செய்
பாவமயா வைபுமே போக்கும்பரஞ்சடர்க் கொழுந்தே போற்றி
தாவறு கயிலை மேவுந் தானுவே போற்றி மென்று. (98)

துதிபுரிந் திறைஞ்ச லோடு முமையவ ளிரங்கிச் சொதி
மதிதவழ் சடையினுனை வணங்கியென் னாலே புந்தி
துதியிழந் திழிவு பெற்று நொத்தன ரத்தோ வேறு
கதியில் ரிவரைக் காத்துக் காருணசெப்தருள்க வென்றான். (99)

விமலை யீ துரைபப வண்ணல் வீரபத் திரனை நோக்கி
யிமையவர் கமலை வாணி யிறநதுளோ ரிரிந்து ளோர்க
டமையனித் திடுமா றிங்குன் றுபுனை வேண்டி. னானென்
றமலனு மருள வீர னமரரை யெழுப்பிப் போந்தான். (100)

நசனை யெப்தி யன்தோ ரிறைவனே போற்றி பாவ
நாசனை போற்றி முக்க னாதனே போற்றி யன்பர்
நேசனை போற்றி யெங்கு நிறைபாம் பொருளே போற்றி
மாசிலா மணியே போற்றி வாதனே போற்றி போற்றி. (101)

(96)மாதவன்-அரி.(97)அமலன்-சிவபெருமான்.

(100)விமலை-உமையவன். கமலை-இலக்குமி. வாணி-நரமகள்.

தாமரைப் பொகுட்டின் மேவிச் சராசரம் படைப்பாய் போற்றி
காமரு துளவ மாலிக் கடவுளாய்க் காப்பாய் போற்றி
தோமறக் கடையில வந்தே யானவாய் துடைப்பாய் போற்றி
தேமலர்க் கொண்ணை வேணிச் செவ்வனையோற்றி போற்றி.

உற்பவ மிறுகி யென்று முடியமு மொழிந்தாய் போற்றி
கற்பகக் கனிவே போற்றி கதைமிடற் றவனே போற்றி
யற்புகச் சுடவே போற்றி யாண்டக யகனே போற்றி
தற்பா னத்தா போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி. (103)

இன்னண மவர்கள் போற்றி யிறைஞ்சலு மிருக்கை யீந்து
புன்னவன் தக்க னெங்கே யென்ற லு மொழிவான் னீர
என்னவன் துலைய வன்னி யாருகின தாலே யூட்டுச்
சென்னி யாக கின்று னென்ற லுந் திரித்துப் பின்னர். (104)

பொக்குதென் டிலையு லாயும் புணர் துழ் கொடிய வைப
மெங்க ணு கிறைந்து யெவு மெம்மோ னுக்கு நின்ற
பங்காய் செங்கண் மாரோ னுதியாய்ப் புகரும் வா னோ
தங்கன் கோக்கிச் சொல்வான் தண்ண ரும் காக னுமாதே. (105)

புகழ்பெறு தங்கே யார ளுளவளி புழுவை பொக்கு
மிக்கத நு மலத்தை பொக்கு மென்க்கட வல்லி பென்னப்
பகருப திடத்த டுதான்ன படிபவம புரிந்திற் பாவ
மகலுறச் சென்மி னீனி ருப்பமா புரத்தி லன்றே. (106)

அந்நக ரிருந்தோ ராண்டு புகிப்பீர் கமைபென் றாகத்
பொன்னமர் மாபி னான் வேதனைப் புகன்று பின்னர்
மன்மத னிரதி மாநு மதியுநிக் கணநிட் சேய்
நன்னதி தனிற்க வேத களினைமா மலரா மன்றினு. (107)

நந்துலா நதியின் பாங்கர் காண்மறை தருபபை யாக
வித்திரன் சபநத னிக்கு ராணிவெவ் வையின ராக
வந்துறு பிதிர்கள் கங்கா வாய்க்கெரி சுணங்க னாக
வந்தகன் பன்றி யாக நிருதியோ ருமுலை யாக. (108)

புனலிறை யெண்கா வாயுப் பொருந்தும்வெண் கழுக தாகத்
தனபதி நான மாகத் தக்கவீ சான னேறா
வினவுகிங் னரர்கள் சித்தர் மிளிர்பசங் கினிபாத் தக்கன்
புனையுமுத் தரவா யிற்கண் பொருந்திகின் றிடுபே யாக. (109)

அருக்கர்பன் னிருவர் தாழு நீபமா வருகி னின்ற
மருத்துமா மரமா வட்ட வசக்கள்பூம் பனச மாக
வுருத்திர ரகிலாத் தக்க னுடைப்பெருந தம்பி மார்கள்
வி ருப்புறு வில்வ மாக மேருக்கன் மலைய தாக. (110)

வானுல குறையு மின்னா ரிலகையா வபங்கு காம
தேனுலோர் சுரபி யாகத் திகழ்தரு கற்ப தாருத்
தானுமுள் விருக்க மாகத் தங்குந் தெடுநா னென்றைந்
தானன னுரைக்க வர்போ தத்தருத் தொழுது கூறும். (111)

அண்ணலே புலகு தன்னி லவரவர் மனத்தி லுள்ள
வெண்ணமே புணர்ந்து நல்கென் றெனகருந் புரிந்தா பாணும்
பண்ணிப பாவ மென்றோ வென்றது பகர ஞானக்
கண்ணுத லிரங்கி நம்பாற் கனவென வருந வென்றும. (112)

உமபருக் கருநா முன்ன முனக்கருந் புரிது மென்று
மெம்பிரான் கூறப் பின்ன ரிமைபவரயன்மா லெனோர்
வெம்புமஞ் ஞானத் தால்பாம் புரிபிழை பொறுத்தல் வேண்டு
நம்பரா வென்னப் போற்ற நாயக னருளிச் செய்வான். (113)

ஒப்பரும் புகழ்சேர் தூய வுபயமா புரமென் றோது
மப்பெரும் பதியிற் சென்றே யமர்நதிடு நீவிர் செப்த
தப்பரும் பாவந் தீர்த்துந் தமைப்புரந் திறுவோ மென்று
செப்பியே வீர னோடு மிறையவன் கயிலை சேர்ந்தான். (114)

என்பது சூதன் கூற விருந்தவ முனிவர் யாரு
மன்புடன் மகிழ்ந்து வாழ்த்தி யநாதிமா புரத்தின் காதை
யின்பவா ரமுதை யின்னு மெமக்கருத் துகவென் றோத
மன்பெருங் கருணை கூர்ந்து மாதவ னியம்பு வானுல். (115)

தக்கன் வேள்விச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் 20க்கு-திருவிருத்தம் 686.

பதினென்காவது
கற்பகதருக் களாவான சருக்கம்.
கலிவிருத்தம்.

157

மருக்கமழ் கொன்றைபந் தொடையல் வானவன்
பெருக்குறு திருவருள் பெற்று வானிடை
யிருக்குமக் கற்பக மினிது வந்துபூந்
திருக்களா வாய்தோர சரிதஞ் செபபுவாம். (1)

வேறு

த நுவைநறுங் களவாபத் தலத்திடைவந் திடுதியென
வ நளிபகா லஃதெழுந்தே யருட் குறிக்கீ சானமதின்
ப ந்நிரி நண் களாவனமாய் வைகிபுகக் களவினுடைப
பெருமைப்பா மெடுத லுரைப்போங் கேண்மினுயர் பெரு
நதவத்தீர். (2)

உலகிலுள கருமமெலா மொருகுழுவாப்த திரண்டெழுந்தே
யல்கிலபுத்த களாவனமா யவநரிதத் தெனவுதித்து
மலரிடைக ண் கனிசாப்கள கோடுபல வாகமலகிக்
சுலவுத நத தெரிசித்தாற் கொடுக்குரினத் தனவனைத்தும். (3)

அமாமலின றண்ணறவே யாழி க மாகமலா
மெமலுக்காச சனைபாகச செழுங்கனிறை வேதனமாக
கமமிசைபோங் கியபசுமபுந் களவினிழல் கவிகையதா
விம்முமது கரவொலியே விருமபுறுமின னிசையாக. (4)

கோடுகணின் றசைவதுவே குழகனது திருமுன்ன
மாடுறுநாட் டியமாக வளப்பரிய நெடுநான்
போடியுபூ சனைபுரிநதாந் கொருகாலஞ் சுராவடி வாப்
நாடரிய சிவன்றனைபே தோதகிரஞ்செய் திடுநான். (5)

முக்கணன் களவினுக்கு முன்றோன், நீயுலகின்
மிககநெடு நாளிருக்க விளைந்ததுமுன் னுலன்றோ

(2) கரு-கற்பகதரு, அருட்குறி-சிவலிங்கம்.

(5) கோடு-மரக்கொம்பு, சுரர்வடிவு-தேவர்வடிவம்.

வக்கதைபா முரைக்குதுங்கே ளமரெலாம் பாற் கடலிற்
புக்கமுதல் கடைகதிமேப் போதமுதத் துளிவிழ்ந்தே. (6)

சீர்திகழு மமுதபிந்து வெனச்சொலுமோர் திருத்தலத்திற்
கூர்சுடுக்கொள் வதரியென நம்மருகிற குலவியநீ
யேர்பெறுகற் பகதருவா யிருக்கவிரும் பிணையவ்வா
ருர்வமுட னீயிருக்கு மந்நாளி லொ ரஞான்,று. (7)

இருமையுள் சத்தியாய்ப்பு சண்புரியா தெலையபுழை
புரிசுலுற்றான் பிருங்கியுமை பொருடலவன் றன்னுடலிற்
சுருதிதகை நமபொவைபுக தன்ஈ றென் றவந் கொளலான்
மருவுசத்தி யிலனாகி மனதின்றிகத் துபாடைத்து. (8)

புத்தியுளே மாயிருநதும புகர்புரிந்தோ பெனாகருகிற்
பத்தியுடன் மனவொருமை தானுற்றுப் பன்மலராற
சத்தியையு மெமமையுமபு சண்புரிந்தா னிலிங்கத்தி
னத்தா ரீசசுரன வெழுநகுதெரி சணையளித்தேம். (9)

உற்றதனை நாததன்று னுணர்ந்துமக பதிதனகருச
சொற்றனைங் கவனெழுது நோன்றனைந தருவுடனே
நற்றளிர்தன் மலர்களினு னமையபுசி,ந திருத்தனைப
பொற்றருநன் னிறுலளித் துப புரிந்ததெமக் குவகையரே. (10)

மகபதிக்கு வேண்டிபநல வரமளித்துத் தருவுடனே
புகவிடுத்தோளு சவர்க்கமதி னீமனகிற் புரிந்தபடி
யகல்விசுமபு தனிலடைநதாங் கமரர்கோ னருகிருக்க
மிகவுமளித் திடுதருவாய் மேவுவா யெனவிளம்ப. (11)

வானவர்கோ னநித்தியமாம வுழ்வுடையோ னுதவினாள்
யானிசையே னென் றுரைத்தா யித்தலம்போ கததைநல்கு
மானதனாற் றருவாய்விண் ணடைக்காசை திருதிரும
பான்மிதுபோ கததுடனே மோக்கமருள் பதியளிப்போம். (12)

புக்கி ருவென் றுரைத்திடலும் போய்த்தருவா யிருந்துபின்னா
தக்கமக சாபத்தா னீயுமிந்தத் தலத்திடைநம்

(7)வதரி-இலந்தை. (10)ஐந்தரு-சந்தானம்,
அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பந,மென்பன

பக்கலிணமுட் களவாய்வந் தடைந்தனையாற் பரிவினுடன்
மிக்கவரம்வேண்டுகெனவிடைப்பெருமான்விளம்பினனான். (13)

ஐயவுன தடியிணையா னகலாதுந் திடவுமிந்தச்
செய்யதலங் களாவனமென் னுலகமெலாஞ் செப்பவுமுன்
றுப்பபெயர் திருக்களா நாதனைனத் துலங்கவுநின்
மெப்பருள்செய் திடுகெவனக் களவுரைக்க விளம்பினான். (14)

இப்பதியிவ் வுலகமிரை யிலங்குகளா வனமெனவே
செய்புகி நுப் பெயர்ப்படைததுச் சிறத்திடுமெஞ் ஞான்றினுமே
யப்புகின்வேர் தனிலாட்ட வபிடுக நமக்காரு
மொப்பரிய பூசையுனைப் புரிவதெமக் குணவா தும். (15)

நமவுப்பயர் திருக்களா நாதனைன வுலகுரைக்குங்
கமழந் துங் களாநாதனைனவொருகாற் கழறுவரே
லெமதெழுத்தைத் தினைப்புகி னாரநதரஞ்செப் புதற்கிணையா
மமைவுறுநல் விகரசித் திபையுமினி தடைகுவரால். (16)

என்பதுபெய் பெடைப்பிரியா திருப்பபென வரமருள
வன்புட னக் களாமரமும் வணங்கியவ ணமர்க் துளதான்
மின் பொலிபொன் னுலகினிடை விளங்கியாகற் பகதருப்போ
லின்புற வேண் டிவனவெலா மிரைநெசமடி யவர்க்களித்தே. (17)

வேறு.

நின்மல வடிவா யெங்கு நிறைந்தவெம் பெருமான் கூற்றற்
கன்மலை யாகத் தோன்றிக் களாவனத் தலத்தின் மேனிப
பொன்மலை தவஞ்செய் காலைப் புனிதனெம மிறைவி யோடு
நன்மழவிடைமேற் றேன்றி நல்குதும்வரங்க்கொன்றான். (18)

என்னலு மிறைஞ்சி யெந்தாய் நின்னையே தெரிசித் தென்று
மன்னிவாழ்ந் திடவே யெற்கு வரமரு ளென்று வேண்ட
முன்னவ னதனை நோக்கி மொழியுமிப் பதியின் கீழ்பாற்
பன்னுமுக்குரோசநதன்னில் வரையுருப்படைத்துமன்னே. (19)

(15)அப்பு நீர்(17)அவண்-அங்கு.

(18)பொன்மலை-மகாமேரு.

(19)முக்குரோசம்-மூன்றுகூப்பிடுதாம்-

திருக்கருவைத் தலபுராணம்.

பொருவிளிப் பதிக்குக் காவல் பூண்டுள தழுத பிந்தவ்
 வருவுடை யழுத பிந்து வெடுகலந் தெம்மைச் சேவித்
 திருவழு தாச லப்பேர் படைத்தென வெம்மான் கூறி
 யருளினை மறைநதான் மேரு விருந்ததவ் வாறு மாதோ. (20)

கற்பகதருக் களாவான சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 21 க்து விருத்தம் 706.

|| தினைந்தாவது ||

அரிபிரமாதியர் சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

கரியவிட றுகர்ந்துமுன ளமரர்தமைக் காத்தபிரான்
 விரியுமலர்க் களவுறையும் வித்தகன்மெய்த் திருவ நுளால்
 விரியளிமொய்த் திசைமுழுக்கு மலர்த் துளவத் தொடைபுனைநக
 கிரியயன தியர்சாப மகன்றசரித் திரமுடைபபாம். (1)

வேறு

மிக்கவருந் தவத்திலுயர் சூதனையம் முனிவர்மிக

விருமபி நோக்கித்

தக்கன்மகந் தனிலடைந்த மாலான்வா னவர்முனிவர்

சாப முற்றபு

புக்குபய மாபுரிபி லரிபதவம் பூசனைகள்

புரித லோடு

மக்கணியேணிபனவ நக் கருளிபவா றுரைசெய்யென

வறைய லுற்றான்.

(2)

அநநகரிந் கிருபைநதி யகன்களையி லருமறைக

டருப்பை பாக

மன்னுமதி புடுந்நின் மாகமருத துவிரிண்டு

கோடி மாவாப்

பன்னிருவெப் யோர்கோடி கடம்பாவெண் கோடி பலா

வசக்க ளாகத்

(1) விடம்-நஞ்சு. அளி-வண்டு. அரி-விட்டுணு. அயன்-பிரமன்.

(2) உபயபுரி-இத்தலத்தின் திருநாமத்தொன்று. அக்கு-உருத்திராக்கம்.

தன்னுபதி னொருகோடி யகிலாக வருத்திரஞர்

தோன்றி னூரால்.

(3)

சிறுவிதிதன் னினையவரொன் பதின்மருங்கு விளமாகத்

தெளிந்த சிந்தை ..

யுறுபிருகு கடுக்கையதா வுயர்ந்ததவ முனிவரார

யுள்ளோ ரெல்லா

மறுகதா வெச்சனும்வென் னொருக்காவேழ் கிரகமுமா

துளங்க மாக

நறவுமிழு மலர்ப்பகழி மதனுமிர தியுமானு

நணுகி னூரால்.

(4)

மற்றுளயா வருமிருகம் பறவைமாங் கொடி புதலா

வதிந்தா ராங்கே

கொற்றநெடு மாலயனு மிருவர்தந்தே வியரோடு

குலவி யேவந

துற்றுபய புரியில்விற் கலுழனனத் தினைப்பூசைக்

குரியு வாய

நற்றளிர்மா மலர்கணிகள் கொடுவாரு மெனவேவி

நதியின் முழுகி.

(5)

அநநதியி னிடைத்தருப்பை நளினமல ரெடுத்துமதி

யணியுந் தூய

மின்னவிர்செஞ் சடையிறைவன் சந்திதியிற் போந்துகனி

விரைமென் போது

நன்னறவு களாவனத்தி லெடுத்தனமுங் கலுழனுமே

நல்க வாங்கி

வன்னமலர்த் தவிசறையு மயிலனையா ருதவமன

மகிழ்ச்சி கூர்ந்து.

(6)

(4) சிறுவிதி-தக்கன், கூவினம்-வில்வம்;

(5) கலுழன்-சருடன். அனம்-அன்னம், செய்யுள்விகாரம் இடைக்குறை.

(6) நறவு-தேன்.

எண்ணரியநெடுங்காலம்விதிமுறையிற் பூசனைசெய் திருந்தா ரந்நா
எண்ணிறுவுளமிரங்கியவர்க்கருளவேண்டியுமையவளோடேய்தித்
[பை
திண்ணியவோர்வேடனெனவுருக்கொண்டுநான்மறையாந்திகழ்தருப
மண்ணிலுறப்பரப்பியதிற்கரியுரியையிரித்திருகண்வளர்வார்போல.

வேடுவமாதாகவந்தவுமைதனதுதிருவடிகண்மீதுகையா
லேடவிழ்வெண்கமலமலரெடுத்தணியக்கிடந்தனனவ்வேல்வதன்னி
னீடரியும் வேதனுந்தன் புனலாடி மலர்தருப்பை நிமலர்க் காக
நாடிவரும்போதெயின்ன்கிடக்குரிலைமையவிழியானன்குகண்டார்.
ஆரடாவறிவிலோய்தரையின்மிசைசுகுசுபரப்பியதன்மேல்யானைப்
பாரவுரிவிரித்ததன்மேற்படுத்துமலரடிக்கணிந்துபழுதேசெய்தாய்
நீர்மலியும்வேணியுரைதமக்கானபொருள்கெடுத்தாய்நிமிடமொன்றிற்
கூர்நிலிரியாலுனுயிர்குடிப்பனெனவரிமனதுகொதித்துச்சென்றான்(9)

ஆனகா லையிலுமையாம் வேடுவப்பெண் ணரியைமுக
நோக்கிக் கூறு
மேனடா சினந்துவந்தா யென்னலுமே தருப்பைதரை
யிடைப் பரப்பித்
தானதன்மேற் கரியுரியை விரித்ததன்மேற் சயனித்தான்
றுளின் மேற்செந்
தேனமர்ப்பங் கயமலரைப் பறித்திட்டா யவனுயிரைச்
செகுப்பே னென்றான். (10)

கூறுமே யுமையவளுங் குறுநகைசெய் திவ்வனம்யாங்
குலவுந் தான
மாறதனி லீப்பொருளுண் டாக்கினவ ரெம்புதல்வ
ராத லானீ
மீறுசினங் கொடுவருதன் முறையேர்வென் றுரைத்திடமான்
மேனாட் கிட்டாக்
காறையே பிடித்திழுப்பத் துயினீங்கி விழிப்பவர்போற்
கடைக்க ணேககி. (11)

(7) கரியுரி-யானைத்தோல். (8) வெண்கமலம்-வெள்ளைத்தாமரை.
ஏயின்-வேடன். (9) சூசை-தருப்பை. (10) பங்கயம்-தாமரை.

(11) குறுநகை-புன்கிரிப்பு.

என்னடா பிடித்திழுப்ப'தெனவேடன் வினவவரி

யிசைப்ப தின்றித்

தன்னிருகை யாற்புடைத்தான் சங்கரனென் றறியாத

தகைமை யாலே

கன்னவிரோள் வேடனெனுங் கடவுள்விரை யாடுதல்போற்

கமலக் கண்ணன்

றன்னையுறப் பிணித்திறுகக வவவமயத் துற்றனன்வே

தன்றான் மன்னே.

(12)

எண்கரத்தால் வேடனையே புடைத்திடவல் வெயினனுமல்

விருவர் தம்மைத்

திண்கரத்தா லெடுத்தெறியக் களவின்முன்வீழ்ந்தனர்மயங்குஞ்

செயலை நோக்கி

வெண்கமலை திருமகளிச் செயல்விரைநத் தென்கொலென

வெருவி யேதங்

கண்கலுழ லுற்றனரக் கணத்தனமுங் கலுழனுமே

கடிதிற் போருது.

(13)

ஆண்டுநின்ற வேடனுடன் போர்புரிய லுற்றனவப்

பொழுதவ் வேடன்

பூண்டசிலை நாணியினு லனங்கலுழ னைப்பிணிப்பப்

போகி னானு

நீண்டதிருமா லுழுக்கட் கடவுளே யிவனன்றி

நினைக்குங் காலை

யீண்டெயின னல்லனிவ னெனவொருவ ருடனொருவ

ரியம்பும் வேலை.

(14)

அண்ணறிருக் கருணைகரந தவ்வெயின வருவமொழித்

தரவப் பூணுங்

கண்ணுத லும் வெண்ணீறுங் கறைமிடறு மெண்டோளுந்

கையின் மானு

நண்ணியேவார் கரத்தின்மழு வாட்படையும் புலியதரு

நயந்தோர் பாலிற்

பெண்ணுமிலங் குறத்தோன்றி நின்றனனு லெமையாளும்

பெருமான் மாதோ.

(15)

அருகுநின்ற தருக்குலங்கள் செடிபுதல்கள் கொடிபறவை

மிருகம் யாவு

மிருகிசம்பிற் றேவர்முனி வரராகக் குசைமறையா

வெழில்வெண் கஞ்ச

மருவுமதி யுடுவாகத் தோன்றினவா யிடைக்கமல

மலரி னானுந்

திருநெடுமா தவனுமிரு விழிகளிக்கக் கண்டுதுதி

செய்தார் மன்றோ.

(16)

விண்ணவருக் கிறையவனே மெய்ப்பொருளே பகவமுக்கண்

விமலா தூய

தண்ணிலவு முடித்தசடைச் சங்கரா வெமைப்புரக்குந்

தலைவா வாசக்

கண்ணறும்பூங் களவிலமர் வெண்கனியே யருட்கடலே

கயிலை வாழு

மண்ணலே நான்மறையு மறிவரிய பரஞ்சுடரே

யானே போற்றி.

(17)

வேறு.

விரிந்திடு கொடிய பாசப் பிணிப்பினை விடுவித் தென்றும்

பரிந்தபல் பசுக்கட் கின்ப மளிக்குமோர்பதிநீ பாரிற்

புரிந்தநல் லுயிர்கட் கெல்லாம் பொதுநிலைச் சாட்சி யாக

விருந்தவைக் குள்ள கன்மப் பலனரு ளிறைவ னீயே. (18)

உரந்தரு புவன மெங்கு முயர்மலர் வாசம் போல

நிரந்தர நிறைந்து வாழ்வாய் நின்பெரு மாயை தன்னூற்

றிருந்துமிச் செகத்தை யெல்லா மயக்குவாய் இந்தை யாலே

பொருந்துமைந்தொழிலுஞ்செய்யும்புகழ்மிகச்சிறந்தோனீயே

எம்பெருந் தலைவ னாகி யெமைப்பணி கொள்வாய் நீயே

பம்புநின் பெருமை யெம்மா லறிதரும் பான்மைத் தாமோ

சம்புவேயாஞ்செய் குற்றம் பொறுத்தரு ளென்று சாற்றி

யம்புயத் தயனு மாலு மடிதொழ வமலன் கூறும். (20)

சிறுவிதி யாகந் தன்னிற் சிந்தையுண் மகிழ்ந்து சென்று
பெறுமவித் குவந்து நின்று பிழைமிகப் புரிந்தி ரிங்கே
புறுமனத் தன்பா லோராண் டுணவிலா திருந்து நம்மை
நறுமலர் கொண்டு பூசை புரிதரு நலத்தான் மன்னோ. (21)

துன்னரும் பாவந் தீர்த்தேம் பிறந்துள் சுரர்கள் யாரு
மிந்நகர் தன்னி லெம்மைத் தெரிசித்த வியல்பி னாலே
யன்னவர் பவமுந் தீர்த்தே மென்றறி யயனை நீவிர்
மன்னுதும் பதவி சேர்மி னெனச்சொலி மறைந்தான்மன்னோ.

என்பது சூதன் கூற விருந்தவ முனிவர் யாரு
முன்பனை நோக்கி வாடோர் முனிவார் பிறவி மேவத்
தன்புரத் துடனே மாலும் வேதனும் போந்த தன்மை
யன்புடனருள் கவென்ன வவன்றெரிந்துரைக்கலுற்றான். (23)

ஐம்பெரும் புலனும் வென்ற வரியமா தவத்தீர் கேண்மி
னும்பர்முற சனனந் தன்னி லுற்றவஞ் ஞானத் தாலே
பம்புறும் பிறவி புற்றார் பங்கயத் தயனு மாலுந்
தம்புரத்துடனேபோந்தார் தமதுமெய்யுணர்வான்மன்னோ. (24)

தெருமரும பிறவி யில்லை செங்கண்மா லயனுக் கென்றே
யருளொடு பகர்ந்து பின்ன ரன்புறு மனைவி யோடு
பெருமக பதிதான் வந்தோ ரெயினனாப் பிறந்து நந்தங்
கருவைநா தனைப்பூ சித்த கதைமெடுத் தியம்பு வானால். (25)

அரிபிரமாதியர் சாபந்தீர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் 22க்கு திருவிருத்தம்-731.

பதினாறாவது

இந்திராதியர் சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.

தரவு சொச்சகக் கவிப்பா. வீ,

புயங்கமணி செழுஞ்சடையோன் புகழ்க்கருவைக் களவுடையா
னயங்குலவு பதம்பரவி நவையறுமிந் திரன்முதலோ

(21) அவி-தேவருண்டி. (22) சுரர்கள்-தேவர்கள். பவம்-பாவம்.

ருயங்குறுசா பந்தவீர்வுற் றும்பர்கோன் வாரணத்தால்
வயங்குகரி வலநகர்ப்பேர் வந்ததிருக் கதைபகர்வாம். (1)

என்றீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தகவுறுதென் கருவைநகர்க் காவல் பூண்ட
தனியமுத கிரிக்கீழ்பா லெயினர் வாழு
நகரமது திட்டினிய மெனவொன் றுண்டந்
நகர்க்கரசன் காதகனென் றுளனோர் வேடன்
பகருமவன் றனக்கிடும்பி யென்னு நாமம்
படைதவொரு மனைவியுண்டு பால ரின் தீ
மிகவருந்தி யென்செயலா மெனவவ் வேடன்
விவவவினத் தவரவற்கு விளம்பு வாரால். (2)

நமதுகுல தெய்வமெனுஞ் சாத்தன் றன்னை
நற்குணைப பணிந்துதவ நன்கு செய்யி
ஹமதுமன மகிழமகப் பேறுண் டாமென்
ஹரைத்திடவாங் கிருந்தவரு ளொருவன் றன்மேற்
கமழநறு மலர்ச்செண்டா யுதத்தை யேந்துங்
கடவுளுஞ்சன் னதமாய்க்கா தகனை நோக்கி
யெமதுபெயர் மூன்றுதலை முறைக்கு நீரா
னிடுவையெனிற் புதல்வரனித் திடுவோ மென்றே. (3)

கூறியவன் போயபின்னர்க் குமான் சாத்தன்
குரைகழற்ற ளிணைமலரைக கும்பிட் டேத்தி
மீறுமன துவப்புடன்றன் மனையிற் போநது
மிக்கவெழின் மனைவியொடு மேவி வாழ்நா
ளாறணிசெஞ் சடைக்கடவு ளுருளாற் றக்கன்
யாகசா பத்தால்வந் தமரா கோமா
ஹமலர்க் குழவிடும்பி யான வேட
நங்கைவயிற் றிடைச்செனித்தான் றிங்கள் பத்தும். (4)

(2) கிரிக்கீழ்-ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுத்தொகை.

போனபின்கா தகன்மனைவி யெவரு மெச்சப்
 புதல்வனையின் மெடுத்தனளப் புதல்வன் தன்பேர்
 தானருமை யாகவே காரி யென்று
 சாற்றிவய தைந்தில்வின்னூல் கற்பித் திரெட்
 டானவய தினில்வதுவை முடிப்பா னெண்ண
 மகத்திடைவைத் தனன்சசியவ் வரசன் நேவி
 தேனமாபூங் குழவிடும்பி முன்னே னென்னுஞ்
 செகன்மனைவி சுனிக்கருமைச் செல்வி யாக. (5)

பிறந்திரா சேந்திரியென் றொருபேர் பூண்டு
 பெருமையுடன் வாழ்ந்திருக்கு மந்நா டன்னிற்
 சிறந்தபுகழ்க் காதகனக் காரிக் கந்தச்
 சேயிழையை வதுவைசெய்யச் சிறதை யுன்னி
 மறந்தருந் கருவிபுலி நகங்கள் சங்க
 மணிகள் பல பரிசுமெனக் கொண்டவ் வேடர்
 செறிந்தபெரும படையுடன்கா தகன்றன் செல்லச்
 செகனுமெதிர் கொண்டழைத்து மனையிற் சென்று. (6)

கொண்டுவந்த பரிசுமெலாங் கைக்கொண் டேதன்
 குலமகளைக் காதகன்றன் குமர னான
 திண்டிறல்சேர் காரிதனக் குவாநது நல்கச்
 சிறதைமிக மகிழ்ந்துமணஞ் செய்வித் தந்த
 வண்டுலையுங் குழலிரா சேந்திரி யோடு
 மைந்தனெடுந தன்மனையிற் போந்து வாழ்நா
 ளொண்டொடிதன் வயிற்றினின்முன் வினையாற் காரிக்
 கொருமகவாய்ச் சயந்தனுமவர் துதித்தான் மன்னே. (7)

காரியுந்தன் புதல்வனுக்குச் சாத்த னென்றே
 கருதியொரு நாமமிட்டு வாழு நாளிற்
 கூரிலேவேற் காதகன்மூப் படைந்து காலங்
 கூடியிறந் தனன்வேடர் குழாத்தி னேடுஞ்

சீரிசையும் பலவளமுஞ் செழித்து மிக்க
 சிறப்புமிசூந் திரவிகதிர் செல்ல வொண்ணு
 வாரணியந் தனைப்பரிபா லனஞ்செய் தேநல்
 வறிவுடனக் காரியமார் திருநதா னன்றே. (8)

சிறுவிதியுத் தரவாயி றன்னிற் பேயாய்
 நின்றனன்றே யுவுந்தனது தேவி யென்னும்
 பெறலருஞ்சீர்ச் சுவாகையோடு ஞமலி யாகப்
 பிறந்தனன்று மோரணையாம் பெண்ணி னோடு
 மறலிபன்றி யாய்ப்பிறந்தா னுகரி யென்னு
 மனைவியுட னிருதியும்வல் லுழுவை யாகப்
 பிறவிபுற்றான் வாருணியார் தெரிவை யோடு
 பிறங்குபுகழ் வருணனெண்காப் பிறந்தான் மன்னே. (9)

வாபுவுந்தன் மனைவியெனுந் துரோணி யோடு
 வன்கழுகாப் பிறந்தனன்கு பேரன் றுனுந்
 தூயபுகழ் மனைவிசுப்ர சூயை யோடு
 துலங்குபெருஞ் சிறப்புறுகத் தூரி யாக
 மேயினனீ சானனுமா லினியென் றோது
 மின்னனையா னுடனேறாய்ப் பிறந்து போந்தா
 னுயவர்வா கனங்களுமங் கவரைப் போல
 வவதரித்த வின்னமும்பா மறையக் கேண்மின். (10)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

பிதிர்கள்வெண் கழுகே யாகப் பிறந்தனர் பஞ்சதாருப்
 பதியிறை கயங்காட் டாணை யாகவுற் பவித்த தந்தத்
 துதி கொள்விஞ்சையர்கள்சித்தர் சுகங்களாப்பிறந்தார்பின்னர்
 விதியினுற் காம தேனுப் பிறந்ததை விளம்பு வாமால். (11)

அந்நகர்த் தலத்தில் வந்துற் பவித்ததா லருணிட் சேப
 நன்னதி தன்னிற் றுன பானஞ்செய் நலத்தா லன்னோர்
 மன்னுபூங் களவி னீழல் வைகுபால் வண்ண நாதன்
 பொன்னடி பூசித் தேத்துங் குணமிகப் பொருந்தி னூரால். (12)

தத்தைக ளீசன் பாதந் தனைத்துதி செய்துபோற்றும்
பத்தியாய் ஓமலி தானும் வலஞ்செய்து பரவி யேநா
னத்தினை நான மாவு நாதனாக கணிபு மெண்கோ
டொத்தபே ருழவை பன்றி பறவைமற் றுள்ள வெல்லாம்.(13)

பரமனுக் ஞரிய வாய பணிசெயுந் தந்தி வெய்யோன்
விரிகதிர் படாது பந்தர் தருக்களான் மிடையச் செய்து
திரமுறு மரணெ னத்தான வேலியு மமைத்துச் சிந்தை
யொருமையினிறையைச்சூழ்வதனுர்வினா தியிற்போந்து.

துன்னுநீ ராடி யேதன் றுதிக்கையாற் புனை வாரிச்
சென்றுநல்லபிடேகந்தான் செய்துபன்மலர்கள்சாத்திக்
குன்றவிற் பிடித்த முக்கட் குழகனைப் போற்று மவ்வா
றென்றுமக்களாவனத்தி லிருக்குமநாளிலோர்நாள். (15)

காரியா கியவவ் வேடன் கானவர் குழாத்தோ டுந்தன்
னோர்மக வான சாத்த னோடுமத் தென்பா லுள்ள
வாரணி யததில் வேட்டை யாடவந் தவ்வ னத்திற்
சீரருள் கனிசவேதச்சிவக்கொழுந்தினைக்கண் ணுற்றான். (16)

காண்டலு மெப்பன் புற்றுக் காதலி னுலங் கெய்தி
யிண்டான் தன்னைப் பூசை யியற்றினார் யாவ ரென்றே
யாண்டநா யகனைத் தானு மவ்வணம் பூசித் தேத்தப்
பூண்டபேரன்பாற்கங்கைப் புனலிடைமுழுகச்சென்றான். (17)

அநநதி யாடிக் கங்கை யரும்புன லெடுத்து வாசப்
பொன்னினர் தளிர்கள் கொய்து பூங்களா நீழல் வைகு
மின்னவிர் சடையி னான விதியினை லருச்சித் தேத்தத்
தன்னக மகிழ்ச்சி கூர்ந்து சன்னிதி தன்னிற்போந்தே. (18)

புனலபி டேகம் பண்ணிப் போதுகண் மிகவுஞ் சாத்தி
மனதுவப் போடு நல்லுன் மதுக்கனி ரைவே தித்துத்
தினமுநற் பூசை செய்யச் சிந்தையி லன்பு பொங்கிப்
பனிமதிச் சடையி னுன்பாற் பத்தியே முதிர்ச்சி யாகி. (19)

என்னையா ஞுடையான் பக்கன் மிருகங்க ளெய்து மென்று
தன்னறி வதனா லுன்னிக் கண்டகத் தருக்க ளாலே
துன்னரி தாய வேலி சூழவே யிட்டோர் வாயின்
முன்னமைத்ததற்குச்சாத்துமுட்படலொன்றுண்டாக்கி. (20)

பத்திரஞ் செய்து வைத்துப் பதிபுக வினத்தோர் கூடிப்
பித்தனா யினனந் தோரும் பெருங்குலத் தரச னென்றே
யத்திற மவனை யின்ற வன்னையி னிடத்திற் சென்று
சத்துரு வனையார் போலத் தகாதன சாற்று கின்றார். (21)

வனத்தினின்றிடுமோர்வெள்ளைக் கல்லினைமனத்தினாலே
தனிப்பெருந்தெய்வமென்று நினைத்தாநற்சலத்தினாலும்
கனத்தசை யாலும் பூசை செய்கின்றான் காரி தானென்
நினத்தவர் புகல வன்னோன் றாயெனு மிடுமபி கேளா. (22)

மைந்தனை நோக்கி நீயும் வனத்திலோ ரிலிங்கந் தன்னைச்
சின்தையின்விருப்பாற்பூசை செய்கின்றாயென்றுகேட்டே
ஹந்தைநம் வனத்தி லேயோ ரிலிங்கமுண் டென்று கூறி
யந்தமா விலிங்கந் தன்னை யருமபுன லாட்டி மன்னோ. (23)

கானமர் மலர்கள் சாத்திக் கருத்திடை விருப்ப முற்றுத்
தேனொடுதினைமாரைவே தனஞ்செய்துதினமுமபோற்றி
யானதோர் வழிபா டுற்றான் பழுதிவ ரதைநதார் முககண்
வானவ னவனே யென்று மைந்தனுக் கியம்பி னூளால். (24)

அத்திறங் கேட்ட காரி யகமகிழ்ந் தன்பு கூர்ந்து
பத்தியாய்த் தானு மந்தப் படியருச் சனைசெய் கின்ற
புத்திய னானை கங்குற் போதிடை மிருகம் யாவு
ரித்திய பூசை செய்புந் திறமினி நிகழ்த்து வாமால். (25)

பன்றியோ டுழுவை யெண்து பறவைகள் யாவும் போர்து
வென்றிகொண்மழுவாளேநதும் விமலனைப்பூசித்தேத்தத்
துன்றிவந் தடைந்து வேலி சூழ்ந்திருப் பதனை நோக்கி
வன்றிறல் வேடர் நம்மைப் படுத்திட வளைத்த தாமால்.

(20) கண்டகத்தரு - முண்மரம். (22) கேளா - கேட்டு.

என்பதோ ரைய முற்றே யிறைவனைப் பூசி யாமே
யின்புறப் புகிப்ப தில்லை யெனவுள மருண்டு வெ
துன்புடன் வேலி தன்னைச் சூழ்ந்துசூழ்ந் தயருங்
யன்புட னாரைப் பூசிக் தடிதொழக் கருதி மாநே. (27)

வாலிப மான தாங்கே வநதுமுன் காரி யிட்ட
வேலியை முறித் துட் புக்து விமலனைப் பூசிக் தேகச்
சீலமாய்ப் பின்னர் வேங்கை சினங்கொளெண் கேனம யறு
மேலுமற் நெறியே சென்று பரமனை யிறைஞ்சி யேத்தி. (28)

பறவைகண் மிருகம யாவும் படர்மத கரியை நோக்கி
யிறைவனை யாங்குள் பூசை யிறற்றிட நெறியுண் டாககிக்
குறைவுறச் செல்வ பெய்தக் கொடுத்தனை பிரிவில் லாப
லுறைவம்பா மெல்லா மிந்த வனத்திலென் றுவநது பேசி. (29)

பகைத்திற நீங்கி யாவும் பரிசினோ டிருநதெந் நாளுஞ்
செகப்பசு பதிறைப் பூசை செய்வதற் கிடையு றற்ற
லகற்றியே பூசிப் போமென றவையவை யினிது வாழு
நகத்தில்வெவ்வனததிற்சென்ற நள்ளிருணீங்கிற்றன்றே. (30)

ஆதவ னுதயஞ் செய்த காலையிற் காரி யானேன்
றூதபூ சித்த வண்ணை யாயுட தேசஞ் செய்தப
போதமா யுணரநது நேயப் புணையிழை புதல்வ னோடு
காதன்மீக்கூர்ந்துமூக்கட் கடவுடன்றிருமுன்போநது. (31)

முரணுறச் செய்த வேலி முழுதுமே யழிந்த துன்னி
யரணழித் திலேறு செய்தார் யாவரென் றமுங்குக கூர்முண்
மரனனி யிட்டு வேலி முன்னினு மலியச் செய்து
புரமெரித் தவனைப் பூசை புரிந்திடு கருத்த னானன். (32)

புரிந்திடு கருத்த னாகப் புனலபி டேகஞ் செய்து
திருந்துபன் மலர்கள் சாத்தித் தேன்றனை மாவிற் பெய்து
விரிந்தசீர் நறுங்க ளாவின் மென்கனி விரவிச் சேர்த்துப்
பரிந்துரை வேதித் துள்ள முருகியே பணிநது போற்றி. (33)

சேயிழை மனையி ராசேந் திரியொடும் புதல்வ னோடு
நாயகன் சேட மான மாவனை நயந்து துய்த்தே
யேயுறு மேலைக் குன்றி லிரவியுற் றிடுகா லத்திற்
போயினன் பதிக்குக் கங்குற் போதிடை மிருகம் யாவும். (34)

வந்தான் றன்னைப் போற்றி வழிபட வடைத்த வேலி
சிந்தியே நாதன் பூசை செய்துசென் றனவக் காரி
யந்தமில் லவனைப் போற்றக் காலையி லடைந்தே யன்பால்
வெந்திறற் களிது சாய்த்த வேலியு மமைத்து மன்னோ. (35)

பூசனை புரிந்து சென்றான் போதக மிருகம் யாவு
மீசனைப் பூசித் தேத்து மிரவிடைத் தினமுங் காரி
நேசமோ டெழுநது கால நிமலனைப் பூசை செய்வான்
மாசிலான் றனையில் வாறு வழிபட்டே வருமந் நாளில். (36)

மாதுல னெனவே யோதுஞ் செகனோடு மள்ள ரோடுங்
காதல னாய சாத்த னோடுமக காரி போநது
தாதலர் கடுக்கை வேணிச சங்கரன் றன்னைப் பூசித்
தோதருஞ் சாப நீங்கு மூழின ளிரவிற் றங்கி. (37)

இருநதுகானகத்திலேட்டையாடுவானெண்ணிச் செல்லப்
பெருந்திறற் களிது நாதன் பூசனை புரியப் போநது
விரிந்தமெய் யன்பி னோடு பூசனை புரிந்து மீளத்
திருந்துகூ ரிலேவேற் காரி திண்மத் கரியைக் கண்டான். (38)

மற்றுள மிருகம் யாவும் வனத்தினில் வேடர் செய்ய
லுற்றபே ரொலியி னாலே நடுக்கமுற் றோடிப் போநது
கற்றைவாசடையான்பூசை செயுங்கருத்தழிந்தெம்மாணச்
சுற்றிய வேலி தன்னுட் டுயருழந் திருந்த மாதோ. (39)

மிக்கவக் காரி வேழ முதற்பல மிருகம் யாவும்
பக்கதின் றிடுத னோக்கி ஞமலியைப் பாசம் வாங்கித்
தக்கதோர் களிற்றின் மீது விடுத்தலுந் தந்தி சேர்ப்
புக்கனஞானியெல்லாம் வெருவியேமீண்டபோழ்தில். (40)

சாத்தனக் களிற்றை நோக்கி நடந்தனன் காரி தானும்
பார்த்தவன் றன்னை நீநில் லென்றுவிற் பற்றி யம்பு
கோததுவா ரணத்தின் மீது விடுத்தலுங் கொடிய பன்றி
யார்த்தவன்பதத்தைக்கோட்டாற்பிளந்திட வன்னென்சீறி.

கணையொன்று விடுத்த லோடும் பன்றியுங் கலங்கி யேக
வணையும்பெண் பன்றி மீதே யடற்கணை யொலி யாதப்
பணையொன்றுதிரடோட்காரிவதைத்தலுமதனைப்பார்த்தல்
விணைகொண்டகோட்டுப்பன்றிமீண்டதாலெதிர்த்துமாதோ. (42)

சீறியே காரி யென்னச் செப்புமன் னவன்மேற் சிந்தை
மாறுகொண் டெழுநது போந்த வராசுமும புவிமுன் னாய்
வீறுகொண் டிருகம் யாவும் வீரதிடக் கணைக ளெனிக்
கூறுமக் காரி நின்றான் குலவுபல் படைக ளோடும். (43)

மணங்கமழ் வனத்திற் சிந்தை மகிழ்வொடு நின்ற காரி
குணங்கொண்மாதலென்னேறுது செகன்றனைக்கொடியநூளி
யிணங்குகந்தரத்தைக்கவனிக் கொன்றதவ்வெவ்வையந்த
வணங்குவான்குமலியைப்பெண் சுவாவொடுமாய்த்தானன்றே.

வெஞ்சின மிருகத் தாலே யிறந்தனர் வெடர் பல்லோ
ரெஞ்சின வேட ரோடி யிடும்பிபா லுனது முன்னோன்
றுஞ்சினன் காரி தானு மிருகத்தாற் றஞ்சு வானென்
றஞ்சிடச் சொலவி ராசேந் திரியுட னவனங் குற்றன். (45)

காரியு மவர்க டம்மைக் கண்டவ னின்மி னென்று
போர்மத கரியின் மீது கணைமழை பொழித லோடு
மூரிவெங் களிற் றாசேந் திரிசுத னிடும்பி மூவ
ராருயிர் மடிய வேதன் றுதிக்கையா லடித்துப் பின்னர். (46)

நின்றவோர் காரி யைக்கைந் நீட்டியே பற்றி யிர்க்க
வென்றிகொ ளன்னு னந்தக் கைவழி விரைந்தே யேறி
வன்றிற் றுடைய வேழ மத்தகத் திருக்கும் போழ்தி
லொன்றிய வவனை வீழ்வா னுதறிடப் புவியி லுற்றே. (47)

(41) கோடு - கொம்பு. (44) மாதலன்- மாமன். நூளி- நாய்.

சந்தரம்- கழுத்து. (46) மூரி- வலிமை.

கோட்டினை வாளி னுலே கூறுசெய் தெடுத்துக் கோட்டார்
 றூட்டுணை நகத்திற் காரி யடித்தனன் றந்தி தானு
 நாட்டமூன் றுடைய ஞான நாயகன் றனக்கேயாங்குப்
 போட்டவேலியினைச் சூழ்ந்துவருதலும்புடைத்துப்போந்தான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

போதகமும் பொறிகலங்கி மயங்கி யேதான்
 புவிதனிலே படிநதிடவும் புடைத்துப் போந்த
 காதகன்றன் புதல்வனுக்குங் கரிக்கு நாபயன்
 கையின்மழு மானுதுதற் கண்ணுஞ் செய்ய
 தாதலர்பூங் கடுககையணி சாடபுந் தோன்றத்
 தந்திழுகன் சண்முகன்மா நகதி னோடு
 நாதனுமை யொருபாக னாகி யாத
 நரைவிடைமே லெழுநகுருளிக் தோன்றி நின்றான். (49)

கண்ணுதலங் கெழுநகுருளி நின்ற போழ்திற்
 காரிமக பதியானான் கடக்கை வெழும்
 விண்ணவர்கோன களிமுப்பின் றகுளி யாசேந
 திரிபுலோ மசையெனவே மேனி நின்ற
 ளெண்ணுமவ ணிறந்தமிரு கங்கன் யாவு
 மிமையவார யினகாரி மகவாஞ் சாத்தன்
 றண்ணரிய மலர்ப்பாரி சாத மாலைத்
 தடவரைத்திண் டோளுடைய சயந்த ஞானன் (50)

அருங்கொடிய பாவமெலாந் தீர்த்தே நீவி
 ரடைமினும துலகெனவா னவரை நோக்கிப்
 பெருங்கருணை யுடனிறைவன் சொலவவ் வேலை
 பிறைநிகர்நாற் கோட்டுமத கரிதான் போற்றி
 நெருங்குதிரைக் கடல்விடமுண் டவனே யெந்தாய்
 நினைநானன் பொடுவலம்வந் திடலா லிந்தக்
 கருங்களா வனத்தலத்துக் கெந்த ஞான்றுங்
 கரிவலநன் னகரெனும்பேர் துலங்கல் வேண்டும். (51)

விரிபுளியெங் கணுமெனவேண் டுதல்செய் காலை
 வெள்ளைவா ரணமதனை விரும்பி நோக்கி
 யரியயன்முன் நேடியறி வரிய பெம்மா
 னன்பொடுவேண் டியவாழ்த் தலத்தி னுக்குக்
 கரிவலநன் எனரெனும்பே ரிந்தோ மென்று
 தழறிமறைந் தனனுமையான் புதல்வ ரோடுந்
 தருவுறையிந் திரனயிரா வதத்தி லேறிச்
 சார்ந்தனன்வா னவரொடுவிண் டலத்தின் மாதோ. (52)

அமசர் விருத்தம்.

கருவையென் றொருநா லோதுங் கருத்தின ருலகற் போந்து
 கருவையென் றுநதான் மேவார் கயிலையே காணி யாக
 மருவிவீற் றிருப்பார் கைமயா வலநகர் மகிமை வேத
 னரிமுதற் நேவ ராலு மறிவரி தாய தம்மா. (53)

எனமுனி வரர்கோன் சூத னிசைத்திட வினிது கேட்ட
 முனிவரர் மகிழ்ந்து போற்றி மூதறி வுடையோய் சிந்தை
 கனிவுறப புகன்றா யநதக் கருவையம் பதியின் காதை
 யினமுள வெல்லாங்கூறு கென்றலு மியம்பு வானால். (54)

இந்திராதியர் சாபந்திர்த்த சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் 23க்கு திருவிருத்தம் 785.

(54) இன்னம்-இனமெனின்றது. செய்யுள்விகாரம்இடைக்குறை.

பதினேழாவது

சூரியன்பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

கலிவிருதம்.

-தி-

சகலமன் னுயிராக்குமோர் தாய்நி கர்ததுளான்
புகலருங் களநீழற் புனிதன் முன்னைநாட்
பகலவன் றனைத்தொடா பாவ மானதங்
ககலுறச செயுங்கதை யறைகு வாமரோ. (1)

கொச்சக்கலிப்பா.

பொங்குகடற் பாமுழுநம் போததவிரு ளோடவிண்ணிற்
றங்கியுவோ ராழித் தடந்தோ மிசையுலவுஞ்
செங்கதிரோன் றன்பாற சிலவே தியர்விரும்பிப்
புங்கமுறு வேதம் படிப்பா னடைந்தனரால். (2)

ஆதவனற் பங்கரடைந் தன்னோ னினிதுரைக்க
வேதமதை பாங்கே படிததுவரும் வேலைதொறு
மோதுகதி ரோன்றே ரொலியா வினிபசரம்
பேதமுற வேபடிததா ரந்தோ பிழையுணரார். (3)

சின்னாட் கழிந்தபின்னர்ச செங்கதிரோன் வேதமதை
முன்னு முரைதத முறைபோன் மொழியாமே
சொன்னு ரிவாதாஞ் சுரமவ முனி பென்றுதெரிந்
தன்னார் தழைச்ச ராகவென வேசபித்தான். (4)

செய்யமறை வேதியாதாஞ் சிந்தைமிக வேவருநதி
யையயுணா விலலா வடியேயம் பிழைபொறுத்திவ்
வெய்யபெருஞ் சாபம் விலக்கியரு ளென்றருணன்
றுய்யமலர்த் தாளிணையில் வீழ்ந்தார் தொழுதனரால். (5)

(3) வேலை-காலம். அந்தோ-இரக்கப்பொருளுணர்த்திநின்றதோரிடை
ச்சொல். (5) ஐய-விளிப்பெயர். ஐயனெயென்பது பொருள்.

இன்னல்பெரி துற்றங் கெழில்சோ தன்னுதிருப்
பொன்னடியில் வீழ்ந்திறைஞ்சும் பூசாரைத் தானேக்கித்
துன்னுதிரை வாரிதிசூழ் தொல்லுலகில் யாவருக்கு
மன்னுதிருக் கண்ணையான் சொல்வான் மனதிரங்கி. (6)

நண்பகற்கா லத்தினிடை நாழிகையோர் மூன்றுவரை
பண்பில்புலித் தன்மை படைத்துத் தினந்தோறுந்
தண்புனலின் மூழ்கித் தனிப்புனித ராவிரென்
றொண்பகலோன் செப்ப மறையோ ருளமகிழ்ந்தார். (7)

மேதினியில் யாவும் விளக்குகதி ரோன்றனது
சோதி குறைந்திடலுந் துண்ணென் றுளம்பெருவி
வேதியரை யாஞ்சபித்த வாற்றான் விளைந்ததென
வாதிமுடி வில்லா னமர்கயிலை யுற்றனனல். (8)

அறசீர் விருத்தம்.

தொக்கசீர்க் கயிலை யுற்றுச் சுருதியு மறித நேற்ற
முக்கண னிருபொற் பாத முடிமிசைப் புனைநது போற்றித்
தக்கமா மறையோர் தம்மைச் சபித்தவெம் பாவந் தீர்வான்
மிக்கநற்கருணைசெய்தல் வேண்டுமென்றிரந்தான் மன்னே. (9)

சிந்தையுள் ளருகிப் போற்றுந் தினகரன் நன்னை நோக்கி
யெந்தைநற் கருணை கூர்ந்தங் கியம்புவா னீதான் செய்த
நிந்தைகொள் பாவ நீங்கி நிறையொளி பெறுதல் வேண்டின்
விந்தைசேர்பொ கியமென்னும் வெற்பினுத்தரத்தின்மாதோ.

மைக்கடற் றானை சுற்றும் வையகந் தனனில் யாருந்
தெக்கண கயிலை யென்றே சிந்தையில் வியந்து போற்றத்
தக்கதோர் சிறப்புற் றோங்குந் தண்களா வனமொன் றுண்டா
லக்களாவனத்தின்கீழ்பா லமையுமுக்குரோசந்தன்னில். (11)

வன்றிற லமுத பிந்து வொடுகலந் தழகு வாய்ப்ப.
கின்றது மேரு வென்னு நெடுங்கிரி யதனை யாரு

மெய்நிறிய வழுத வெற்பென் றுவந்துரைத் திடுவ ராங்குச்
சென்று நீ யந்த வெற்பின் சாரலிற் சேர்ந்த மாடோ. (12)

அந்தமால் வரையின் மேலபா லருணதி தன்னிற் றேய்ந்து
சுந்தையின் மகிழ்ந்தி லிங்கப பிரதிட்டை செய்து பின்னர்க்
கந்தமார் களாவ னத்தெங் கருணைமா விலிங்கந் தன்னை
யுருமோ ராண்டு காறு முஞற்றுபு சனை நீ யென்றான. (13)

செப்பிய விறைவன் செம்பொற் றிருவடி வணங்கி மீண்டு
தப்பிலா வழுத வெற்பின் சாரலின் மேல்பான் மேவு

மெய்ப்பிர திட்டை செய்து விருமப்போ ராண்டு காறும். (14)

வாசமென் மலாக்க ளாவின் மன்னிய சிவலிங் கத்தைப்
பூசனை புரிந்து வைகும போதிலங் கொருநா ளந்தத
தெசுறு சிவலிங் கத்தி னின்றுபல செகத்தை யீன்ற
பாசினங் கொடியி னோடு தோன்றினான் பரமன் மாடோ. (15)

எழுசூ விருத்தம

தோற்றிய பெருமான றனறிரு வாடிநா ,
துலங்குறக் கண்டுகண் டளிந்ததுப
போற்றினன் சரணும புயத்துனை மலரைப
புனைந்தனன் றன ரீரு முடிமேன்
மாற்றின் னிதயத் துறறவோ துயரை
மகிழ்ந்தன னின்றனன் முன்னுட்
கூற்றினை யுதைத்தோ னவனமுக நோக்கிக்
கூறுவன் றிருவருள் கூர்ந்து. (16)

மறைபவர் தமைநீ சபித்தசா ப்ததால்
வந்ததோர் பாவநீ கினம்பாவ்
குறையிப்பே ரொளிரீ பெறுகவென் றுரைத்துக்
கூறுவான் பிழ்னுநீ தோய்ந்த
வறைதரு தீர்த்தஞ் சூரிய தீர்த்த
மாணீ பூசனை புரிந்து

நிறையிலிங் கஞ்சு ரியலிங்க மெனவே
நீணில மிசைவிளங் சூகவே.

(17)

சூடியன் மகர சங்கரார் தியினு
மிரதசத் தமிழெனுந் தினத்து
நாடிய வேளை நாளெவற் றினுமே
நவிறு மபபெருந் தீர்த்த
மாடியவ் விலிங்கந் தனையுஞ்ச் சிப்போ
ரருமபவ நீங்கியிம் மையிற்சீர்
சூடிய பல்போ கமுமிக றுகாநது
மறுமையி லெமைபடை சுவரே.

(18)

என்றுகூ றலுமே பென்றுதா னிறைஞ்சி
யென்றுநா னுன்னரு கிருப்பா
னென்றுபோ ரருணீ புரிகவென் றிரப்ப
வயர்வுறு நந்திருக் கயிலை
சென்றுநீ விமான மாகியுற றடுக
சில்பகற் பின்னரித் தலத்தின்
மன்றல்கூர் களாவி னிலிங்கமா கியந
தமகசூநீ மர்னமா சுவையால்.

(19)

எனவுரைத் திறைவ னவ்விலிங் கத்தி
னிடைத்திரு வருக்கரந் தனனா
மனமுவந் திரவி நிறையொளி விரவி
வளாதிருக் கயிலைசென் றெய்திச
சினமிசு மவுணர் புரநகைத் தெரித்தோன்
றிருப்பெருஞ் சந்நிதி தன்னிற்
கனமுறு விமான மாகிவீற் றிருந்தான்
கருத்திலன் புறச்சில காலம்.

(20)

இன்னணங் கதிரோ னிருந்திடுங் காலை
யெழின்மிகுங் கற்பக நாட்டுப்
பொன்னகர்க் கிறையோ னொருதினத் தெம்மான்
பொற்பத சேவைசெய்திடுவா

ஹன்னின னடைந்தான் கயிலைவாழியையோ
 ஹயர்பதம் பணிந்துபின் னிறையோன்
 சன்னிதி தன்னிற் நிகழுமவ் விமானந்
 தனையவன் பார்த்திது பகர்வான். (21)

ஹயரீ யுறையுங் கயிலைவாழியினுன்
 னரும்பெற்ற சந்நிதி தன்னின்
 மையிலின் மணிபோன் நிலங்குமவ் விமானம்
 வந்ததெங் கனமென வினவ
 வெய்யவன் முன்னோர் தினத்திடைச் சென்று
 வியன்றிருக் கருவையம் பதியிற்
 றுய்யபூ சனைசெய் தெமமைவேண் டினனாற்
 . றுலங்குமெம மருகினித் திருப்பான். (22)

ஆதலா லவனுக் கிவ்விமா னமதா
 யமர்ந்திடத் திருவருள் புரிந்தேங்
 காதலுற் றந்நான் முதலிது வரையிற்
 கயிலையில் விமானமா யமர்ந்தான
 மேதகு கருவைப் பதிக்களா வனத்தின்
 மேவுநம மிலிங்கத்தின் பாலித்
 திதறு விமானந் தனைக்கொடு சென்று
 சேர்த்துவைத் திடுகவென் றுரைத்தான். (23)

அவ்விமா னத்தைக் கடவுளர்க் கிறைவ
 னகமிக மகிழ்ந்துகைக கொண்டு
 செவ்விசுர் தனது பொன்னக ரடைந்து
 திகழயி ராவதத் தேற்றி
 நவ்விநேர் தடங்கண் ணாமபையர் பல்லோர்
 நடஞ்செய விஞ்சையர் முதலோர்
 திவ்விய ளானம பாடமா முனிவோர்
 தேவரெண் ணிலர்புடை சூழ. (24)

(22) வெய்யவன் குரியன். (23) கொண்டு எடுத்து கொடு வென
 சிந்தது செய்வுள் விகாரம். (24) நவ்வி-மான்.

தெண்டிரை சுருட்டுங் கடன்முழக் கெனவே
 தேவதுந் துபிபல முழங்க
 வண்டிமிர் மலர்ப்பூங் களாவன மடைந்து
 வயங்குபால் வண்ணனா கியவெம்
 மண்டர்நா யகன்பா லவ்விமா னத்தை
 யருட்பிர திட்டைசெய் தன்பு
 கொண்டுபூ சித்துச் சகியெனு நறும்பூங்
 கொடியுடன் பொன்னுல கடைந்தான். (25)

கருவைநா யகன்மனங் களித்து வைகுமீத்
 திருவிமா னந்தெரி சிக்கு னிம்மையின்
 மருவுபல் போகமு மறுமை தன்னின்மா
 பொருவறு மோககமும் பொருந்து வாரரோ. (26)

சூரியன்பாவந் தீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.
 ஆகச்சருக்கம் 24-க்கு விருத்தம்-811.

பதினெட்டாவது

புன்பூசித்த சருக்கம்.

அறசீர் விருத்தம்.

ஈசனை மன்று ளாடு மிறைவனை யொப்பி லாதா
 ணேசனை யுலகம் யாவு நின்றபே ரொளியை மிக்க
 வாசனை மலர்க்க ளாவின் வரதனைக் கண்டு சும்பன்
 பூசனை புரிந்து பேறு பெறுகதை புகலு வாமால். (1)

வேறு

செம்பவளச்சடைப்பெருமா னுமையமணஞ்செயுவிமையஞ்
 செலுநான் மண்ணே
 ரும்பர்தயித் தியரியக்கர் கின்னரர்கந் தருவந்திற
 லுறுபூ தங்கள்

(25) சசி-இரட்டினி.

கிம்புருடர் கலைகாட்டை முகூர்த்தமதி யாண்டுகடல்
கிரிக ளாறு

பம்புரிசா சராயன்மா லீந்திரன்முன் னாயதிசைப்
பால ரெல்லாம்.

(2)

இறைவனுடன் செலக்கனமாய் வடதிசைதாழ்ந் ததுபார
மின்மை யாலே

குறையறுதெக் கணதிசைதா னுயர்ந்ததெனத் திருவுளத்திற்
குறித்து வென்றீப

பிறையொடுவா ளெயிற்றரவு நெடியரடை முடி க்கணிநத

நறைகமழ்சந தனப்பொதியக் குறுமுனிவன் றன்னோக்கி
நவில்வான் மனனே.

(3)

வேறு.

தக்கமா தவத்தோ யிப்பா சமன்செய வேண்டு மென்னின்
மிக்கநீ யேகல் வேண்டு மலதுநா மேகல் வேண்டு

மிக்கணத தவரு னுன்னை யொத்தவ ரில்லை யின்னே

தெக்கண திசையிற் சென்று சேர்தீநீ யென்றான் மன்னே. (4)

ம.

எனவே யிறைபோ னருளசெய் திடவே

தனிமா தவனாற் தமிழ்மா முனிவன்

மனமா துயரோ டுவணங் கிபெழுந

தினிதா மொருமாற் றமியம பிடுமால்.

(5)

எந்தாய் வதுனைவக் கின்'தெவ வுலகும்

வந்தே தெரிசித் திடநான் வறிதே

யந்தோ வகல்வேன் கொலுணக் கடியேன்

சுந்தா குலமுற் றிடல்சீர் மைய்தோ.

(6)

கருணைக் கடலே கருதற் கரிய

வருமைத் திருமா மணம்ன் பொடுநான்

தெரிசித் தனிமா துதிரும்புவதற்

திருமைப் பிறையென் னென்கொல்செய் தனனால்.

(7)

(4) இன்னே-இப்பொழுதே, (5) சிந்தாது-செய்வருத்தம்.

இருகட புலனு மினிதுற் றிடநீ
புரிமன் றலையன் பொடுகண் டுளமே
யுருகிப் பணியப் பெறுதற் குனதின்
னருளைப் பெறுதற் கறமில் லவனோ. (8)

அகல்வா னவாநா யகனே யழியாச
சுகவா ரிதியே சுருதிப் பொருளே
மிகநீ மணமே வியகாட் சிதனை
யகமே குளிரப் பெறவன் பிலனோ. (9)

அறசீர்விருத்தம்.

அன்னையே யப்ப னேநல் லறவனே யமுதே செய்ய
பொன்னவர் சடையா யென்னைப் புரந்தரு ளுனது திவ்ய
நன்னய வதுவைக் காட்சி நல்கிடென் றினிது வேண்ட
மன்னுமமமுனியையேநாககி வழுத துவனெமமான்மன்னோ. (10)

இன்புறு மணக்கோ ல்த்தை யிருந்தவக ஞ்சி லேயநீந்
தென்பொதியத்தினீதான் றெரிசிககச்செய்வேம்வெய்யோன்
றன்பெரு மார்க்கஞ் செல்ல றடுததுமீக் கொண்டு நின்ற
வன்பினை யுடைய விரத மலைச்செருக ககற்றி மாதோ. (11)

ஆதவன் றனக்கு மாககங் கொடுத்தவ ணகன்று மிகக
மாதவர்க கூறு செய்வா தாவினில வலனென் றோதும்
பாதக வசரர் மாயும் படி புரிந் தாங்கு வைகு
மேதகு முனிவர் யாாகு நலத்தினை விளைததுப் பின்னர். (12)

நானிலஞ் செழிக்க வாங்கோர் நதிப்பிர வாகஞ் செய்து
கூனல்வெண் டிறைதோய் கின்ற வ்யாதிரி கூட னெற்பிற
மேனிறைந் தொழுது தண்பூஞ் செண்பகா ரணிப்ந் தன்னிற்
ருணுறு மாலை யாங்கே யிலிங்கமாச் சமைத்தது மன்னோ. (13)

சித்தரு முனிவர் தாமுந தேவருந் தினமும் போந்து
பத்தியி னோடு போற்றிப் பணிநதிடு மகிமை வாய்ந்த
வத்திரி கூட மென்ன வறைதருந் திருத்த லத்தி
ணத்தரந் தனிவி ரண்டி யோசனை தன்னின் மாதோ. (14)

(15) மால்விட்டுணு. மாலென்னும் பெயர் இன்னிடம் வேற்றதும்
யுருபெற்று நின்றது.

கண்ணனு மயனு மற்றைக் கடவுளர் பலருந் தூய
விண்ணவர்க கிறையு நாளும் விரைநறு மலர்ந் பூசை
பண்ணியேயெமமைப்போற்றிப் பணியயர்முவநதுவைக்கும்
புண்ணிய தலம் நாதி புரமென வொன்றுண் டமமா. (15)

அததலந் தீனினீ சென்ற லருமபெற்ற புகழு ஞான
சித்தியு மிகவுண் டாகுளு செழுந்தமி முனைததூந் தேர்நத
வித்தக முனிவர் யாகுகும வேந்தென விளங்குந் தூய
வுத்தம முனிவ வேண்டும வரமுனக் குதவு வோமால். (16)

வாகுறு மலய வெற்பு வயங்குதென் கயிலை யாமா
லாகையா லாங்குச செலகென் றரனருள புரித லோடும்
பாகுநோ மொழியி னுடன் பாகனைப் பணிநது தென்பா
லேகுவான்விடையுமபெற்றவ் விருநதவனெழுநதான்மன்னே.

அகமகிழ்ந தாங்கு நீங்கி யரியகே தாரம வேதம
புகழ்குருக கேத்தி ரஞ்சாக் காசிசீ சயிலம் போற்றிப்
பகலவ னோடு சீதப பனிமதிக் கிடையூ ருக்
மிகவுளர்ந் தோங்கி நின்ற விரதமால வரையிற் போர்தே. (18)

மலிசெருக குடைய விரத மலையினைக் கரத்தி னுலே
நிலனுறச செய்து வஞ்ச நிலைபுரி யவுண ராமவிவ
வலனுட னுயர்வா தாவி யென்பவர் தமமை மாய்ததே
யலகின்ன னெறியி னிற்கு மருநதவ ரிடுககண் டீர்த்தது. (19)

கோகன்னந திருக்கா ளத்தி கோதறுங் காஞ்சி யின்சொற்
பாகுறுந் தமிழ்ச்சீ காழி பழமலை யருனை தில்லை
வாகுறு புகழ்பெற் றோங்கி வயங்குபுள் ளிருக்கும் வேளூர்
மேகமீ துலவு பூகம விரிபொழிற் றிருமா யூரம். (20)

அருடரு மாருந் வேதா ரணியநல் லழகு வாய்ந்த
திருவிடை மருதூர் ஞானந் திகழ்கும்ப கோண நாளும்
பரவுமா லுய்யும் போற்றிப் பணிதிரு வாளைக் கானல்
விரைகமழ்க்குக்கை வேணி யீனவன் மதுரை மூதூர். (21)

என்னுந் தலங்கள் யாவும் வலம்புரிந் தினிது பேர்ந்தி
மின்னவீர் சடையோன் வாழு மநாதிமா புரத்தை மேனி
மன்னுபல் வளங்கள் சால வழங்குதிவ் வியமா நன்னீர்த்
தென்னமர் கங்கை யென்னுஞ் சேமமா நதியைக் கண்டான்.

பொருவிலர் நதியைக் கண்ட போழ்தினி லறிவு தோன்றி
யொருவனு லுலகு தன்னைச் சமன்செய வொண்ணு மோவென்
றருமறை முதலா முக்க ணமலனை வினவி டாமல்
வருவது புத்தி யின்மை யாமென மனதிற் கொண்டான். (25)

நதிக்கரை தன்னி லற்றை நாளிர விருநது வெய்யோ
னுதித்திடு காலை யாற்றின் மூழ்கியே யுணர்வி னோடு
மதித்திடு தவஞ்சேர் குமப முனிவரு நெறியி லேவெண்
சதைச்சிவ லிங்க மாங்கே யருளுடன் ழேன்றக் கண்டான்.

காட்டிடை நான மாவோர் துணையுடன் கண்டோர் பாலும்
வீட்டிடு நாதன் பக்க லிருநதிடக் கண்டோர் வேங்கை
தாட்டுனை பெயர்த்துப் பற்று மளவினிற் றறுகண் வேங்கை
நாட்டூன் றுடைய கோனைக் காண்டலு நடுக்க முற்றே. (25)

போயின கண்டு நின்ற போதமா முனிவ னுங்கு
மேயின நான மாவை வெப்பதோர் வேங்கை சீறித்
துயவெண் சதையி லீங்கந தோன்றிடக் கண்டு ளஞ்சிப்
பாய்திற மறந்த திர்தப பான்செயன் மகிமை யன்றே. (26)

என்றுமெய் யன்பு கூர்ந்தே யிறைவனைப் பூசித் தேத்த
வொன்றிய சிந்தை தன்னு லுவநதுதே னுவையுஞ் செய்ய
மென்றருத தனைபு முன்ன னிமலநா யகன்றன் பாங்கு
நின்றவக் களவு நானத் தருவென நினைத்த வெல்லாம். (27)

இக்கண நல்கு வேனென் றியம்பியன் புடனே யாங்குச்
செக்கர்மே னியன்றன் பூசைத் திரவிய யினிது நல்க
வக்கணந் தேனுப் போந்தே யளித்தநற் பொருளும், வாங்கி
முக்கண யகனைக் கும்ப முனிவான் பூசித் தானால். (28)

பூசித்தான்-அழகு. (24) சதை-அழுது. (27) முன்ன-நினைக்க.
உன்னவென-உம்மிய ருந்தம். முன்னல் உன்னல்-ஒரு பொருட்டினவி:

அண்ணலே போற்றி முக்க னமலனே போற்றி சீத
வெண்ணிலாத் தவழுஞ் செய்ய வேணியாய் போற்றி துய்ய
தண்ணறுங் களவி னீழ லுறைதனி முதலே போற்றி .
யெண்ணிய வாறு முன்னின் நெனக்கருள் செய்வாய் போற்றி

என்றுந் துதிசெய் காலை யினியபூங் களவின் மேவும்
வென்றிகூர்விடைவல்லோனம்முனிவன்முன்வெளிப்பட்டாங்கே
நன்றுநின் நனக்கு வேண்டும் வரநவி லளித்து மென்ற
ஞென்றிய வுணர்வி னோடு குறுமுனி யுரைக்கு மன்னே. (30)

அண்ணலே தென்பாற் செலகென் றடியனேற் கருளு நாளெவ்
வண்ணம்பூச் சமமா மென்று வினவிட மதியன் றில்லேன்
றண்ணிலாச சடையாய் பூமி தன்னையே சமஞ்செய் கின்ற
திண்ணமென் நனக்கு நல்கத் திருவுள மிரங்கல் வேண்டும்.(31)

அப்பொழு திறைவன் ருனு மருநதவன் நன்னை நோக்கி
பெப்புல னமுநம் முள்ளே யிருக்கின்ற தியாமே யன்பா
லொப்பறு நினது நெஞ்சத துறைகின்றே மாத லாலே
செப்புதற் கரிய தான தென்றிசை சமமா மென்றான். (32)

என்றிறை யவன்றான் செப்ப விருநதவ முனிவன் கூறுந்
தென்றிசைக் கெழுநத போழ்திற் றெரிசித்த தலங்க டம்மி
லொன்றிய வுணர்வு தோனரு தொழிநதுபே ரறிவு ஞானந்
துன்றுமித் தலத்தி லெப்தத தோன்றிய வாமென் கொல்லோ

இறைவவித் தலத்தின் பெற்றி யானுணர்ந் திடுமா நின்னே
யறைகுதி யென்ன லோடு மன்பினே டறைகு வாணன்
மறையொரு நான்கி னாலு மலசய னாலு மிக்க
நறைகமழ் துளவ னாலு மறியொனா நம்பன் மாதோ. (34)

இந்நகர் தனிவன் புற்றுப் போந்துநம் மிலிங்கந தன்னைப்
புன்னெறி யுடைபா ரேணுந் தெரிசித்த போதி னந்தஞ்
சின்மயம்பூபுறுமா றிங்கே தெரிசனை கொடுப்பே மிந்தத்
தொன்னன் தனிந்கெண் மிப்போர் சுரர்களா யிருப்ப ரன்றே.

(33) - பூ-பூமி. (34) ஒண்ணு-ஞ்ஞவென. நின்றது-செய்யுந் திராரம்.
(35) - போந்து-நுந்து. சுரர்கள்-தேவர்கள்.

இக்கடி நகரி லுள்ளோ ரியம்பிடு மொழிக ண்ம்மஞ்
சக்கர மென்ன லாகு மவர்கள்சளு சரிப்ப தெம்மை
மிக்கநல் வலம தாக மேவின தொக்கும் யோக
மொக்குநித் திரைதா னன்னோ ருணிவே தனமொப் பாமால்.

வாசனை மலர்கள் சாந்து வனைவது மனூத்து ணீங்கா
வாசையி னோடு நம்மை யலங்கரித் ததுவா மென்றும்
பேசறு புகழ்பெற் றோங்கு மந்தமா தலத்தின் பெற்றி
தேசிக முனிவ வேதஞ் செப்புதற் கரிய தாமால். (37)

கத்துதெண் டிரைசூழ் பார்மீ தளப்பருங் காலஞ் செய்த
மெப்த்தவப் பலன்க ளெல்லா மெத்தலங் கனினு மேலா
மித்தலந் தனிற்போந் தோர்நா ளெமைத்தெரி சிக்கி'னெய்து
முத்தமிழ் முனிவ வின்னு மொழிகுவா மினிது கேண்மோ. (38)

தந்தையைத் தாயை யாசான் றனைத்தமர் களைத்தெய் வற்றை
நிந்தித்தோர் பிறர்தா ரத்தை நினைத்தவர் பிறர்தம் பெர்னைச்
சுந்தித்துக் கவரந்தோர் சைவச் செய்கைவிட்டசைவந்தன்னில்
வந்தவர் நானுஞ் சீவ வதைசெயும் வன்க ணுளர். (39)

அருந்துவ திருக்க வேதா னருந்திடா தருந்தி னோர்கள்
வருந்துறு கேடு சூழ மதுவுண்போ ரறத்தி னுண்மை
தெரிந்திடு மொருவன் செய்த நன்றியை மறந்தோர் திமை
தருங்கொடும் பஞ்ச மாபா தகம்புரிந் தவர்கள் யாரும். . (40)

உரைத்திடற் கரிய சீர்த்தி யுபயமா புரத்தி லின்புற்
றிருப்பவ ரோடு நண்புற் றிருக்கினு மிதயத் துண்மை
பரிக்குநல் லன்பர் தம்மைப் பரிசித்துத் தெரிசித் தானு
முருக்குநன் மொழிக ளன்னோ ருரைத்திடச செவியற் றாலும்

அன்பரோ டுரைசெய் தானு மவர்க்குப் சரித்திட டானு.
மின்புறு கிருபை யாற்றி லிரும்பின லாடி னுலும்.
வன்பெரும் பாவ மென்முள் வல்லிரு ளென்னே நீக்கி
மின்புரைசடையாய்ந்தம் வெள்ளிவெற்புடைந் துணர்வார்

திருக்கருவைத் தலபுராணம்.

சார்திரா யணம்பத் தேகா தசிகதத் திரம்பன் னுல்க
ளாய்ந்தவர் புகழுஞ் சோம வாரதா றரிய மாசி
யேய்ந்தநந் நிகிகுண் மூன்றி யாகங்க ளிவற்றி னாலே
வாய்ந்திடு பலனிங் கோர்நாள் வதிந்தவர் தமக்குண் டாமால்

நறவொரு படியி ரட்டி நறுநெய்பா னதிரீர் கொண்டே
யுறுதியோ டெம்மை யாட்டு முணர்வுடை யவர்கள் யாரும்
வெறிகம முலங்கல் வேய்ந்த மிளிர்முடி யிமையோர் போற்று
மிறையர சரிமை பெற்றே யிருப்பரெஞ் ஞான்று மாதோ. (44)

இத்தலந் தன்னி லேநம் பூசனைக் கினிமை யாகப்
பத்தியாய்த் துளவம் வில்வம் பதுமமென் கழுநீர் நீலங்
கொத்திணர்க் கொன்றை வாசக் குளிர்கர வீரம் யாவுஞ்
சித்தியாம் படிக்கன் போடு திருநநத வனங்கள் செய்தோர்.

தமக்குறு பலனை யெம்மாற் சாற்றிட முடிபா தன்றே
யெமக்கிள நீரோர் துள்ளி யிதனிடைக் குழம்புச் சந்த
முமைத்தபிடேகஞ் செய்யி னச்சுவமகப்பெறெய்துந்
தமிழ்க்குறு முனிவ விர்தத் தலத்தியல் பின்னுங் கேளாய். (46)

கஞ்சநாண் மலர்பத் தேனுங் கடிக்கமழ் சுவளைப் போதீ
ரஞ்சக வளமுன் றேனுந் துளவமவ் வளவ தேனுஞ்
செஞ்சவே யெடுத்தன் பாய்நஞ் சிவலிங்கத் தைப்பூ சித்தோர்
விஞ்சநம் மூலக மேவி யருகுவிற் திருப்ப ரன்றே. (47)

அருமறை யவர்க்கே யாத லருந்தவர் தமக்கே யாதல்
பரிவினோ டன்ன மிந்தப பதிதனி லளித்து னோர்க
னொருவுடி துலுக்குத் தேவான் டொன்றுநங் கயிலை தன்னின்
மருவிவாழ்ந் திருப்ப ரென்றால் விரித்தினி வழுத்த லென்னே.

இந்தயா நகரந் தன்னி லெந்தமங் குவப்ப தாகச்
செந்தையோர்ந் தெயுநா னிங்கோர் திருவிளக் கிடுவ ரென்னி
லந்தயி னாகு ஞானம் பெறுவதற் கைய மில்லை
கன்னுலா வியகிச் சேப நதினை யடைந்து மாதோ. (49)

பன்னுநற் பூமி யானின் பதக்குளம் பளவு நல்கின்
மன்னுபூ வுலக தானம் வழங்கிய பலனுன் டாரு
மிந்நகர்தனிற்செம்பொன்னைத் திலத்தனவிரப்போங்கீந்தாற்
பொன்னொரு கோடி தானம் புரிபலன் பெறுவ ரன்றே. (50)

மன்னிய பலகோ தான மாசிலாப் பூமி தானங்
கன்னிகா தானம் வேள்வி கனவயி ராக்கி யத்தோ
டுன்னுநற் றவஞ்செய் கின்ற பேறெலா முறுவ ரிந்த
விந்நதிப் புனலோர் துள்ளி யேவர்மேற் படினு மாதோ. (51)

சத்தவா ரிதிசூழ் பாரிற் றருமமோ டத்தங் காம
முத்தியும் பெறுவர் சும்ப முனிவகே ணமதி லிங்கம்
பத்துட னூறு சாளக் கிராமஞ்சற் பாத்தி ரநதோர்.
தெத்திருத் தலத்தி லேனு மீந்திடு பலன்கள் யாவும். (52)

வயங்குசீர் மேவு மிந்த மாதலந் தன்னிற் போகது
நயந்தவற் றினிலொவ் வொன்று நல்கினு மடைகு வாரா
லியங்குமா சியமா வாசை யிந்நதி தன்னிற் றேய்ந்தோர்
வியன்கொள்சா ளுப மேவி வீற்றிருப் பார்கண் மாதோ. (53)

திருக்களா வுடையா னென்று சேயருக் கியற்பே ரிட்டோர்
பெருககுறு கதியின் முவேழ் தலைமுறைப் பிதிர்க ளோடு
மிருப்பரெண் ணரியீ கால மின்னுமொன் றியம்பு வேமால்
விருப்புறு கரிநிட் சேப னெனுமிரு திருடர் மேனான். (54)

உன்னுமக் களவு சித்தி யுற்றிடும் பொருட்டு நாளு
மன்னுநற் களவைத் தங்கண் மனத்திடை நினைத்துச் சென்று
புன்னெறிச் சோரஞ் செய்து வருவர்பின் போவா ரங்கே
யின்னண மிருக்கு நாளி னிகழ்ந்ததை வியம்பக் கேண்மோ.

சோரமே புரியு மந்தத் துட்டராங் கரிநிட் சேபப்
பேருடை யவர்தங் காலம் பிற்பட முடிவு தோன்றி
யாருயி ரிறக்குங் கால யந்தகன் றாதர் போந்து
பாவெம் பாசந் தன்னுற் பற்றிட வனுவி னரால். (55)

எம்முடைக் கணங்கள் சூழ்ந்தங் திருத்தது நோக்கி யன்னோர்
மம்மர்நோ யுளத்த ராகி னெருவியே வலியு மேயந்து

தம்முடைக கரத்துப பாசந தனைத்தரை யிடையே கீழ்த்திப்
பொம்மென்மீண்டுபோப்தென் புலநதீயடைந்தார்மாதோ
அந்தகன் றன்னைத் தூதரடைநதஃ தறைத லோடு
சுந்தையி னைய முற்றுச் சித்திர சூத்தர்க் கூவிப்
பந்தவல் வினைக்க னுற்ற பாதக ராயி னாருக்
கிரதவா றென்கொ லென்ன விபமபுவர் கணக்கர் மாதோ.

கண்ணுத லுறைதா னப்பேர் கரிவல நகரா மாங்கே
'நண்ணிய கருணைத் தீர்த்த நாமநிட் சேப மாமாற்
றண்ணிய களவி னீழற் றனிமுதல் வைகு மநதப
புண்ணிய நகர்ந திப்பேர் புனைநதத னுலு மன்னே. (59)

நித்தியங் களவு செய்யு நியமத்தாற் களவை யுன்னித
துத்தியஞ் செய்த தாலுஞ் சொல்லுமன் னவர்பாம வைகு
மித்திசைக் குறுவ ரல்ல ரென்றுதான் றருமன் முன்னர்ச
சித்திர சூத்த ராங்கே செபபலுஞ் செவியிற் கேளா. (60)

சண்டனாச் சரிய முற்றித் தலத்திடைக் கடிதிற்போந்து
கண்டனன் பதவிக் கெய்துங் கரிநிட்சே பரைக்கண் னாரப்
பண்டுசெய் சுகிர்தத் தாலே பலாக்கனி யொத்தி ரும்மைத்
தொண்டரென் றறியே னென்று துதிபல புரிநது போனான்.

அன்னவர் தம்மை நந்த மடியினை போற்றி நாளு
மன்னிவாழ்ந் திருக்கு மாறு வயிரவ னிடத்தன் னார்தர்
துன்னரும் பாவ நீக்கித் துவாரகா வலரா வைத்தே
மின்னுமித்தலத்தின்பெற்றி யிசைத்திடமுடி யாதன்றே. (62)

உத்தம முறுமெப்பொ ஞான முனக்கினி துதிக்கப் பெற்ற
தித்தல மகிமை யாமா லென்றநந் தவத்தின் மிக்க
முத்தமிழ் முனிக்குத தோற்ற முடிவிலா னயன்மாற் கெட்டா
வித்தக னுரைத்தான் பின்னர்க் குறுமுனி விளம்ப லுற்றான்.
ஐயனே யுடிய னேனின் னருட்டிரு மணக்கோ லங்குண்
டுய்யுமா றருளல் வேண்டு றென்றினி னுரைத்த லோடும்
பைபா வணிகத் தேணிப் பதபதி பதரும் புரிந்
செய்யந் தவத்தின் மேலாஞ் செழுந்தமிழ் முனியை நோக்கி.

(61) பெ ருருதகக் கூவி-இயல்பின் கிகாரமு மென்னுமித்யான்
கிகாரமாயின. (61) சண்டன-துயர்.

மேடசங்கராந்தி யோடு பிரதமை மிகுபொன் வாரங்
கடிய தினத்தி லார்க்குங் கூறுதற் கரிய தாய
கீடுசர்ப் பொதியந் தன்னி னீமன மகிழ்ச்சி மேவத்
தேடரு மணக்கோ லத்தின் றெரிசனை கொடுப்போ மென்று.

சுசனு முரைக்க வாங்கே யிருந்தவ முனிவ னன்பாய்
வாசமா மலர்ப்பொற் றுனை வணங்கியே விடைகொண் டேகித்
தேசிகக் குடுமி வாய்நத திகழ்திரி கூடந தன்னிற்
காசிப்பூந் துளவ மாலைக் கடவுள்வீற் றிருக்கக் கண்டு. (66)

அந்தமா தவனை யீச னாகவே யமைத்துப் பின்னர்ச்
சின்தையாற் றியானஞ் செய்து திருக்கும் று லாவென் றேதி
யெநதநா னினுமே போக மோக்கமெவ் வுயிர்க்கு நீநான்
றந்திடல் வேண்டு மென்றத் தலத்தினை வலங்கொண் டேத்தி.

அத்தல நீங்கிச் செண்ப காடவி மார்க்க மாசு
முத்தமிழ் முனிவன் சிந்தை முன்செலக் கடிதிற் போந்து
வித்தகன் மணக்கோ லத்தை வியப்புறக் காணும் வண்ணஞ்
சித்தமவைத் தன்பி னோடு தென்பொதி யத்திற் புக்கான். (68)

என்னுமிக் கதையைச் சூத னிரைத்தலு பினிது கேட்ட
மன்னுமா தவத்தி னோர்நா மனமகிழ் வெய்தி ஞான
நன்னெறி முனிவ வந்த நற்றல மகிமை கேட்டெம்
புன்னெறி யொழிய வின்னும புகலெனப் புகல்கின் றுறால். (69)

அகத்தியன் பூசித்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் 25-க்கு திருவிருத்தம்-880.

பத்தொன்பதாவது

இந்திரன் வேள்விச் சருக்கம். -வீ-

அமரீர் விருத்தம்.

மந்திர முனிவர் வாறோர் வணங்குதென் னருவை பெண்ணுஞ்
செந்திரு வகலாச் செல்வத் திருநகர் தன்னிற் போந்து
சந்திர வுலகை யானாந் தனிப்பெரு வயிர னாட்டையா
யிரிசு னினிதுவேள்வி யிருத்திய கனதையச் செல்வாம் (1)

(66) எச்-குற்றம். (1) சந்திரன்-பொன், வயிரவான்-வச்சிரையதம்.

மகபதி யொருநாற் கோட்டு வாரண ஐர்தி யானேன்
செகமகிழ் வுறவோர் வேள்வி செய்திடக் கருதி யேதான்
றகவுறு குரவ னென்னச் சாற்றுபொன் னிடத்திற் போந்து
பகருவான் பரிவி னோடு பதம்பணிந் தெழுந்து நினறே. (2)

பண்டயன் வேள்வி யொன்று தொடங்குநாட் பதக னென்னுந்
திண்டிற லுடைய தக்கன் செருக்குட னுரைத்த சொல்லால்
வண்டியிர் கடுக்கை வேய்ந்தோன் மனமுவப் புறவே யந்த
முண்டகத் துறையும் வேதன் முற்றுவித் திலைவ் வேள்வி. (3)

நான்முகன் வேள்வி நீங்கி நாட்புல கழிந்த பின்னர்த்
தானரு ளில்லா வேள்வி யியற்றினன் றகக னநநாட்
டேனமர் மொழியாள் பாகச் செம்மலுக் குவப்பி லாமற்
போனதா லந்த வேள்வி புன்னெறித் தக்க னோடும். (4)

காதலா விர்நாண் முக்கட் கடவுளுக் குவகை யெய்த்
வோதரு மகந்தா னொன்று முடிப்பதற குன்னி னேனால்
வேதநன் னுலிற் கூறும் விதிமுறை யின்ன தென்று
மேதமில் வேள்வி செய்கு வதற்கிட மின்ன தென்றும். (5)

வருத்துரை செய்க வென்று மகபதி புகற லோடு
மிகக்கரு ணையின னோக்கி விளம்புவான் விபாழப் புத்தேண்
மகத்தினில் விரும்பப் கூர்ந்து வந்ததான் மகிழ்ந்தே நீதா
னகத்திலன் புற்றெம் மீச னருளினைக் கருதி மாதோ. (6)

திருந்திய மகேச யாகஞ் செய்திடல் வேண்டும் யாகம்
புரிந்திடற் சூரிய தானங் கேட்டிரீ புகலு வேமாற்
பெருந்தட வரைகளீசன் பிறங்குநற் றலங்கண் மேன்மை
பொருந்துறு நதிக ளோடு புண்ணிய வனங்க ளாமால். (7)

என்சீர் விருத்தம்.

எவ்வரைத்துப் பின்னர்த் வேள்வி செய்தற்
வையந்தபல விதியனைத்து மிபம்பக் கேட்டுத்
தனதுமன மிகக்கனித்து வேள்வி செய்யத்
தக்கவொரு தலமென்குந் தாத்து வென்று

(2) பொன்-விபாழம், பரிவு-அன்பு.

வினவினனப் பொழுதமார் சூரவன் சொல்வான்
வெய்யமனத் தக்கன்மக சாபந் தீர்த்த
கனமுறுந் றலமடைந்து செய்யின் முக்கட்
கடவுடிரு வுளமிகவுந் துறிக்கு மாதோ. (8)

அந்தநக ரந்தனினீ யடைந்தன் பாக
வரியமகம புரிதியென வறைத லோடு
மிந்திரனு மனமகிழ்நது தேவர் சூழ்ந்தந்
கிருபாறு நெருங்குவ விருமை சேர்வெண்
டநதிமிசை யிவ்நதுயிரை வாகப் போந்து
தனக்குரிய வேள்விஞ்சுந் தகைமை யெல்லாம்
புரதிதனி லுணர்நதுபெரும் புகழ் நாதி
புரமடைநது மனவொருமை பூண்டு மன்னோ. (9)

எண்ணரிய கருவைநகர்ப் பெருமான் றன்னை
யிதபமதி லிருத்திமக மியற்ற வெண்ணி
விண்ணுலகத் திடைமருவு மிமையோர் மேன்மை
மிககதவ மாமுனிவர் திக்குப் பாலர்
பண்ணமரு மருமறையோர் நெருங்க வாசான்
பகர்நதிட்பன் னிருவருடம் வேள்வி செய்து
புண்ணியன்பால் வண்ணனருட் செல்வம் பெற்று
நகுடன்முன்னு யவர்பகையைப் போக்கி யாங்கே. (10)

அயிராணி பொடுமருவி மகிழ்ந்தெஞ் ஞான்று
மகல்விசம்பு முழுதாளு மரிய செல்வம்
பெயராத படிபெற்று வாழ்ந்தா னநதப்
பெருங்கருவைத் தலமகிமை பேசற் பாற்றோ
கயிலாய மாசூமது வெனவே சூதன்
கழரிடவப் பொழுதுமனங் கனிந்து சீர்த்தி
யுயர்மாமெய்த் தவமுனிவர் காம தேனு
வுற்றிடுமச் சாபமின்னு மொழியா தென்னே. (11)

கூறுதியென் னுளமுருகிப் புலன்க ளொன்றிக்
குலவுசிர மீதிருகை குவித்துக் கண்ணீ
ராறொழுக மெய்புளகித் தார்வ மோடு
மாங்குவின விடுங்காலை யமுதம் வாயி

(9) வெண்டந்தி-வெள்ளையாளை. இவர்து-ஏறி. (12) ஆரெழுக்-
டவமைத்தொகை. ஆறுபோலொழுக் வென்பது பொருள் கண்ணிராறென்
றுஞ் சொற்றொடரில் கண்ணிராகிய ஆறு எனப்பொருள். கொள்ளின்
டருவகமாம்.

ஹரிவழி வதுபோல வவரை நோக்கி
 யுமக்கதனை யுரைக்குதுமென் றுவகை கூர்ந்து
 வீற்பெறுந் தவமுனிவர் பெருமா னென்ன
 விளங்குபுகழ்ச் சூதமுனி விளம்பு வானால். (12)

இத்திரன் வேள்விச்சுருக்கம் முற்றிற்று.
 ஆகச் சுருக்கம் 26-க்கு விருத்தம்-892.

இருபதாவது
 காமதேனு மக்கட்பேறு பெற்ற சருக்கம்.

அழகீர்விருத்தம்.
 ஏடவிழ் மலரின் மேவு மணநிகர்த் தெண்ணி லாத
 நீடிய வுலகம் யாவு நிறைகளா விசன் றன்னைக்
 கேடில்வான் சுரபி யன்பாற் கிளர்தவமியற்றி முன்னாட்
 பிடுறு மக்கட் பேறு பெற்றவோர் சரிதஞ் சொல்வாம். (1)

எழுசீர்விருத்தம்.

மேலை நாளரிய காம தேனுமழ
 விடைத னைத்தழுவ வேண்டியே
 புல வாயுதனை நோக்கி யெண்ணரிய
 கால மாதவசு பண்ணலுங்
 கால காலனஃ துணர்ந்து நேயமுறு
 காம தேனுவின்கு நேபசங்
 கோல மேவுபர தேவி யோடினிது
 தோன்றி னானுவகை கூரவே. (2)

நீத வம்புரிவ தியாதெ னக்கருனை
 யுற்று நின்மலனு ரைத்திடக்
 கோதி னாவுனது விடையின் மீதுமயல்
 கொண்டு சிந்தைமெனி வுற்றாளே

ஐத லாலநுள்செய் ண்டையை யானையு
மாறெ னக்கபிலை கூறலுஞ்
சீத ரன்கமல வேத னுடரிய
தேவ தேவனுரை செய்குவான். (3)

தேனு வேவிடையின் மேன மைத்தெரிசு
னஞ்செய் நாளுனது சிந்தையே
தானு வப்படையு மாறு னக்குவர
மீது நாமிலேது சரதமென்
நுனு டைக்கடவுள் கூற வச்சுரபி
யரிய வுன்றெரிசு னத்தையே
நானு றப்பெறுவ தெந்த நாள்கருணை
நாத னேயெனவு ரைத்ததால். (4)

இறைவ னத்துணையின் முறுவ லித்துவிரை
வினிலு னக்கெழுது தெரிசனை
யுறுமெ னக்கழுறி யொளிகொ ளக்கயிலை
தனிலு வப்பினொடு மேலியே
கறையி டற்றன்மழ விடைந னிற்சிறிது
கால மேகியபி னுணர்விலாச்
சிறுவி திப்பதகன் வேளீவி புக்கபல
தேவர் சாபமுற மேவுநாள். (5)

அவ்வ யிற்சுரபி யெவ்வ முற்றமக
மதில ரும்பிழைசெய் தனமெனக்
கவ்வை யுற்றவணி ருந்து நாதனுயர்
கயிலை மால்வரைய டைந்தபின்
வெவ்வி டத்தரவ வேணி யீசனைவி
ருப்பு டன்றொழுதி ருந்ததா
லெவ்வு யிர்க்குமருள் செய்து காக்குமெம
திறைவ னங்கஃது ணர்ந்தரோ. (6)

தொக்க சீர்கொள்கண தேவ ரைக்கடிது
 கூவி யேயருள்கு ரந்துரீர்
 தக்க வக்கபிலை யைக்கொ டிங்கணைமி
 னென்று ரைக்கவவர் தாழுமே
 மிக்க வோகையொடு சென்றழைக்கவுயர்
 வெள்ளி மால்வரையின் மேவியே
 யக்க ணிந்தவிறை யோன டிக்கமல
 மன்பு டன்பரவி நின்றதால். (7)

அப்பு வேணியன்வி டைக்கு நற்கரபி
 யைச்சி றந்தமண மாற்றியே
 தப்பி லாதகபி லையையு மந்தவிடை
 தனையு மனபினொடு நோக்கியே
 யொப்பி லாதகபி லாய மால்வரையி
 னுத்த ரத்தினிடை யுள்ளதோ
 ரப்பெ ருந்தனிவ னத்தி லெய்தியவண்
 வாழ்மி னென்றருள்செய் தானரோ. (8)

அறுசீர்விருத்தம்.

கயிலைவட பாஸிடப வனமெனப்பேர் துலங்கவவண்
 கருதி நோன்பு
 பயிலுமுனி வரர்வடிவம் பூண்டுசுர பிபும்விடையும்
 பன்ன ளாகச்
 செயிரதுமின் புறமருவி யிருந்தனபின் மகவின்மை
 தேர்ந்து முன்ன
 ளையிலொருமுன், நெரித்தபிரா னிருக்குநெடுந் திருக்கயிலை
 யெய்தி மாதோ. (9)

நீறுலவுந் திருமேனி நிமலனிரு பதயிறைஞ்சி
 நிகரி லெந்தாய்
 தேறுமதி யுற்றுநின்பாற் சந்ததமன்புறுதவத்திற்
 சிறந்த மக்கட்

பேறுதரல் வேண்டுமென வேண்டலுமல் வேல்வையிலெம்
பெருமானுங்குக்
கூறுதும்பாங் கேண்மின்மகப் பேறுபெறக் கருதினெனக்
கூறு வானால். (10)

வாசமலர்க் களாவனத்தின் மருங்கமுதா கலமென்னும்
வரையின் மீது
தேசறுதுங் காற்குளம்பு பதித்ததிலுண் டாகுமுயர்
தீர்த்தந் தோய்ந்தவ்
வாசின்மலர்க் களாவினிழ லுற்றவருட முறிதனையோ
ராண்டு நீவிர்
பூசனைசெய் திடுமின்மகப் பேறுதமக் கீதுமெனப்
புகன்றான் மன்னோ. (11)

சருப்பமணி வேணியன்கு நியவாறு சென்றமுதா
சலத்திற் சேர்ந்தப்
பருப்பதமேற் திருப்பதத்தின் ஞும்பாற்றோற் நியதீர்த்தம்
'படிநது மேலார்
திருப்புகழ்சே ரநாதிபுரத் தலத்துறைச வேதநிறச்
சிவலிங் கத்தை
விருப்பொடுபூ சீத்தோராண் டிருநதனவச் சரபியுநல்
விடையு மாதோ. (12)

மிக்கமனத் தன்பினுட னிங்ஙனம்பூ சித்திருக்கும்
வேலை தன்னி
லக்களவி னிழற்பெருமான் றோன்றிமகிழ்ந் தெமக்குநிக
ராகுந் தூய
மக்களளித் தனதமக்கு தும்மாலுண் டாகியவிம்
மாதீர்த் தங்க
டொக்கபுக ழிடபதீர்த் தந்தேனு தீர்த்தமெனத்
துலங்கு மாலோ. (13)

உகப்புறவிவ் விருதீர்த்தங் களிற்படிந்தோர் பெருஞ்செல்வத்
துடனின் பங்கு.
ஸிகத்திலடை குவரவர்கெய் பாவமெலா மிவியின்முன்
னிருள்போ னீங்கு

மகப்பெறுவர் மறுமையிலிந் திரபோக நுகர்ந்துபின்னர்
 வாழ்வார் நந்தஞ்
 சுகப்பரம பதத்திலிருந் தெனவுரைத்து மறைந்தனனத்
 தோகை யாகன். (14)

ஆவலுடன் றம்மிடஞ்சேர்ந் திடமுந்தே னுவுமகிழ்வுற்
 றணைந்து வாம
 தேவனென்று முயர்வாம தேவியென்றுங் கபிலனென்றுஞ்
 செகத்தோர் போற்ற
 மேவுபுகழ்க் கபிலையென்றுஞ் சொலுநான்கு மக்கடமை
 விரும்பி யீன்று
 மாவடிவேற் கரன்றூதை பதந்தொழுவந் தனகயிலை
 வரைக்கு மாதோ. (15)

வன்னமதிச் சடையுடையான் கபிலனைப்பா தலத்திலுநல்
 வாம தேவன்
 றன்னையய னுலகிலுமவ் விடையெந்நி யிடத்திலுமுத்
 தமதே வாவைப்
 பொன்னுலகத் திலும்வாம தேவியையுந் கபிலையையும்
 புவன மீன்ற
 னன்னியிடத் திலுமடைந்து வாழ்கவென வுரைத்தனனக்
 கால மன்னோ. (16)

மானமாருங் கரதலத்து வளளளரு மலாபபதத்தை
 வணங்கிக் கரம
 தேனுவுரைத் திடுமெந்தாய் தக்கன்மகத் திடைவிளைந்த
 திய சாபந்
 தானகல்வ தெந்நாளென் றனக்கருள்செ யெனவுரைக்கத்
 தயவு கூர்ந்து
 கூனலினம் பிறையணிந்தோன் நேனுவினமா முகநோக்கிக்
 கூறு வானால். (17)

தக்கன்மகத் திடைநம்மாற் சபித்தகுபே ரனுமன்னோன்
தனியில் லாளு
மக்கருவைத் தலத்திடைக்கத் தூரிகளாத் தோன்றியவ
ணமரு நந்த
மிக்கவருட் குறிக்குநர் தம்புனைபுண் ணியபலத்தால்
விரும்பு போகந்
தொக்கசுகத் திரயுகமட் டயனுலகிந் திரனுலகிந்
றுய்த்து மாதேர. (18)

பின்றுவா பரயுகத்தி னிறுதியிற்றென் கருவைநகர்
பேணி யாளும்
வென்றிபெறு வீரசிகா மணிவழுதி சுதனெனவும்
விளங்குஞ் சென்னி
தன்றிருமா மகளெனவு மவதரிப்பார் புலையெனெத்
தக்கன் றோன்று
மொன்றுபசு வெனவுதிப்பாய் நீயுமந்நா ளகன்றிடுமா
லுனது சாபம். (19)

(வேறு)

எனவுரைத் தன்னென் றந்த விரும்புகழ்ச் சூதன் கூற
மனமுவர் தினிது கேட்ட மாதவர் வணங்கி யெந்தா
யினமுமத் தலத்தினை காதை யுரைத்தரு ளென்று வேண்டத்
தனதுள மகிழ்ந்தச் சூத முனிவான் சாற்று வானால். (20)
காமதேனு மக்கட் பேறு பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.
ஆகச் சருக்கம் 27-க்கு விருத்தம்-912.

இருபத்தொன்றாவது
ஆரிய னுலயஞ் செய்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம். -தி-

சூரிய வால்விழிக் கோதை பங்கினன்
காரியல் கந்தரக் கருவை நாதனுக்

(18) சகத்திரம்-ஆயிரம். நாரத்தம்-சத்திரி. (19) வழுதி-பாண்டியன்.
சென்னி-சோழன்.

திருக்கருவைத் தலபுராணம்.

காரிய னுலய நகர மைத்ததோர்
சீரிய கதைசிறி தெடுத்துச் செப்புவாம்.

(1)

எழுசீர் விருத்தம்.

ஷிரைமலர்ப் பிரமர் மூவாச்சென் றதன்பின்
மேவிய பிரமனு ளதனி
லிசைவத மனுவா மேந்தலின் காலத்
திருபதாஞ் சதுர்யுக மவற்றுள்
வரைதரு திரேதா யுகநதனிற் சத்தி
மலையமா மிருவரை நடுவிற்
புரைதவிர் மணலு ரெனுநதிரு நாமம்
பொருந்துறு நகரமொன் றுளதால்.

(2)

அநதநன் னகருக் கரசெனச் சிரமே
லழகுற மணிமுடி புனைநது
சந்ததந தனது பெயர்ப்பொருட் கேற்பத்
தறுகண்மே வலர்தமை யடக்கி
யெந்தனா லமுநதன் குடைநிழ லிடைவைத
தினிதர சாண்டிருந தனனூல
விநதைசேர் கனக வரைப்புயத் தினனோர்
வீரபாண் டியனெனும் வேந்தன்.

(3)

வேந்தர்வேந் தெனும்வ் வீரபாண் டியன்றான்
விறன்மிகு சேரலனீன்ற
பூந்திரு வெனவே யுலகெலாம் வியந்து
போற்றுபே ரழகுறு மிநது
காந்தையென் பவனைக் காந்தையாக் கொண்டு
காமனு மிரதியு மெனவச
சாந்தணி முலையா ளொடுகலந் தருமைத்
தனையரோ ரிருவரைப் பயந்தான்.

(4)

பாரொலா ஐதிழத் தானினி தீன்ற
புலருக் கன்புட னிராச
ஞான ரியனென் றியற்பெயர் புனைந்து

~~அலங்குபே கன்புட ன் வளர்த்தான்~~

~~(4) காரைநாயகி. பரதாசுபெருஞ்.~~

சீருறும் வடிவாற்கல்வியாற் றிறலாற்
சிலைமத னனுமனந தனுமக்
கூரிய வடிவேற் சுகனுமொப் பெனவக்
சுமரரு மிகவிளங்,கினரால்.

(5)

அறசேர் விருத்தம்.

அததகைப சூமாரின்முத தோணையிள வரசெனவே
யமைத்துப் பின்னாச்
சுத்தபதம ரேகைசங்க ரேகைமுத விலக்கணங்க
டோன்ற லாலே
யெததலமும் புரக்குமிறை யவனுவா னிவனையென்
றெண்ணி யந்த
வுத்தமனா மிளங்குமாண் முகநோக்கித் தத்தைசிந்தை
புவருது சொலவான்.

(6)

எழுசேர் விருத்தம்.

என்றிரு மதலா யொன்றியம் புவல்கேண்
மலயமென் றொருமலை யிறதத்
தென்றிசை யுளதவ் வரையினுத் தரத்தோர்
றிகழ்திரி கூடமென் றுரைக்குங்
சூன்றமொன் றுளதக் சூன்றினுத் தரத்தோர்
சூன்றுசக் கியமென வுளதப்
பொன்றிகழ் திரிகூ டத்தின்கீழ் திசையிற்
பொருநதுமோர் கிரியுள தம்மா.

(7)

அக்கிரி யமுத கிரியென வுரைப்ப
ரவற்றிடை நதிகண்மா வனங்கண்
மிக்கபன் னகரங் களுமுள வாங்கே
மேவுபன் முனிவரர் மறையோர்
செக்கர்வான் சிகைக்கா ருடற்றினி யரக்கர்
தியவே டவர்முதற் பலரார்
அக்கமுற்,அளராங் கேகியன் னவர்தந்
துயரெலாம் வேரடிக் களைந்து.

(8)

ஆங்குநின் கருத்துக் கிசைந்தவோ ரிடத்தி
 லழகுறு நகரமொன் றமைத்து
 நீங்கருங் கருணை மிகப்படைத் தந்த
 நிகரறு தெக்கண நாட்டைப்
 பாங்குடன் புரந்தங் கிருவெனப் பகரப்
 பார்த்திவன் புதல்வனன் பொடுகேட்
 டோங்குதென் னுட்டை நோக்கின னெழுந்தா
 னுவகைதன் னுளத்தெழுந் திடவே.

(9)

துங்கமா மணித்தேர் துளைநெடுங் கரமாத்
 தூரகதம் பதாதியென் றுரைக்கும்
 பொங்குநால் வகைய படைக்கடல் சூழப்
 புனைமணி முடிமிசை நிறைந்த
 திங்களங் கலிகை நிழற்றவாத் தியம்பஃ
 றிரைக்கடன் முழக்கென முழங்க
 வங்குநின் நெழுந்து போந்துநல் வளங்கூர்
 தென்றிரு வாலங்கா டடைந்தான்.

(10)

தென்றிரு வாலங் காடெனும் பதியைச்
 சேர்ந்தபோ திராதிதான் மேலைக்
 குன்றிடைச் சார்ந்தா னெவணினி நகராக்
 குதுமெனு நினைவொடு வேந்த
 னன்றிர வந்தப் பதியிடை வைக
 யருந்துயில் புரியுமவ் வேலை
 மன்றினு டகஞ்செய் யெம்பிரா னந்த
 மன்னவன் கனவிடை வந்து.

(11)

ஒருமறை யவன்போ னின்றமன் னவநீ
 யுளம்வருந் தற்கவிப் பதியிற்
 கருதுதெற் கிருபோ சனியிற்சக் கியமாந்
 கனவரை யுளத்தி னின்று

(9) பார்த்திவன்-அரசன். (10) பத்திரை யென்னுஞ்சொற்றொடர்
 பஃறிரையென நின்றது. புணர்ச்சிவிசாரம்.

வருமொரு கருபா நதியுள தந்த

நதியின்றெற் குளதுநல் வாசந்
தருகளா வனமவ வனத்திடை யொளிகூர்
தனிச்சிவ லிங்கமொன் றுளதால்.

(12)

இவணிநுந் தந்தக் களாவனத் திடையீ

யெய்துக வெய்துமப் பொழுது
தவமிகு பொதிய முனியவண் வருவான்
சாற்றமம் முனிமொழி வழியே
புவகையுற் றெனக்கா லயமமைத் தந்த
வுயர்மணிக் கோயிலின் வடபாற்
புவனம்பா வைபுமே யீன்றவொப் பணக்குப்
புரிகரீ யாலய மாதோ.

(13)

மிக்கவா லயமாங் கியற்றிப்பின் னெமது

விமலமா லிலிங்கத்தின் வாயுத்
திக்கினிட் சேப நதிப்புன லிடையே
சிராவண விம்பமா வருக்கொண்
டிக்குவ லயத்தோ ரறிவுறு தமிழ்வுற்
றிருக்குநந் தேவியை யினிரீ
யக்குளிர் புனனின் றெடுத்தியற் றுகவவ்
வாலயத் திடைப்பிர திட்டை..

(14)

எண்சீர் விருத்தம்.

சிகரநெடு மேருவென வோங்கு செம்பொற்

சிகரியொடு மணிமாடந் திகழ்ந்து தோன்று
நகரமழ குறவமைத்தொப் பணியென் றோது
நாயகிக்கு மெமக்குமவிழா நடத்தி யாரும்
பகரிய பெருஞ்சீர்த்தி யொடுதென் னாட்டிற்
பரராச ரெவருமிகப் பணிந்து போற்ற
நிகரறுசெங் கோலோச்சி வாழ்க வென்று

நிகழ்த்திமறைந் தனனெமையா ணிமலன் மாதோ. (15)

அறுசீர் விருத்தம்.

துங்கவேன் மன்னர் கோமான் றுயிலுணர்ந் தெழுந்தா னந்தச்
செங்கதி ரவனுங் கிழைத் திசையினின் றெழுந்தா னற்றைக்

கங்குலி னிடைத்தான் கண்டுகனவையே கருதினெஞ்சிற்
பொங்கிய வுவகை யுந்தப் புறப்பட்டா னவணின் றம்மா. (16)

சிந்தையி னுவகை யோடுஞ் செறிந்தபல் படைக் னோடும்
வந்துபூங் களாவ னத்தை யடைந்தனன் மறுவில் லாவக்
கந்தமார் வனத்தைக் கண்ணிற் கண்டவப் பொழுதே யந்தச்
சந்தணி தடந்தோண் மன்னன் மறந்தனன் றன்னை மாதோ.

மன்றவவ் வனத்திற் றன்னை மறந்தவன் சிறிது நேரஞ்
சென்றபின் கனவி லீசன் செப்பிய வாறத் தென்றற்
குன்றவன் வருநா னென்றே விலிங்கமெங் குளது கொல்லோ
வென்றுதன் னுளத்தேயெண் ணித திகைத்தன னிருந்தான்
மன்னே. (18)

இன்னணர் திகைத்து வேந்த னிருக்குமவ் வேல்வை தன்னிற்
பன்னகா பரணன் வேந்தன் கனவிடைப பகர்ந்த வாறே
மன்னனெஞ் சுவப்ப வந்து தோன்றினுன் வயங்கு சோதிப்
பொன்னக ரிமையோர் வேண்டப் புணரிநீ ருண்ட மேலோன்.

வந்தவம் முனிவன் பாத மலர்திரு முடிமேற் கொண்டு
சிந்தையின் மகிழ்வுற் றன்னோன் செப்பிய வாறே யன்பா
யந்தநற் களாவ னத்தை யழகுறத் திருத்திப் பின்ன
ரெந்தைபால் வணநா தற்கு மிறைவியொப் பனைக்கு மாதோ.

சிற்பநா லதனிற் கூறும் விதிகளிற் றிறம்ப லின்றி
நற்பெருங் கனகத் தாலு நவமணித் தொகுதி யாலும்
பொற்புறப் புனைந்து பல்கோ புரங்களோ டிலங்கித் தோன்று
மற்புத மேவு கோயி னியற்றினு னரசன் மாதோ. (21)

தன்னக மகிழ்ந்து கோயில் சமைத்தபின் புவனந் தாங்கும்
பன்னக வரச னாலும் பகரஞ் சிறப்பு வாய்ந்த
நன்னக ரியற்றி னான லனகைமா நகரு மந்தப்
பொன்னக ரமுமே நாண முற்றிடப் புரிந்து மாதோ. (22)

வரிசிலை மதனு நா னும் வனப்பினு லுயர்ந்த வந்தக்
சூரிசிலா ரியன்றா னின்பங் கூர்ந்துயிற் றிருப்பா னவ்வுயர்

கரினீக் காண்திக்குத் தனகமால் வரையிடுவதும்
புரிசைகுழம் திலங்கு செம்பென் மாணிகை புரிவித் தாலல்.

முரதைமுத் தமிழை யெல்லா னுனிய முனிவர் கோமான்
சிரதையின் படிபொற் கோயிற் திருநகர் யாவுஞ் செய்து
நின்றாடு மைமச்சு ரேடு நீன்பெரும் படைக னோடுந்
தரதையை வேந்தர் வேந்தன் முன்வர வுழைத்தான் மன்னோ.

நறுமலர்த் தருவி னீழ் னன்னுமிந் திருநாஞ் சேகதி
யுறுமணி மவுலித் தேவர் யாவரு முளத்தின் மேவு
மறுபகை யனைத்தும் மென்ற முனிவரு மன்பு கூர்ந்து
குறுமுனி நினைக்க வாங்கு வந்தனர் குழுமி னாரல். (25)

வந்திவர் திரன்முன் னாய வானவர் முனிவர் நேயத்
தரதைதென் பொதிய மேவுந் தமிழ் முனி யவரோ டெய்தி
யந்தான் னுதியின் மூழ்கிக் கரததுறை யுழை தன்னைச்
சுந்தரப் புனலி னின்று தோற்றுவித் தங்கு மாதோ. (26)

குருமணி சூயிற்றுஞ் செம்பொற் கோயிலிற் கொணர்ந்தி யாரும்
பெருமகிழ் வற்றுப் போற்றப் பிரதிட்டை புரிந்து பின்னர்
மருமலர்க் களவின் வாழ்பால் வண்ணநா தனையு மந்த
வருமறை புகழொப் பில்லா வடபிகை தனையு மன்னோ. (27)

கதிதரும் புகழ்நீட் சேப கங்கையென் றுரைக்குந் தூய
நதியிடை மூழ்கித் திவ்ய நறுமலர் கொடுபூசிடதுத்
துதிபுரிந் திறைஞ்சி னுனித் தொல்லுல கனைத்து மேயோர்
மதிநெடுங் குடைக்கீழ் வைத்துப் புரந்திடு மன்னர் மன்னன்.

சிரதையி னினைத்தான் பின்னர்த் திருக்களா வுடையா னுக்குஞ்
சுந்தரி யெனுமொப பில்லாத் தூயநா யகிக்கு மீங்கு
விரதைகொள் புதிய மன்றல் விழாநடத் துதுமென் றந்த
விந்திர னகர மேபோ லெழினகர் புனைந்து மன்னோ. (29)

வேறு.

சீதமுதிற் றுணியெனவர்த் தியங்கள் பல முழங்குகிசு
சிறந்த வேத

சீதமொலித் திடவரம்பை மாதர்கு நடமுனற்றத்
கிளரு நல்யாழ்க்

கோதறுநா ரதன்முதலோ றின்னிசைபா டிடப்புவிழிற்
 குலவும் யாருங்
 காதுடன் கண்டிருகண் களுமிதயங் களுமிகவுங்
 களிக்க மாதோ. (30)

செப்புமொரு சுபதினத்திற் சிறப்பொடுநல் வதுவைவிழாச்
 செய்து பின்னர்த்
 தப்பறுவா ரணவாசித் தலமறையோ ரெனுமாதி
 சைவர் தம்மை
 யப்பதியில் வரவழைத் துத்திருக்களா வுடையாளை
 யகில மீன்ற
 வொப்பனையைப் பூசனைநன் குஞற்றிடச்செய் தனனிதய
 முவந்து மன்றோ. (31)

முனிகொளயிற் கரவீர பாண்டியமன் னவனிமையோர்
 முனிவ ரென்னு
 மனைவருமவ் வாரியன்பொன் மனைபுகுந்து பொன்னுலகத்
 தரசன் கையாற்
 புனைமணிமா முடிசூட்டித் தென்னாடு புரந்திருநற்
 புகழோ டென்று
 நனையயிழ்தார் மன்னவனை வாழ்த்தியவ ருறையுமிட
 நணுகி னாரால். (32)

செம்பொன் மாமுடி வீரபாண் டியனெனுஞ் செம்ம
 லும்பர் மாதவ ரனைவருஞ் சென்றபி ணுயர்வாங்
 சும்ப மாமுனி திருக்களா வனத்திலங் குரித்த
 வெம்பி ரான்றிருச் சன்னிதி யெய்திநின் றியம்பும். (33)
 அறுசீர் விருத்தம்.

மன்றினடம் புரிந்தசெழு மாமணியே யருட்கடலே
 மறைக்கெட் டாம
 னின்றதனிப் பழம்பொருளே மலர்மணம்போ லுலகனைத்து
 நிறைந்த வாழ்வே.

(32) நனை-அரும்பு. நணுகினர்-சேந்தார். (33) அங்குரித்த
 முனைத்த.

தன் றுமலர்க் களவினிழற் பாஞ்சுடரே ஞானமனுத்
துணையு மில்லாப்
புன்றகைமை யுடையேனோப் புரந்தபெருங் குணநிதியே
போற்றி யென்று.

(34)

கவி விருத்தம்.

துதிபுரிந் ததுலசந் தரியின் றாயசன்
னிதிபுகுந் திறைஞ்சியே நிகரி லாப்புக
முதிபனா ரியன்றனை வாழ்த்தி யன்புடன்
பெர்தியவெற் படைந்தனன் புகழ் டைந்துளான்.

(35)

அகவல் விருத்தம்.

ஆயுமறை யவர்கண்முனி வரர்முதலோர்க் கிடர்புரியு
மாக்கர் மூன்றாந்
தியவர்க டமைவதைத்தூத் திசைவிசயந் தான்புரிந்திந்
திரனூர் சென்று
நேயமொடு தருகிறைபெற் றுளமகிழ்ந்து வந்துமனு
நீதி யாயத்
தூயகரி வலகரி விருந்தரசு புரிந்தனன்சீர்
துலங்க மன்னே.

(36)

அற்றமிலா ரியவேந்த னரசியற்றி வாழ்ந்திருநா
ளவனுக் காங்கே
யுற்றகுல பூடணபாண் டியனென்னு மொருசுதன்வர்
துதித்தான் வேலை
சுற்றுபெரும் பூவுலக மனைத்தையுமத் திருப்புதல்வன்
ரோண்மேல் வைத்துச
சிற்றிடையொப் பனைபாகன் றிருவுருவத் தொடுகலந்தான்
றென்னர் கோமான்.

(37)

ஆரியஞலயஞ் செய்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 28-க்கு விருத்தம்- 949.

இரூபத்தினைப்பாவது

பசாசுவாதைதீர்த்த சருக்கம்

தரவு கொச்சகக்கவிப்பா. -தி.

மூசவரிச் சரும்பரிசை முழக்குபொழிற் கருவையெனப்.
பேசுதிரு நகரிலுளோர் வந்திறைஞ்சப், பெரிதிருங்கி
யாசுதவிர் பெருங்கருணை யதுலகவுந் தரியொருபை
சாசுபுரி யிடரொழித்த சரிதமெடுத்த தியம்புதுமால். (1)

முக்கணிறை வனைச்சிறிதூமதியாமே முன்னொருநாண்
மிக்கமகம் புரிந்ததனால் வெறியுருவும் படைத்துழைந்
தக்கனாய் பூதபிரே தங்களுக்கோ ரதிபதியா
யக்கருவை நகரிலிருந் தலக்கணியற் றினன்மாதோ. (2)

அந்நகரத் தரசன்முத லனைவருமாந் கவன்புரியு
மின்னச்செந் திலாவி யிழைவியது லாம்பிகையின்.
சன்னிதியுற் றன்பொடுபு சனைபுரிந்து பலகாஸம்
பன்னுதுதி புரிந்திருந்தார் பத்தியுட னைவேலை. (3)

செகமுழுது மீன்றபர தேவியது லாம்பிகைதான்
றகவுடனங் கவர்புரிபூ சனையாலுந் துதியாலு
மகமதனின் மிகமகிழ்வுற் றரியசைய வடிவுடனங்
சகநகரத் தவரொதிரே தோன்றினன்னெல் லுவன்மாதோ. (4)

கலிலிருத்தம்.

சற்றுநீர் நெஞ்சமஞ் சற்கு நாடொறும்
பற்றுறு தக்கெவெம்பாசாவி னுற்றுயா
ருற்றிடா வகையினி யும்மைக் காக்குது
நற்றய வுடனென நலின்று பின்னதிரா. (5)

செயிரறு பத்தியிற் சிறந்த தொன்மராம்.
பயிர்தமக் கருட்புனல் பாய்சசிக் காத்திடும்

1) ஆசு-குற்றம். பசாசு-பசாசு. (2) வெறி-பேய். அலக்கண்-
துன்பம். (4) தேவநினைவோற்றம் எச்சம்பொருள்வடிகின்றது.

வயிரவன் றனைவர வழைத்து வையதத்
துயிர்தொறு நிறைந்தவெம் பிராட்டி யோதுவான். (6)

இயலுறு மிப்பதி வசிக்து மேவரு
மயலுருக் கொண்டெழல் வலிய தக்கனாற்
றுபார்மிக வடைந்தது னுடைத்தல் வேண்டினம்
முபர்வுறு சன்னிதி யுற்று ளாரரோ. (7)

அலகையாந தக்கனை யவனைச சார்ந்துள
சிலசில் கணத்தையிக் கணத்திற் சென்றுநீ
பெலமிசு தொடர்களாற் பிணித்துப் பற்றிநந்
குலவுசன் னிதிதனிற் கொணர்க வென்றனள். (8)

அடிபணிந் தெழுந்துசென் றநத வித்தகன்
பாடிபுகழ் கருவையம் பதியி னுத்தரக்
கொடிமதில் வாயிலிற் குறுகி யாங்குறு
கடியவத் தக்கவெம் பசாஸசக் கண்ணுற்றன். (9)

தககனும் பசாஸசு மப்ப சாசுடன்
றொக்கபல கணத்தையுந் தொடர்க ளாற்பிணித்
தக்கணத் திடைக்கொணர்ந் தவனி றுத்தினான்
முக்கனெம் பிராட்டிசன் னிதியின் முன்னரோ. (10)

தன்றிருச் சன்னிதி யடைந்து தாழ்வொடு
நின்றவப் பசாஸெனு நெறியி றக்கனை
மன்றுளா டியபிரான் மருவு நாயகி
யொன்றிய சினத்துட னோக்கி யோதுவான். (11)

தீயாவை நீமுனஞ் செய்து நந்திரு
நாயகன் முனிவினான் ஞால மேசிடப்
பேயுரு வடைந்தனை யின்னும் பேதைநீ
யாபுநல் லுணர்வுசற் றடைந்தி லாயரோ. (12)

நன்னய மதியுட னெந்த ஞான்றுமே
யிந்நகர் தனிலுளோர்த் திட்செ யாதாரீ

(12) கணம்-பேய், ஏதாட்ச்சங்கீதி, (9) வித்தகன்-வயிரவன். நுத்தி-
அணுவி.

யன்னுமிப் பேயுரு வெழியுங் காறுந்நு
சன்னிதி மன்னுதி யென்று சாற்றினுன். (13)

விழிகண் மூன்றுடை யவன்றரு வெய்யசா பந்நான்
கழியு நாள்வரை தக்கன்வன் றொடரினாற் கட்டுண்
டிழிபு சேர்பல கழுதுட னிருநதன னென்று
மழிவி லாவது லாமபிகை சன்னிதி யதனில். (14)

வெருடி தககடுவம் பசாசினால் விநோதவவ வாதை
யொருவி யின்பசா கரநதனிற் படிநதுச் சேரங்குங்
கருவை யமபதி மாநதர்யா வருமனந களித்து
மருவு நறபெரு வாழ்க்கையுற் றிருநதனா மனனோ. (15)

அறுசீர்க்கழி நெடுலடி யகவல் விருத்தம்.

எண்டிசையும் பணிவயிர வுன்னோர்க்கி றயலுநாற்
நிடர்வி னைக்குந்
திண்டிறல்சேர் தககனெனுந தியனைமா வேகமுடன்
யிசன்று கட்டிக்
கொண்டெழுதுசன்னிதிவநதடைநதமையான்மகிழ்ந்துனக்குக்
கொடுத்தும் யாழேரர்
சண்டவயி ரவனெனுமேப ரெனவுரைத்துக் கரந்தனளைச்
சகமு மீன்றான். (16)

பசாக வாதை யொழித்த சருகக முற்றிற்று,
ஆகச் சருககம்-29-க்கு விருத்தம்-965.

இருபத்துமூன்றாவது

பராசத்திபீடமுண்டான சருக்கம். தி.
அவிவிருத்தம்.

கேடறு மோர்நலக் கிரகத் தால்வரு
தோடமு மஸ்கையாற் றோன்றும வாதையுஞ்

(17) கொடுத்தும்-கொடுத்தோம்.

சாடுபன் னோக்களுந் தவிர்ப ராசத்தி
பீட்முண் டாயதோர் சரிதம் பேசுவாம். (1)

தாண்டிற்ன் கருவைமா நகரத் தன்னையா...
காவலன் வீரசே கரனென் போன்பர
தேவியொப் பணையருண் மனதிற் சிந்தியா
மேவுநல் விராப்பகல் விழிதுஞ் சாதரோ. (2)

அருந்துநல் லுணவினை யகற்றி முத்தின
மிருந்தனன் விரதமோ டெம்பி ராட்டி தன்
நிருந்துசன் னிதியிலிவ் வாறு சோமிகப்
பொருநதுமம் மன்னவ் னிருக்கும் போழ்தரோ. (3)

தேன்றிகழு மாலைபணி, தோன்றலின்பு னேழுலகு
மீன்றபர தேவியுமை, தோன்றினட யாவுடனே. (4)

காலலவ னங்கருவை, மாவதுல சுந்தரியை
யாவலொடு கண்டுபய, சேவடிவ ணங்கியரோ. (5)

முன்னமொரு போதுமலை, மன்னன்மக் ளாகவரு
மின்னமுத மேபசிய, வன்னமுறு மோதிமமே. (6)

பொங்குதிரை மொய்த்துலவு, பைங்கடலு டுத்தபுவி
பெங்குந்றை வுற்றிடுக, ளங்கரக தப்பொருளே. (7)

நேயவடி யாரிதய, கோயிலக லாதுநித
மேயசுட ரேயினிய, தூயகரு ணாநிதியே. (8)

கணபுவழு டைந்துழலு, மெனதிடவொ ழிந்துமிக
மனமகிழ வுந்துதெரி, சனமுதவு சுந்தரியே. (9)

நஞ்சமுழ தாக்குக், ருஞ்சிவபி ரர்னினிது
கொஞ்சமயி லேபுனது, செஞ்சரண மேசரணம். (10)

(2) சிந்தியா-செய்யாடுவனனும்தாய்ப்பாட்டினைவெச்சம்.
சிந்தித்தென்பது பொருள்.

என்றுதுதி யன்பொடுசெய், கின்றபொழு தெந்திரம
தொன்றிறைவி தந்தனள, வென்றியர சன்கையிலே. (11)

தந்துபின ரோதுவளி, வெந்திரம தேயெனது
சொந்தவுரு வாமெனநி, ஊந்திடுதி நீயினியே. (12)

நாடொறும்வ ருத்துபினி, யோடுபல்க ணத்தொகைசெய்
பீடையுந வக்கிரக, தோடமும சுற்றிடுயால். (13)

வஞ்சிவிருத்தம்.

பெருமை சேர்மகப் பேறுடன், மருவு செல்வமும்வாழ்க்கையும்
பொருவில் பல்வகைப் போகமுந், தருமி வெந்திரந் தானரோ.

நந்த மற்புத் நற்பதம், புந்தி யன்பொடு போற்றுவான்
வந்தி டெவ்ருறு மாமுனி, சிந்தை யின்படி. தேர்நதுரீ. (14)

கூறு நந்திரும் கோயிலின், மாறி நெக்கண வாயிலி
ஹரி லாலய மொன்றமைத், தேறு பீடமி யற்றியே. (16)

தட்டி லெந்திரந் தண்ணையக், கிட்டு பீடத்தின் கீழ்ப்பிர
திட்டை செய்தருச் சித்திதென், நிட்ட மாகவி யம்பியே. (17)

கண்ணி யங்குக் காந்தனன், பின்ன ரந்தப் பெரும்புகி
தண்ணில் வந்த தமிழ்முனி, பன்னு சொல்லின் படியரோ. (18)

கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆலயமொன் ருற்றி யதனுண்மணிப் பீடமொன்று
கோலமுறச் செய்ததன்கீழ்க் கூறுமந்த வெந்திரத்தை
யேலவே தாபனஞ்செய் தென்றும்பு சித்திருந்தான்
சீலமிகு நல்லீர சேகரப்பேர் மன்னனரோ, (19)

(13) ஊத்தொகை-பேய்த்திரன். (15) பேர்தலவான-வினைமுடிச்சம்.
போற்றித் தென்பது பொருள்.

இலக்குவன் பிரமகத்தி தீர்த்த சருக்கம்.

218

தென்னர்பிரா னென்னத் திகழ்வீர சேகரஜே
டந்நகரத் துள்ளோ ரீனவோரும் பூசனைசெய்
துன்னுவாம் யாவையுமபெற்றென்று முயர்ந்தோங்கு
மன்னுபெரு வாழ்க்கை படைத்து வசித்தனரால்.

(20)

பாசத்தி பீடமுண்டான சருக்க முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் 80-க்கு விருத்தம் 985.

இருபத்து நான்காவது

இலக்குவன் பிரமகத்தி தீர்த்த சருக்கம். வீ

அறசேர்க்கழி நெடிலடி யகவல் விருத்தம்.

கலக்கமி லிலங்கை மேவு மிராவணி களத்திற் சால
வலக்கணுற் றுங்கு வீழ வடர்ந்தவோர் பாவந் தன்னை
விலக்குவான் கருதிப் போந்து விரைநறு மலர்கொண் டந்நா
ளிலக்குவ னிவிது பூசித் திருந்தவோர் சரிதஞ் கொல்வாம்.

(1)

கவி விருத்தம்.

கந்தமா மலர்த்திருக் களாவ னப்பதிக்
கெந்தைவாழ் சூழிலையே யிணைய தாருமோ
வந்தமா தலத்தினற் பெருமை யன்புறு
புந்தியா லுரைக்கது றுண்டு போதுமோ.

(2)

யாறும்க் கறிந்தவா றறைகு வாமெனத்
தானுயர் குதமா முனிவன் சாற்றுவான்
கோனிரா கவளிலக் குவனு டன்கவிச்
சேனையோ டிலங்கையிற் சென்ற ரக்கரை.

(3)

கொன்றிரா வண்கையக் கும்ப கன்னனை
யன்றடர் தரகவி டணற்கு நல்கியே
பின்றிரும் பலுக்கோடும் பிரம கத்திமுன்
— ின்றதவ விராவணன் போல நேர்ந்தோர்.

(4)

(1) இளவணி-இராவணன்-மகன்.

அருத்திய லையிறகடி தடதெ ழாகவன்
சிறுதையிற் றின்கத்துவெஞ் சிலைவ னைத்தன்ன
புந்தியோ டுரைப்பண்பு போது விட்டண
னிரதைக்கூ பீரமகத் தியது நின்றதால். (5)

திண்ணிய சிவயபிர திட்டிட யேபுரிந்
தெண்ணுபு சீனசெயி னொழியு மென்றலு
மண்ணல்கும பனைத்தன தகத்தி லுன்னவப
புண்ணிய முனிவனப்போழ்திடெய்தினுன். (6)

மாதவன் றிருமுக நோக்கி மாதவன்
மேதகு மெனையிவண் மேவு மிப்பெருந்
தீதுறு பீரமகத் தியது தீரவே
யோதொரு நெறியெனக் கெனலு மோதுவான். (7)

(1) ஷாதிவர் புகழுகிர் மகந்தயிற் சென்றொரு
புணாது சிவலிங்கங் கெண்ணிந் தீவரதுநற்
சேதுவிற் பிரதிட்டை செயினி ராவணப
பாதகன் றனைக்கொன்ற பாவ நீங்குமால். (8)

(2) அம்புவி புகழ்திரு வாணக் காலுறை
நம்பனைப் பூசனை புரிந்து நன்கவன்
செம்பத் திமறைஞ்சிறை றிருமாற் கொடுங்
கும்பகன் னனைமுனங் கொன்ற தோடமே. (9)

(3) இட்டமாயக கருவைபழ பதியி லெய்தியே
சிட்டாவந் தீன்புரி சிவலிங் தப்பிர
திட்டையொன் றியற்றியத் திருக்க ளாவுறை
மட்டிலசீர் மேவுபால் வண்ண நாதனை. (10)

(4) பூசனை புரிந்துதான் போற்றி னேகமந்
நீசனா மிலங்கைவரமு நிருதன் மைந்தனை
மாசபுரக் களத்திடை மாய்த்த பாவமென்
தென மண்பு னாய்மடு னுனரோ. (11)

மாதவ முனிவனில் வாறு கூறலுங்
கோதின்மா ருத்தனைக் கடிது கூனியே
சீதநிர் மனையிலிசைச் சென்றி லிங்கம்பி
போதுகொண் டடைகெனப் புரிந்து செப்பினான். (12)

அக்கண மாருதி யன்பி னோடுமே
தக்கநல் விராக்ஷன் றண்பிப் பணிந்துசீர்
மிக்கதோ ர்ருட்சிவ லிங்க மேயெடுத்த
திக்கண மீள்வல்லென் றேழுந்து போயினான். (13)

என்றே விருத்தம்.

மாருதியா னவனிலிங்கங் கொண்டுமீண்டு
வரக்காலஞ் சென்றிடவே மனது னோந்து
சீர்மலியு நல்லமுகூர்த் தத்தி லேதான்
சிவலிங்கப் பிரதிட்டை தெய்ய வெண்ணி
யார்கலியின் மணலிலிங்க மடிக்கிப் பூசித்
தகம்கிழ்வுந் திராகவனங் கடிருந் தேவே
யேர்மருவு நிர்மலையுந் நதியி லிங்க
மினிதுகொணர்ந் தனுமனவ னெய்தி னானான். (14)

மாதவனம் மணலையுந் குறியாக் கொண்டு
மகிழ்நதுபூ சண்புரிந்த துணர்ந்தி ராயன்
பாதமலர் வணங்கியடி யேனிப் போது
பரிவினுடன் கொணர்ந்தசிவ லிங்கந் தன்னி
யேதமிலா வன்பொடுபூ சித்தல்
மெனமிகவும் வேண்டினனவ வேலவை தன்னிற்
சீதரனம் மாருதியை நோக்கி யேதான்
சிறுகைகெய் தொருமாற்றிச் செப்பி வாணான். (15)

சங்குநீ வருமுனம்பாம் பூசை செய்த
விலிங்கத்தை நிற்பலத்தா லெடுபபா யென்னிற்
பாங்குபெற நீகொணர்ந்த விலிங்கந் தன்னிற்
பரிவுடனே பூசையாகு செய்வோ மென்று

வாங்குசிலைத் திருக்கையீரா கவனமுன் கூற
 மாருதிவன் கூலத்தால் வளைத்துச் சுற்றி
 யோங்குவலி யாற்பிடுங்க லோடு மன்னே
 னாமோய்நது மனமயர்ந்தங் கொல்கி நின்றான். (16)

மன்னவனி ராகவன்மா ருதியை நோக்கி
 வாவெனத்தன் னருகழைத்து மகிழ்ந்தன் போடு
 புன்னகைசெய் திங்குரீ கொண்டு போநத
 புனிதவிலிங் கத்தையுநாம் பூசிப் போமென்
 றின்னருளான் முன்னையலிங் கத்தி னுக்கே
 யிணையாகத தாபனஞ்செய் தினிமை கூர்ப்
 பொன்னினர்மா மலராற்பூ சனைசெய் துதை
 புதல்வன்மகிழ்ந் திடவொருசொற் புகல்வான் மன்னே.

இந்தவிலிங் கத்தையுன்னே தெரிசித் தேபின்
 யாம்பூசை புரிந்தலிவ லிங்கந் தண்ணை
 வநதுதெரி சித்தவநந் பலன்கொள் வார்நிர்
 மதைச்சிவலிங் கத்தையுன்னர் வணங்கி டாம
 னந்தமது சிவலிங்கந் தெரிசித் தோர்க்கு
 நற்பலனிர்ப் பலனாகு மெனவே கூறிச்
 செந்திருநா யகனிளவ லோடு மற்றைச்
 சேனையோடு மவணங்கிச் செல்லும் போழ்தில். (18)

கும்பகன்னன் றனைவதைத்த பிரம கத்தி
 கோழுடன் வீரன்முனர்க் குறுகி நிற்பச்
 செம்புதுமை நாயகன்மு னைனை நீக்கக்
 திருவாரிணக் காலினிடைச் சென்றன் போடு
 சம்புநிழ றனிலுகந்து வாழு முக்கட்
 சம்புமலர்த் தாளிண்பூ சனைசெய் தேத்த
 வெம்புதுமத் தோடொழிந் துவகை கூர்ந்து
 மீண்டனனா லிராகவனந் தெரிநின் மாநோ. (19)

இந்திரன் றன் பகைஞ் னுமுன் வதைத்த தோட
 மிலக்குவன் றன் மனமருள வெதிரே தோன்றி
 வந்துநிற்க வஃதொழிக்கும் வண்ணங் கும்பு
 மாமுனிவ னுரைத்தபடி மனதி னோர்ந்தே
 யெந்தைநதி யணங்குவணங் கிடவோர் பாத
 மெடுத்துநடித் தவன்கடுக்கந தரத்தோ னாதி
 யந்தயிலான் வாழ்கருவை நகரந தன்னை
 யவ்விரா கவன்முதலோ ஈடைந்தார் மன்னோ.

(20)

ஈண்டியசெந் தமிழ்முனிவ னுடனி ராம
 நிலக்குவன தியர்தமையந நகரங் காக்கும்
 பாண்டியன்வந் தெதிர்கொ ளக்கண் டுவகை கூர்ந்து
 பவந்தவிரீட் சேபநதி தன்னின் மூழ்கி
 வேண்டியருட் சினகரத்துட் புருந்து சிநதை
 மிகவுருக வானந்த விழிநீர் சோரச்
 சேண்டுகழ்தண் பிறைசசுடலப் பெருமா னென்னுந்
 திருக்களா வுடையானத் தெரிசித் தாரால்.

(21)

இலக்குவனன் புற்றுலகத் தெவரும் போற்று
 மிருந்தவமா முனிவர்பிரா னிசைத்த வாறே
 யலக்கணகற் றிடுகளவின் மேவுந் திவ்ய
 வருட்சிவலிங் கத்தினீ சான திக்கற்
 றுலக்குறுபச் சிமவாயிற் கோயி லாற்றித்
 தூயலிங்கப் பிரதிட்டை புரிந்து பாரச்
 சிலைக்கையிரா கவப்பெருமா னன்பு கூர்ந்து
 செப்பியவா றவ்விங்கத் தினுக்கு மாதோ.

(22)

ஏமமா நிலக்குமனே கரனென் றேறுது
 மெழிற்பெயரும் பிரதிட்டை புரிதே விக்குக்
 கோமளாம் பிகையென்னும் பெயரு மிட்டுக்
 குளிர்நறுமா மலர்க்களவி னீழல் வைகுங்

20 வீரதேன்-இதில் எதிர்காலமிறந்தகாலமாயிற்று. குத்திரம்-விரைவினுமிசை
 வினுத்தெளிவினுமியல்பினும். பிதழவும் பெறு-உமக்களவுமேற்புழியெ
 ன்றதனா னீண்டுத் தெளிவு பற்றி வந்ததென்க.

காமர்பால் வண்ணநர் தீனையொப் பில்லாக்
 கன்னிபா கனைவாசந் கமழுங் கொன்றைத்
 தாமவே ணியனைவிருப் பொடுபு சித்துத்
 தனதுமனங் கனிந்துதுதி புரிந்தான் மன்னோ. (23)

நம்பனே போற்றிமுக்க ணதா போற்றி
 நண்ணலார் புரமெய நகைத்தோப் போற்றி
 பெம்பிரா னேபோற்றி முன்னக் கங்கைக
 கின்பநடங் காட்டியரு ளிறைவா போற்றி
 கும்பமுனிக் கருள்புரிந்த குழா போற்றி
 கூர்மழுமான் றரித்தகுணக் குன்றே போற்றி
 கமபவா ரணத்தூரிமெப் தரித்தோப் போற்றி
 களா சிழந்தி முதித்தவருட் கடலை போற்றி. (24)

என்றுதுதி புரிந்துகளைத் தொடர்ந்து மயம
 ரியற்றியவப் பிரமகத்தி தோட நீக்க
 வென்றபெறு சுடர்வடிவேற் படைகளை வேந்தர்
 வேந்தெனும்பாண் டுபனிடநது மிக்க வாசந்
 துன்றியசந் தனப்பொதிய வரையின மேவு
 தூயமுனி வானிடத தும விடைபெற் றுள்ளத்
 தொன்றியபே ருவகையுட னிராமன் றுனனோ
 டுயர்வளங் கூ ரயோததிக நுற்றான் மன்னோ. (25)

அரசுச்சுழிநெடிவடி யாளிய லிருத்தம்.
 வரிசிலை கவனுரைத்த வாறுமன மகிழ்ந்தவன்மின்
 வந்த வந்தப்
 பரிசுபெறு மிலக்குவன்முன் னிட்டபெருந் திருநாமப்
 படைத்த வந்தக்
 கரிசிலைக் குமணைசு ரனைக்கோம் ளரம்பிண்கணங்க்
 கருதிப் போனது
 தெரிசனஞ்செய் தவர்பிரம கத்திமுதற் பாவமெலார்
 திருநாப் வுலாஸ்.

(26)

(26) கமம் துன்பம். காமர்பால் (25) கமம் கமம் துன்பம். (26)
 கமம் துன்பம் கமம் துன்பம்.

வேறு.

அசைவின்மா தவர்காள் கேண்மி
 னின்னுமா லபததின் மேற்குத்
 திசைதனில விளங்குந் தூய
 செம்பொன லபததின் மேவி
 யிசைபெறு மிராமன சீதை
 யிலக்தவன முகலோ யாரும்
 வசையற வு ரெம மானபால
 வண்ணன் சீதை தமமர்.

(27)

இவகருவன்பிரமககதிதீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் 31-க்கு விருததம்-1012.

இந்நாகைதா காவது

வேதியன் பாவந் தீர்த்த சருக்கம். தீ

அழகோக்கழி ரெடிவடி யகவல் விருததம்.

முன்னொரு மறைபான போதது முதலவற செந்நெல யாவுக்
 கன்னலி னழகு காட்டுந் கருவையம பதியின மேவி
 யன்னையைக கொலைசெய பாவ மகன ஹல லயோத்தி யென்னுந்
 தன்னக டைநத காளை தனைச்சிறி தெடுததுச சொல்வாம.

(1)

கவி விருததம்.

தன்புகழ்வி ளங்கவொரு தண்குடைநி ழற்கிழ்
 மணபலதபு வரதுறைப வன்சிலையி ராம
 னனபொரு வ ளம்பொலிய யோத்திரகா தன்னி
 வின்புறநி ருத்தாசி யற்றிடும நாளில்.

(2)

வாவிபுஷை சூழமவ யோத திகக் வாசன்
 ருவினமறை நாலுறநி தானினிது ணர்க்கோ
 னுவினொரு பொய்யுறைம நகுதநி லாதோன்
 திவினைபு ரிகதுபல திவினைது நர்க்கோன்.

(3)

(1) இவையுதம். (2) திவினை-தி ணர்க்குந்தொழில் யாகஞ்செய்தல்.

அம்பகம்வி ழித்தமல ரம்பனையெ ரித்த
வம்பகவ னின்சரண மாமுபய பங்க
பம்பகவி ராநினையு மன்புறும னத்தோ
னம்பகனெ னச்சொலுமொ ரந்தணனி ருந்தான். (4)

வித்தகனெ னச்சொலும வேதியன்வி ரும்பு
சுத்தகுண முற்றவொரு சுவிரதையெ னும்பேர்ப்
பத்தினியொ ருத்தியுளன் பன்னுமவ ளாங்கோர்
புத்திரனை யீன்றனன்பு ரிந்துளம கிழந்தே. (5)

அறசீர்க்கழி றொடிவடி யகவல் வீருத்தம்.

காதலன் றனக்கு நாமங் கடலவ னெனவே யிட்டு
மாதய வுடனன் புற்று வளர்த்தனர் லுளர்த்துப் பின்னர்க்
கோதினூல் பயிற்றிச் சான்றோ னுகினுன் குமர னென்றல்
வேதியன் ருனு மச்சு விரதையு மகிழ்ந்தா ரம்மா. (6)

மையினூ லனைத்துங் கற்று வன்னியாய்ப் பன்னு ளன்னு
னையமேற் றுண்டு வாழ்ந்தான் சென்றது வபதங் கைம்பான்
றுய்யகா லவனுக் கக்கா லவன்றனை நோக்கிச் சொல்வான்.
செய்யநான் மறையு மோதித் தேர்ந்தவம் பகன்றான் மன்னோ.

செல்வநான் செல்வ னையந் திரிபறப் பலநூல் கற்றுக்
கல்லியி னுயர்ந்த சிந்தைக் கௌதம முனிவன் றன்பா
னல்லியன் மகஞ்செய் திங்கு நான்வருங் காறு நந்தந்
தொல்வளமணியைக்காத்திங் கிருவனசொலிச்சென்றானால்.

தந்தைதான் றனக்கன் போடு சாற்றியு மாற்றந் தன்னைச்
சிந்தையிற் கருதி மைந்தன் றிருமனை வைகு நாளி
லந்தவம் பகன்றன் றேவி சுவிரதை யாவி கொள்வான்
வந்தன ரொருநாட் கங்குன் மறவியின் றாதர் மன்னோ. (9)

இடம்படு மனையுட் புக்கா ருணர்வுசற் றின்றித் துங்கு
மடந்தையைக் கண்டார் நோயொன் றிலைச்சிறி திந்த மதி
னுடம்பிலெங் வளமில் வேலை யுயிர்கவர்ந் திடுவ தென்று
திடம்பெறு தூதர் நெஞ்சக் திகைத்தனர் நிற்கும் போழ்தில்.

(1) அம்பகம். பாவன்-வென். பம்பகம்-பகல். இரண்டாம் கேற்ற
வம் புருபுத் தொக்க விலைத் தொட்ட. (2) வன்னி-பிரமோரி.

கொச்சகக் கலிப்பா.

சண்டாரமன் றன் றாதர் தம்மிலொரு தூதனிர்த
வொண்டொடியி னானிகவர் வுற்றிடுதற் கியோசனையென்
கண்டிடுமி னிப்பொழுதிக் காரிகையின் றன்முகனைக்
கொண்டிவடன் னானி கவர்வலெனக் கூறியரோ. (11)

ஏலு முணர்வுசிறி தின்றித் துயில்புரியுங்
காலவனைச் சென்று கடித்தான் பிபீஸிகையாய்ச்
சீலமிரு மந்தமறைச் செல்வன் விழித்தெழுந்து
குல்முறு வன்கையம தூதரைக்கண் ணுற்றானால். (12)

நந்தமனை யுட்புகுந்தார் நம்பொருளை வவ்வுதற்கு
நிகதையுறுங் கள்ளர்சில ரென்றே நினைத்தனின
லந்தமுறுந் தன்றாயி னொயிர்கொண் டேகுதற்கு
வந்தவரென் றந்தோ வுணரான் மனதிலரோ. (13)

பொங்குசின முற்றவரைத் தாக்குவான் பூங்கமலசீ
செங்கையிலோர் பாரத் தடியேந்திச் சென்றனன
லங்குமன் றாத ரவன்னிழிக்குத் தோன்றாமே
பங்கமிலுன் னோன்றாய் படுக்கையறை யுட்புகுந்தார். (14)

அவ்வறையுட் புக்கொருவ ரோடொருவ ராங்கிருந்து
செவ்வையுறப் பேசு மொலியைத் திருமனையுள்
வெவ்வயிற்கண் டஞ்சுமட மெல்லியல்கேட் டாள்திழித்தா
னில்வொலியே தென்று திகைத்தா னொழுந்தனளால். (15)

ஈங்குவந்த கள்ள ரெவண்மறைந்தா ரென்றுதிகைத்
தோங்குபெரும் பார வுலக்கைவலக் கையேந்தித்
தாங்கரிய மாகோப சன்னதமோ டங்குதின்
பாங்குபெறு தன்மகன்முன் சென்றான் பதறியரோ. (16)

செந்தா மரைமேற் றிருவெணுமப் பார்ப்பனியை
நந்தா பிவனென் றறியா னமதகத்தில்
வந்தே றுழைந்த திருடனென மாதனைவ ரென
யுந்தோ வடித்தான் றடியா லவன்மாதோ. (17)

சகலிதனாழை.

துஞ்சினான் பார்மேல் விழ்ந்து கூடர்ப்பொற் செழுமையின்
வெஞ்சம வேவு தூதிக் கவர்ந்து கீண்டார்பின்
செஞ்செலின் மைந்தன் மடிந்தன ளன்னெ யெனவேதா
செஞ்செலு ணார்து விழ்தது புலம்பா கின்றானால். (18)

பொன்னே கண்ணே மாமணி யேநம் புகழ்மேவு
மன்னே தேனே யாசமு தேயிக் குறியாமே
நன்னே யத்தோ டன்றவுனைத்தா னுன்கொன்றே
மென்னே செய்வென் பாதகன் யான்மற் றினியாதோ. (19)

கோதறு நேயத் தாலுபர் தளையக் கொலைசெய்த
பாதக னென்றிங் கேவரு மெனனைப் பழியாரோ
வோதறு நிரதைக் கேயிட மாயிங் குயிர்வாழேன்
மாதிருவன்னு புன்னுட னின்னே வந்தேனே. (20)

ஒன்றிய பததுத திங்கள் சுமந்தன் புடனீன்றே
மென்றனை நீதா னிங்கு வலாதத தென்னகயாற்
மென்றுவ தற்கோ வென்றுபு ஸமயிப புகமொண்ணு
வன்றுப ராழி விழ்ததன் னம்மா மறைப்பானால். (21)

வேறு.

பருவ சற்கடல் விழ்தவன் நன்னிப்பா தகமோ
ருருவ மாயிட னிழலெனத் தொடர்ந்துதான் புறுத்த
வெருவி நன்மணிங் கலங்கியே மெய்யுணர் னின்மை
மருதுபித்தனை யெடுத்தனன் வனத்திடைச் சென்றான். (22)

தீயின்ப குகியிற் காணல் (புண்கு) பின்னர்
வினியி லம்பகன் மாய்க்கற் புரிந் துதான் மீண்டு
புணியி லின்மனை யாடந்தனன் நன்னுயிர் போது
மனைபு மைந்தனைத் கண்டிலன் மயங்கினன் மாதோ. (23)

அன்ன காணிலையால்கொ ளரையெயர் மூதியின்
முன்ன னுயிக்கு மனைவினாடி யானிடேயுள் முதிர் திங்

(22) ஒத்தான் என்னுமுற்ற எச்சமாயின், குத்தியே “வினைமுற்றேவினை
யெச்சமாது” குத்தியே, குத்தியே செல்லுபவனாகியே, விடின் தகுனானாக.

கன்ன ஷேர்ஓறுழி மடந்தைதான் கிடந்திடக் கண்டே
மின்ன றிருநின் மைந்தனைக் கண்டி லே மென்றார். (24)

தேவி தன்னையா னிழந்தன னென்செய்கோ சிறந்த
வாவி யன்னவென் னருமபெற்ற சுதனையுங் காணேன்
மேவி யிவ்வுயிர் வாழ்க்கையை விரும்பியீங் குள்ளேன்
பாவி யென்னேநர் பாதகர் யாவரிப பார்மேல. (25)

ஐய கோவெனப் புலம்பின னழலிடு மெழுகாச
செய்ய தன்மனங் கலங்கினன் சிறிதுளந தேறித்
துய்ய வன்பொடு தேடினன பலகிடந தோறும
வெய்ய பசுவழற் றுழலுமப புதலவனை விரும்பி. (26)

தேடி யோர்பெருங் கானிடைக் கண்டனன் சென்றே
போடி மார்புறத் தழுவின னுளமிக வருகிக்
கூடு நற்சுதன் மாசுடல கழுவினன் குறைதீர்
நீடு மன்பொடு கிழிகளிற் பொழிதரு நீரால். (27)

மைந்தன் மாமுக டோக்கியென் னருமபெறன் மதலாய்
முந்த நானுனக் கியம்பிய மொழிகடந தந்தோ
விந்த நீளவனத் தெய்திய தென்கொளீ யீங்கென்
சிறதை தேர்ந்திடச் செப்பெனச் செப்பினன் மாதோ. (28)

அறுசேர்க்கழி நெடிவடி யகவல் விருத்தம்.

முன்னநிழந் தனயாவுளு சிறிதுமனந தெனிருந்துசுதன்
மொழியக கேளா
வென்னினியாளு செய்துமநதோ விப்பெரும்பா தகநதீர்வா
ஒனனத்தேந்த தன்னோன்
மன்னுவட காசினிதம் பரமாரூர் திருவால
வாய்முன் னாகப்
பன்னுபலப் பலதலங்கள் சென்றதெரி சண்டியியப்
பணித்து மன்றோ. (29)

கங்கையி யாகைமுதற் பலருதியின் சூழ்ச்சிதுநங்
கால ஷுன்பூழ்
றங்கியபா தகமதுதான் றணிநதிவெனின் ஷுந்தனுணர்ந்தத்
தனைய னோடு

பொங்குபல வளமலியு மயோத்தியெனுந் திருநகரம்
புருந்து செய்ய
பங்கயகக ணிராகவன்சன் னிதியடைந்து நிகழ்ந்தவெலாம்
பகர்ந்து மாதோ. (30)

உற்றபெரும் பாதகமீ தொழியுமொரு நெறிதனையிங்
ருணர்வித் தைய
நற்றயைசெய் திடல்வேண்டு மெனவிரந்தா னவ்வேலை
ஞால மெல்லாம்
பெற்றவனை முந்தவா கிரதமல ருநதியிடைப்
பெற்றோன் வேத
முற்றுமுணர்வேதியன்மா முகநோக்கி யருள்காரந்து
மொழிசு வானால். (31)

எம்பியிலக் குவன்முதனு ளிரந்திரசித் துவைச்சமரி
லிலங்கு மோர்கூர்
வெம்பகழி கொடுவதைத்த பாவமகற் றியதலமில்
வேலை சூழ்நத
வம்புனிமீ துள்ளசிவ தலங்களின்மே லாயதல
மமரர் யாரு
நம்புகரு வைத்தலமென் றோர்தலமுண் டத்தலத்தி
னனுதி மாதோ. (32)

முதறிஞர் புகழ்தருநிட் சேபந்திப் புனலினிடை
முழ்கி யந்தச்
சீதமலர்க் களவுறைபால் வண்ணலிங்கப் பெருமானைத்
தெரிசித் தேத்திற்
பாதகமீ தகலுமெனப் பகர்ந்திடக்கேட் டந்தணனும்
பாலன் ருனு
மேதருதென் றிருக்கருவைத் தலநோக்கி நடந்தனரால்
விரும்பி மன்னோ. (33)

ஏனுமதி யொடுநடந்தோ ரேழும்நி கடந்துலகத்
தெவரும் பேர்ந்நுஞ்
சேழுறு வேதவிசிச் சாலடைந் தனரந்தச்
செவ்வி தன்னிற்

காலவிறைந் தான்ருட்கூற்ற பெரும்பாவ ம்என்றதுசென்
கதிரோன் கீழ்பாற்
கோவயிரு முதலுகிரி யனுயியபோ திருணகூற்ற
குணம்போ லம்மா.

(34)

உயர்வுறுதன் மைந்தனெனுங் காலவனும் பண்டுகொண்
புண்டு மாய்ந்து
மயலுருவம் படைத்திருந்த பார்ப்பனியுங் கொருதேவ
வடிவங் கொண்டு
முயலுமருத் தவமுறுகா யகன்றனைய னெனுமிருவர்
முன்னர்த் தோன்றி
நயமிருந் கதிபெறுவான் கருதியவர் தமைநோக்கி
நவிலு மன்னோ.

(35)

நீண்டபுகழ்த் திருக்கருவைத தலமடைநது தெரிசிந்து
நீவி ரிங்கே
மீண்டுவருங் காலையினிட் சேபநதிப் புனல்கொணர்ந்தென்
மிசைத்தெ ளிக்கி
என்னுபா கீதியதனி லெய்துவல்பா னெனவேண்டி
யியம்பக கேட்டுப்
பூண்டமனத் தன்பொடுநாம் புரிசுதுமங் வனமெனவே
புகன்று மாதோ.

(36)

உன்னதிஞ்சே ரவ்வெத கிரிச்சாகல் விடுத்தகன்றங்
கூலதின் மேலாம்
பன்னருஞ்சர்க் கருவைநக செய்திச்சக் கிரதீர்த்தம்
பகர்நிட் சேப
நன்னதிமுன் னுப்பலதீர்த்தம்படிந்து திருக்களம்
நாணன் செவ்வ
பெருவாயை மலையிப்பது லாய்க்கிவந்த தோழிமுதபெரும்
புனித ராடி.

(37)

திரும்பிவருவதுவேதெரி. அருள் ஷீனந்து பரப்பு எவ்வளவு,
 தெரிவையாங்கு
 விரும்பிமுன்நடந்தமனைச் செப்பியவற்று புரிந்துயர்கல்
 வீட்டி லுய்த்துப்
 பெரும்புகழ்சேரயோத்திரகரடைந்தவண்போய்வந்தவெலாம்
 பீறங்கு செங்கீட்
 கரும்புயலுக் குரைத்துவாழ்ந் திருந்தனர்ந் நகரின்மனங்
 களித்து மாதோ. (38)

வெதியுன் பாவந் தீர்த்த சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம் 31க்கு, விருத்தம் 1050.

இருபத்தாறாவது

சுனாபாண்டியனுக்குத் தலமகிமையுரைத்த சுருக்கம். தி.

கவிவிருத்தம்.

தன புயசசுனா பாண்டி யற்குரீண்
 மருத்துணர் மலிபொழிற் கருவை மாநகர்த்
 திருத்தல மகிமையைத் திருக்க ளாநிழற்
 கருத்தலின் றுரைத்ததோர் கதைபைக் கூறுவாம். (1)

கன்னலங் கழனிக்கும் கருவை மாநகர்
 நன்னெறி செலுத்தியிஞ் ஞாலம் போற்றிடப்
 பன்னருந் திறற்குனா பாண்டி யன்னொன
 மன்னவன் புதுமொடு லாழு நாளரோ, (2)

வெண்ணெய்தங் கரத்திடை யிருப்ப் மென்கவை
 நன்னெறிய்தேடியோனவிரு லாரென
 வண்ணலக் கருவைமா தலத்தாமர்நுமே
 பெண்ணில்தீர்த் கரையோய் வலகந் தென்னினார். (3)

(38) உய்த்துசெலுத்தி. R. 10.

வெற்புநற் றுணிப்புந் தேவசத் துன்னவரிசு
நறிப்புழைக் கருவவியா நீர்விடுத்தேழு
தற்புதத் தென்றிரு வரலங் காடேனுய்
பொற்புதும் பதியிடைப் புக்கு வைகனாண். (4)

அருடரு தென்றிரு ளாலங்குலங்குறை
தருபா மனைத்தெரி சனஞ்செய் தேவலங்
வருபொழு திடைத்திருக் கோயின மன்னுமக்
கருதுமுத் தரப்பிர காரந தன்னிலை. (5)

அருநதனி யோகதண் டங்கைபற் றியே
திருந்துமோ ரற்புதச சித்தன் போற்புகழ்
பொருந்துந் களாவிழற் புனித னெயிரா
விருநதன னிட்டையி லெவரு மேத்தலே. (6)

இவ்வண நிட்டையி னிருந்த சித்தனைத்
தெவ்வடு வாட்டபடைச் செங்கை மன்னான்
கவ்வையி றன்திரு கண்க ளிததிட
வவ்வயிற் கண்ணித் தண்பு கர்நதரோட. (7)

பொன்னடி சிரமிசைப் புனைந்து கூறுவான்
மன்னுசீர்க் காசிபொய் வசரி னைத்துளோன்
முன்னுமென் கருத்தது முற்றுந் கொல்லிவ
னன்னமா புனிதமுற் றுது கொல்லரோ. (8)

உரத்தரு நின்றுரு ளுளத்திற் றண்ணருள்
சுரத்தெனக் கியம்புதி யென்று சொல்லியாங்
கிரத்தன் னுலகெலா மினிது தங்குசீர்
புரத்தோர் திகளங் கண்கைப் பாண்டியன். (9)

சித்தவன் புடையநற் சித்த னாகிய
சித்தகன் கண்மலர் விழித்து நோக்கியே
புத்தகன் னென்னமுத ளுது யன்னவாய்
சுத்தமந் தருளவாய் நன்செய். (10)

(7) தெவ்-பகை. (8) புனிதன்-என்னுமிடையர் விரியுரு பேற்றுப் புனிதவெனின்றது-புனிதனே யென்பது பொருள்.

என்றது மஹாசென்னை, சென்னை, மூர், மூர்
 துன்றிரு வுருள்செயென் னுரைத்த நுள்ளென்னை
 மன்றுன் றென்றுநா மறைத்து கீழினி
 நன்றெனக் கருதிலங் கனஞ்செய் நன்கென்றான். (11)

திண்ணிய சித்தனில் வாறு செப்பநூல்
 தண்ணுரு ளொடுவிடை தத்துவாண்ன
 வெண்ணுறு படைபுட னெழுந்த னன்புகழ்
 நன்னுமக் காமிந் நகர நோக்கியிட. (12)

உவந்துநற் றிங்கனா றென்று சென்றுவெம்
 புவந்தவிர் காசியம் பதியை யெய்தினு
 னிவந்தமன் னவர்முடி ந்தமுந் தோய்தலந்
 சிவந்தபங் கயபதத் தென்னர் கோணமே. (13)

எய்தியந் னைத்தினத் திரவில் வைகினான்
 கைதரு மந்நைநாட் கங்கை யாடுபு
 மெய்திக மெம்பிரான் கிகவ நாதனை
 மைதவி மன்பொடு வணங்கு வேமெனா. (14)

மன்னுமத் தினத்திரா வைகிக் கண்டுவி
 மன்னுமல் புடைகளுந் துலங்கு வேதனும்
 பன்னுதிப் கேடமா நதித்தென் பான்வா
 வுன்னினன் திருக்களர் வுறையு மெம்பிரான். (15)

தலிபுரணச்சக்கலிப்பா.

வாரணவா சியலீரவு துயிலுபுரிந்த மன்னவன்னுள்
 போரணியாட் படைசெய்தும் படைகளுடன் புகழ்துலங்குந்
 தாரணியை மிகவுயர்ந்த தலிபுரணத்தென் கருவைகாச்
 சோணிடத் தேபுரத்தித் தேவதாரிந் தடைநனனா. (16)

காலைதவிந் துவிதூண்டி கிழிந்துந் தகிலியெனஞ்
 குழிசைநிப் புலங்குழிந் துயிலுபுரிந்த தலிபுரணத்தென்
 புகழ்படு துயிலுபுரிந் துயிலுபுரிந்த தலிபுரணத்தென்
 தலிபுரணத்தென் தலிபுரணத்தென் தலிபுரணத்தென்

சுருபாண்டியனுக்குத் தலையினைப் பிடித்துச் சருக்கம். 119

மேலவனு வியவெழுவான், திகழுவான், திகழ்தெரிசித்
தேவவனவருளும்பொழுது தென்னினைப்புகழ்த் தலையினதோ.

வெருவறுந் படைக்குடைன் வெப்பசம்¹ கனத்தேதிரிசு
மருவிற்குத் திகழ்ருகற்ருய் வயங்கொளியெற்ப்படைக்கீதீதான்
நிருவுதையும்புழங்குகசித் திருக்காந் தனைக்காணான்
கருவனாகத் தனைக்கண்டான் கருத்தில்கியப் படைத்தனைமால்.

மலலறுந் தென்றிருவர் லங்காட்டின் மதித்தெவருந்
சொல்லுமொரு பெருஞ்சித்தன் குேன்றினன்² வீழ்க்கேதிரே
யல்லெலாழித் தினியகதி யருள்காசித் தலத்தினுக்குச்³
செல்லவினை வரைத்தானவ் வரைமறித்துச் சென்றனமால்.

சித்தனவ னங்கருவைத் திருக்களா வுடையானே
யத்தனரை தனைமறுத்து நாமவன்சென் றடைத்ததுதான்
வித்தகவக் கங்கையின்முழ் காமல்விச வேசனெனங்
கத்தனைககா னுமலிவ ணடைந்தமைத்தேகூர் காரணமால். (20)

எனவிதயந் தனிலுணர்வுந் நெழிலுறுதிட் சேபுகதிப
புனல்படிந்தா லயமடைநது புனிதவழி டேகதிவே
தனமுதலா னளவுபுரிந்து களவுவறையுந் தனியபொருளை
மனமதிழ்வுந் நிறைந்துவினும் மன்னவார்மன் னவன்மாடுதோ.

இன்னணமன் பெருபொருற்றி னிறைந்துகியவந் கதிர்வெருள்
மன்னவன்முன் றேன்றினான் மருவியபின் மினைப்புகிய
வன்னமெனத் திதழ்கருளை யதுகைவுந் தரியெய்முழை
கன்னல்கெதி வயல்புனடும் கருவைககப் பெருவானே. (22)

சிலமொடு தோன்றியவய் நெருமனைத் தெரிசித்துச்
சாலமெழும் திறைநுதியுத்தத் தனியுசு⁴ தினினைநுத்
கோலமெழும் கசியித்தங் குற்பொழுது ஆனின்⁵ தனபுரன்
காலியினை கெழும்⁶ திருத்த காரணம்பா தெனமாதோ. (23)

பேய்கிவெறு மெழுவனம் மனவனாக் குரைப்பானிம்
மலிருபா நனைப்பும்⁷ தவத்தையும்கல வன்னலிங்க

(19) செவ்வன் கதிர்வனவெழிந் திறைந்துகியவா ரிதெய்
பா பெருவன். (20) இவன் இவன்

மாபெரும் சீமையுள்ள அந்தணிகளை மீதுயர்த்து

பேசியவர்களை அளித்தெழுந்தபுறம் போலியொரு (24)

சுந்தரகாமம் புவிபுகழ்நென் றிருவரவன் காட்டிடைபுரார்
சுந்தரனைத் தோண்டியவன் செல்லவென் னவரைத்தனம்பா
முத்தமான் எவையெவ் வுரைத்தும், கவினையுரைத்தும்,
வித்தலத்தின் மலையெழுகு குணந்தனன் : வெண்ணினமால்.

காசிநதர் துணைமுடந்துங் கண்ணுபின் றாடாமே
மூசிலிவ லிங்கத்தெரி சனம்பொற்று வுணங்காமே
தேசியு ரித்தருவைத் தலத்திலுறத் தெய்தனமாத்
பேசியுமீத் தருணவநகர்ப் பெருமையுரைத் துணத்தென்மோ.

கவித்துறை.

பொழியு மாமதுப் புரதுழா யரியயன் முதலா

மீழியில் வானவ ரேவரு மீசெழு புதியு

மாறுவர் துற்றிடும் யுகாந்தகா லதது

மீழியி லாநுநின் றிலங்குவ தித்தல் மம்மா. (27)

நற்றி நம்பெறு கருணையம் ப்தித்தல் நமக்குச்
சொற்ற வேர்பெருந் சிறிமுனைத் தான்மாப்தீ அலங்கு
மென்று நீரனரக் கட்டற்புதி யெனயுமித் தலத்தி
துற்ற விவிலிவ் கத்தினின் றுதித்தோடுங் கிருமால். (28)

பூதனாதுக வெண்கிக்குமார் சிலிமே னாரகு
கொதி ன்ச்சியில் கிண்கமிக் குலியைத் துள்ளி
மாதவங்குடித் திறந்தகித் தலக்குவ் வுரை. (29)
மேலுறுத்தல மன்றிவே லுறந்தப்புகற் குளதோ

சுந்தரகாமம் புவிபுகழ்நென் றிருவரவன் காட்டிடைபுரார்

சுந்தரனைத் தோண்டியவன் செல்லவென் னவரைத்தனம்பா
முத்தமான் எவையெவ் வுரைத்தும், கவினையுரைத்தும்,
வித்தலத்தின் மலையெழுகு குணந்தனன் : வெண்ணினமால்.
(30) 1080
சுந்தரகாமம் புவிபுகழ்நென் றிருவரவன் காட்டிடைபுரார்

சுந்தரனைத் தோண்டியவன் செல்லவென் னவரைத்தனம்பா

சிறப்புத்தொகை

உதாவணிக் கு மிகப்பேரருளிய சூருவம் தி.

சா. 1956-57

கலி விருத்தம்.

சதாநா மதிதவழ் சோலை குழிநு,
மதரசல வலநகர் வாத னுன்புர்பூற்
சதாவருள் செய்யுமீரான் முன்னந் சந்ததி
யுதாவச வுக்கருள் சரித மோதுவாம். (1)

மின்னவர் கடிமதிந் மிதிலை யென்னுமோர்
நன்னகர் தனிவா சியற்றி ஞாலமே
லுன்னரும் புகழ்விளங் குறவு தாவச
வென்னுமோர் மன்னன்வாழ்ந் திருக்கு நாளரோ. (2)

வென்றிய் னுபுரந்தவவ் வேந்தர்-வேந்தன்ருன்
மன்றல்செய் தன்னகலிங் கேசன் மாமகள்
கன்றணி மலர்க்காக் கனக மாலிகை
யென்றேவோர் பெயருடை யெழில்கொண் மவகையை. (3)

கனகமா லிகைதனை முணந்து தூவலன்
நினமுமின் புறையவாழ்ந் திருக்கு நாணமுனக்
கினியநன் மாமகப் பேரென் றின்றியே
மனதிடைக் கவலைமிக் கூர்ந்து வாடினான் (4)

ஏதமி நன்குலக் குரவ னென்னுநற்
கோதமன் றன்னிடைக் குறுகி யாங்கவன்
சீதபங் கயமல ரனைய சேவடி. (5)

ஐயவேர் மகவெனக் கின்றி யானெரு
வெய்யதாந் தயாக்கடல் வீழ்ந்து ளேனரோ
பெய்யும்கீர் நின்னருட் புனைகொண் மவகை
நையுமக் கடலினின் தேற நாயனென். (6)

(1) உதாவணிக் கு மிகப்பேரருளிய சூருவம் தி. (2) உதாவணிக் கு மிகப்பேரருளிய சூருவம் தி.

வயங்குது நினைவானன் மந்தி கீழ்புக
வயங்குது நினைவானன் மந்தி கீழ்புக
வயங்குது நினைவானன் மந்தி கீழ்புக
வயங்குது நினைவானன் மந்தி கீழ்புக
வயங்குது நினைவானன் மந்தி கீழ்புக

மன்னகேண் மகப்பெற மனதில் வேண்டினீ
பொன்னலிச் சீசேந்திர புரமென் னோர் தலம்
பன்னசெந் தயிழைதீருப் பாண்டி நாட்டுள்
தந்நீக் கரடைந்துளத் தன்புக் கூர்ந்தரோ.

(1)

கோதறு மப்பதி புரகருங் கொற்றவன்
செவெண் மதிக்குடைத் திருட கேதுவென்
ரோதுநற திருப்பெய ருற்ற வேந்தனைக்
ராதலிற் கண்டவ னுறவு கைக்கொளா.

(v)

மனமுயர் தாங்குநிட் சேப மாநதி
யேனவுறு நதிபடிந் திலங்கு மநகாச்
சினகாம் புஞ்ஞழிந் திருக்க ளாவுறை
கணமுறு சுவேதலிந் தத்தைத் கண்டரோ.

தேவியொப பனைதனைத தெரிசித தன்பொடு
மேலியோ ராண்டுளம் கிருமபிப பூசனை
தால்விறி கிதிமுதை வழுது தான்புரிந்
தாவணி மீதியிலா ஸாய நாளிடை.

அழகர் விருத்தம்.

அலக்க அழகுடன் பவமரண மென்னுங் தொழியு
வருமபிணியை

(1) அலக்து மருததாண்டியிசன் விளங்குத திருவா

லயமதனி

உலக மனிதப் பங்களிப்பைத் தேற்றிப் பணிந்தா

செய்து

அலக்க மருது சன்முகப்பே நெக்குத் தயந்தித்

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

அக்கோ தமன்சொற் கேட்டிதயத் தடங்கா வுலகை
 யடைநதுணர்வின்
 மிக்கோர் புகழு மிதிலைநகர் விடுததுத் தானைக்
 கடல்குழ
 விக்கோ கனியோ கடலமுதோ வெனுஞ்சொற் பொன்மா
 லிகையுடனத்
 தக்கோ னெழுநதான் புறப்பட்டான் றடஞ்சுழ்கருவைத்
 தலநோக்கி. (13)

துன்னு பலதெ யமுங்கடந த பன்னுட் ரென்று
 துலங்குசெழுங்
 கன்னல செறிலும் பனை தழ்தென் கருவையாதிமின்
 மருங்குணைநதான்
 மனனன் வரவு தலைத்துதர் வலலே யோடி
 யுணராதனரான்
 மின்னு மணிபொன் முடி வெந்தா வெந்தன் நிருட
 கேதுவிற்பால். (14)

ஆங்கு பெருமபோப படைசுளந னொருமன் னவமை
 பதிநோக்கி
 யிங்கு வருகின் றனனெனவத தூத ரோடி
 யியமாதுபப்
 பாங்கு பொறுமன் னவன்யாரிப் பதிபெய் துதற்கென்
 னேறுவென்றவ
 யிங்கு வரைத்தோட் காவலன்பால் விரைநது வினவி
 வமமினென்றன். (15)

தூங்க முறுமன னவனுரைக்கத் தூதர் விரைநதோ டினரேகி
 யாங்கு வருவோற் கண்டுபணிந தரசே நீயா ரேதுவெவ
 னிங்குவருதற்கறிந் துவாவெங்கோனெமைபுய்த்தன்னெனவக்
 கொங்கு விரிதார்ப் புய்ன்றுதர் தமமை நோக்கிக் கூறுவனல்.

வேறு.

மருவுலவுஞ் சோலைவள மளித்திலைப் பதியானு
 மன்னன் யானிக்
 கருவையெனுந் தலநோக்கி வந்தனனோர் மகப்பேறு
 கருதி றந்தம்
 பொருவறுந் குணவேந்தன் றனைப்பணிந்தே நென்றசென்று
 புகன்மி னன்னோன்
 றிருவுளநன் குணரும்வகை யென்றனன்கேட் டத்தூதர்
 திரும்பி னூரால். (17)

மன்னனிடத் தெய்தியுதா வசவுரைத்த மொழியனைத்தும்
 வழுத்த வன்னோன்
 றுன்னுதளத் தொடுநீவிர் சென்றழைத்து வம்மினெனத்
 துகடர் கேள்வி
 யுன்னுமதி யமைச்சர்தமக் குரைத்தனனவ் வமைச்சர்பல
 ருவப்புற் றேகி
 யன்னவயன்மிதிலையர்கோன்றனைக்கொணர்ந்தாரசிறப்பினுட
 னழைத்து மாடேதா. (18)

ஆவலுடன் வந்தவந்த வரசனுக்கு முகமனுரை
 யளித்துத் தன்பான்
 மாவரியா தனத்திருத்தி மனத்திருத்தி யொடுமிதிலை
 வாழுஞ் செங்கோற்
 னாவலவித் திருக்கருவைப் பதியினுக்கித் துணைத்தூரங்
 கடந்தன் போடு
 நீவருதற் கென்னகொலோ வேதுவென வினவினனா
 னிருபன் மன்னோ. (19)

வினவியவேந் தனைநோக்கி வேந்தேயான் மகவின்றி
 மிகவு மாழ்கி
 யெனதுகுலக் குரவென்னுங் கோதமன்பா லோதவுன்பா
 லெய்தி யுன்றன்

[19] முகமன் உபசாரம். உரை-சொல். அரியாதனம்-செங்காதனம்.

[20] மாழ்கி-வருந்தி.

உதாவசவுக்கு மகப்பேறருளிய சருக்கம். 235

கனமுறுநே யம்படைத்தோ ராண்டுவரை களவீசன்
கமலத் தானை
மனமகிழ்பூ சனைபுரிந்து வணங்கின்மகப் பெறுதியென்றான்
வந்தே நென்றான். (20)

அங்கவனோ தியமொழிகேட் டகமகிழ்ந்து மிதிலைநக
ரரகக் காங்கே
தங்குமனை முகல்வேண்டு வனயாவு நல்கியுப
சரித்தா னன்னோ
னிங்கிதநட் புற்றோராண் டக்கருவைத் தலத்தினிடை
யிருந்தொப் பில்லாள்
பங்கனிரு பதமலரற் புதமலர்கொண் டருச்சித்துப்
பணிந்து பின்னர். (21)

சீரணியு மக்கருவைக் களவீச னுலயத்திற்
சுங்க மாதப்
பூரணையார் தினமதனிற் பொற்சுடரோ நிலக்கமிட்டுப்
போற்றுங் காலைத்
தாரணிமன் னவன்புரிபூ சனைக்குவந்து தோன்றினனாம்.
சகத்துக் கெல்லாங்
காரணனா கியமுகலிங் கப்பெருமான் மழவிடைவா
கனத்தின் மீது. (22)

கலிவருத்தம்.

யாதுநீ வேண்டினை யரச கேளுனக்
கீதுநா மென்றன னிறைவன் ருமரைப்
போதுநேர் சேவடி போற்றித் தந்தருள்
கோதுறா மகவெனக் கென்று கூறினான். (23)

கூறலு நந்தியை நோக்கிக் கோதிலா
யீறுசா லன்புடன் விரும்பி நீயிது
காறுமே வளர்த்தவோர் காத லன்றனை
யீறிலா நம்முனர்க் கொணர்க வென்றனன். (24)

பைந்துணர்க் கொன்றையான் பாலன் பாலுயர்
நந்தியப் பாலனைக் கொணர்ந்து நல்கினான்
சுந்தையிற் பெருங்கனி சிறக்க வெம்பிரான்
றந்தனன் மனைவன் றடக்கை மீதரோ. (25)

நிறைந்தசீர் நந்தியிம் மகவை நெஞ்சுகத்
துறைந்தபே ரன்பொடு வளர்க்க லுற்றதா
லறைந்தபேர் நந்திவர்த் தனனென் றண்ணுரன்
மறைந்தனன் விபுதர்பூ மாரி ஆற்றினார். (26)

அறசீர்க்கழிநெடிலடியகவல் விருத்தம்.

வெப்பெரு மிடியாகு லனுதினமுந் துயருழந்
மெலிகன் றெனின்
வையமிசைபோர்புனதயற்பெரும்பணங்கண்டெடுத்ததுபோன்
மணிச்செஞ் சூட்டுப்
பையரவ மணிநதிரான் திருக்கரத்தாற் றந்தவந்தப்
பாலன் றன்னைக்
கையிடைக்கண் டவ்வரசன் முழுகினனாற் பேருவகைக்
கடலுண் மாதோ. (27)

பூந்திருவை நிகர்கனக மாலிகைதன் மலர்க்கரத்தன்
பொடுதன் சேயை
யீந்தனன்வாங் கினள்கண்ணுற் றிதயமெழந் துடல்புளக
மேறிச் செய்ய
காந்திகொள்பொற் கனதனத்திற் சுரந்தவமு தூட்டினடென்
கருவை முதுர்
வேந்தனிடைச் சென்றுவிடை பெற்றரசன் மீண்டனன்றன்
மிதிலை நோக்கி. (28)

பொன்மதில்குழ் தன்மிதிலைப் பதியடைந்து கோதமப்பேர்
புனைந்த தூய
நன்மதிமா முனிக்கவண்டோய் வந்தவெலா மினிதுணர்
நவின் று பின்னர்த்

தன்மதியா னத்தரசன் நன்மனைசார்ந் தரும்பெற்றசந்
ததியி னோடு

மென்மதிரேர் முகக்கனக மாலையெனு மனைவியொடு

மேவி வாழ்ந்தான்.

(29)

என்றுரைத்த சூதமுனி யிருகமலத் திருவடிவீழ்ந்

திறைஞ்சி யெந்தாய்

வன்றிறல்கூர் நந்தியொரு மைந்தனைத்தான் வளர்த்ததெவன்

மைந்தன் யாவ

என்றியுற முந்தவந்த மைந்தனெந்த விதமடைந்தா

னந்தி பாலென்

றொன்றியமா தவர்கேட்பச் சூதமுனி யம்முனிவர்த்

குரைக்கின் றானால்.

(30)

பண்டொருகா லத்தில்வசசி ராசரனென் றுரைத்திடுமோர்

பதகன பன்னாட்

புண்டரிகத் தவிசுறைவோன் றனைநோக்கி யரியதவம்

புரிந்தன் னோன்பாற்

கொண்டபெரு வரபுதனன் மிக்கசெருக் கடைந்துபுரு

கூதன் முன்னா

மண்டரனை வநீக்குமிக ஷிடரிசைத்தா னெவன்புரிவா

ரமரர் மன்னோ.

(31)

எவ்வுலகும் படைத்தபிதா வெனத்திகழ்நான் முகத்தவன்பா

லெய்தி யன்னோன்

செவ்விபெறு நறுங்கமலப் பதமிறைஞ்சி யெந்தாய்வச்

சிரனென் றோது

மவ்வசரன் புரிதுயர்தீர்த தருள்புரியென் நிரந்தனரா

லந்த வேலை

வெவ்விரப் படைக்கரத்தான் றனைநோக்கி விளம்புவனவ்

வேதன் மாடோ.

(32)

வேறு.

உத்தம மனுவின் பாற்சென் றுயர்வுறு மன்னோ னீன்ற

மெய்த்திரு வனைய வந்த விசாலினி யென்னு மாதைச்

சித்தமுற் றுவந்து மன்றல்செய்கநீ செகத்தோர் மெச்சும்

புத்திரனொருவன் றன்னைப் புகழுடன் பெறுதி மன்னோ.

காதலுற் றினிது பெற்ற கா தல னவன்ருன் பின்னர்
மோதமர்புரிந்துநாளு முதிரிடர் வினைக்குமந்தப்
பாதக வவுணன் றன்னைக் கொல்வன்வெம் பகழி யொன்று
லோதுதுந் துயரம் யாவு மொழியுமென்றுரைசெய்தானால். (34)

நான்முக னுரைத்த வண்ண நல்விசா லீனியா மந்தத்
தேன்முரல் கோதை மாதைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றான்
கான்முனை தீனையச் சேயைக் கண்டனன் கவர்த்துசென்றான்
ரூன்முதிர் மாயை யாற்பா தலத்திலவ் வவுண னம்மா. (35)

தேடரு மகவைக் கொண்டு பாதலஞ் செல்லுங் காலை
யாடகே சுரத்தி னின்று கயிலையை நோக்கி யாங்குப்
பிடுறச் செல்லு நந்தி பிடுங்கினன் கொணர்ந்து சுற்றும்
வாடுரு மனத்தன் புற்று வளர்த்தனன் மகவை மன்னோ. (36)

நந்திவர்த் தனன்சென் றோர்நா ணலமுறத் தனைமுன் னீன்ற
விந்திரன் பகைஞ் னுமல் வவுணன்மே லெரியம் புய்த்தான்
வெந்தொரு வயிர மாயிற் றவனுடல் விண்ணோர் கோமா
னந்தவோர் வயிரர் தன்னை யமர்செயா யுதமாக் கொண்டான்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

என்று சூத னியம்பினு
என்று கேள்வியுற் றைம்புலம்
வேன்ற மாதவ மேலவர்
மன்ற வுள்ள மகிழ்ந்தனர். (38)

உதாவசவுக்கு மகப் பேறருளிய சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 33-க்கு விருத்தம் 1118

இருபத்தெட்டாவது
வைசியன் திரவியம் பெற்ற சருக்கம். தி.

கவித்துறை.

மதிப டைத்தவோர் வைசியன் மாண்பொரு ளிழந்து
கதிப டைத்தவெள் விடையினுன் கருவையெம் பெருமான்
றுதிப டைத்ததண் ணருளினற் றுலங்குநிட் சேப
நிதிப டைத்தவோர் காதையை நிகழ்த்துதல் புரிவாம். (1)

கவி விருத்தம்.

அறைகடற் புவிபுக முங்க நாட்டிடைக்
குறைதவிர் வைசிய குலத்திற் றோன்றினோ
னிறையிரு கோடிமா நிதியுள் ளோனறத்
துறைதனை யோரனுத் துணையு மெண்ணிலான். (2)

ஈகைமிக் கிருந்துநல் லீகை சற்றிலா
னோகைகூர் பொருளையே நாடு முள்ளத்தான்
வாகுறு பொருளினை வட்டிக் கீந்ததி
லாகுமு தியப்பொரு ளனுப வித்துளான். (3)

மேயவித் தகையதம் மில்ல கன்னென்போ
னேயுமத் திருபுடன் வாழு மேல்வையிற்
சேயகங் காநதித் தீரத் தன்னினின்
றாயுநற் குணமனை யாட்டி யோடரோ. (4)

கருதுநூல் பலகரை கண்ட மேலவன்
பொருவில்கா பிலனெனு நாமம் பூண்டுளோ
னொருமறை யவன்கள வீச னுற்றிடுந்
திருநகர் தெரிசிப்பா னெண்ணுஞ் சிந்தையான். (5)

திருந்துபற் பலநக ரெய்திச் செவ்விதற்
பொருந்துறும் யாசகம் புரிந்து நல்லுண
வருந்தியே வருபவ னந்த வங்கநாட்
டிருந்ததம் மில்லக னிடத்தி லெய்தினுன். (6)

(2) அறத்துறை தருமநெறி. துணை-அளவு. (3) ஈகை-பொருள்.
(4) திரு-செல்வம்.

இந்தீவோ டிரவிதா னெய்து நாளிடை
வந்துண வினுக்குரீ சிறிது மாண்டொரு
டந்தரு ளெனவுரைத் தான்றம் மில்லக
னந்தணன் றனக்குரை செய்வ னாங்கரோ. (7)

நின்மனை யாளுட னீயுண் பாயெனி
னென்மனை யிடையருந் தியைவு ருததற்
குன்மன மெனிலெவ னாவ தொல்லையிற்
சென்மதி பொருளளித் திலனென் றேரதினன். (8)

கொச்சகக்கலிப்பா.

மேன்மைபெறு நல்லறமே நோக்காத வெய்யோனை
நான்மறையோ னோக்கி வசியனீ நான்மறையோன்
றேன்மொழியோ டுன்மனையி லுற்றமுது செய்கவெனத்
தான்மொழியுமீம்மொழியோர் செம்மொழியோசாற்றென்றான்.

வேதியீர் யென்னகத்தி லுண்பான் விருப்பிலையே
லீதிபொரு ளுண்கை யிடையிருக்கிற் றண்டுலமே
யாதியவெல் லாங்கடையி லீசுவனீ யட்டுணவென்
றேதினனந் தோகருனை சற்றுமிலா வுள்ளத்தான். (10)

செப்புமொழி கேட்டிச் சிறியோ னிடத்திலுறு
மிப்பொருடக் கோர்கைப் படாதா ஸீடரிழைக்கு
மொப்பரிய கள்வர்முத லுற்றபல தீயவர்தங்
கைப்படுமென் றேதி யகன்றானக் காபிலனே. (11)

அற்றையிரா விற்றிருடர் பல்லே ரருளீகை
சற்றும்விரும் பாதவந்தத் தம்மில் லகன்மனையி
லுற்றுதுழைந் தாங்கே யுளநிதியா வுங்கவர்தார்
முற்றுசினத் தோடவனை மூர்ச்சையுறத் தாக்கியரோ. (12)

சென்றாக் கள்வரெவன் செய்துவான் வைசியன்பின்
குன்ற நிதியிழந்தே னந்தோ கொடும்பாவி
யென்றான் புரிவனினி யென்ற னுளமயங்கி
நின்றான்முன் செய்த வினையை நினைத்தானால். (13)

(8) 'மதி-மூன்னிலையகை. (10) ஈதி-மூன்னிலையகைவ்வனைமுற்று
கொடுவென்பதுபொருள். தண்டுலம்- அரிசி. அட்டு-செம்மீது. உண-உண்ண

அதேர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 கவ்வையறு நமதுமனை தனிலுளமா நிதியனைத்துங்
 கள்வர் கொல்லோ
 வவ்வினர்பா னிறப்பெருமான் றனதுதெரி சனங்கருதி
 வந்த வந்தச
 செவ்வியுறு மோர்மறைமோன் றனைக்கொடிய பசியினுடன்
 செலமுன் செய்த
 வெவவினையன் றேகவந்த தெனவுணர்ந்து பராசரன்பான்
 மேவி மன்றினு. (14)

அடியினைவிழந் திறைஞ்சியொருநா மென்னிடைவந திரந்தமறை
 யவனை யந்தோ
 கொடி யபசித் துயரொடுபொக்கினனுணவுக் கொருபொருளுங்
 கொடுத்தி லேனை
 நெடியானை யாலெனது திதியிழந்து துயருழந்து
 நின்று ளெனென
 மிடி பொனும்வெய பிணியகலு நெறியுணர்வித் தெனைபுரத்தல்
 வேண்டு மென்றான். (15)

மருக்கமழ்பங் காமலந்தா ளினைபணித்திங்
 ளுனமுரைக்கும வசியன் றன்னை
 யுருக்கமொடு நொக்கிமுனி வானுரைப்பான்
 பாண்டி யநாட் டுயர்வி சேடத
 திருக்கருவைத தலமடைந்தக காபிலனைக்
 கண்டுமிகச் சிறிபேன் செய்த
 தருக்குறுவெயி னமுபொறுத்தா ளெனத்திருத்தா
 ளிறைஞ்சியவன் றையொழ் றமமா. (16)

மதுமலிபூங் களவுறைபால் வண்ணனைபு முலகினுகேகார்
 மாதா வென்னு
 மதுலசவுந தரிபையுமோ ராண்டுவரை யாண்டுவசித்
 தன்பு கூர்ந்து

(17) ஆண்டு-அவ்விடம், ஓராண்டு-ஒரு வருடம்.

புதுமலர்கொண் டருசசித்துப் பணிவையெனில் வறுமையுநீ
புரிந்த வெய்ய
முதுவீனையு மொழிந்திடுவெசல் வழுநவமு மெய்துமென
மொழிந்தான் மன்னோ. (17)

திருநதுவ முனிவர்பிரா னுரைத்தமொழி மிடியெனுமத்
தய நோய்க்கோர்
யருந்தெனக்கொண் டெமகிழ்ந்து தனதுதிரு நாடகன்று
மாறு விற்பம்
பொருநதுசெழுந தமிழ்ப்பாண்டி வளநாடு சார்ந்துபய
புரிவந் தாங்குப
பெருநதசைமைக் காபினைந் சண்டுபணிந் தவன்கருணை
பெற்று மாதோ. (18)

சித்தமகிழ்ந் தன்பொருட் சேபநதிப் புனல்படிந்து
செகததின் மேலா
மருநலமவாழ் கடுதெந்நத தட்பணையோப் பணியெனுமெம்
பண்ணை தன்னை
நித்தமருச் சணையிந்தோ ராண்டிருந்தா னவ்வேலை
நிகரி லெமமான்
கத்தவாட் குரையினின்று கூடிவத் துடனெழுந்து
தோன்றி னால. (19)

தோன்றிகையி னைரோகியா துளிரும் பிணைகேண்டோ
துவங்கு நீசெய்
மேன்றவருச் சனைசுவாதே முனக்குவர பீசுதுமென்
நயமாப மெமான்
தென்றிசுந்தாமரமலர்தந் திறைஞ்சியொழித்திடலகே ண்டு
சுறமேன் முன்னை
ஞான்றுபிரி பாவமுமொந் தமாநிர்ப்பு நிரப்புகென
நயினமுன் மன்னோ. (20)

மேன்பாகுங் சனியுநிகர் மொழியதுல சவுந்தரியை
விருமபி மேன்று
தன்பாகந் தனிலமைந்த தனிமுதல்வ னவ்வுசியன்
தன்னை நோக்கி

யன்பாவந் தனைபுரியு முன்பாவந் தனையொழிந்தே
 மருங்கூர்ந தின்னே
 யுன்பானுந் திடுமவறுமை யொழிந்ததிடுதந் கொருநெறியா
 முரைசெய் வேமால. (21)

வேறு.

முதிய கருணைச் சிவலிங்க வடிவா கியகம் முன்றோன்று
 மதிக புகழ்சே ரிவ்வழகா சலத்தின் சூடபா லமங்குருபா
 நதியி னுறுநூ ரியதிர்ந்தந தன்னிற் படிநது நடைநோக்கித்
 துதிசெய் தருது மியு தீரக் கருது முனக்கூச் சுவணமென்றன்.

இவ்வாறு மறைத்துப் பெருங்கருணைக்கடலாய்வினங்குமெம்பெருமான்
 செவ்வானிகர் கருநதிருவருவங் கரநதான் பின்னர்ச்சிறந்தபுவந்
 தவ்வா யிரஞ்சோ தியன்றிர்த்தந தன்னின் மூழ்கி யன்பர்மன
 வெவ்வாந் தீர்த்தருந் கருவாயிராண ரோக்கிமிகப்பணிந்தான்

படமா சுணப்பூ ணணிசடிவப் பாமன் கருவைப்பால்வண்ணன்
 திடமார் வசியன் முன்றோன்றிச் சிறந்த பானு தீர்த்தத்தின்
 சூடபாற் குரோச தூரத்தந நதியிற் குலவு மோர்மடுவி
 னிடமே விபநிட் சேபநிதி காட்டி கைககொ ளிதனை
 பென்றன். (24)

கடுமே விபகந் தரப்பெருமான் சாட்டு நிதியை வசியன் மகிழ்
 வொடுநோக் கினைய நதியினிடை புறவே பாழ்ந்த கிப்பெரிய
 மடுவூ டெங்ஙன் புகுந்ததனில் வதியு நிதியை யானெடுத்தாக்
 கொடுமீன் குவலெந் தாயெனவே படிவீழ்ந் திடைகூச்சுக்
 கூறினான். (25)

சாற்றும் வசியன் மிசைமிகவுந் தயைகூர்ந் தந்த மடுவினிடைத்
 தோற்றும் பெரிய நிதியனைத்துங் கரையேற் றினான்
 டோலுமிகப்

(22) சுவணம்-பொன். (23) ஆயிரஞ்சோதியுன்றிர்த்தம்-சூரிய
 தீர்த்தம். (25) மடு-ஆற்றினுட்பள்ளம்.

போற்று மடியார் பவக்கடலயீழ்ந் தழுந்தா வண்ணம்

போந்துகரை

போற்று முதலவன் திருக்கருவைப் பதியில் வாழும்

மிறைபோனே.

(26)

கலிப்பா.

நீதிபூழுதுங் கரையேற்றி நேயவசு டனைநோக்கி

மதியணியும் பெருமானுன் வறுமையும்கெடும் பாவுமுஞ்செங்

கதிரவன்முன் நமிரமெனப் புரிந்தனநீ களித்துளது

பதியடைக நீதிபூழுதும் பண்பொடுகைக் கொடு மாடோ.

நகரமடைந் திரவலர்க்கு முறவினர்க்கு நமைநனைச்சு

நிகரில்லி யவர்தமக்கு மினிதளித்து நெடுங்காலஞ்

சுகமொடுநீ பெருஞ்செவ்வந் துயித்துவாழ்ந் திடுகவென

மிகவருளுற றுரைத்திறையோன் விளம்புவன்பின் னருமாதோ.

ஒவ்வொருவற் சரந்தோறு முயர்வுறுபங் குனிமதியிற்

செவ்விகொள்புந் தியின்வாரந் திரிதிகைகார்த் திகைச் சார்ந்த

திவ்வியநா டனிற்றெரிசித் திடுகநமைச் சுயவடிவோ

டிவ்வமுத கிரித்தீர்த்தத் தலத்திலெழுந் தருளுவமால். (29)

செப்புநிதிப் பிரகிரவ ணம்மெனுமித் தீர்த்தத்தே

யெப்பெரும்பா தகரெனினும் படியின்மடி யிடர்நீங்கி

யொப்பரும்பே ரின்பசுக முறுவரெனச் சொலிமறைந்தான்

முப்புரந்தியெழுச்சிநிது முறுவல்புரிந்தவன்மாதோ. (30)

கலிலிருத்தம்.

கல்லகம் வளைத்தவன் கரந்த பின்புதம்

மில்லக னெம்பிரான் வியந்து நல்கிய

தொல்லக னிலம்புதழ் சுவணங் கைக்கொடு

நல்லக மகிழ்ந்துதன் எனக நண்ணினான். (31)

தன்னக ரடைந்துபின் கருவைத் தண்களா

நன்னிழ லிடைபுவந் துறையு நாயகன்

அக்கினிதேவன் பாவந்தீர்த்த சருக்கம். 245

சொன்னவா றறம்பல வியற்றித் தொல்புதழ்
மன்னுமல் வழுதமால் வரையிற் றுனரோ. (32)

துனிதவிர் வற்சார் தோறும் வந்துநற்
பனிமலர்க் களாழிழற் பாணைப் போற்றியே
கனிவுட னவன்சய வடிவக் காட்சிபெற்
றினிதுவாழ்ந் திருந்தனன் சீர்த்தி யெய்தவே. (33)

வையென்திரவியம்பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 34-க்கு விருத்தம்-1151.

இருபத்தொன்பதாவது

அக்கினிதேவன் பாவந்தீர்த்த சருக்கம். தி

அமுசீர்க்கழி ரெழிலடி யகவல் விருத்தம்.

வையமுன் நினுமே லாய தலமென மதிக்குஞ் சீர்சா
றுப்பதென் கருவை நாதன் றுலங்குநற் கருணை கூர்ந்து
செய்யதிக் கடவுட் கந்நாட் சேர்ந்தவோர் பினியி னோடு
வெய்யமா பாவந் தன்னை விலக்கிய சரிதஞ் சொல்வாம். (1)

காண்டவ வனத்துட் புக்குக் கதழெரிக் கடவுண் முன்னு
ளாண்டுறை யியக்கர் நாக ரரக்கர்முன் னாய யாருந்
தாண்டுபல் விலங்கும் புள்ளுந் தனக்குண வாக்கக் கொண்டு
மீண்டன னவனுக் காங்கே வினைந்தது பாவ மன்னோ. (2)

அக்கொடும் பாவத் தாலங் கவன்றிருச் சோதி யோடு
மிக்கநல் வலியுந் குன்றி வெய்யதோர் குன்ம நோயாந்
றுக்கமுந் திருந்த காலைத் தூயநா ரதனைன் றோதூந்
தக்கமா தவத்தோ னந்தத் தழற்கட ஷ்டைக்கண் ணுற்றான். (3)

பாவகன் றன்னைக் கண்டுன் பாவம்பா வையுமே தீர்ப்பா
னாவதுந் தனையேற் கேண்மோ வசாதிமா புரத்தி லெய்திப்

(33) ஹனி-துன்பம். (4) பாவகன்-அக்கினி.

பூவிரி களவி வீழற் புனிதனை யினிது போற்றி
மேவுபூ சனைசெய் பென்று விளம்பிநா ரதன்சென் றானால். (4)

நாரத னுரைத்த மாற்ற நயந்துகேட் டவ்வா றன்னோன்
சீருடன் பன்னாட் பூசை செய்திருந் தனனவ் வேலை
யாரணந் தோனு மந்த வரியுமுன் தேடிச் காணாக்
காரணன் தருவை நாதன் றேன்றினன் கனலோன் முன்னர்.

துன்னிய கருணை போடு தோன்றிய விறையோ னந்த
வன்னிவா னவனை நோக்கி மகிழ்ந்தன முனது பூசைக்
கென்னின தெண்ண மீதும் வரமுரை பென்றா னெம்மான்
றன்னிரு பதம்விழ்ந் தேத்திச் சாற்றுவான் காற்றினேயன்.

மாசிலா மணியே யெந்தாய் காண்டவ வனத்தி லுற்ற
மூசபல் லுயிர்கள் பாவு மிரையென முன்னா ளுண்டேன்
கூசமவ் வினையாற் சோதி குன்றவெங் குன்ம மென்னப்
பேசுமோர் பிணிபுற் றந்தோ பெருநதுய ருழக்கின் றேனால்.

பருவரற் கடலுள் வீழ்ந்து வருததுமிப் பாவி யென்னைத்
திருவுள மிங்கிக் காத்தி யெனவுரைத் திடலுந் சீர்சால்
கருவைபயம் பதியின் மேவுங் களாவுடை நாதன் செய்ய
வுருவுடைக்கன லோன்றனை நோக்கின னுரைப்பான்மன்னோ.

வேறு.

வென்றிபுறு முத்தலைவற் படைகொடுநா முனந்தோற்று
வித்த வாற்றா

னன்றிகப் பெறுகுல தீர்த்தமெனும் பெயர்படைத்து
நண்ணுந் தீர்த்த

மொன்னுளதுன் மூலதனி லருட்குறியா கியநம்மு
னுவந்து நீதான்

சென்றதனின் மூழ்கிரம்பால் வருகயுவன வருள்சுரந்து
செப்பி னானால். (9)

அக்கினி தேவன் பாவந் தீர்த்த சருக்கம். 247

இசையறுந் பெருந் துல தீர்த்தமதிற் ரென்றிபடிந்
தெழுநது போநது
நசையொடுவாய் புதைத்திறைந்நி யெம்பெருமான் சன்னிதியி
னலங்கூர் தென்கீழ்த்
திசையிறைவ னின்றனனப் பொழுதுலக முழுதின்ற
தேவி பாகன்
வசையறுசித் திரபானு வானவனைத் தன்னருகில்
வருவித் தமமா. (10)

புனிதமலர் திருக்கரத்தால் வெண்பூதி யணிந்துனக்குப்
பொங்குஞ் சோதி
யினிதுறவு முனதுகொடும் பிணிபறவு நீபடிந்த
வித்தீர்த் தந்தான்
றுனிதவிரக் கினிதீர்த்த மென்றுவிளங் கவுயிதனிற்
றேயு மெந்த
மனிதரும்பல் பிணிபாவ நீங்கியுயர் கதிபெறவும்
வரந்தந் தேமால். (11)

கலிவிருத்தம்.

எனவு னைத்துக் கரந்தன னெம்பிரான்
மனமு வந்தெழு நாவுடை வானவ
னாக னாகி யரும்பிணி தீர்த்துதான்
றனது தானந தீனபடைந் தானரோ. (12)

அக்கினி தேவன் பாவந்தீர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் 35-க்கு விருத்தம்-1163.

மூப்பதாவது
பார்ப்பனி பாவந்தீர்த்த சருக்கம். தி.

கலிவிருத்தம்

நேத்திர மூன்றுடை நிமல னந்தணர்
கோத்திர மடநதையோர் கொடிய பாதகச்
சூத்திரன் றனைப்புணர் தோட நீக்கிய
மாத்திருக் கதையினை வழத்து வாமரோ. (1)

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியகவல் விருத்தம்.

தெண்டிரைப் பரவை யாடைச் செகமகண்
முகம்போற் றேன்றுங்
குண்டின மெனுமோ ஞரின் மறையவர்
குலத்தில் வநதோ
னெண்டகு சவுண்டி கேய னென்பவன்
களாங்கி யென்னு
மொண்டொடி தன்னைக் கொண்டா னுரிமையா
யுவந்து மன்றோ. (2)

காதலி யென்னு மந்தக் களாங்கியி னொந்சேர்ந் தந்த
வேதியன் வாழு நாளில் விளம்புமம் மறையோ னில்லத்
தோதுபேர் கடக னென்னுஞ் சூத்திர னொருவ னெய்தி
யேதமில் பலரும் றேவ லியற்றியாங் கிருந்தா னம்மா. (3)

தாமரைத் தவிசின் மேவுஞ் சதுமுகப் புத்தே ளன்ன
மாமறை யவன்றன் றேயி மாரசா யகத்தா னொந்தத்
தீமதிக் கடகன் றன்னைச் சேர்ந்தொழு கினள்சின் னுளாக்
காமமுற் றவருக் குண்டோ கருத்திடை யறிவொன் றந்தோ.

கருவிழிச் செவ்வாய் வெண்பற் களாங்கியக் கடக னென்னு
மிருவரு மொழுஞ்சூச் செய்கை யனைத்தையு மினிய சீர்த்தி
மருவுமச் சவுண்டி கேயன் மனத்திடைக் குறிப்பி னோர்து
பொருவறு மீனயி னின்று போக்கிஞ னவரை மாதோ. (5)

(4) மாரசாயகம்-மன்மதபாணம்.

பற்பல தேயஞ் சென்று பயமகன் றிருவர் தாமும்
பொற்புறு மதன வேளு மிரதியும் போலப் பன்னு
ணற்பெருங் காம விற்ப துகர்ந்தனர் நண்ணி னூராம்.
பிற்பொழு துற்ற தாங்கோர் பெரும்பவுந் திரனோ யம்மா. (6)

முதியவெம் பிணியா லுற்ற துயரெனுங் கடலுண் மூழ்கித்
திதிபெறும் பலவூர் தோறுந் திரிந்தனர் வருமார்க் கத்திற்
கதிதரு முயர்நீட் சேப நதிதனைக் கண்ணுற் றநத
நதியிலங் விருவர் தாமு மிறங்கினா நயந்து மாநோ. (7)

இறங்கலங் களாங்கி பென்னு மேந்திழை தன்னை யந்தக்
கறங்குதெண் டிலையா றீர்க்கக் கடிதுயிர் துறநது பின்னர்ப்
பிறங்குமம் மடந்தை தெய்வத் திருவுருப பெற்றுச் செம்பொன்
னிறங்கிளர் விமானத் தேறி நீள்பெருந் துறக்கஞ் சென்றாள். (8)

கண்டனன் வியநதா னிர்தக் கடவுண்மா நதித்து நீரிற்
கெண்டையந் தடங்கண் மின்னாள் படிதலாற் கிளர்செஞ் சோதி
கொண்டதே வருவம் பெற்றுக் குலவுபொன் விமானத் தேறி
யண்டருந் சென்ற ளென்றங் கறிநதனன் கடக னம்மா. (9)

வேறு.

அறிந்துகிரு பாகுநீ ராடியிசை யளிக்குமது

வளிக்குந் தீண்டூ

செறிந்தநறுங் களவுறைபால் வண்ணையொப் பீனயுமையத்
தெரிசிந் தேததி

மறிந்ததிரைக் கடற்புனியிற் றென்கயிலை பென்றெவரு
மதிக்குஞ் சீர்த்தி

பெறுந்தலமா கிபகருவைப பதியிடைச்சின் னாளிருந்தான்
பேணி மாநோ. (10)

பாங்குறவின் னணநிருந்து வெய்யபவுந் திரனோயும்
பாவ நோயு

நீங்கியுயர் கதியடைநதான் பிற்சனனந் தனில்வேத
நெறிக டோந்த

வோங்கியுவர் தணர்குலத்தி லுதித்துபய புரிதனிலன்

பொடுபல் காலம்

பூங்களவீ சனைப்பூசித் திருந்துமே லாம்பதத்திற்

பொருநதி னுனல்.

(11)

பார்ப்பனி பாவந தீர்தத சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் 36-க்கு விருதம் 1174.

முப்பத்தொன்றாவது

குலபூடணன் இயம்பனை வென்ற சருக்கம். -தி-

கவி விருத்தம்.

மன்றிடை நடம்புரி வள்ள லெம்பிரான்

றன்றிரு வாநுனாற் சாதி பூடணன்

றென்றிசைந கோனெடு சமாஞ் செய்துமுன்

வென்றபெற் றிடுகதை விளமபு வாமமோ.

(1)

வேண்டியன் பொடுபுலி வேந்தர் போற்றிட

வீண்டிய மனுநெறி யிபற்றிச் செம்மணிப்

பூண்டிகழ் புயக்குல பூட ணப்பெயர்ப்

பாண்டியன் கருவையம் பதியில் வாழுகான்.

(2)

திருநதுசீர்க் கன்னட தேயந் தன்னிலோ

ரருந்தவ மறைமவன் கலைக ளாப்துணர்

பெருந்தகை யுறுசிவப் பிரிய னென்பவ

னிருந்தான் செல்வமு நலமு மெய்தியே.

(3)

ஆன்னவ னியற்றின னரிய னாதவம்

பின்னமில் குணமகப் பேறு வேண்டியே

மன்னுமெல் வுலகமு மீன்ற மாண்புடைக்

கன்னியை நோக்கியன் பொடுசில் காலமால்.

(4)

சிற்பரை தோன்றிச் செய்த வத்தினும்

பொற்பரீ யுளவரை புலியிற் றங்குமா

(1) சாதிபூடணன், குலபூடணன்.

குலபூட்டணம் இயம்பனை வென்றசருக்கம். 231

றற்பவாழ் நாளுமெய் யறிவு முற்ற வோர்
நற்பெரும புதலவனை யுனக்கு நலகினைம். (5)

அருவரைச சிலையினுற் கன்ப னாவ்னன்
மருவுவன பூரண வயதென ிருதிபே
திருவுருக அநதனள செய்ய வேதியன்
பருவம் லொழிந்தாகன் பதியை நண்ணினான். (6)

சலிததுறை.

வத்தி யாவரும் வியாதிட விதழியா நொடையு
மாத்தி யாழ மணிந்தவன் றேனியின வருவான்
மாத்தி யாளமெய்த தவமுறு மொறயவன் றனக்குக்
காத்தி யாபன னெனுமொரு காநல லுதிப தான். (7)

நேரி லாமறை யாகம மனைதநடி நெடிய
பாரி லேவரும் வியாதிட ப பயின்றுந டிரம
சாரி யாயா னடிகுதன் மீத துகித தசவே
போரி னைத்துந தொ முகின னொழுதமப போழ்தில். (8)

சந்த மாமறை ிதாசிவாப ிரியன்மைந தனுக்கு
முந்த மாதவந தான்புந ததுமிக முபன்ற
வந்த மாதவத் ினுக துப வியநதுமை யாங்கித
வந்து நலவந தந்தது முரைகதனன மன்றே. (9)

துய தாதைசொற் கேட்ட வ னடியினை தொழுது
நேய மோடுமா தவவனகு செனறினி நிறைநத
வாயுள் பெற்றுநான் வருவனீ யாருள்விடை யென்ற
னையு நல்விடை யனிததனன றததையங கிசைநது. (10)

தாதை பால்விடை பெற்றுநந தவவனகு சார்ந்து
காதல் கூர்ந்துநற் பரத்துவா சனையவண் கண்டு
பாத மாமலர் மிசைமுடி தொபவுறப பணிநதா
னீதி யையநீ மிக்கவாழ் நாளெனக் கெனவே. (11)

வணங்கி யிங்கன மன்பொடு வழத்துசொற் கேளா
துணங்கு கேள்விகூ ரம்மறை யவன்றனை நோக்கி
யுணங்கு மைம்புலப் பகைதுறந்தோங்குநற் றவத்தி
விணங்கு சிந்தைமா மு விவங்கே வியட்டின் யாதோ. (12)

மறைவ லோய்நமன் னூதர்தந் கைப்படா வண்ணந்
குறைவு றுதவாழ் நாள்பெற வுளத்தினீ குறிக்கி
னறைவல் கேண்மதி பாண்டிநா டடைந்துதென் கருவைக்
கிறைவ னாங்குல பூடணன் றனைச்சர ணெய்தி. (13)

கருங்கு நுண்ணிடைச் சசிபதி தொல்பதி தனக்கு
நெருங்கு நண்ணிழல் புரிதரு நீண்மலர்ப் பொழில்சூழ்
பருங்க ராசல புரமெனப் பகருமத் தலத்திற
கருங்க ளாவுறை வெண்ணிறக் கனிதனைக் கண்டு. (14)

பூசை யன்பொடு புரிந்துநீ போற்றுவா யென்னி
லாசை யுற்றநல லாயுணை மிகப்பெறு குவையிவ்
வோசை மாக்கட லுலகிலென் றுரைத்திடக் கேட்டு
மாசை நீத்தவம் மறையவன் மகிழ்வொடு மீண்டான். (15)

கொச்சகக் கலிப்பா.

மீண்டுபல வளமலியும வி யன்கருவைத் தல மடைந்து
தாண்டுதிரைக் கடலாடைச் சகமுழுதும் புயததிடைவைத்
தீண்டுதனிச் செங்கோன்மையியற் றுகுல பூடணமும்
பாண்டியனைச்சரணமெனப் பண்பொடுசேர்தனன்மாதோ. (16)

வழுதிபெருந் தயவெய்தி மனத்தினிடைக் களிகூர்ந்து
முழுதுலகும் புகழ்கருவை முகலிங்கப் பெருமானைத்
தொழுதினிதர்ச் சனைபுரிந்து துலங்குறுமன் பொடுசிலநாட்
பழுதுதாய் தந்தைபுட னிருந்தனனப் பதியிலரோ. (17)

அந்நாளிற் சதுமறைநா லீணத்துமுணர் சிவப்பிரியன்
பொன்னாடு புருதனனப் பொழுதவன்மைந் தனுக்குமலை
மின்னாண்முன் னருளியரான் முடிந்ததென விரைந்தன்னேன்
றன்னாவி கவர்வான்வந் துற்றனரந் தகன்றுதர். (18)

வந்துபய புரியெனுமம மாநகரத் தினுக்கப்பா
லைந்துகுரோ சந்தினின்ற ஈருக்குறியி னின்றெழுந்த
செந்தழவின் கவரலையினாற் றேவன்பெருங் காவலினாற்
பூத்திவனி கலங்கிவெருண் டர்க்கருட் புருந்திவரசல். (19)

என்புரிவார் மீண்டனரவ் வியமனெனுந் தம்மிறைவன்
முன்பனுகி யுரைததணர்போய் வந்தசெயன் முழுவதுங்கேட்
டன்பறுசுந் தையிற்சினமுற் றடற்றண்டங் காதத்தேந்தி
வன்பருமே தியிலேறி வந்தனனந் தகன்மாதோ. (20)

கருவைநக ருட்புகுநது காத்தியா யனனெனும்பேர்
மருவியவம் மறைவாணன் சரணமென வந்தடைந்த
பொருவில்குல பூடணன்றன் பொற்றிருமா ளிகையதனுள்
வெருவிலன்புக் கனன்பின்னர் வினைவதனை யுணராதான். (21)

புக்கமற வியினுருவம் பூருவநல் வினையதனாற
றக்கமறை யவன்விழிக்குத் தெரியமனந் தான்வெருவி
மிக்கதிறன் மன்னவன்பால் விளம்பினன்மன் னவன்கேட்டுச்
செக்காவிழித் தருமன்முனஞ் சென்றவனை வணங்கியரோ. (22)

ஏதுவெவ னீயிவண்வந் தெய்துவதற் கியம்புதியென்
றோதினனப் பொழுதரச வுனைச்சரணென் றடைநதுளவிவ்
வேதியனா வியைக்கவர்வான் விரும்பொடுவந் தனம்பாரீப்
போதெனச்செப் பினன்கருனை சிறிதுமிலாப் புநதியினுன். (23)

அவனுரைத்த வுரையதுகேட் டரசனெனைச் சரணடைந்த
விவனுயிரைக் கவருநனை வொழித்துவிரைந் தேகுதியென்
றுவகையுட னுரைக்காம னுனதுயிரு மிவனுயிருங்
கவருவனிக் கணத்திலெனக் கடுஞ்சினமுற் றனன்மாதோ (24)

எனதுயிரைக் கவர்ந்திடினு மெனைச்சரண மென்றடைந்த
கனமருவு மிம்மறையோ னுவிதனைக் கவரவிடேன்
சினமொடுபென்றையெவன் செய்யினுமென் றுரைத்துநின்றான்
றனதுயிர்போ லெவ்வுயிரும் புரக்குநெடுத்தனிக்குடையான் (25)

தேசத்தார் புகழ்ந்துரைக்குஞ் சீர்த்தியாற் சிறந்தசெவ
நேசத்தா லிவ்வுலகத் தொருவரையு நிகருரையா
வாசத்தார் மன்னவனிவ் வணமுரைக்க வலியபெரும்
பாசத்தா லந்தனைப்ப பற்றியிறு குறப்பிணித்தான் (26)

கலிவிருத்தம்.

கண்—ணன் மன்னவன் கண்சி வந்தனன்
கொண்டனன் முனதனைக் கொழும்பெ றுஞ்சின

மண்டமர் புரிஞுவான் கருதி வன்றிறற்
சண்டனோ டெதிர்த்தனன் சாபம் வாங்கினான். (27)

அந்தகன் மிசைப்பல வபபு மாமழை
சுருதினன் றருமனுஞ் சிறி வில்வனைத்
தூதபல் கணைகளால் வழுதி யுந்திய
வெந்திறற் கணைகளை விலக்கி னானரோ. (28)

அறசீர்க்கழிகெடிலடியகவல்விருத்தம்.
விலக்கியொரு பெரும்பார தண்டமதை விடுதனன்
வேலை வேந்தன்
வலக்குவிசப்படைக்கரத்தான் பகைஞரெனுமவுணராவெல்
வான்முன் னொரிற்
றுலக்கமுறு நாரதன்வேண் டுதங்கிசைந்து களாவுறையுஞ்
சுவேத நாதன்
கலக்கமற வருளியகா மேகரவா ளியைநமன்மேற்
கடிதி னுய்த்தான். (29)

அப்பகழி யோருழிக் கனலெனச்சென் றிபமனுப்தத
வததண் டத்தை
யொப்பில்யம தூதர்சமைத் தகித்துநம னையுழிச்சசை
யுறச்சாய்த் தண்ணல்
கைப்பதுமத் தடைந்ததுவென றியையடைந்தே மெனமனதிற்
களிகூர்ந்தருத்
முப்புவனத் தினுமதிக விசைவிளங்க விசயசங்க
முழுகி னானல். (30)

அண்டர்புகழ்ந் திடத்தேர்நின் றிழிந்துதரு மன்சிரமீ
தணிந்த வந்த
மண்டுமொளி திகழ்கனக மணிமகுடந் தனைக்கவாந்து
வலிமை சான்ற
வெண்டருமல் வியமனெடுங் கைப்பாசத் தாற்பிணிப்புண்
டிசூந்தோன் தன்னைப்
புண்டரிக மலர்க்கரத்தா ளினிதெடுத்துச் சினகரத்துட்
புகுந்து மன்னோ. (31)

(29) வலம்-வெஹி. குவிசப்படை-வச்சிரபுதம். சுவேதம்-வெண்மை.
(30) விசயம்-சுவேதம்.

குலபூடணன் இயமனை வென்ற சருக்கம். 255

கன்னியொரு பங்குடையான் றிருக்களா நிழலமர்ந்த
கருணைப் பெம்மான்
சன்னிதியின் முன்காத்தி யாயனப்பேர் முறைவாணன்
றனையுங் கூற்றின்
சென்னிமிசைப புனைந்தமணி முடியையும்வைத் துளமுருகிச்
சிறந்த வன்பு
மன்னியதோத்திரஞ்சய்திருந் தனன்குலபூடணனெனும்பேர்
வழுதி மாதோ. (32)

அவ்வமையந் தன்னிடுவன் மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்துகிவ
னடியார்க் கந்தோ
வெவ்வமிழைத் தனமதனா லிக்குயருந் தனம்யாமென்
றெண்ணி முன்னுள்
வெவ்விடமுண் டவன்கருவைப் பரமேசன் சன்னிதியின்
மேவி நின்னு
செவ்வையுறு தனதிதபங் கசுரதுருக வினியதுதி
செய்தா னமமா. (33)

வேந்தனெனுந் தருமனுவ வையதரு மனுமிந்த
விதநின் றுங்கே
தாந்துதிசெய் திடுமீவேலை தனிர்களா வனப்பொருமான்
றபவு கூர்ந்து
பூந்தளிர்மென் றிருக்கரத்தா லறம்வளர்த்த மலையரசன்
புதல்வி யென்னு
மேந்திழையி னொடுவிடைமே லெழுந்தருளி நின்றனனவ்
விருவர் தம்முன். (34)

இருவருங்கண் டுளத்தொடுகண் களித்திடத்தோன் நியபெருமா
னினிது போற்றுந்
தருமன்முக நோக்கியெமைப் பூசனையன் போடுபுரிந்
தமையா லிந்த

(35) இழைத்தனம்-செய்தோம்.

வருமறையோன் றனக்களித்தேம் பூரணவாழ் நாளிவன்பா
லடைந்த வாற்றால்.

வெருவுறுமித் துயருழந்தா யின்னுமுனக் கோருறுதி
விளம்பக் கேண்மோ. (35)

இக்கருவைப் பதிப்புறத்தைங் குரோசத்தி னிடையனுகே
வினியோர் நாளுந்

தக்கபெருந் தேவர்கடுங் காவல்புரிந் துளர்பதனந்

தரும வுன்றன்

மிக்கதிற் றுதரையுய் வித்தனம்பாம் வழுதியைநீ

விரும்பி நட்டுத

தொககசெழு மணிமுடிபெற் றந்தணன்றன் பெரும்பாசத்

துவக்கு நீத்து. (36)

எய்துதிநின் னுலகமென வினிதுரைத்துப் பின்னருவந்

தேத்தி நின்ற

கைதவனை நோக்கிடம்பா லன்புமிச வைத்தனையா

கையினால் வெம்போர்

செய்துநடு வனைவென்றாய் மகிழ்ந்தனம்பா மெனவின் சொற்

செப்பி பந்த

மைதிக்குந் தரப்பெருமான் மறைந்துதிரு வருட்குறியாய்

வநீந்தா னம்மா. (37)

வேறு.

மன்றலந் தெரியற் றிண்டோண் மன்னவன்

கேண்மை யோடு

தன்றிரு முடியுங் காத்தி யாயனன்

றனைப்பிணித்த

வென்றிகூர் நெடிய தன்கைப் பாசமும்

பெற்று மீண்டு

சென்றுதன் னுலகம் புக்கான் நென்றிசைக்

கோமான் மன்னே. (38)

(36) நட்பு-சினேகித்து. (37) கைதவன்-பாண்டியன். (38) மன்றல்-
வாசம். தெரியல்-நாலை, கேண்மை- சினேகம்.

குபேரவாரியன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்கம். 257

பாந்தண்மர் முடியின் மேவும் பாரொலாம்

புயத்திற் றுங்கு

மேந்தலு மறையோன் றுனு மினிதுவாழ்ந்

திருந்தார் வாசப்

பூதிநுக் களனி நீழற் புரூகன

னருள்பெற் றந்தக்

காந்திகொள் கனக மூடக் கரிவல

நகரின் மாதோ.

(39)

குலபூடணன் இயமனை வென்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. சருக்கம் 37-க்கு விருதம்-1213.

முப்பத்திரண்டாவது.

குபேரவாரியன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்கம்.

கொச்சக்கவிப்பா. தி.

மாடக் கொடியாடை யாடுதலால் வானிரவி

யாடற் பரிகள்விடா யாறிவான் வீதிசெலு

நீடற் புதக்கருவை நின்மலனுக் காரியன்முன்

பீடப் பிரதிட்டை செய்தகதை பேசுதுமால்.

(1)

துன்னும்புக நான்குட் டுவாபரவந் தத்திலொரு

தென்னவனும் வீர சிகாமணியென் போன்மேக

கன்னியெனுந் தேவியொடு மேலிக் கரிவலமா

நன்னகரிற் செங்கோ னடத்திவாழ் வுற்றிருந்தான்.

(2)

காருவரி யாடை யுடுத்தநெடுங் காசினியிற்

பூருவநாட் செய்தபெரும் புண்ணியத்தா லாங்கவற்குப்

பேருவகை யோங்கப் பிறந்தா னொருமகவாய்

மேருவரை வில்லான் விரும்புந் திருத்தோழன்.

(3)

வாரிட்ட கொங்கை மடவார் மூனங்கவருந்

தாரிட்ட செம்பொற் கிரிநேர் தடந்தோளான்

(39) ஏந்தல்-அரசன். (1) வான்-ஒளி. (3) சார்-கருமை. உவரி-கடல்.

சீரிட்ட நத்தர் திருப்புதல்வ னுக்கினியெப்
பேரிட் டழைத்துமெனப் பேரிதயத் தெண்ணினனூல். (4)

கண்ணகன்ஞா லம்புரக்குங் காவலனங் கெண்ணியதோ
ரெண்ணமுணர்ந் தவ்வரசன் முன்னர்விரைந் தெய்தினனூல்
விண்ணவர்முன் வேண்டவுயர் விர்தமெனும் வெற்பினைத் தன்
வண்ணமலர்க் கையா லடக்கியவோர் மாதவத்தோன். (5)

அம்மா தவத்தோனை நோக்கி யடியேனா
னெம்மா தவம்புரிந்தே னீயிங் கெழுந்தருள்வான்
கைம்மா வுரிபாடை போர்த்த கயிலைவரைப்
பெம்மா னலதிணைவே நில்லாப் பெருந்தகையே. (6)

என்றுதுதி செய்திறைஞ்சி யென்சுதனுக் கன்பொடுநீ
யொன்றுதிருப் பேரிட் டருளென் றுரைத்திடலும்
வன்றிறல்கூ ராரியனென் றெவ்வுலகும் வந்தனைசெய்
தென்றல்வரை மாமுனிவ னிட்டான் றிருநாமம். (7)

அன்பொடுநற் பேரிட் டருந்தவஞ்சே ரம்முனிவன்
றென்பொதிய வெற்படைந்தான் மைந்தனுக்குத் தெவ்வடுகர்
மின்பொலியும் வேற்படையான் மிக்கபல ஞாலயிற்றித்
தன்பொறையம் மைந்தன் றடம்புயத்திங் வைத்தனனூல். (8)

நற்புதல்வ னுக்கரசு நல்கியுவப் பெய்தியந்த
வெற்புறழ்தோண் முன்னவன்பின் வீண்ணுலகம் புக்கனனாற்
பொற்புமிகு மாரியன்றான் பூவுலகம் யாவையுமோ
ரற்புதஞ்சேர்வெண்குடைக்குளன்பொடுவைத்தாண்டிருந்தான்
எவ்வுலகும் போற்ற வெழிலா ரியனெனுமோ
ரவ்வரசு னிவ்வா றரசியற்று மநநாளிற்
கவ்வைவிரி தெண்டிரைநீர்க் காவிரிநாட் டிற்சிறந்த
செவ்வியுறு தில்லைத் திருநகரத் தன்னிலரோ. (10)

துன்னலருக் கேறனையான் றுங்கவக ளங்கனெனுஞ்
சென்னிமனு நீதி செலுத்தியர சாண்டிருந்தா
னன்னவனுக் காங்கே யழகியகத் தூரிவல்லி
யென்னுமொரு மின்னா ளிருந்தனள்வாழ்க் கைத்துணையாய்.

பேரவாரியன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்கம், 259

அந்தமட மங்கை தனக்கோ ரருஞ்சுதையாய்
வந்துபிறர் தாளளகை மாநகர்க்கோ மான்மகிழுஞ்
சந்தரஞ்சேர் மாமணியாள் சுப்பிரசூ யைப்பெயர்கொள்
சந்தமுலை மாதுபிர சன்னையெனத் தாரணியில். (12)

உற்றபிர சன்னையெனு மொண்டொடிமங் கைப்பருவம்
பெற்றபொழு தாங்கவளைப் பெற்றோ னஃதுணர்ந்து
கொற்றவரு ளெவ்வரசன் கெரல்லோ பதியாவா
னற்றவத்தா லீன்றெடுத்த நமபுதல்விக் கென்றினைந்தான். (13)

அந்த வேலையி லரசர்கோ னிருந்தபே ரவைக்கண்
வந்து தோன்றினன் மாமுனி யெனுந்துரு வாச
னெந்தை நீவரற் கெத்தவம் புரிந்துளே னெனத்தன்
சின்தை யான்மகிழ்ந் தன்பொடு மிகத்துதி செய்தான்.

ஆத ரத்தொடு துதிபுரிந் தவன்றனை நோக்கி
மாந வத்தினு லென்வயி னுதித்தமா மகட்டுப்
பூத லத்துள புரவலர் தம்முளெவ் வேந்தன்
கோதி னற்றவ னுவனீ கூறுதி யென்றான். (15)

மன்ன னிங்ஙன முரைத்தலு மாமுனி கேளா
மின்னு நீண்முடி வேந்தகே னின்வயி னுதித்த
பொன்ன னாளிவள் புகழ்பெறு மிருதிதிக் கிழவோன்
பன்னி யாகிய சுப்பிர சூயையென் பவள்காண். (16)

எரிம முப்படை யேந்தினு னிட்டசா பத்தால்
விரியு மிப்புவி மீதுசத் தூரியாச் செனித்துப்
புரியு நல்வினைப் பயத்தினு லிம்மையிற் பூர்வ
சரித மோர்ந்துநின் புதல்வியாப் வந்தவ தரித்தாள். (17)

இன்ன வட்குமுன் பதியென விருந்ததென் னளகை
நன்ன கர்ப்பிரான் செழுந்தமிழ்ப் பாண்டிய நாட்டின்
மன்னு சீர்க்கரி வலநகர் தனிற்றிரு மனத்தான்
முன்ன யுற்பவ முணர்தரு முதிசறி வினனாய். (18)

(18) இவ்வாசன்-வருந்தினன். (15) தவன்-சாயன்.

இலகு மாரிய பாண்டிய நெனக்கடல் புடைசூ
முலகம் யாவையுந் துதித்திட வுதித்தளா நவனே
நீலமி குந்தநின் மகட்டுயிர் நாயகனாவான்
குலவு மிம்மையி லின்னமுங் கூறுதுங் கேண்மோ. (1')

கோல மேவுநின் நிருமகள் சுயம்வரங் குறித்து
ஞால மீதுள மன்னவர் நணுகுமந நாட்டாரு
சால வேந்தனுங் காசுவேந் தனுமனிச வேசன்
சீல மாதவ நெனுமவர் தமையுபா சித்து. (20)

திருத்த கும்பெரு வரத்தினுற் செகமெலாம பரிக்கும
பருத்த திண்புய வாரிய பாண்டிய நெனவே
புருத்த ரித்திவண் முற்பவ சரிதமோர்ந் தவராய்க்
கருத்து வந்திவண் வருவரா ரியனுடன் கலந்தா. (21)

சீரி யன்றபாஞ் சாலநாட் டண்ணல்கா சிக்கோன்
வாரி யம்புனி புகழ்கரி வலநகர் புரக்கும
வீரி யம்பெறு வேந்தென விளம்புமு வரிலவ்
வாரி யன்றனை யறிதல்யா வருக்குடங் கரிதால். (22)

எறியு நீடிரைத் தடமலி யெழிற்கு வையில்வாழ்
நறிய பூங்களா நாதனை நின்மக ணயந்து
செறியு மந்திரத் தாலுபா சிக்கினு ரியனை
யறிய லாமென வுரைத்துமா முனிவர னகன்றான். (23)

முனியு ரைத்தசொற் படிமதி முகப்பிர சன்னை
புனித நற்களா விசனை யுபாசனை புரிந்து
பனிம திச்சடைப் பரமன்வந் தாரியன் றன்னை
யினிது ணர்ந்திடும் விஞ்சையொன் றீர்திடப் பெற்று.

இன்னு யிர்க்கினை யாகிய விஞ்ஞையர் குழக்
கன்னி மாடமீ துறைந்தன ளினிதுளங் களித்துத்
துன்னும் வானகந் தனிற்பல வுடுக்கணஞ் சூழ
மன்னி யாங்கவற் றிடைபுறை தருநிறை மதிபோல். (25)

குபேரவாரியன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்கம். 261

சாற்று மப்பிர சன்னையை முற்பவ சரிதந்
தேற்றி னோற்குமா மணஞ்செய வுன்னிநந் சென்னி
நாற்றி சைக்கணு முய்த்தனன் றாதரை நவைநீ
ராற்றல் சால்பல தேயமன் னவரும்வந் தடைந்தார். (26)

காசி வேந்தனுங் காசினி பரவுபாஞ் சால
தேச வேந்தனுந் திருந்திழை பூருவ சென்ம
மாச ரித்திர முணர்ந்துமந் திரவளி மையினு
லாசி லாரியன் போலுருத் தரித்துவர் தடைந்தார். (27)

கருவை மாநகர்க் காவல னெனும்பொலந் கழற்காற்
பொருவி லாரியன் ருனும்வந் தனன்கடல் புடைசூ
ழிருநி லத்துள மன்னவ ரெவரும்வந் தனரென்
றருவ ரைத்தடம் புயவக ளங்கனங் கறிந்து. (28)

அறசீர் விருத்தம்.

உயர்வுறுமிந் திரன்வசந்த மண்டபமா மெனச்சிறப்புந்
ரோளிருஞ் செம்பொற்
சுயம்வரமண் டபத்தினிடை யினிதுவர வழைக்கருடுஞ்
சுடர்வேற் செங்கை
வயமிகுமெவ் வேந்தரும்வந் திருந்தனரவ் வேலையிறருள்

கயனெடுங்கட் கன்னியையிவ் விடைக்கொணர்மி
னெனவுரைத்தான் கழற்கால் வேந்தன். (29)

நீடியவாட் படைக்கரத்து நிருபனுரை தனையுணர்ந்து
நீங்கா நேயச்

சேடியர்சின் தையின்மகிழ்ந்து சிறந்தவழ கினுக்கழகு
செய்வார் போன்று

பீடியனும் பலமணிப்பொற் பணியாலொப் பண்புரிந்து
பெரும்பொற் கொங்கை

வாடியதுண் ணிடைக்கனிவாய் மங்கையையா
யிடைக்கொணர்ந்து வந்தார் மன்னே. (30)

(30) பீடி-பெருமை.

ஏந்திழையச் சேடியரோ டெய்தியா சவையிடைவர்
 திருந்த பின்னர்
 வேந்தர்தமை நோக்கிமகிழ்ந் தென்மகண்முற் பவசரிதம்
 விரும்பி யீங்குப்
 போந்தவர் சரிலுரைப்போ நெவன்கொலவ நேயெனது
 புதல்வி வேட்குந்
 காந்தனென வுரைத்தனன்கேட் டரசரெவன் புரிதுமெனக்
 கருதி நைந்தார். (31)

எழுசீரகவல் விருத்தம்.

மாவளம் பெறுபாஞ் சாலமன் காசி
 மன்னவ னூரிய நெனுமம்
 மூவருமொழிந்த மன்னவ ரெவரு
 முற்றிழை மீதுதாந் கொண்ட
 வாவனீத் திருந்தா ரந்தமு வரச
 ரையுற்துரைத்தனர் கமலப்
 பூவணங் கிணை ரெழிற் பிர சன்னை
 பொருந்துமுற் பவசரித் திரமே (32)

திருக்களா வுடையான் றனக்கரு ளியமந்
 திரத்தினு லப்பிர சன்னை
 மருக்கமழ் மலர்த்தார் புனைவரைத் தடந்தோண்
 மன்னரோர் மூவரு ளீங்கே
 யுருக்கரந் துளரா லிவ்விரு வருமில்
 வொருவனே மலர்க்கணை மதனும்
 வெருக்கொளத் திகழு மெழில்வடி வுடைப்பூ
 வேந்தனூ ரியனென வுணர்ந்தாள். (33)

துணிந்தன னுணர்ந்து தன்கரத் திருந்த்
 தூயபூ மாலையை யயன்மால்
 பணிந்திடு கருவைப் பதிக்களா நாதன்
 பதத்துணை மலரைபல் லதுசீர்

(34) முற்பவம்பூர்வென்குமி.

குபேரவாரியன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்கம். 263

தணிந்திடா வுலகத் தெவரையும் வணங்காத்
தருமவா ரியன்றிருப் புயமே
லணிந்தனள் கண்டா ரெழுந்துதந் தேய
மடைந்தன ரரசர்யா வருமே. (34)

கரிசிலாச் சீர்த்திச் சென்னிதான் பயந்த
கன்னியை யாரிய னெனும்பேர்க்
சூரிசிலுக் கினிய மணம்புரி வித்துக்
கொடுத்தன னூரியன் சோதி
விரிசிலம் படிக்கொம் பினைக்கொடு மீண்டு
வியன்கரி வலநக ரடைந்து
வரிசிலை மதனு மிரதிபு மெனவம
மாதொடு மருவிவாழ்ந் திருந்தான். (35)

மருவிவாழ்ந் திருநாள் வலம்புரி தரள
மானப
பொருவின்மார்த் தாண்ட பாண்டிய னெனுமோ
புதல்வனை யினிதுபெற் றனனா
லுருவமன் மதனோ சுதனையின் னுள்ளத்
துவகையுற் றிருக்குமந னாளிற்
றிருவளர் கருவைக் களாநிழற் பெருமான்
சினகரம் புதுக்கியன் பொடுபின். (36)

தனியருட் குறியின் பீடமா னதுதான்
றரையிடை நனியமிழ்ந் தினதா
வினியொரு திருப்பி டப்பிர திட்டை
யியற்றுது மெனநினைத் துள்ளக்
கனியொடு பலதே யங்கடந் தேகிக்
கண்டகி நதிதனை யடைந்து
புனிதநற் சிலையொன் றெடுத்துவந் தெவரும்
புகழ்தரப் பீடம தியற்றி. (37)

கனமுறு. பொதியக் குறுமுனி முதலாக்
 கருதுமா முனிவர ரொடுபொற்
 சினகரீம் புகுந்தோர் சுபதினந தன்னிற்
 றிருப்பிர திட்டைசெய் தாங்கே
 மனமுவந திபபீ டங்கலி யுகத்தே
 வருமெடுத திடவொணு திருப்பா
 னனவர தமுநீ யருள்புரி யெனவே
 யககளா வீசனைத் துதித்தான்.

(38)

துதிபுரிந திடுமவ் வேலையெம் பெருமான்
 சுயதிரு வடிவுடன் ரேன்றிப்
 பதிவுறு மிந்த வருட்குறி யின்கீழ்ப
 பாகமா னதுசிறுத் தினிய
 கதிதரு மிபபீ டத்தின்மேற் ரேன்றுங்
 கவின்கொண்மேற் பாகமே பெருத்து
 வதிதரப் புரிந்தே மிதுநிலை பெற்று
 வயங்குமென் றுரைத்தனன் மறைந்தான்.

(39)

பரிவுட னெம்மா னுரைத்தவா நேகீழ்ப்
 பாதிதான் சிறுத்துமேற் பாதி
 தெரிவுறப் பெருத்து மிலங்குமவ் விலிங்க
 திருவுருத் தெரிசனம் புரிந்து
 விரிதிரைக் கடல்குழ் புனியெலா மொருதன்
 வெண்குடை நீழல்வத் தொளிகுட
 ரரியனை மிசைவீற் றிருந்தர சியற்றி
 யதிபனு ரியன்மகிழ்ந் திருந்தான்.

(40)

குபேரவாரிபுன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. சருக்கம் 38-க்கு விருத்தம்-1253.

முப்பத்து மூன்றாவது
தக்கன் முதலோர் சாபநிவித்திச் சருக்த்தம்-தி

கழிநெடிலடி விருத்தம்.

நீபமலர்த் தொடையணிதிண் புயக்குமான் றனைபயந்த
நிமல னென்னுந்
நீபதிகுதிருமேனிப் பரம்பொருளை மதியாமற்
செருக்கித் தக்க
மாபதிகன்புரியாகந் தனைக்காணச் சென்றடைந்தோர்
வலிய வெய்ய
சாபவிமோ எனமடைந்த சரிதமது சிறிதெடுத்துச்
சாற்று வாமால்.

(1)

தண்டமிழ்சேர் தென் நடுவைத் தலந்திலி யிடவேந்தன்
றன்னை பாணை
மண்டலமெங்குஞ்செலமா மனுநீதி யபகியற்றி
வாழு நாளிற்
கண்டகனா தக்கன்மகம் புகவினாந்த சாபத்தாற்
காமதேனுப்
பண்டகனென் றேரிடையான் மனைதலிலோர் பகவாழற்
பலித்த தன்றே.

(2)

துன்றுபொழிற் சரிவலமாநகரிடைவந் துதித்தவந்தச்
சுரபி சாலக்
கன்றுபல வீன்றுமுதிர் பாருவம ஏ மருவியதாற்
நருதா தாங்கே
நன்றுணராப் பண்டகன்றான் விடுத்தனனால் விடுத்தலும்பன்
னாந் மெங்குஞ்
சென்று ஸங் களின்மேவுஞ் செழியாயிற் ககோபேய்ப்து
திருத்த தநநாள்.

(3)

அருந்தவத்தோர் பணியுமது லாம்பிகைசன் விதியின்மய
லாகிக் கட்டுண்
டிருந்தகிறு விதியடைந்த சரபமகன் விடுநாள்வந்
தெய்த லாற்சீர்

பொருந்தியவப்பதியினிடநிசுள்ளெனப்பெயர்பெறுமோர்
 புலையன் றன்பாற்
 பெருந்திறல்சேர் மகவெனவர் துதித்தனன் லகனவன்றன்
 பெயர்தான் மன்றோ. (4)

எய்ந்தபெரும் பீலகன்வா விபவயதுற் அமுதொழிற்செய்
 திருந்தா னன்றோன்
 வாய்ந்தபுலத் திடையுளபைம் பயிரினைப்பண் டகன்சுரபி
 வந்து சால
 மேய்ந்ததுகண் டாங்கதனை யடித்துவதைத் துணக்கருதி
 வேங்கை யேபோற்
 பாய்ந்தனனோ டினன்கரத்திற் பற்றியதண் டொடுசிறிதும்
 பரிவி லாதான். (5)

எழுசீர்விருத்தம்.

பீலக னோடி வருதலகண் டந்தப
 பெற்றமா னதுமனம் வெருண்டு
 சாலவோ டினதென கோடினு மிதனைத்
 தான்விடுத் தேகுவு திலையென்
 நேலவே நினைத்தோ டினன்றோடார் தன்னோ
 னெழின்மிகு மச்சுர பியுமே
 யோலமிட் டைந்து குரோசமட் டோடி
 யோடியங் கிளைத்ததென் செயுமால். (6)

பின்னரும் விடாமற் பின்னொடார் தந்தப
 பீலக னோடிவர் தனனா
 லின்னலுற் றவ்வான் முன்விரைந் தோடி
 யேகின திந்தவா றந்தோ
 பன்னருங் கொடிய பாவியீ லகனும்
 பசுவமுத் திருநக ரடைந்து
 சொன்னமா மதில்குழ் சினகரஞ் சுற்றிச்
 சுற்றியே வந்திடும் பொழுது. (7)

மற்றினை யில்லா திவங்குமச் செம்பொன்
 மணிச்சின கரத்தினை முக்காற்

சுற்றிவந் திடுபுண் ணியத்தினு லப்ப
சுவையுநீ சனையுநோக் கினனாஸ்
வெற்றியந் திகிரிந் திருநெடு மாளும்
வேதனு மறியொணு கிமல
நற்றிருக் களவீ சனைத்தெரி சிப்பா
னயந்தவ னுற்றவா ரியனே.

(8)

நோக்கிய வேதநன் றன்னையச் சுரபி
நோக்கியுன் னடைக்கல மெனைநீ
காக்கவென் றடைந்த ததனையப் புலையன்
கண்டுகா வலவனை யிறைஞ்சி
மாக்கடற் புலியான் மன்னவ பலநாள்
வருந்தியென் புலத்திடை யடியே
னாக்கிய பயிரை நுகர்ந்ததால் யானு
மருந்துவ லிதைவதை புரிந்து.

(9)

என்னிடைத் தருக வென்றுவேண்டினவ்
வேல்வையப் புலையனை நோக்கி
முன்னவெவ் வினையா லிப்புலைப் பிறவி
மூடநீ யடைந்தனை யந்தோ
வின்னுமம் மையிலுந் தீமையே புரியி
னென்றுநீ கதியடை குவையாம்
பன்னுதுங் கேண்டோ விறறைநான். முதலிப்
பதிப்பா மனைத்தெரி சித்து.

(10)

அசுவல் விருத்தம்.

துதிபுரிந் தொழுது வாயேற் றெல்லாவெவ் வினையி னீங்கிக்
கதியடை குவையென் றோதிக் காவல னகன்ற பின்ன
ரதிகமெய்ஞ் ஞான மெய்தி யற்புத மிருநிட் சேப
நதிதனின் மூழ்கிச் சிந்தை நயந்துநத் திராக்கம் பூண்டு. (11)

வெண்பொடி யணிந்து சீர்த்தி மிக்கதென் னருவை. மேவுந்
தண்பெருங் களவீ சன்றன் சன்னிதி யடைந்து சாவக்.
கண்பனி ததும்ப வுள்ளங் கனியநாக் குழற நின்ற
பண்புறு பில கன்றான் பழிச்சியாங் கிருந்தான் மண்ணே. (12)

(12) பழிச்சி-துதித்து.

சூரிய வேந்தன் றன்னைச் சரணடைந் தாங்கு நின்ற
சீரிய தேனு வுள்ளந் தெளிநதுபா னிறப்பே ரின்ப
வாரியைத் துதித்துச் சாப மாறிமுன் வடிவ மெய்தித்
தாரியன் மவுலித் தேவர் தம்முல கடைந்த தம்மா. (13)

சன்னிதி யடைநது வெம்பஞ் சப்புல னடக்கித் தன்னை
யுன்னியன் பொடுசின் னுளங் குற்றபீ லகன்றன் பத்தி
யென்னுமோர்வலையிற்சிக்கி யெழிலுடைக்க நலவயெம்பான்
கன்னியோர் பாகந் தோன்றத் தோன்றினான் கருணை கூர்ந்து.
கவியிருத்தம்

தோன்றிய தனிபாருஞ் சுடரைப் பீலந
னென்றகண் களிப்புற வினிது நோக்கியே
யான்நதொல் லுருவடைந் தழுவின் வெண்ணையே
போன்றன முருகியன் பொடுது தித்தனன். (15)

கொச்சகக்கலிப்பா.

மொன்னே மணியே புகழ்சேர் திருக்கயிலை
மன்னே தனிமா முதலே மதியணியு
மின்னேர் சடையாபீ விமலா வனைககாண்பா
னென்னே புரிந்தென் றவந்தா னெளியேனே. (16)

மொன்னை மருவும் புயல்வண் னானுமயனு
முன்னையொரு நாட்டேடிக் காணு முதற்பொருளா
முன்னையுதி யாதுமகஞ் செய்த வுணர்விலியா •
மென்னையுமீ டேற்ற மனந்தா னிரங்கினையோ. (17)

செய்யமகா ரெப்பிழைதான் செய்யினுமெண் ணாதிரங்குந
துய்யமனத் தாய்போலெஞ் ஞான்றுந் தொலைவரிய
வெய்யதுய ராழியிடை வீழ்ந்தழுந்தும் பாவியெனை
மைவிலருள் கூர்ந்து கரையேற்ற வந்தனையோ. (18)

என்றுதுதி செய்ய விதயமிகத் தான்மகிழா
நன்றுகின் தன்பு நயந்தேமிப் போதுனைத்தா
னென்றியவெஞ் சாப மொழித்தே மெனவுரைத்து
• மன்றுண்டஞ் செய்த பெருமான் மறைந்தனனால். (19)

தக்கனுவப் பெய்தி யயனலகஞ் சார்த்தனை
 லக்கருவை மாநகர்வா ழாரியனு மன்னவன்சேர்
 மிக்கபிர சன்னையுந்தம் மெய்ப்பதஞ்சேர் வான்விரும்பிப்
 புக்கனர்பால்வண்ணப் பெருமான்செம்பொற்கோயில்(20)
 செஞ்சுடர்ப்பொற் கோயிற் றிருச்சன் னிதிபுகுந்து
 மிஞ்சியவா னந்தமுற்று மெய்கம் பலையடையக்
 கஞ்சமலர்க் கண்ணீர் ததும்பக் கனன்மெழுதி
 னெஞ்சருக வன்பிடுவெடு நின்னுதுதி செப்தனரால். (21)

அவ்வேலை பெம்பெருமா னவ்விருவர் முன்றோன்றி
 யிவ்வேலை தும்பதஞ்சென் றெய்துமினும் பாவமெனும்
 வெவ்வேலை நீர்கடந்தி ரென்றுரைத்து மீண்டொளித்தான்
 செவ்வேலை யேந்துகரச் செவ்வே டிருத்தாதை. (22)

அல்லலுறுஞ் சாப மகன்றுபெருஞ் சோதிபொளிர்
 தொல்லையுரு வெய்திச் சயவுலகம் புக்கனரான்
 மல்லல்வயல் சூழ்கருவை மன்னனெனு மாரியனு
 நல்லபிர சன்னையெனு நாமமுறு மாதாமரோ. (23)

விந்தைபெறு மவ்வுண்கை வேந்தனெனு மாரியன்றான்
 சிந்தைம்கிழந் தெய்தியபின் றென்கருவை மாநகரி
 னந்தலிலாச் செங்கோ னடத்திவாழந் தானவன்றன்
 மைந்தனெனத் தோன்றியவோர் மார்த்தாண்ட சேகரனே.(24)

தக்கன் முதலோர் சாபநிவிர்த்திச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் 39-க்கு விருத்தம்-1277.

முப்பத்து நான்காவது

வைசியனை வஞ்சித்த மறையவன் பாவநிவிர்த்திச் சருக்கம்.

அறசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம். வீ-

கஞ்சன்மான் மகவா னாதிக் கடவுளர் யாரு முய்வா
னஞ்சினை யமுதாக் கொண்டோன் களாவுடை நாதன் முன்னுள்
வஞ்சனை யியற்றி யாங்கோர் மடந்தையை மணந்த வந்தச்
செஞ்சொன்மாமறையோன்பாவந்தீர்த்தவோர்சரிதஞ்சொல்வாம்

முன்னொரு காலத் தன்னின் முகில்படிந் துலவுகின்ற
யின்னுபூம் பொழில்சூழ் காசி மீரகண் டத்தே யத்தி
லெந்திலத் தினுஞ்சி றந்த மணியந்தர மெனுமோ ஞரின்
மன்னுழ்வா குலக னென்னும் வைசிய னொருவ னுள்ளான். (2)

மலர்தலை யுலகம் போற்ற வைசியன் வாழு நாளி
லிலகுறு வேத சர்மா வெனுமொரு மறையோ னாங்குப்
பலதுயர் சுற்ற வெய்ய பசியினால் வருந்தி யவ்வூர்க்
குலையி யீதி தன்னிற் குறுகியே விரைவி னெய்தி. (3)

வருமள வதனி லாதி வருணத்தான் முதிய னானோ
னொருவனங் கெதிரெ செல்ல லோடுமன் னோனை நோக்கி
யிருமறை யவன்ற னைய வெனதரும் பசியை நீக்குந்
தருமவர் னுள்ளோ னீங்குச் சாற்றென வவன்சொல் வானால்.

இந்நகர் தன்னி லேயோர் வசியனெவ் வுயிர்கள் யாவுந்
தன்னுயி ரென்னப் பேணுந் தகைமைசேர் தரும நெஞ்ச
னன்னவன் மணியிற் சென்ற லரியநின் பசினாய் நீங்கு
மென்னவம் முதியோன் கூற மறையவன் விரைவி னேகி. (5)

அறப்பெருந் துணையா நின்ற வசியன் தகத்திற் சென்று
மறைக்குலத் தவனு மந்த வசியனை நோக்கி யைய
சிறப்புடை யுலக மெல்லாஞ் சென்றுசென் றுமுன்று துன்ப
முறப்பசி யதனால் வாடி யுன்னிடை யடைய லுற்றேன். (6)

என்னுடைப் பசியை மாற்றிப் புரத்தியென் றெய்ப்பி னாலே
யன்னவன் கூற லோடும் வசியனு மருளா னோக்கிப்

(3) மலர்தலை-விரிந்தவிடம். (6) அசத்தில்-மணியில்.

வைசியனைவஞ்சித்தமறைவுவந்து பாவுநீவிர்த்திச்சருக்கம்.

புன்னதை புரிந்து வேண்டும் பொருளளித் துன்பா லெய்து
மின்னன்மாற் றுவனென் றுளாந் திருவரு மிருக்கும் போழ்தில்.

தாமரைத்திருவோபொன்னுட்டாம்பையோசனியோவெற்றிக்
காமவேட் குயிர்போல் லாய்ந்த விரதியோ லென்று கண்டோர்
பூமிசை வியந்து பேசும் வடிவினன் புகழ்சே ரந்தச்
சேமவா குலக னீன்ற செல்லியோர் மாது மன்னே. (8)

மேவுபொற் றனபா ரத்தான் மெல்லிடை துவண்டு சேராத்
துவியம் பெடையன் னம்போ னடந்துந் தூரீர் கைக்கொண்
டாவலுற் றுங்கு வந்து தந்தையை யடிசி லுன்பான்
கவினன் கண்டா னப்பூங் கொடிதனை மறையோ னம்மா. (9)

திருந்சிதை தன்னைக் கண்ட செவ்வியிற் பசிதீர்ந் தாங்கே
பொருந்துறு கொடிய காமப் பசியதி கரித்துப் புந்தி
வருந்தினன்மறையோனந்தோவென்செய்வான்வண்ப்பின்மிகக்
வருந்திரு வனையார்க் காணில் யாவர்தா மயங்கா ரம்மா. (10)

பெருமய லுழந்து வாடும் பெட்புறு மறையோ னந்தத்
தருமவை சியனை நோக்கி யென்னிடர் தலிர்ப்பே னென்றாய்
பொருமதன்னையாலுள்ளம்புழுங்குகின்றனன்பானின்னே
தருதிநின் மகளை யென்றான் சாற்றுவான் வசியன் மன்னே. (11)

ஒப்பரு வஞ்ச ரீங்கா வுளத்தொடு ரீதா னென்பா
லிப்பொழு துரைத்த மாற்ற மிசைவுறு மாற்ற மன்றாற்
செப்பருங் கொடியோ யென்றன் றிருமனை விடுத்தே கென்று
வெப்புறு சிந்தை யோடு விழிசிவந் துரைத்தான் மாதோ. (12)

அக்கணம் வசியன் றன்னை யருமறை யவன்ற னேக்கி
யிக்கொடி தன்னை யாங்கேட் டதற்குரீ யிசைவி லாது
மிக்கவோர் கொடிய மாற்றம் விளம்பினு யின்ன மொன்று
நிற்குரை செய்வேன் கேண்மோ வென்னவே நிகழ்த்து வாலுல்.

மாதவர்க் காவ தந்த மறையவர்க் காவ தேற்கு
மாதுலர்க் காவ தன்னோர் வேண்டிய தளிப்பே னென்றே

(10) செவ்வி-காலம். (11) பெட்பு-பெருமை. (13) நிற்கு-உண்கு.

யோதிய பின்னர் வஞ்ச விலோபத்தா லுதவி டாதோன்
பாதக பிரம கத்தி பண்ணினை னவ னன்றே. (14)

எனக்குநீ யுரைத்த வண்ண மிகிலை மறுத்தி யென்னி
'ஆனக்குநீ' மதிக பாவ நாகிடை யுறுவா யென்று
சினத்துட னுரைத்தான் பின்ன ரினியெவன் செய்து மென்று
நினைத்தன னிருந்தான் மிக்க நிதியுடை வசியன் மாதோ. (15)

சிலமார் வசிய னிவ்வா றிருக்கும்ச் செவ்வி தன்னிற்
காலமுன் றுணர்ந்த சிந்தைக் கண்ணுவ முனிவ னென்பா
னாலமுன் டருளு முக்க ணண்ணறன் னருளி னாலே
வாலறி வுடைய வந்த வசியன்மா மனையுற் றானல். (16)

மாதவன் வரவு நோக்கி வசியனு மெழுந்து சென்றே
யாதர வுடனே போற்றி யருக்கிய முதவிப் பின்ன
ரோதுநன் முகமன் பாவு முரைத்துள மகிழ்வுற் றென்பாற்
போதரச சிறியே னென்ன புணணிபம் புரியப் பெற்றேன். (17)

என்னவே யுரைத்திங் குற்ற வெழின்மறை யவனுக் கேதான்
சென்னநன் மொழிகள் யாவுளு சொல்லருங் கபட மாக
மன்னுமா மறையோன் சொன்ன மாற்றமும் வழத்தி யைய
நன்னெறியுணரும்வண்ணநவிலெனமுனிவன்சொல்வான். (18)

பண்டரு மறையோர் சிந்தைப் படிமணம வேந்தர் செய்த
துண்டள விலையீ வேன்வேண் டுவதென வுறுதி யாங்கீ
விண்டுரைத் ததனா லிந்த வேதியன் றனக்கு நீதான்
வண்டுறை குமுளி னானை வதுவைசெய் திடுதி யென்றான். (19)

ஆறநெறி வசியன் றன்னே டிவ்வண மறைந்து நின்ற
மறையவன் றன்னை நோக்கி மாமுனி புகலு வானின்
றுறுப்சிக் கடிசில் வேண்டி யுரைத்தநீ வேறு மாற்றஞ்
சிறியர்போற் பகர்ந்தா யீது தீமைய தாகு மாதோ. (20)

வஞ்சனை யாகு மாற்றம் வழத்தூதன் மறையோய் வெய்ய
பஞ்சபா தகத்துக் கெடப்பாப் பகர்ந்திடும் வேத மிந்த
விஞ்சிய பாவங் தன்னை விலக்கிட வேண்டி யுள்ளத்
தெஞ்சவி லன்பாற் கண்கை யாத்தினை செய்வா யென்றான். (21)

நவசியனை வஞ்சித்தலமகநபகமன் பாவனியிந்திச்சருக்கம்.

கண்ணுவ முனியிவ்வாது கழத்யே சூர்த வெண்ணுப்
புண்ணிய தலமாவ்காஞ்சு புரத்திதுக் கடைபு வேண்டி
பெண்ணிய துணர்ந்தேயந்தவகியுந் நன்மகளுகொ டுட்டியதுந்
தண்ணும் புல்லாற் பாதம் விளக்கியே சூற்ற வற்றின. (22)

ஞானமா முனியிவ்விந்த நான்மன்ற யவன்நன் னேடு
போனது வருந்திப் பின்னர்ப் போவென வினிது கூறித்
தானக் கழித்து போற்றிச் சந்தமட் சதைநல் வாசத்
தூறு மலர்கள் கொண்டு சோடச வுபசா ரத்தால். (23)

அரியநற் பூசை செய்தே யறுசுவை யுடனே யுன்னம்
யரியுட னனித்துப் பின்னர்ப் பன்முறை பணிந்தே யன்பு
புரிதலு முனியன் ருனப் புண்ணிய வசியன் நன்னை
யிருமைபா மாசி கூறியேகினு னினிது மன்னே. (24)

இருணுமேசர் வசியன் ருனு மினத்தவர் தன்மய ஐழத்தே
அருமுறைக் குலத்தோன் வஞ்சித் தறைந்தவாற் றினீயு மிக்க
பரிவொடு முலக நீதி கண்ணுவன் பகர்ந்த வாறுந்
தெரிதர வவர்க்குச் சிரதை விருப்புடன் செப்பி னுனல். (25)

அன்னவர் கேட்டு நன்றென் றகத்திடை யுவகை பொங்கி
நன்னெழி யாகுமென்றே நவின்றனர் வசியன் ருனு
மின்னனை யானை யந்த வேதியன் றனக்கு வேத
மன்னிய விதியி னுனே வதுவைசெய் தனித்தர் னன்றே. (26)

அருமுறை யவனுங் கிட்டா வருந்தி கிடைத்த தென்னத்
தெரிவையு வதுவை செய்து சிந்தையிற் களிப் புற்றின்ப
மருவிபே மூன்று காட்டன் மனைவியோ டிருந்து வாய்மை
யுரைதல் றின்வந்த தோட மொழித்திட ஷனத்தி லுன்னி. (27)

கண்ணுவ முனியன் கூறும் விதியினைக் கருதி மிக்க
புண்ணிய தலமாவ் காசி புழுத்துநற் கங்கை யாடி
வெண்ணிலாத் திகழும் வேணி விசுவநா யகனைப் போற்றும்
வண்ணம் திறப்ப வேண்டி மாதவ னிடத்திற் புக்காண். (28)

மாதவன் றன்னை நோக்கி மறைபுகல் வாயமை தப்பித்
தித்து பூவ மாயச் சென்றுந் கங்கை யாடிப்

பூதலத் துயர்நத கூசு தன்னிலே மூன்று யோக
நாதனைப் பூசித் தேத்தி நன்விவன் தீள்வ னென்றான் (29)

புகலுமய் வுரையைக் கேட்டு வசியனும் புதல்வி தானு
மகிழ்வொடு வருத்த முற்று விடையது வழங்கப் பெற்று
மிகமனவிருப்பங் கூர்ந்து வேதியன் வேலை சூழ்ந்த
செகமிசை நிகரில் காசி தன்னையே நோக்கிச் சென்றான் (30)

விரைவுடன் சென்று கானில் வெயிலினால் வாடி யாங்கோர்
தருமில் வைகுங் காலை நாரத னென்னச் சாற்று
மொருதவ முனிவ னாகே யுற்றன னவனைப் போற்றி
யருமறை யவன்றான் சொன்ன னுற்றவா தனைத்து மன்னே.

நாரத முனிவன் கேட்டு நவிலுவா னுனது பாவர்
திரவேண் டிடி ன்முன் னானிந திரன்முத லிமையோர் வந்து
போரவு ணரைத்தாம் வெல்வான் பூசனை யினிது செய்த
வோரருட் பதிதா னுண்டா னுயர்களா வனமென் றம்மா. (32)

அநநகர் தன்னி னியு மடைநதுநீட் சேபமென்னு
நன்னதி தோய்நது மூன்று காலமு நறுமபூங் கொன்றைப
பொன்னகிர் சடையி னானைப் பூசனை புரிதி யென்று
மன்னிய கருனை கூர்ந்து மனமுவர் துரைத்தான் மன்னே. (33)

நாரத முனிவன் கூறி நான்முத னுலகிற் புக்கான்
சீர்திகழ் மறைநூல் வல்லோன் சிந்தையின் மகிழ்ந்து போகதே
யாரணி சடையோன் மேவு மநாதிமா புரத்திற் சார்ந்து
நேரிலா வுயர்நிட் சேப நதிப்பெரு நீரின் முழ்கி. (34)

நான்மறை யவன்றான் மூன்று காலமு நயந்து செய்ய
தேனெய்பா றயிர்மற் றுள்ள திரவிய வகைக ளாலுங்
கான்மல ராலுந் தண்பூங் களாநறுங் கனிபை முக்கண்
ஞானநா யகனை யண்டர் நாதனைப் பூசை செய்தான். (35)

இன்னணம் பூசையாண்டான் நியற்றிடு முனிவ லோர்நா
ணன்னதி தன்னின் முழ்கி நாதனைப் பூசித் தேத்தப்

(30) மகிழ்வொடுவருத்தமுற்றுவிடையதுவழங்கப்பட்டதும்
யிகழமென்க, (34)தூர்-தூத்தி. (35)-கான்-மன்னம்.

வைசியனைவஞ்சித்தமறைவன் பாவநிலிவீர்தஞ்சி சருக்கம்.

பொன்னிண ரெடுத்தப் போத போதினா காய்வாணி
யன்னவன் செவியிற் கேட்ட வவ்வயி னெழுந்த தன்றே. (36)

உனதுபா தகங்கள் யாவு மொழிந்தன நெடிய காலம்
புனையிழை யவடன் னோடும் வந்முதி பதியிற் போதே
யெனவுரைத் திடலு மநத வினியமா மறையோன் கேட்டு
மனமகிழ்ந்திறைவன்கோயின்மணிகதிருவாயின்புக்கான். (37)

சினகந தன்னிற் போதே சிவபெரு மாண முக்கட்
புனிதனைத்திதழுமவெள்ளிப்பொருபபுனையயன்மாற்கெட்டாத்
தனிமுழு முதலை வாநோர் தலைவனை யன்பர்க் கென்று
மினியதெள் ளமுதைப பூசிக் கிணையடி யிறைஞ்சி யேததி. (38)

கொடியவன் பாவம யாவு மொழித்தன மென்று கோதில்
படிபுகழ் கருவை முக்கட் பசுபதி கருணை கூர்நது
கடிநகர் தன்னி லேகு வாயெனக் கழறி னுளு
லடியனென் றனக்கு நீரும் விடைகொடுத தருளல் னெண்டும்.

என்றவ னுரைக்கக தொண்ட ரிருமறை யவனை ிரங்கி
நன்றுநின் பதியிற் செலகு வாயென நவில வன்றோ
னென்றிய மகிழ்வி னோடு முபயமா புரத்தி னீங்கித்
தன்றுனை யல்டான் வைகும வளநகர் தன்னிற் சார்ந்தான். (40)

மனையவ டன்னைக் கூடி மருவியே யுறியின் மிக்க
தனையர்க டம்மைப் பெற்றுக் கிளைகளுந் தழைத்து நாளா
நனிபெருகு செல்வந துப்த்து ஞாலம் தேவரும போற்ற
வினிமைபெற்றிருந்தானந்த வெழின்மறையவன்றும்மென்றோ.

மெப்ப்புறு மகர மாதம் வி ளம்புகக கிரவா ரத்தி
லொப்பிலா தவனைப் பூசை புரிந்தவ குலகந தன்னிற்
செப்பரு நலமு மிக்க செல்வமும் பெற்றுப் பின்ன
ரப்புவே னியன்ற னீழ லமர்நதினி திருப்பர் மாதோ. (42)

கவிவிருத்தம்.

வதமின் மருத்தி னிணசந்த சத்தமி
போதருந் சந்திபுந் முத்தவந்

(39) இணைமலர் (43) காவியமலர்.

வேதமா முனிவர்கான் விளங்கு மற்புதன்
கிதகியுனெய்யுநீர்த்த மாடியேயு

(13)

தர்ப்பணஞ் செய்துபின் ருன மன்புட
னற்புத மறையவர்க் களிதது னோரவா
நற்பெருங் குலத்தினர் நரகக் தெய்விலா
ரும்பவ மறச்சிவ னுலகின் மேவுவார.

(14)

ஐவசியனை வஞ்சித்த மறையவன் பாவநீர்ந்திசு சருக்கம் மூற்றிற்ற.

ஆ சருக்கம் 11-க்கு விருத்தம்-1321

முப்பத்தை 9 தாவது

சேர்வாதுங்கர் தெரிசனம் பெறுசருக்கம்-தி-

அதேர்ககழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

விரிசடை மீது செம்பெரன் மிலிர்நறங் கொங்கை வேய்ந்த
கரிசுறு கருவை நாதன் கமலமா மலர்த்தினன் போற்றி
வரிசிலைக் கொடியு யாந்தோன் வாதங்கனென்னு மன்னர்
தெரிசனம் பெறுநர் காணத சிறுகெடுத் தியாபு வேயால். (1)

வேறு.

நன்றிபெறு திருக்கருவைத் தலசரிதங் கருணையொடு

நன்னற சூதன்

தன்மனைத்தா னிழைஞ்சியருந் தவமுனிவர் முணங்கிற்ற
சரிதங் கேட்டே

மொன்றுகலி யுதத்தினிடை யினிநிக்முன சரிதமுநா

‘வா னெஞ்சின்’

ன்றவிரும் பின்புறையென் றுரைத்திடவ

(11)

வழுத்தி வாணல.

(2)

வேறு.

சாற்றரும் புகழ்புரந்த தானைச் சேக்கிழை மாபு தன்னி

லேற்றவோர் கிழைப் தாபென்பவின் வழுத்தி வேண்பாற்

திருக்கருவைத் தலபுரணம்

நேருந் துவன் கலிப் பத்திற் றுவங்குநீ ராவி ர தனத்திற்
வூற்றிந் பத்திந் தான்டி துவதுமேச் ச்சன் னுதேநா. (3)

அன்னவன் பெயரி ர்சு பூடண னவன் காலத்தின்
மின்னவிர் பொன்னு டொக்கும் வியன்மலை யாள் நாட்டின்
மன்னவ ரெவரும் பேரற்ற வந்தவ தரித்து வாழ்வா
னின்னநீ ரிராச வன்மா வெனுமொந் வேந்தன் மன்னோ. (4)

எந்தமா திரத்து மாண செவவா சியற்றி யாங்கே
யாதமன் னவன்முன் வாழ மெலவையி லன்னோன் றாய
சினதையி னிடையே தோன்றா திருக்கனா வுத்தையும் வெள்ளைச்
சுடகரக் கனியைக் கண்டு துதிசெயுங் கரது லம்மா. (5)

காகலங் கடனுண் முழுகிக் கங்குலும் பகலு மெந்தல்
போதுமெண் ணுவனி ராச பூடண னெனப்போ வாந்தத
வேதின்மன்னனுக்குத்தோன்றா தெவனங்கருவைகென் றம்
மாதளிப் பொருளைக் கண்டு வணங்குமாம னுருது மெனறு. (6)

கலிப்பா.

புரசைநெடுங் களிற்றரச னினைவுணர்ந்து பீழிமுழுதும்
பரசமலர்க் கவுவுறையும் பரம்பொருளின் னவன்கன்னி
லரசமனம் வெருவனில் ன்டைகவுந் தெரிதுதிருத்
தெரிசனநல் சூதுகெனவே செயிவனாக அணங்குகோ. (7)

கடையேனான் கடைத்தேறத் திருவுளத்திற் கருகிழ
விடையேறு மெமபெருமான் கருவைநகர மேவுகளா
வுடையானே யிவ்வனம்வந துரைத்தனென கன்னிலெழுப
படைமாமன் னவன்வருவா னக்கருவைப் பதிநோக்கி. (8)

வருவதுதன் திருவுளத்தி னிடையுணர்ந்து வன்மலிதன்
கருவைநகர் தனிவன்தலோ தனைவருமொருந் முக
வெருவும்வகை திருக்களவி னிழற்பெருமான் வெஞ்சினங்க
ரொருவிறற்கண் டிரவமாம் குதிக்கதினத் திருவனரோ. (9)

அப்படியும் படைத் துறையெழுந்திவை வநினைந்ததும்
பெருமாமன் பெருவிற்த் தெருவிட மருந்தெழுப

யபபதிவாழ் பலசெவர்க்குபலுக்கணுதுத் திடவாங்குச்
செப்புறுமடிப் புதிபூர்க்குந் திறல்வேந்த னஹிணார்ந்து

செவ்வியுனிகப் படையோடுஞ் செறித்தபெரும்படையாடும்
வெவ்வரியைப் பின்னொடர்ந்து வனநேர்க்கி விரைந்தேக
வவ்வமயங் களவிச் சைநகர்வேந் தெனவுருக்கொண்
டெவ்வமில்சே சையெதிருந் நினிதழைத்து வருகுவனல்.
கழைத்தனுவோன் றனுவுரித்த கண்ணுதல்வா னவனவனை
யழைத்தினிதுகொணர்ந்துமகிழ்ந்தனிரோளிப்பொற்சினகரத்துட்
டழைத்தகயம் பிலிங்கதெரி சனமபுரிவித் திடவரச
னுழைத்திருக்கைப்பாஞ்சுடரை யுளமுருகித்துதிபுரிவான். (12)

என்றிர்க்கழிநெடிலயாசிரியவிருத்தம்.

அணியார்ப்பூங் களவினறுங் கனியே தேனே

யமுதேச வேதநிறத் தப்ப னேமா

மணியேமா ணிக்கமே குணக்குன் றேயென்

வாழ்வேயம் பலத்தசே யமர் யாரும்

பணியானந தக்கடலே கண்ணே யென்கற்

பகமேயிப பாவிக்கடைத் தேனும் வண்ணந்

தனியாவென் களவிடைவந் தெனையாட் கொண்ட

தனிமுதலே பெனத்துதித்துச் செல்வான் பின்ன

கசபமெனக் கேசரியைத் தொடர்ந்து சென்று

தடங்காளம் புருந்தக்கே சரியைக் கொன்று

நரபதியா கியார்ச பூட னன்றன்

னகரமடை குவன்பின்சந் நகரத் துள்ளோர்

விரவுமனக் களிப்பொடுநம் வேந்தன் வஞ்சி

வேந்தன்வரவுணர்ந்தெதிர்சென்றழைத்துப்போந்து

பரவுமொளி திசழ்மணிப்பொற் கோயிலெய்திப்

பால்வண்ண லிங்கதெரி சனஞ்செய்வித்து. (14)

அன்பொடுதன் னுயிர்சுலபமுததா னெனருவ

கங்குரைக்க வுணர்ந்திடுவென் னதிச பங்கொல்

வங்குரைக்க வுணர்ந்திடுவென் னதிச பங்கொல்

வங்குரைக்க வுணர்ந்திடுவென் னதிச பங்கொல்

வங்குரைக்க வுணர்ந்திடுவென் னதிச பங்கொல்

வின்புறவந தவன்யாவ னினியெண ணுநகர.

லீவ்விடையிங் கனங்கிழந்த வெழ்வந்நந்தர்
தெனபயிலவண் டிமிருமலர்க் களவி சன்றன்
நிருவினையாட் டேயெண்செந் திப்பான் மிண்டு.

வந்துபுக விடுத்தனனிப் பெருமா னந்தோ
மறுபுலேவந் தனைமது வளமு தாரி
விநதநகர் தனிலினிநா மிருத்தனன்றன்
றெவ்வமயத் தாவதுநீங் கெய்து மென்று
கந்தமிகக் கமமுமலர்ச் சோலை சூழ்தென்
கருவைநகர் விடுத்திரத கசது ரங்கம்
வெநதிறல்கூர் பதாதிபுடை சூழச் சென்று
விபனமுதா சலத்தின்றென் பாங்க ரெய்தி. (16)

நன்னகர வியற்றியவ ணிருப்பா னந்நா
ணங்கருவைச் சுவேதவன நாதன் றுனம்
மன்னவன்றன் கனவினிடையெய்தி யஞ்சேல்
வாய்ந்தபெருந துணையாதும் யாமோர் நாளா
மின்னலுறு துணக்கினிததென் கருவை மூதா
* நிருததரச புரிந்திடுக வேந்தா னென்று
பன்னியதோர்ந் துவநதரச புரிந்து வாழ்வான்
பாண்டியனத திருக்கருவைப் பதியில் வந்து. (17)

கரிலலயா நகரதனிந் செங்கோ லோச்சந்
காவலனா மிராசபூ டணனுக் காங்கே
பரியவரைப் புயயிம சேன னென்னும்
பாண்டியன்றேன் றுவனவன்றன் மரபு தன்னி
வரியகவி யுநநானா யிரத்து முநதூந்
ஹந்தாண்டில விரபான் டியென்ன ரேதுங்
சூரிசிலொரு கனுக்குவா துங்க னென்னுங்
கொற்றவன்வந் துகித்தரச புரிசு வானால். (18)

வரதுங்க பாண்டியமன் னவன்பன் னுது
மாசறக்கற் றணர்நதுலகம் புச்சுரு னனி

(15) தென்-இசை. (17) ஏந்தலென்னும்பெயர்-விநியருபெயர்.
ஏந்தாலெனின்றது-தூஉனெயென்பதுபொருள்.

லரவிநதப் பாசடையிற் கலந்த நீர்போ

லம்புலியின் வாழ்விடைப்பத் தன்னைஞர் ஞானக்
குரவனறன னருள்பிடைத்துப் பசும் ஞானங்
கூர்ந்ததருத் தினனாகிக் கருவை மேவுந்
சுரதங்கொள் களவிசன் றேன்றி யாங்குத்
தனையாட்டிகாண்டிடப்பெறுந் தகைமைபுண்டு.

ஞானமரு ளியகுரவன் தன்க்கு மேன்மை

நன்னுசிவா லுத்தினைக்கு நயந்துபொன்பு
தானமியற் றிடனேசா சனம்வ னிரதது
தன்னருமைப பத்தினிக்குத் தரவு சேய்து
மோனமுறு மரியெட்டு நீட்டை யெய்தி
முதற்பொருளாய்ச் சராசரங்கண்முழுதுநலகுந்
தேனமர்பூங் களாநிழற்பூல வண்ண நாதன்
றிருவுருவத் தோடுகலந திடுவான் ழாதோ. (20)

ஆதிகர் விருத்தம்.

அவ்வர துங்கள் சாயுச் சியபத மடைந்தபின்னர்
நவ்வியஞ் செங்கை யெமமான் றிருக்கணர் வுடையநாத
னில்வல கறியத் தான்பேரந் தியம்புமக் குரிசிற் கன்பாற்
செவ்விதிற் புரிசு வானத் தியக்கடன் யாவு மின்னோ. (21)

வேறு.

வியன்பெறுந் தவமுடையீ ரினியவருந் குருவெனும்

ளியம்பியவா றுமக்குரைத்தே னிக்கருவைத் தலசரிந்

முதனை னன்பாற்
பான்படத்தீட் டுநர்படிப்போர் கேட்போர்வெனும்.

பிதனை யெனும்பவ்வரித்தி
யபன்றிருமாற் கரியகரு. னிருக்குமெழிற் றிருக்கயினை

புதுகு வாராவர். (22)

எழுதிக்கழி வெழுவுடியவல். விருத்தம்.

எனமுனி வார்த்து என்னும்குந் குருக்கரு.

வினப்பித் தோட்டுமா முனிவோர்
பெருமையிற் பெருமையெனவார். (23)

(23) பவ்வரிசெய்து.

சேரவரதுங்கர் தெரிசனம் பெறு சருக்கம். 281

கனமுறு கருவைத் தலமினி தடைந்து
கதிரொளி பரப்புளிச் செம்பொற்
கினகரம் புகுந்து களவின்வெண் கனியைத்
தேவியொப் பனையயர்ச் சித்து
மனமிகக் களித்து நைமிசா ரணியம்
புக்கனர் வாழ்ந்திருந் தனரால். (23)

அறசர்க்கழி நெடிவடியகவல் விருத்தம்.

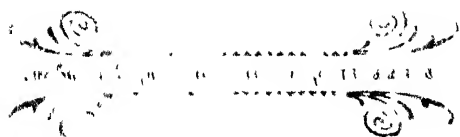
பையரவ வேந்துமுடி யேந்துநெடும் புவிவாழி
பழுதில் லாமெய்ச்
செய்யசது மறைவாழி திகழ்தருமந் தணர்வாழி
செகத்தை யீன்ற
தையலெனு மதுலசவுந் தரிமருவுங் களவீசன்
சரிதந் தன்னை
வையமிசை விருப்பமொடு படிப்புவர்கேட் பவரெவரும்
வாழி மாதோ. (24)

சேரவரதுங்கர் தெரிசனம் பெறு சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. சருக்கம் 40-க்கு விருத்தம்-1345.

திருக்கருவைத் தலபுராணம் முற்றிற்று.

திருக்களா வுடையான் றிருவடியே துணை.

வரதுங்க பாண்டிய மகாராஜன் சரித்திரம்.

முகவுரை.

கடல் யுடை சூழ்ந்த காசினியின்கண் ணிருந்தவ மேரூருவெடு
த்தென விளங்கும் நைமிசாரணிய முனிவர்க்குச் சூத்முனிவன் கிஷிபு
கத் திங்நனநிகழுமெனப் பெளடிக புராணத் தநாதிபுர மாண்டிய சங்
கிதையிற் கூறியவாறு வரதுங்க பாண்டிய மகாராஜன் கரவத்தில் நட
ந்த அவ்வரசன் சரித்திர மனைத்தையும் காட்சிப் பிரமாணத்தால் நன்
குணர்ந்த கெற்க கோத்திர விசுவநாத தீட்சிதர் வட மொழியிற் கூறி
னர். வடமொழியிற் கூறிய அச்சரித்திரம் வடமொழி யுணர்ந்தார்க்
கன்றி யேனையோர்க்குப் பயன் படா திருத்த லால் ஏனையோர்க்கும்
பயன்படு மாறு தமிழ்மொழியிற் கூறப் பட்டுளது.

வரதுங்க பாண்டியன் நிருவதாரம்.

சீருஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த எந நாட்டினு நன்ன டெனங் பொலிங்
திலங்குஞ் செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் கண் கிருபாததி சேமநதி
நீட்சேபநதி யெனது தெய்வத் திரு நாமம் பெற்ற புண்ணிய நதிகளை
யுடையதும், அரிபிர மேந்தி ராதி தேவரும் காகபுசுண்டன் நாரதன்
அகத்தியன் வசிட்டன் முதலிய முனிபுங்கவரும் பூசிக்கப் பட்டதும்,
பனிவரை பயந்த பசங் கொடியைப் பாசுத்தமைத்த சிவபெருமான்
சித்திய ஆனந்த, தாண்டவம்புரிய அம்பல்மாகக் கொள்ளப்பட்டதும்,
பாண்டி நாட்டுப் பஞ்ச லிங்ககேசத்திரங்களுள் தேயுலிங்க கேசத்திர
மும், அநாதிபுர மென்னுநாமமுதலிய பலதிருநாமங்களைப் பெற்றதும்
ஆகிய மகாமகத்துவம் பொருநதிய நகரம் கருவைமா நகர மென்ப.

அக்கருவைமா நகரத்தை இராஜதானியாகக்கொண்டு செங்கோ
னடாத்தி இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின்
வம்மிச பரம்பரையிலுதித்த அரசருள் வீரபாக்கிரமன் புத்திரன் வீர
பாண்டிய னென்போன் மேற்கூறிய கருவைமா நகரத்தில் அரசாட்சி
செய்து, கொண்டிருந்த காலத்தில் அவ்வரசனுக்கு அண்டினுள் புகிந்த
அரும் பெருந் தவத்தால் இற்றை நாட்கு எழுநூற்றுப் பதினான்கு
டங்களின் முன் கலியுக வருடம் நாலாயிரத்து முன்னுற்றைந்தில் அக

விருளகற்றும் ஞான சூரியராகிய இருபுதல்வ ரவதரித்தனர். அவதரித்த வஞ்ஞான்று பல நல் விழாக் கண்டு வேதியர்க்கு வேண்டுவன நல்கிச் சிவ கடாட்சத்தா லுதித்த அப்புத்திரர்களுக்கு வரதுங்கனென்றும் அதிவீரனென்றும் திருநாமஞ் சூட்டி அருமை பாராட்டி வளர்த்தான். நாள்களேறவேற அவ்வப் பருவத்தே செய்ய வேண்டுஞ் சடங்குகளைக் குறைவின்றிச் செய்து அணிவிக்கவேண்டும பற்பல மணிப் பணிகளை யணி வித்தனன்.

பின் அவ்விரு குமாரரையும் நூல்கற்பிக்குந் திறத்தி லுயர்ந்த சகலகலைவல்லனாய் ஓராசிரியனைக் கொண்டு கல்விகற்பித்துச் சகலகலை வல்லுண னுக்கி வைத்தனன்.

அதிவீரனைச் சுலிகாரஞ் செய்தல்.

இங்ஙனம் நிகழு நாளில் தென்காசி நகரில் அரசாட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்த காசிகண்ட பராக்கிரம பாண்டிய னென்னும் ஓராசன் அவ் வீரபாண்டியனிடத்து வந்த தனக்குப் புத்திரப் பேறின்மையால் தனக்கு ஒருபுத்திரனைச் சுலிகாரஞ் செய்து கொடுக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டமையால் தன்னிரு குமாரரில் இளையோனாகிய அதிவீர பாண்டியனைச் சுலிகாரஞ் செய்து கொடுத்தனன்.

பின்னர் வரதுங்கனென்பான் அடக்கம் அன்பு அறிவு அவாவறுத்தல் இரக்கம் இன்சொல் ஈகை ஒழுக்கம் சாந்தம் தவமநடுநிலைமை பத்தி வாய்மை முதலிய நற்குணங்கள் யாவும் தன்னுள்ளத்து வளரத் தான் வளர்தல் கண்ட தந்தையாகிய வீரபாண்டியன் தன்செல்வனான அவ்வரதுங்கனிடத்து இராச்சிய பாரத்தை யொப்புவித்துத் தவ வழி நின்றனன்.

வரதுங்கன் அரசாட்சி.

பின்னர் வரதுங்க பாண்டியன் நீதிவழுவாறு செங்கோல் நடத்தி வரு நாளில் அன்னோன் தந்தையாகிய வீரபாண்டியன் தூயசிக்ஷையுடைய இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்து சிவானந்த வாழ் வெய்தினான். தந்தை தேவையேக மடைந்தபின் வரதுங்கன் தந்தைக்குச் செய்த நஞ்சிய பிழிக் கிரியைகளைக் குறைவின்றி நடத்தி அரசு புரிந்திருந்தான்.

வாழ்க்கைத் திருமணம்.

அந்நாளில் காரைஜ புத்திரியும் அச்சுவினி நாளிற் செனித்தவ ளும்கற்பில் அருந்ததியையும் கல்வியில் நாமகனையும் பொறையில்பூமி யையும் வனப்பில இந்நிரையையும் நிகர்த்தவளும் ஆகிய சிவகாம சவுந்தரி யென்னும் ஓரங்கனையை மணப்பான் கருதி அக்காசிப் பதிக் கிறைவணிடத்துத் தன்னமைச்சரை விடுத்து மணம் பேசுகித்து அம் மங்கையைத் திருமண மிபற்றி யவ்வங்கனை யுடன் கலந்து சுகித்து வாழ்த்திருந்தனன்.

அங்ஙனம் வாழ் நாளில் பட்டமகிஷியாகிய சிவகாம சவுந்தரியி டத்துப் புத்திரப் பேறின்மையால் “பெறுமவற்றன் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த, மக்கட்பே றல்ல பிற” என ஆன் றோர்கூறிய வாறு மனை வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த மகப்பேறு பெறுவான் கருதிப் பாணினான் முதல் இரேவதி நாளீருகிய நான்களிற் செனித்த மகதரை மணந்து வாச்சாயன தந்திரம் ரதிரகசியம் முதலிய காம னூலின்விதிப்படி கலவி செய்து சுகித்திருந்தனன்.

அந்நாளில் அவ்வரசன் கொக்கோக முனிவன் வடமொழியிற கூறிய காம நூலை யுணர்ந்து தமிழ் மொழியில் கொக்கோக மென்னு மொரு நூலியற்றினன்.

பின்னர் சிவகாம சவுந்தரி முதலிய இராஜ பத்தினிகளுள் ஒருவ ரிடத்தினும் புத்திரப் பேறின்மை கருதி அவ் வரதாங்கன் பலதான தருமம் ஸ்ரீ பால் வண்ணப் பெருமானுக்கு அபிடேக வலங்காரவுற்சன் முதலியனவும் நடத்தி அப் பெருமானை இரவும் பகலும் தொழுது துதித்திருந்தனன். அங்ஙன மிருக்கு நாளில் அநாதிபுரேசனான சிவ பெருமான் அரசன் கனவிற் றோன்றித் திருவாய் மலர்ந்தருளும்.

அன்பு! நீ மகவின்மை கருதி மனதில் கவலை கொள்ளேல். நின் அந்திய காலத்தில் யாமே நிற்குச் செய்ய வேண்டிய தகன விரியை முதலியன செய்து முத்தியுங் கொடுப்போ மெனத் திருவாய் மலர்ந்த ருள அரசன் விழித்தெழுந்து நாயினுங் கடைபுனாகிய என்னுந் திடேற் றும் வண்ணம் எம்பெருமான் இங்ஙனம் எழுந்தருளினுன்கொ டென ஆடிப் பரிகத் தொழுது துதித்திருந்தனன். அரசனுக்குப் பூர்வவாசனா லால் சிவஞான முதிர்ந்து உலகப் பற்றறுதியும் சிவபூசை விரும்பாமல்

உண்டாகிச் சிவபூசை முதுகியன் ஆசாரியனும் பெற்றாலன்றிப் பயனி
ல்லை யெனத் துணிந்து நாம் ஆசாரியனை பெற்று காண்போமென
இரவும் பகலும் சிந்தித்து ஏக்கமூற்றிருந்தனன்.

அரசன் சிவபூசை பெற்றது

சிறிது காலஞ் சென்ற பின்னர் காஞ்சி புரத்திற்குச் சம்பமான
மாவண்டு ரென்னு நகரில் கௌசிக கோத்திரத்திற் செனித் தோனும்
வேதார்த ஞானத்தை யடைந்த தூய சிந்தையானும் ஸ்ரீநிவாசா
சாரிய னென்னும் திருநாமம் பெற்றோனும் ஆகிய ஓர் மேலோன் பத்
தினி சமேதனாய்க் கருவையம் பதிக்கெய்திச் சிவாலயத்துட் புகுந்து
பாஷ்வண்ணப் பெருமானைத் தெரிசிக்கும் போது சிவதேரிசனத்தி
ற்கு அவன் வந்த அரசன் அப் பெரியோனைக் கண்டு சிவபெருமான
ருளால்நமக்குக் கிடைத்த ஆசிரியன் இவனே யெனக்கருதிக் கார்த்தத்
தைக்கண்ட இரும்பு போல் அவன்பால் மனஞ் சென்று அழலிடைப்
பட்ட மெழுகென மனமுருகி அவன அடிபணிந்து சுவாமி! அடியேன்
கடைத்தேறும் வண்ணம் அடியேனை யாட்கொண்டு அனுக்கிரகிக்க
வேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனன். சந்தருவாய் வந்த அவ்
வேதியன் அரசனது மனநிலை யுணர்ந்து மகிழ்ந்து அவனை யழைத்
துச் சென்று கிட்சேப நதியை யடைந்து சைவ தீட்சா சங்கற்பஞ்
சொல்லி ஸ்நானஞ் செய்வித்துத் திருநீறு உருத்திராக்கம் முதலியன
அணிந்து கொள்ளச் செய்வித்துச் சிவசுன்னிதியில் அழைத்துப்போய்
ஸ்ரீபஞ்சாக்கம வுபதேசஞ் செய்து ஆன்மார்த்த சிவபூசையும் விதிப்
படிசெய்து வைத்தனன். அரசன் அததேசிகோத்தமனுக்கு வசிக்கக்
கிரகமும் அன்ன வஸ்திராநிகளும் மற்றும் வேண்டவனவும் நல்கியுப
கசித்துச் சிவபூசை துரந்தானாக விளங்கினான்.

இங்ஙன மிருக்கு நாளில் சிந்து தேசத்துக் கதிபுனும் விட்டோ
ரென்னும் பெயருடையோனும் பலாட்டியனும் துரட்சாரனும் ஆகிய
ஓர் மிலேச்சர் அரசன் சதுரங்க சேனையுடன் அவ்வாதுங்கன் ஸ்டி
பிரியும் இராஜதானி யாகிய கருவைமா நகரத்தை முற்றுகை போ
ட்டான். அந்நித்த தூதர் அரசனுக்குத் தெரிவித்தனர். அப்போது
அயணிநூற் அகிமச்சர் முதலோர் உணர்ந்து விட்டோன் மகா பராக்கி
ரம் சாஸியும் படைப் பெருந்த குடையவனும் மானவன். அன்னோன்
இங்ஙனம் விரிந்த பட்டையுடன் நமது நகரத்தை முற்றுகைபோட்டிரு

க்கும்போது அசாக்கிரதையா யிருப்பதுசரியன்றே. அவனுடன்போர் புரிந்து “வெல்லீவதும் அசாத்தியமே. அந்தோ!” இனி யென்செய்தும் என்றுரைத்துத் திகைத் திருந்தனர். அரசன்விட்டோனுடன்போர்செய்யச் செல்லுதற்கு மனமில்லாகி அமைச்சர் முதலிய சபையோரை நோக்கி “அஞ்சலென்ற காதலமுங் கணபணகங் கணமு மரைக்கிசைநத புலியுடையு மமபுலிச்செஞ் சடையுங், கஞ்ச மலர்ச் சேவடிபுங் கணிகழலுஞ் சிலமபுங் கருணைபொழி திரு முகமுங் கண்களொரு மூன்று, நஞ்சமுண்ட மணிமிடறு முந்தாறு மார்பு நல்ல்திகழ்வெண் ணீற்றொளியு மறிமானு மழுவும், பஞ்சடிச்சிற் றிடையுமையா ளொப்பனைபா கமுமாய்ப் பால்வண்ண னுளத்திருக்கப் பயமுண்டோ வெமக்கே” என்ற செய்யுளைக் கூறி யெம்மை யாட்கொண் டருளிய திருக்களா வுடையான் எழுந்தருளி யிருக்கப் பெற்ற ஆலயத்துட் புகுநது ஆலமுண்ட வருட் கடலே! திரிபுர மெரித்த தேவே! காமனைக் காய்நத கண்ணுதலே! மலைமகள பாகா! சந்திர, சடா தரா! அரவாபரண! புலியத னுடுத்தபுண்ணியா! ஆனந்த ளெள்ளமே! அடியவ ரிடர் தீர்க்கு மையனே! தீயசிரதையுந தீச்செயலு முடைய விட்டோனா ல் அடியேன்.. இடருறாமல் திருவருள் புரிநது இரட்சிக்க வேண்டு மென வணங்குகன்.

அங்ஙனம் வணங்கும் அமையத்து அடியார்க் கெனிய னாகிய திருக்களா வுடையான் திருவருளால் ஓர் அசரீரி வாக்கு விண்ணி லெழுந்தது.

வரதுங்க! ஒன்றற்கும் அஞ்சேல், நிற்பகைஞ்ஞெய் விட்டோனைத் தானே யோடுமபடி செய்வோ மென வுதித்த மொழி யை யுணர்ந்து போனநதப் பாவையுண் மூழ்கி ஆனந்தக் கண்ணித் ததும்ப உரோமஞ் சிலிர்க்க அடியற்ற மரம்போற் கீழே விழுந்து வணங்கி ஆடிப் பாடித் துதித்துத் தன்னாண்மனை யடைநதனன், அதன் பின் மூவா முதற் பொருளாகிய முகவிங்கப் பெருமான் ஆஞ் ஞான்று கைவு சமையாசாரியரான திருஞான, சம்பந்தப் பிள்ளை யூர் க்கும் அடியார்க்கும்; திங்கிழைத்த சமணரி; னுடன்பாட்டுக்கிழைத்து நின்ற ஆண்டியனுக்கு வெய்யு நோய் பற்றிக் தகிக்கும்படி செய்தல் போன்ற தன்னையுடையான வரதுங்கனுக்குத் திங்கிழைத்த நினைத்த விட்டோனுக்கும் அவன் சேனைகட்கும் மெய்யில் ஆக்கினி பற்றித்தகி

க்தும்படி செய்தனர். அப்பொழுது கிட்டோனும் அவன்படையிரும் அவ்வனல் வெப்பைப் பொறுக்க மாட்டாமல் தந்தேயத்தைநோக்கி யோடிப் போயினர்.

அங்ஙனம் நிகழ்ந்தமை யுணர்ந்து வாதுங்கன் அன்பரிதயமே யிடமாகக்கொண்ட சுவேத வண்ணக்கடவுளின் சன்னிதியிற்சென்று அப்பெருமான் திருவுளப் பான்மையைக் கருதி வியந்து பூசாதிர வியங்களாற் பூசித்துத் தன்னரண்மனை சென்றான். அவ் வாதுங்கன் உலகின்ற மரகதக் கொடியாய அதுலாம்பிகையை யிடப்பாகத் தமை த்த திருக்களாவுடையான நாடோறும் தெரிசித்துப் பத்திமேலீட் டாஹிருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதி பதிற்றுப்பத்தந்தாதுவெண் பாவந்தாதி யென்னுந் தமிழ்ப்பா மாலைகளைச் சூட்டித் துதித்துக்கொ ண்டிருந்தான்.

வாதுங்கன் ஞானோபதேசம் பெற்றமை.

பின்னர் அவ் வாதுங்கன் அரித்தியமான இவ்வுலக வாழ்வைக் கான்ற சோறென வெறுத்து ஞானமடைய வேண்டு மென்னும்அவா மீக்கூர்ந்து ஞானசிரியன் தெரிசனம் என்று பெறுதுங்கொ லென்று சிந்தித்திருக்கு நாளில் முனிவர் குலப் பெருமானென்னும் அகத்திய ன்லர்நாள் அநாதிபுரத் தெம்மானாகிய பால்வண்ணப் பெருமானைத் தெரிசிப்பா னெய்தினன்.

அம்முனிவன் வரவுகண்டு அரசன் எதிர்கொண்டு கைகட்டி வர்ப்புனத்தத் வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ் செய்வான். சுவாமி! அடியேன் உலகவாழ்வை மெய்யெனக்கருதி யிதுகாறும் உழன்றேன். இப்பொழுது அவ்வுலக வாழ்வை வெறுத்து நித்தியமாகிய மோக்க த்தையுடையு வழிபைப்பெறுவான் விருப்ப முற்றவாகு இருக்கி தேன். அடியேனுய்யும் வகைவிளக்கி யருளல் வேண்டுமென்று வின் னப் பித்துக்கொண்டான். அதகேட்ட முனிவன் அரசன் மன்றிகை யறிந்து அரச! சின்னார் கழிந்தபின் ஓர் ஞானசிரியன் இப்பதியின் கன் வருவான். அன்றோனும் நினக்கு வேதாந்த ஞானம் உபதேசிக் கப்படுமென வரைத்துச் சென்றான்.

சிலகாலஞ் சென்ற பின்னர் மகாராட்டிர தேயத்திருந்து அடை யோகம் கர்ம யோகம் ஞானயோகம் சாதித்த இரத்திரிய நிக்கிரக தவ சிரேட்டனான் பாலசன்னியாசியொருவன் அரசன் அனைக்களத்தெய்தினன். அம்முனிவன் வரவு கண்ணுற்ற அரசன் ஆதனம் விட்டோடமுந் தெதீர் சென்றழைத்து வந்து ஒர்பொற் பீடத்திருத்திச் சோடசோப சாரங்கள் புரிந்து அப்பெரியோனை நோக்கி “தேவரீர் வசிக்ஞமிடம் யாது? துமது திருநாமம் யாது? இவண் வந்தகாரியம் யாது? உரைத்த ஞால் வேண்டு” மென்றனன்.

அப்போது சன்னியாசி அரசனை நோக்கி வேந்தே! நமக்கு வசிக்ஞமிடம் இன்னவிடந்தா னென்பதில்லை. உலகோர் சொமியானந்த ஞான நம்மையுரைப்பர். ஐயமெடுத்துப் புகிக்கும் நமக்கு நின்னிடத்து வேண்டுவ தென்றும் இன்றெனப் புகன்றனன். அங்ஙனம் உரை த்தவைகேட்டு அரசன் தனக்குமுன்னம் முனிவர் பெருமானுரைத் த ஞான சிரியன் இவனே யெனத்துணிந்து அத்தவசிரேட்டனை வணங்கி தான் அகத்தியமுனிவ னிடத்துத் தனக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்ததும் அவனுரைத்ததும் மொழிந்து பிறவிப்பெருங்கடலுட்கிடந்து கரைகாணாது தியங்கும் அடியேனுக்குத் திண்பெரும் புணையொன்று கிடைத்தமை போல் தேவரீர் பொற் பாத தெரிசனங்கிடைத்தது. அடியேனுய்யும் படி ஞானோபதேசஞ் செய்யவேண்டு மென்று மிரர்த்தித்தான்.

அப்போது முனிவன் மனமகிழ்ந்து அவனது பரிபக்குவமுணர்ந்து அரசே! நீவிரும்பியவண்ணம் செய்குது மென அம்மன்னனுக்கு விஞ்ஞானதீட்சைசெய்து பாசத்தை யொழித்து ஸ்ரீமுத்தி பஞ்சாக்க ரத்தையும் ஞானயோகத்தையும் உபதேசித்துத் திருவடிகுட்டியருளி னன். அவ்வுபதேசப் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்து நிட்டையில மர்ந்து சிவானந்த மடைந்து இல்லற ஞானியாய் விளங்கினன்.

வரதுங்க பாண்டியன் சோலை நகரடைந்தது

அங்ஙனம் விஷங்கிய ராஜ ஞானியான அவ் வரசனுக்கு இரு வினை யொப்பு மல பரிபாக முற்றமையால் பரமபதி யாகிய சிவபெருமான றிரு வருளால் அக் கருவை யம்பதியின் ஐந்து கூப்பிடு தூரம் வரை யுள்ள இட மெங்கும் சிவ லிங்கங்க ளாகத் தோன்றக் கண்டு

அரசன் காலால் நடப்பதும் மல சலாதி கழிப்பதும் அபசார மாமெனக் கருதி அந் நகரில் வசித்தற்கு வெருவி அந் நகரத்திற்கு அரை யோசனைத் தூரத்தின் வட பா லிருக்குந் தேவி நதி யென்னும் பராசர நதியின் கரை யருகில் ஓர் நகர நிருமாணஞ் செய்து அந் நகரத்திற்குச் சோலை நகரெனத் திருநாமமிட்டுத் தன் மனைவிய ரோடும் மந்திரி பிரதானி முதலிய ராஜ காரியஸ்த் ரோடும் இரத கச தூரக பதாதிக ளோடும் சுப முகூர்த்தத்தில் நகரப் பிரவேசஞ் செய்து அரண்மனை புகுந்து சதா சிவ சிந்தனை யுடன் அரசாட்சி செய்திருந்தனன்.

அதிவீர பாண்டியன் வரதுங்க பாண்டியனுக்கு டைதம் அனுப்புதல்.

அந் நாளில் அவ் விறைவன் றம்பி யாகிய அதிவீர பாண்டியன் வட மொழியி லிருந்த நளன் சரிதையைத் தமிழ் மொழியிற் காவிய மாகச் செய்து அக் காவிய முறையைத் தன் தமைய னாகிய வரதுங்க னுக்கு ஓர் தூதன் வசங் கொடுத்தனுப்பினான். அந் தூத னுற் கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்ட அக்காவியத்தைச் சிவ ஞான முதிர்ந்த வரதுங்கன் கண்ணுற்று அந்நோ! நம் அருமைத் தம்பி அதிவீரன் கல்வியிற் சிறந்தோ னாக இருந்தும் “பொய்மை யாளரைப் பாடாதே யெந்தை புகழார் பாடுமின் புலவீர்கள்” என நம்சைவ சம யாசிரியரும் தம்பிரான் தோழரும் ஆகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர் தருளிய தையு மறந்து மின் போற் றேன்றி யழிந்த ஓரரசனைக் குறித்துப் புகழ்ந்து பாடி வாழ் நாளை வீணாக்கினனே யென்று வருத்த முற்றுத் தான் கூறிய திருக் கருவைக் கவித்துறை யந்தாதிபி லுள்ள,

சங்கக் குழையனைத் தென்கரு வாபுரித் தாணுவைவான், கங்கைச் சடையனைப் பாடல்செய் யாத கவிப்புலவீ, ரங்கச் சுமை கொண் டெழுநான்கு கோடி யருநரகப், பங்கத்தில் வீழணன் றோபொன்று வார்தமைப் பாடுவதே” என்னும் ஓர் செய்யுளின் வரைந்த தன் அன்பிற் சிறந்த இளவ லாகிய அதிவீர னுக்குத் தூதன் வசங் கொடுத்தனுப்பினான். தன் தமைய னான வரதுங்க பாண்டியன் கொடுத்தனுப்பிய அக் கவியை அதிவீர பாண்டியன் பார்த்துக் கோபங் கொண்டு இவ்வாறு சிந்தித்து னுற்றான்,

அதிவீரன் வாதுங்கைப் போர்ச் சேழத்தல்.

நாம் வெகு நாளாய்ச் சிரமப் பட்டு அருமையாய்ப் பாடிய இவ் வரிய காவியத்தையும் நமது கல்வித் திறமையையும் மதியாது நமது தமையன் நம்மையும் நம்மா வியற்றிய காவியத்தை யும் இகழ்ந்தான். இக் காவியத்தில் நரஸ்துதி யிருப்பினும் நாம் பாடிய கவிகளி னருமையும் பெருமையும் நோக்கி மிக வும் புகழல் வேண்டு மன்றோ? இதுவு மன்றி இக் காப்பியத் தலைவ னாகிய நான் சாமானியனா? சத்திய விரதம் பூண்டுநீதி வழுவாது மூ வுலகும் புகழு மாறு செங்கோ லோச்சிய சக்கராதிப னல்லனோ? இவ ற்றை யெல்லாம் யோசிபாது பொருமை மேலீட்டா லன்றோ? நம்மை இங்ஙனம் நிர்தித்தான். இத் துன்மார்க்கனை மூத்தோ னென்று முறைமை பாராட்டாது நமது சதுர்வித சேனையைக் கொண்டு போர் செய்து புய வலியைக் காட்டி அவனது செருக்கை யடக்கி அவனை அவமானப் படுத்த வேண்டு மெனக் கருதிப் போர்க் கோலம் பூண்டு யுத்த சன்னத்தனாய் நால்வகைப் படையுடன் புறப்பட்டுத் தமையன் அரசாட்சி செய்யும் இராஜ தானி யாகிய சோலை நகருக்கு ஐந்து கூப்பிடு தூரத்தின் தென் மேற்குல பாளைய மிறக்கி ஓர் தூதனை யழைத்து நம்மையும் நாம் பாடிய காவியத்தையும் இகழ்ந்த நம்முன் னோன் வாதுங்க னிடத்துச் சென்று நம்முடன் போர் புரிய வா வேண்டு மெனத் தெரிவித்து வா வென அனுப்பினான்.

அத் தூதன் சோலை மாநக ரெய்திச் சபா மண்டபத்தில் வீற்றி ருக்கும் வாதுங்கனை வணங்கி அரசே! நின் இளவ லாகிய அதிவீர பாண்டிய மகாராஜன் தன்னையும் தான் செய்த காவியத்தையும் இக ழ்ந்த நின்னுடன் போர் புரியக் கருதி இந் நகர்ப் புறத்து வந்திருக் கின்றான். அநி சேக்கிரம் யுத்தத்திற்கு அழைத்தன னென வின் னப் பித்தான். அது கேட்ட வாதுங்கன் புன்னகை புரிந்து நம் அனுசன் அதிவீரன் வருந்திச் செய்த காவியம் நர ஸ்துதியா யிருக் கின்றதே. ஆதம் லாபத்தைப்பாடினே. அந்தோ! வென்று அனுதா பப் பட்டு அவனது நன்மையைக் கருதி யுரைத்ததைக் தின்மை யாக நினைந்து நம்மோடு யுத்தஞ் செய்ய வந்தனன் போலும். “தாரம் வாய்த்தது வள்ளுவர்க்குத் தம்பி வாய்த்தது இராமனுக்கு” என்றது

போல எல்லாருக்கும் உத்தம சகோதரர் வாய்ப்பு தரிது என்று நினைந்து தன் தம்பி யதிவீரனுக்கு, வந்த தூதனிடம்,

“செஞ்சுடரோன் மைந்தனையுந் தென்னிலங்கை வேந்தனையும்
பஞ்சவரிற் பார்த்தனையும் பாராதே—மிஞ்சு
விரதந் தனைக்கொண்டு மெய்யன்பு பூண்ட
பரதனையும் ராமனையும் பார்”

என்றவெண்பா வொன்றை யோர் சீட்டில் வரைந்து கொடுத்தனுப்பினான். அதனை அத்தூதன் பெற்றுக் கொண்டு போய் அதிவீரனிடங் கொடுத்தான். அதிவீரன் சாந்த குணக் கடலாகிய தன் தமையன் வரைந் தனுப்பிய கவியைக் கண்ணுற்று உள்ள நெக்குருகி அந்தோ! என்னருமைப் பிதாவுக் கொப்பாகிய எனது தமையன் எனக்குப் போதித்த நற்புத்தியைத் துர்ப்புத்தியாக நினைந்து ஒருவன் தன் கையைக்கொண்டு தன் கண்ணைக் குத்தியது போல் என் தமையனோடு போர் புரிதற் கெழுந்து வந்தேனே ஆ! ஆ! சகோதர துரோகியானேனே. கொடும் பாவியாகிய யான் எனது தமையன் சன்னிதானத்தில் எங்கனஞ் செல்வேனென்று துய நுற்றுச் சகல சாஸ்திரமும் கற்றுணர்ந்த வேதியர்களை யழைத்து அன்னாரிடத்துத் தனக்குற்ற பாவத்தைப் புகன்று இத்தோட நீங்குதற் கிபைந்த பரிகாரம் உணர்த்தல் வேண்டு மென வேண்டினான்.

அதிவீரன் யுத்தம் புரிதற்கு வந்த பாவந் தீரப் புண்ணியம் புரிதல்.

அம்மறையோர் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்துவேந்தே! நின் தமையனுடன் போர் புரியப் புறப்பட்டு வந்த பாவந் தீர வேண்டின் சிவலிங்கப் பிரதிட்டையும் அந்தணர்க்குக் கிரகப் பிரதிட்டையும் பூதானமும் புரிந்து அநாதி புரேச னான பால் வண்ணக் கடவுளைத் தெரிசித்து நின் முன்னோனையும் வணங்க வேண்டு மென உரைத்தான். அன்னோ ருரைத்தவாறே அவ் வேந்தன் தளபிநக்கிய அவ் விடத்து ஓர் நகர நிருமாணஞ் செய்து சிவலாயமும் வேதியர்க்குச் சாஸ்திரமும் பூதானமுஞ் செய்து சிவலிங்கப் பிரதிட்டையுஞ் செய்து பனை விருக்கங்க ளாற் சூழப்பட்ட அந் நகர்க்குத் தால் நகரெனவும் பனையூரெனவும் திருநாம மீட்டு அந் நகரத்தில் அநேக வேதியரை பிடுக்தி அன்னார்க்கு வேண்டுவன வளித்து,

பின் அத் தால நகர்க்குக் கீழ் பாலுள்ள கருவையம்பதி கூடைந்து முவுலகின்ற முதல்வி யாகிய அதுல செளந்தரி யோடு திருக்களா நிழ லமர்ந்த சுவேத நாதனைத் தெரிசித்து ஆன்ரத்மே லீட்டால் துதித்து அத் திருப் பதியி னின்று மீண்டு அப் பதியின் கூடக்கின் கண் உள்ள தன் தமையன் அரசாட்சி புரியும் இராஜ் தானி யாகிய சோலை நக ரடைந்து அரண்மனை புருந்து அருளே திரு வருவாய் வந்த தவ ராஜ சிங்க மாகிய வர துங்கனைக் கண் குளிரக் கண்டு சிர மேற் கரங் குவித்து அடியற்ற மரம் போற் பார்மேல் விழ்ந்து பணிந்தெழுந்து புகல்வான்:

என தன்பிற் சிறந்த பெரியோய்! பேதையேன் அறியாமையால் பிரபஞ்சமாயையிற் கட்டுண்டு நர ஸ்துதி செய்து பாவத்துக் காளாவதைக் கண்ணுற்று சீவ காருண்ணியத்தால் எளியேன் கெடா வண்ணம் போதித்த புத்தியைச் சிறிது முணராத நினக்குத் தீந் கிழைக்க நேர்ந்த சிறியேன் பிழை பொறுத்தருளி யடியே னுய்யும் வண்ணம் திரு வருள் புரிய வேண்டு மென்று வேண்டினன்.

அதிவீர னுரைத்த அனைத்துங் கேட்ட வரதுங்கன் அருமைத் தம்பியை மார்புறத் தழுவி எனது ஆருயிர்த் தம்பியே! நீ செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தினன். நீ செய்த நர ஸ்துதியாலுண் டாகிய பாவ நீங்கு மாறு வட மொழியி லிருக்கும் காசித் தல மான்மியத்தைத் தென் மொழியிற் புராண மாகப் பாடுகுவெனத் திரு வாய் மலர்ந்தருளினன்.

அதிவீரன் காசிக்குப் போதல்.

அதிவீரன் தன் னமைச்ச ரிடத்து இராச்சியத்தை யொப்புவித்து தன் அரும் பெற்ற றமையனைப் பணிந்து விடை பெற்று இராஜ வேடத்தை மாற்றித் தவ வேடம் பூண்டு புறப்பட்டுச் சென்று காசித் தலம் புருந்து தன்னை யடைந்தோர் பவத்தை யகற்றுங் கங்கையிற் படிந்து தூய சிந்தைய குகிப் பரம தயாநிதி யாகிய விசுவ நாதனைத் தெரிசித்து வணங்கித் துதித்து அவ னருளார் காசித் தல மான்மியத்தைத் தமிழ் மொழியிற் பாடி அக் காசிப் பதியில் அதிவீரன் வசித் திருந்தான்.

வரதுங்கன் மோக்க மண்டர்த்து.

அதிவீரன் அங்ஙன மிருக்கு நாளில் சோலை நகரத்தில் அரசாட்சி செய்து தொண்டிருந்த வரதுங்கன் சிவ ஞான முதிர்ச்சி யடைந்த அதிவீர பக்ருவ முணர்ந்து அன்றோற் கருள் செய்க் கருதி மூவா முதற் பொரு ளாகிய முகலிங்கப் பெருமான் ஓர் நாளிரவில் அவ் வரசன் கனவிற்றோன்றி வேதங்கமழுந் திருவா யான் இதனையுரைப் பான்.

எம தன்ப! வரதுங்க! நீ விரும்பிய வண்ணம் நமது சோதியுடன் கலந்து கொள்ளுங் காலங் கிட்டியது. இப் பாவக் கலியுகத்தில் இனியுன் போன்ற உத்தமர் பாரில் வசிப்பது குற்ற மாம். பேய்த்தேர்க் கொப்பான நினது இராசசியத்தையுஞ் செல்வங்க ளனைத்தையும் தயாள சிந்தையுடன் தேவாலயங்கட்கும் வேதியர்க்கும் கொடுத்த இவ் விருத்தியை விடுத்து அகக் கண்ணால் எம்மைப் பார்த்து நம் பாத நீழலை யடைந்து நந் திரு வஞ் செழுத்தைத் தியானித்து நிட்டையி லிருந்து முத்தியை யடைதி யென வறைந்து மறைந்தனன். அரசன் நித்திரை தெளிந் தெழுநது சிவ பெருமான் கனவி லெழுந் தருளினதை நினைநது நினைந்து நாயினுங் கடையனாகிய என்னையு மோர் பொரு ளாகக் கொண்டு திரு வருள் புரிவா னெழுந் தருளின னே! எம் பெருமானுக்குக் கைம்மாறு யாது செய்ய வல்லே னென அப் பெருமான் திரு வருளை வியந்த ஆனந்த் சாகரத்துண் மூழ்கி யிருந்தனன்.

பின்னர் வைகறை யெழுந்து காலக்கடன்முடித்துச் சபா மண்டப மெய்தி யிறைவன் அஞ் செழுத்தை யிதயத் திருத்திச் சபைக் கண் ணுள்ள அமைச்சர் வேத வேதியர் முத லானோரை நோக்கி யிதனை விளம்புவான்.

ஓ சபையோர் னான்! யான் தமக்கிப்போது சொல்லைத் தொடங்கு மன்றம் புகுந்து நும்து மனநிலை மிகவும் வருத்த முதற் செய்யுமாயி தும் எனது ஆதம் லாபத்தைக் குறித்தனவிருந்தலாய்மகிழ்ந்துவேட் பிராக. இப் போது இவ் வுலக வாழ்வைத் துறந்து தய சிந்தை

யுடன் உண்மைஞானத்தைக் கடைப் பிடித்து முத்தியை யடைதி யென எனக்குச் சிவ கட்டளை பிறந்திருக்கிறது. யான் இனி ஐயன் கட்டளைக்குப் பின் வாங்குதல் கூடாது. எனது மனதுக் கிவிய அன் பிற் சிறந்த துமமை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுங் காலம் சமீபித்து விட் டது. ஆதலால் எனது இராச்சியங்களை யுந் திரவியங்களை யும் பிரமணர் க்கும் தே வாலயங்கட்கும் தானஞ் செய்ய நிச்சயித் திருக்கின்றேன் என்று மொழிந்தனன். அது கேட்ட சபையோர் மனக் கலக்க முற்று அரசனை நோக்கி வேந்தே! நின் வார்த்தை யானது எமக்கு மிக்க துக் கத்தைக் கொடுக்கிறது. எல்லாப் பிரஜைகளையும் அன்புடன் தாய் போலப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருந்த நின்னைப் பிரிந்து வாழ்ந்திருக்க எமது மனம் பரிதபிக்கின்றது. இவ் விராச்சியத்தையும் தானஞ் செய்து விட்டால் மாலுமி யில்லா நாவாய் போன்று நாடு துயருறும். ஆதலால் அறிவிற சிறந்த அரசே! நினது பட்ட மகிஷி யான சிவ காம சவுந்தரி யென்னும் அரசி யிடத்து இவ் விராச்சியத்தை யொப்பு வித்து அரசு புரிந்தருளும் படி ஆக்கியாபித்து நின் கருத்தினை படி அவ் வரசி சரீ ராந்தியத்தில் இவ் விராச்சியத்தைத் தே வாலயங்கட்கும் அந்தணர்கட்கும் தானஞ் செய்யும் படி சாசன மெழுதிக் கொடுத்த ருள்வது நன்மையா யிருக்கு மென்று வேண்டிக் கொண்டனர்.

அப் போது அரசன் அவையோர்களின் கருத்திற் கியைந்து ஆண்டு மன்னன் பணிக் கெதிர் பார்த்து நிற்கும் காரியஸ்தர்களால் தான சாசனத்திற் குரிய தாமபிர பட்டயத் தருவித்து அப்பட்டயத் தில் தன்னிராச்சியத்தி லுள்ள நதிப பாசன முள்ள வயல்களும் மனை யினால் விளைகின்ற பூமிகளும் சோலைகளும் மலைகளும் காடுகளும் அரச ண்மனைகளும் பொக்கிஷங்களி லுள்ள திரவியக்குவையும் ஆபரணத் திளும் வாகனங்களும் மற்றுமுள்ள யாவும் ஆலயங்கட்கும் மறையோ ர்க்கும் தர்ம சாசனமாக எழுதி வைத்துத் தன் அன்பிற் சிறந்த பட்ட மகிஷியான சிவ காம சௌந்தரியை யழைத்து இதனை யுரைப்பான்:

என் னுயிரினுஞ் சிறந்த அருமைக் காதலியே! இப் பொழுது எனக்கு அறித்தியு மான இவ் வுலக வாழ்வைத் துறந்து தவ நெறி மேற்கொண்டு முத்தி யடைதி யென என்னை யாட் கொண்ட அருட் பெருங் கட வாகிய திருக் களா வுடையான், கட்டளை பிறந்திருக்கின் றது. ஒருவன் இல்லறத்தை நடித்துதற்கும் மோதலத்தை யடைத

ற்கும் அவனுக்குத் துணை அவனது மனைக் கிழத்தியே ஆதலால் சிவ பிரான் கட்டளை யிட்டருளிய படியான் தவ நெறியடைதற்கு மன தியைநது இவ் விராசசிய பாரத்தையேற்றுக் கொண்டு என்னுல்தயா ரித் திருக்கிற இந்தத் தான சாசனப் பட்டயத்திற் கூறியுள்ளசொத் துகளை உன் சரீ ராந்திய காலத்தில் தே வாலயங்கட்கும் வேதியர்க் கும் தானஞ் செய்தற்கு உனக்கு அதிகாரங் கொடுத் திருக்கிறேன். இவ் விராசசியத்தை நீயே கைக்கொண்டு அரசு செலுத்தி வருவா யாக வென ஆக்கியாபித்தான்

அது கேட்ட பட்ட மகிஷி அனலிற் பட்ட புழுப் போன்று மனம் பதைக்கக் கண்ணீர் ததும்ப வாய் குழற மதி மயங்கிச் சிறிது நேரஞ் சென்று மனந் தேறித் தன் பதியை வணங்கி என் னாருயிர்த் துணைவ நின்னை மணஞ் செய்த நாள் முதல் இற்றை நாள் வரையும் “சூல மகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே ”யென ஆன்றோர் கூறியபடி நின்னையே தெய்வ மாகக் கொ ண்டு நின் சுக துக்கங்களை யென் சுக துக்கங்க ளாகக்கருதி உட லுயிர் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அடியேனை உடலி னின் றுயிரைப் பிரிப்பது போல் நின்னின் வேறாகப் பிரித்துப் பேசு வது தருமங் கொல்லோ? இப் பொழுது கூறிய வார்த்தை யேழை யைப் பரிசோதனை செய்தல் போன்றுளது. அடியேன் தவநெறி நிற்க விரும்பு நின்னை யகலாது நிழல் போற் றொடர்நது நினக்குவேண்டும் பணியிடை செய்து கொண் டிருக்கும் படிதிரு வருள் புரிய வேண்டு மென வுரைத்தனள்.

அங்கன முரைத்த மாதர்க் கரசியை நோக்கி அரசன் பாவாய்! ஒ ருர்க்கு நேர் வழிச் செல்வானை யிடையில் வந்து கள்வர் வழி மறித் தல் போல் சிவ பிரான் திரு வரு ளானையின் வழியே நிற்கு மென் னிடத்து உலக மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றனை. இஃது பொருந்திய தன்மு. கற்புடை மகனி ரியற்கை தங் கொழுநர் சொற் கடவாது நடத்த லன்றோ? ஆதலால் யான் கூறிய வாறு இராசசியத் தைக் கைக் கொண்டு நின் அந்திய காலத்தில் தான் சாசனப் பட்ட யத்திற் கூறிய படி தானஞ் செய்க் வெண்ப் பணித்துத் தன் செந் தோல் முத்திரையையும் தான் சாசனப் பட்டயத்தையும் அப்பெண் மணியிட்டுக் கொடுத்தனன். தன் கணவ னுரையை மறுத்தற் கஞ்சி யொப்புக் கொண்டு சிவ காம சவுந்தரி யாசு புரிந்திருந்தனள். “ஓர்

நாளில் சிவானந்த நிட்டை புரிந்து கொண்டிருக்கும் முற்றத் துறந்த முனிவனான வாதுங்கன் தன் நண்பர்களையும் தனது அருமைத்தேவியாகிய சிவ காம செளந்தரியையும் கடைக்கணித்து அழைத்து அன்பர்கள் யான் சிவ பிரான் றிரு வருணைக்கத்திற்கு உணவாக முழுதும் விழுங்கப் பட்டேன். இத் தினம், பிரணவ தேகி யாய் முத்தி நிலையிற் பரிபூரண மடையப் போகின்றேன் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினன்.

அரசன்சோதியிற் கலந்தது.

“ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யணைந்தணையாப் பொருளை யருளொளியைப் பராபரத்துக் கப்புறமா மறிவை நீக்கமற மயிர்முனைக்கு மிடமறவெங் கெங்கு நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவிலெழுஞ் சுடரைப் பாக்கியங்கள் செய்தனநதந தவக்குறைகண் முடிக்கும் பழுவடியார் தமக்குகவு பசந்துணர்க்கற் பகத்தை வாக்குமன விகற்பத்தா லளவுபடா வொன்றை மாசற்ற வெறுவெளியை மனவெளியி லடைப்பாம்”

என்னு மோர் கவியும் பகர்ந்து தத்துவ முழுதும் இச்சை வழியே பணி கேட்கப் பிரணவமே திருவுரு வாசச் சகச வருள் பிறக்கத் தனது ஆத்மார்த்த சற்குருவைச் சிந்தித்துச் சமாதியில் அசைவற நின்றனன். அவ் வமையம் பிரம ரந்திரத்தி னின்று கபாலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு கோடி சூரியப் பிரகாசம்போலூர் மகா சோதி கிளம்பி ஆகாயத்தில் மறைந்தது.

அவ் வற்புதத்தைக் கண்ட தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தனர். தேவ துந்துமி முழுங்கின. அரசன் பக்கல் நின்ற ஆசாரியர் அமைச்சர் இராஜ பத்தினிகள் முதலாகிய அனைவரும் அச் சோதியைத் தெரிசித்துக் கண்கள் தெளிந் தெழுந்து அரசன் சுயம் பிரகாச தேஜோமயத் துடன் கலந்து பரிபூரண மடைந்ததை நினைந்து நினைந்து வியந்து ஆனந்த பரவசராய் ஆடிப் பாடித் துதித்து வணங்கியிருந்தனர். அவ் வாதுங்கன் தேக வியோக மடைந்த காலம் இன்ன கால முன்புதைப் பின் வருஞ் செய்யுளிற் காண்க.

விருத்தம்.

இவ்வியிலாப் புகழ் படிவக் கலியுகவான் டொருநாலாயிரத்தநூற்ற
மறுபதுவி காரியாம் வருடமார் கழிமாத மபர பக்க
மறுவிலசதூர்த் தசியெனுநா ளிற்கருவை யமபதிப்பால் வண்ண நாந்
னறுமலர்த்தாட் கன்புடையோன் வரதங்கன் பரமபத நண்ணினுனே.

சிவ பிராஜ் அரசன் வடிவெய்தல்.

இஃது இங்ஙனம் நிகழ எல்லாம் வல்ல இறைவனும் பால்வண்
ணப் பெருமான் தனது பரம பத்தனான வரதங்கன் பத்தியையுலகோ
ரறியும் வண்ணம திருவுளங் கொண்டு தன் கணத்தலைவனான நந்தியை
யழைத்து நந்தியே நம் மடியனும் வரதங்கன் உலக வாழ்வைத் துற
ந்த சரீரத் தியாகஞ் செய்து தேஜோமயனாய் நமது சோதியிற் கல
ந்த விட்டமையால் அவனது பெருமையை யுலகோர்க் கறிவிப்பான்
கருதினேம் ஆதலால் நமது கணங்களை யவ்வரசனது பரிவாரங்களாக
வும் நமது இடபத்தை அவனது பரி யாகவும் கொண்டுநீ அசசேனை
கட்குத் தலைவனாக வருக வெனத் திரு வாய் மலர்நதருளினன்.

எம் பெருமான் திரு வாக்கிற் பிறந்த கட்டையைச் சிர மேற்
கொண்டு நந்தி யெம பெருமான் சிவ கணங்களை வரதங்கன் பரிவா
ங்க ளாகவும் இடபத்தை யச்சுவ மாகவுங் கொண்டுதான் அடி பரிவா
ரங்கட்குத் தலைவனாக வந்தனன். அங்ஙனம் வந்த பின்னர் அடிய
ர்க் கெளரியனாகிய திருக் களா வுடையான் தன் பத்தனான வரதங்க
னது திரு வுருவங் கொள்ளத் திரு வுளங் கொண்டு கங்கையு மிளம்
பிறையுந் தங்கிய சடா மருடத்தை மறைத்து ரத்தினகிரீடந் தரித்து
சர்ப் பாபரணத்தைத் தவிர்த்து மகர குண்டல ஆர கேயூர கடக கங்
கண முதலிய ராஜ பூணுங்க ளணிந்து யாண்ப் பேரரசை கரந்து
பீதாம்பரந் தரித்து அவ் வரதங்கனது வடிவம் போலத் திரு வருக்
கொண்டு விடை யென்னும் பரிமேல் ஆரோகணஞ் செய்து தன் கண
ங்க ளென்னும் ராஜ பரிவாரங் த ஞடன், சேலை, நகரி விரித்து வரத
ங்க பாண்டியன் சுவாமி தெரிசனது செய்ய வருவது போல் கருவை
மா நகரத்தினு ளெய்தித் திருக் கோயிலின் முன் சென்று பரி விட்
டி நங்கித் தன் பரிவாரகளுந் நகர்ச் சனங்களுந் யுடைய ஆழத் திருக்
கோயிலுட் பிரவேசித்து மகர விலங்கு மிருத்திற் சர்ப்பக் கிரகத்தினுட்

புருந்து அநேக கோடி சூரி போர்தயம் போன்ற ஓர் பெருஞ் சேர்தி
தோற்றுகித்து அச் சயம் பிரகாச வின்கத்தினுள் திரு வுருக் கநீர்
தனன.

அப்பொழுது இராஜ பரிவரங்களாய் வந்த சிவகணங்களுமறை
ந்தன. அது கண்ட நகர்ச் சனங்கள் கோயில் அர்ச்சகர் முதலான
யாவரும் அச் சோதியைக் கண்டு கண் மழுங்கி மதிமயங்கித் திகைக்
த்து நின்று பார்க்கும் போது அரசனையும் அரச னுடன் வந்த பரிவர்
ரங்களையும் காணாமல் ஆச்சரிய மடைந்து திரு வுளப்பான்மைய
வியந்து அரசன் சிவ வின்கத்துடன் ஐக்கிய மாகிடு னென்று புகழ்ந்து
தந்தம் மணிக் கேகினர்.

அர்த்த யாம பூசை முடித்துத் திருக் கதவர் தாளிட்டு அர்ச்ச
கர் முத்தியோர் தங்கள் கிரகஞ் சென்றனர்.

அன் நிரவு போய் அதிகாலையி லெழுந்து நதியில் ஸ்நானஞ்
செய்தி அர்ச்சகர் முதலிய பூசா கயங்கரியக்காரர் சிவாலய மடைந்து
திருக்கதவர் திறக்க முயன்ற போது திறக்கக் கூடாமலிருந்தமையால்
அனைவரும் திகைத்து நின்றனர். அவ வமையத்து திருக்கோயிலுள்
ளிருந்து ஓர் அசரீரி வாக் கெழுந்தது.

பத்தர்காள்! நமது அன்பன் வரதங்கன் நிட்டையி லிருந்து
தேஜோமய மான நம்முடன், கலந்து விட்டமையால் அவ் வன்பனுக்
காக இது முதல் மூன்று நாள் வரை நாம் பிரேதாசௌச மடைந்திரு
க்கின்றோம் ஆதலால் மூன்று நாள் வரையும் நம்மை யாராதிக்கக்
கூடா தென வெழுந்தது. அத்தேவவாக்கைக் கேட்டு அர்ச்சகர் முத
லோரான சகலரும் திரு வருளை வியந்து புகழ்ந்து பாடித்
துதித்துக் கொண்டு சோலை நகரில் அரசனுக்கு நிகழ்ந்த காரி
யும், அறியும் பொருட்டுக் கருவை மா நக ருள்ள சகல பிரஜைக
ளோடும் புறப்பட்டுச் சென்று அரண்மனை யெய்தி அவண் நிகழ்ந்த
யாவும் இராஜ காரிய ஸ்தரா லறிந்து கொண்டு கருவை மா நகரின்
கண் களா நிழ லமர்ந்த கருணை யங் கட லாகிய முகலிங்கப் பெருமா
னுடன் திரு வுருக் கார்த்ததம் மூன்று நாள் வரையும் அபீடேக் நிவே

தனம் அடாதென அருண் மொழி யாம் அசீரி வாக்குப் பிறந்ததும் அவ் விராஜ காரியஸ்தர் முதலோர்க் குரைத்துத் திரு வஞ்சை வியந்து கொண்டாடினர்.

அதன் பின் ஆசிரியன் அமைச்சர் முதலிய பெரியோர் ஒருங்கு கூடி அரசனுக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைசெய்தற் குரியோர் இராஜபத்தினிக ளொழிய வேறு யாரிருக்கின்றன ரென்று ஆலோசனை செய்து பட்ட மகிஷி யான சிவ காமசௌந்தரி யிடஞ் சென்று சொல்ல அம் மாதரசி மனங்கொதித்த என தாருயிர்த் துணைவனை யிழந்து இவ் வுடலைச் சுமந்து சஞ்சார பிரேதம் போலத் திரியேன். என் மன திற்கினிய' அரச னுடன் யானும் அனுமரண மடைய நகர சாட்சி யாகச சித்தமா யிருக்கிறேன் என்று புகன்றனர். ஏனைய ராஜ பத்தினிகளும் அவ்வாறே கூறினர்.

அது கேட்ட ஆசிரியன் முதலிய சகலரும் கவலை யுற்று இராஜ வம்மிசத்தில் ஒருவரு மில்லை. நம் மரசனுக் கிளையோன் காசி நகரஞ் சென்றுளான். சத்திரியர்க்குப் பிராமண ராவது வைசியர் முதலோ ராவது நமக் கட னியற்றுதல் முறை யன்று. அரசனுக்கு வைதிக கிரமப் படி யந்தியக் கிரியை யெவ்வாறு செப்கிற தென்று திகைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சிவ பெருமான் சத்திரியப் பிரம சாரியாய் வந்தது.

அவ் வமையத் தன்னோர் மனக் கிலேசத்தை மாற்றவும் அவ் வரதுங்கனதுபத்தி மேலீட்டையுலகினர்க்கு வெளிப்படுத்தவுங் கருதி அடியர்க் கெனிய னுன திருக்களா நாயகன் நரை திரை முகிர்த ஓர் கீழ்ப் பிரமசாரியாய்க் கங்கா தீர்த்தக் காவடியைத் தன் திருத்தோளி லேந்தி அவண் வந்து காவடியைக் கீழேயிறக்கி வைத்து விட்டுக்கன் றிழந்த தாய்போல் அரசன் சரீரத்தின் மேல் ஐழ்ந்து மங்கள் கரமான திருவாயால் கோவென் றலறி யழுதான்.

அது சண்ட இராஜ பத்தினிகளும் வினை யோரும் இவ்வயோதி
கர் அரசன் சரீரத்தின் மேல் வீழ்ந்து புலம்பு தற்குக் காரணம் யாத.
இவர் அந்நேரத்தினர் கொல்லோடுவன ஆலோசித்து அப்பொரியோ
ரைச் சமாதானப் படுத்தி ஐயரே நீவிர் யார்? எதற்காக அழுகிறீர்?
நமக்கும் இவ்வரசனுக்கும் எவ் வகைத் தொடர்புளது? என்று வின
வினர். அம் முதியோன் அங்குள்ள அனைவரையும் நோக்கி ஓ சன
ங்காள்! இவ் வரசன் பிதாவைப் பெற்றோனும் என்னைப்
பெற்றோனும் சகோதரர் ஆதலால் இவ் வரதுங்கண் என் தமை
யன் பிள்ளை. என் பிதா என் னினம் பருவத்தில் பரம புத
மடைந்தனன். பின் யான் மனை வாழ்க்கையைத் துறந்து
தேசாந்தரியாய்த் திரிந்து காசி நகரடைந்து இது காறும்
அவன் வசித்திருந்தேன். இப்போது யான் விருத்தாப்பிய பருவ
மடைந் திருப்பதனாலும் காசித் தலத்தினுஞ் சிறந்த இக் கருவைத்
தலம் யான் சென்மித்த தலமா யிருப்பதனாலும் இவ் வரதுங்கண்
புத்திர னாக இருப்பதனாலும் என்னை யிச் சிறுப் பருவத்தில் போஷி
த்து என் அந்திய காலத்தில் எனக்குச் செய்ய வேண்டிய கிரியை
யியற்றி என்னை நற்கதி சேர்ப்பா னென்ற எண்ணத்தினாலும் இப்
பொழுது இவண் வந்து சேர்ந்தேன். இவ் வரும்பெறற் புதல்வன்
என்னைக் கைவிட்டுப் பிரிந்தனன். இனி யா னென் செபவேன்.
அந்தோ! வென்று பூமியில் வீழ்ந்து புரண் டழுது கொண்டு பின்னுஞ்
சொல்வான். ஜனங்காள்! நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வ!
மொன்று நினைத்த தென்றபடி இவ்வினைக்கு அந்திய காலத்
தற் பிதர்க் கிரியை செய்வா னென்று நினைத்திருந்தேன்.
இப்போது இவனுக்கு யானே செய்ய வேண்டிய காலஞ்
சம்பவித்தது. யான் பிரமசரிய விரதம் அனுட்டித்து நடக்கிறவன்
ஆதலால் இவ் வரசனுக்குச் செய்ய வேண்டிய அந்தியக் கிரியைகளை
முன்று நாளில் முடித்து விட்டு அந்நாதி புரோச னான திருக்களா
வுடையானுக்கு இக் கங்கா சலத்தை யபிடைத்து விட்டு மீண்டும்
காசித் தலம் போகிறேன் ஆதலால் அபாச் கிரியைகட்டு வேண்டும்
பிரயத்தனஞ் செய்க வெனப் புகன்றனன்.

அதுகேட்ட ஆசிரியரும் இராஜ பத்தினிகளும் மற்று முள்ள யாரும் நம் அரசாங்கு அந்தியக் கிரியைச் செய்து குரியோர் ஏற்பட்டு விட்டார்களென்று கவலை தீர்ந்து அக் கிரியைக்கு வேண்டுமென நயர் செய்தனர்.

பின்னர் சிவ காம செளந்தரி யமுழாள் ஆசிரியனையும் மந்திரி பிறனானி முதலான, ஏனையோரையும் நோக்கி அரசனா லெழுதி வைத்து தானாசனத்திற் காட்டிய சொதனுகளைத் தன்னுள் செய்ய வேண்டு மென்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் நீண்டரெல்லாரும் கூட இருந்து அத் தானக் கிரியையை முற்றுவித்து என்னைக் கருதார்த்தை யாகும் படி செய்ய வேண்டு மென வுரைத்தனர். அவ்வாறே யாக்ட்டு மென்று யாவருஞ் சம்மதித்தனர். பின்னர் சிவகாம செளந்தரியும் ஏனைய இராஜ பத்தினிகளும் ஸ்நானஞ் செய்து கொண்டு சந்தோஷ சித்தராய் அரசனா லெழுதி வைக்கப் பட்ட தான சாசனத் தாரா பாத்திரங்க ளுடன் சபையின்கண் ணெய்தி அதுலாம்பிகை சமேத ஸ்ரீ பால்வண்ண நாதனை மறவாத சிந்தை யுடன் இரதிரன் முதலான திசா பாலரையும் சந்திரசூரியரையும் சபையி லுள்ள ஆசா ரியன் முதலிய சகலரையும் சரட்சி யாக வைத்து பட்டமகிஷி யான சிவ காம செளந்தரி சொல்ல வுற்றாள்.

ஓ ஆசாநிண ன்ணியினர்! எனது பத்திர வரன அரச ண்டையகட் டையின் படி ஸ்ரீ மகாவண்ணப் பெருமான் ஆலயத்திற்குச் சிவபூமிக ளும் கிராமங்களும் மந்திரி ன் விராஜங்கட்கும் விட்டு ஓர் வல்லங்க ட்கும் சிவபூமிகளும் கிராமங்களும் உமக்குச் சிவபிராமணர்க்கும் சிவ பூமிகளும் கிராமங்களும் தானஞ் செய்கிறேன். இதனுள் றியும் அது இன்னும் அரசனா ண்டுபலித்த சகல போக் வஸ்துகளும் பெர்க் கிஷத்தளும் சகல சனங்களும் நிறைந்த இவ்விராஜ தானி யாகிய நகரமும் இராஜாதிசா மெளதனமும் தானஞ் செய்கிறே னென வுரைத்தது தான் சாசனத் தாய்பா பட்டமகிஷியில் சிவ காம செளந் தரி பென்று தன் கையொப்ப யிட்டு அவரவர்க்குக் கொடுத்தபின்

ஆசாரியுடன் பார்த்துக் கொள்ளினான். இ ஆசாரிய அவையினால் அரசு பரிபூரண மனநலம் மறந்து முடும் அபகர் புட்கல் சதார்த்தி யாகிய, தினத்தில் அரசனையும் வன்னையும் வன்னியுடன் விண்ணு பத்தினி களையும் உத்தேசித்துச் சிராந்தம் மெய்யாமண போகன் முதலியவன் செல் வித்து அத் தினத்தில் மக்களுள் பால்வண்ண நாதனுக்கு அபிஷே கஞ் செய்து கோடகோபசகர முதலிய ஆராதணைகளுஞ் செய்து அன்றிரவில் அதிக விமரிசையுடன் இடையே மதவமுதலியவன் நடந்து வேண்டும், உமது காவலு சென்ற பின்னர் உமது வம்மிசத்தி துதித்த சந்தி யாரும் அவ்வரமே வருடந தேரது நடத்த வேண்டு மென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்கின்றன:

சுவாமிகான்! இவ் விசாசியத்திற்கு தம்மை பெசமா என நிய மித்திருப்பதால் என்ன லுமக்குத் தானஞ் செய்யப்பட்ட சகல பூமி களையும் சிராமம் களையும் நானகு பாகஞ் செய்து ஒரு பாசத்தை நீர் அனுபவித்துக் கொண்டு மற்றை மூன்று பாகங்களை இந் நகர் வாசிக ளான பிராமணர்க்கு வெவ்வேறாகப் பிரித்துக் கொடுத்து அனுபவித் தும் படி செய்து இவ்விசாஜ தானியி லுள்ள சகல பாகமும் நீரே யனுபவித்துக் கொண்டு அரசாட்சி புரிந்தருள வேண்டு மென்று வேண்டிக் கொண்டனன் ஆசாரியன் அவ்வாறே யாகுக வெண்ச சம் மதித்தான். அதன் பின் சிவ காம சென்றார் தனது மந்திரி பிரதா னிகளையும் மற்றுள்ள பிரஜைகளையும் பார்த்து அன்பர்களாய் அந் சன் உத்தரவின் படி இவ்விசாசியத்தையும் சகல பாத்நிவந்தையும் இவ் வாசாரியர்க்கும் மற்றை யந்தணர்க்கும் ஆலயங் கட்டும் தானஞ் செய்து விட்டமையால் இதன் முன் எமக்கு அதிக விசுவாசத்துடன் கீழ்ப் படிந்து நடந்தது போல் இராஜ விசுவாசிகளாகிய இவ் வாசாரி யரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ள வேண்டு மென்று ஆத்தியாபித்து அவ் விசாஜ தானியின் திண்சு பெற்றதும் தன் பெய் ரடையாள மிட்ட முத்திரையுடன் கூடிய கண்டிக் கற்களை நன்கித்து அந் நாட்டிற்கு சிவ காம சென்றார், சதர்வேத மன்னன் என்பதற்குப் பெயரிட்டு ஸ்ரீ பூஸ் வண்ண நாதனைத் திவானித்து அவனின் சா ட்சியாக வைத்துத் தானு வார்த்தான்.

அதன் பின் ஓர் கிழப் பிரம சாரியா யாங்கு வந்திருக்கின்ற சிவ பெருமான் அரசன் சரீரத்திற்குத் திரு மஞ்சளஞ் செய்வித்து ஆண்ட யாபரணத் தரித்துப் பட்டுகளாலும் முத்துகளாலும் அலங்கரிக்கப் பட்ட விமானத்தில் அவ் வாசன் சரீரத்தை யேற்றுவித்து அநேக விருதுக ளோடும் பற்பல வாத்திய முழக்கத் தோடும் விமானத்தை யெடுப்பித்து ஆசாரியன் மந்திரி பிரதானி முதலோரும் நகரச் சனங்களும் தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு வரத் தன் கையில் அக்கினி யெடுத்ததுக் கொண்டு தகனப் பிரதேச மடைந்து அவண் அடுக்கி வைத்திருந்த திவ்ய வாசனை கமழ்கின்ற சந்தனக் கட்டைச் சிதையின் மேல் அரச சரீரத்தை யேற்றி வைத்தனன்.

வைத்த பின் பட்ட மகிஷி சிவ காம செளந்தரி யானவள் சகல சனங்களும் கேட்கும் படி சொல்கின்றனள்: அரசன் கட்டளையின் படி என்னால் தானஞ் செய்யப் பட்ட பூமி முதலானவைகளை வஞ்சகமா யாவது பலோத்காரமாயாவது ஏவன் அபகரித்தாலும் அபகரிக்க நினைத்தாலும் அவன் குரூர மான பிணிகளால் வருத்தப் பட்டு வம்மிச நாச மடைந்து இரொளரவாதிநரக மடைவன் என்று சத்திய மொழி புகன்று பின்னர் ஆசாரியனை நோக்கி ஓ சுவாமிகான்! யான் சொல்லிய படி சகல தர்ம காரியங்களையும் நீரும் உமது வம்மிசத்தாரும் நடத்தி வருவீ ராகில் உமது குடும்ப மானது சந்திர சூரிய நுள்ள வரை யபிவிர்த்தி யடைந்திருக்கு மென்று சொல்லிச் சிதையின் மேலேறி இராஜ சரீரத்துட னொன்றிப் படுத்துக் கொண்டனள். அவ்வாறே ஐனிய இருபத்தாறு இராஜபத்தினிகளும் சிதையின் மேலேறிப் படுத்தனர்.

பின்னர் வயோதிகப் பிரமசாரி ஆசாரியனை முன்னிட்டுச் சத்திரிய விதிப்படி அக்கினிப் பிரதிஷ்டை முதலிய சமஸ்காராதி மந்திர ஒழங்குகளையும் செய்து அக்கினியை யெடுத்துப் பத்தினி மார்க் ஞாடன் கூழ்ப்பு அரச னுமைய மார்பில் வைத்தனன். அன்பர்க் கெனிய னான் சிவ பெருமானது அருமைத் திருக்கரத்தால் அக்கினிப் பிரதானஞ் செய்த விசேஷத்தால் இராஜ பத்தினிக ளினைவரும் தேவசரீரத்துடன்

உருத்திர கன்னிகைக ளாகிக் கயிலாய மடைந்தனர். பின் அப் பிரமசாரி யாகியசிவ பிரான் மூன்று நாளும் பிதிர்க் கிரியைகளை விதிப்படி குறைவற நடத்தி நாலா நாள் அதிகாலைக் கடன் முடித்துத் தீர்த்தகக் காவடிபைத் தோளி லேற்றிக் கொண்டு கருவை மா நகரத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அது கண்ட ஆசாரியன் அமைச்சர் நகரச் சனங்கள் யாவரும் அவன் பின் சென்றனர். இங்கு இப்படி நிகழ்க் கருவை மா நகரில் ஆசாரி வாக்கின் படி நாலா நாட் காலையில் அர்ச்சகர் முதலியோர் ஆலயஞ்சென்று திருக்கதவற் திறந்து பரல்வண்ணப் பெருமானுக்குத் திருப பள்ளி யெழுச்சி கால சந்திப் பூசை முடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது சோலை நகரத்தி லிருந்து வந்த பிரமசாரி ஆலயத்துட் பிரவேசித்து அதிகார நகதி முன் தீர்த்தக் காவடியை நிறக்கி வைத்துச் சகல சனங்களையுங் கடைக்கணித்துப் புன்னகையுடன் காப்பக் கிரகத்துள் பிரவேசித்துச் சிவ லிங்கத்துடன் கலந்து அநந்ததான மடைந்தனர்.

சகல சனங்களும் உட் பிரவேசித்த பெரியோனைக் காணாமல் திகைத்து மயங்கிக் கங்கர் தீர்த்தக் காவடி யுடன் இங்கு வந்தோன் எமமை யாளும் சிவ பிரானே யென நினைந்து தனது அன்பனுக்காக எமமையன் செய்த திரு விளையாட்டை நினைந்து நினைந் துருகித்திரு வருளின் பெருமையைத் துதித்தும் தவ ராஜ சிங்கமாம் வரதுங்க பாண்டியன் பத்தி வலிமையைப் பெரிது புகழ்த்தும் பரமான்ந்த வாரியில் மூழ்கினர்.

சிவ பெருமானே அரசனுக்குத் தகன கிரியை பிதிர்க் கிரியை முதலிய யாவும் தன் னருமைத் திருக் கரத்தாற் புரிந்தும் அரசனது திரு வுருவங் கொண்டு வந்து சிவ லிங்கத்துட் கலந்தும் செய்த திரு விளையாட்டையும் அவ் வரச னடைந்த பெரும் பேற்றையும் நினைந்து புகழ்ந்து கொண்டாடினர்.

பின்னர் ஆசாரியன் அக் காவடியி லிருந்த தீர்த்தத்தை ஸ்ரீபாண் வண்ணப் பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்து விதி வழுவாது பூசையியற்றி இடபோற்சுவம் நடத்தித் தன் பரிவாரங்களுடன் சோலை நகரடைந்தனன்.

காசி நகரஞ்சென்ற அதிவீரபாண்டியன் வருதல்.

அந் நாளில் காசி நகரஞ் சென்ற அதிவீர பாண்டியனுக்குத் தூர்க்குறியும் தூர்க்கனவும் தோன்றக் கண்டு மனக் கலக்க முற்று நம் மருமைத் தமையனுக் காவது நம்முடைய நாட்டுக் காவது ஓர் தீங்கு சம்பவித் திருக்க வேண்டு மென நினைத்து அத்தி சேக்கிர மாகப் புறப்பட்டுச் சில நாளில் தீர்த்தக் காவடியுடன் சோலை நகரடைந்து தன் முன்னோன் முத்தி யடைந்ததும் அவன் தேவிமா ரனைவரும் அவனது சரீரத்துடன் சிதையி லேறிச் சிவ லோக மடைந்ததும் ஆசாரிய னுரைக்கக் கேட்டுத் துக்கித்துத் தன் தமையனுக்குத் தான் செய்ய வேண்டிய தர்ப்பண முதலிய பிதிர்க் கடன் செய்து முடித்து ஆசாரியன் முதலிய சகல சனங்களுடன் வீற்றிருந்தான். அப்போது அவ் வதிவீர பாண்டியனை நோக்கி ஆசாரியன் சொல்கின்றனன்.

அரசே! நின் தமையன் வரதுங்க பாண்டியன் அரசு புரிந்து கொண்டிருக்கும் நாளில் சிவ பிரான் கட்டளையின் படி தனது இராச்சியத்தி லுள்ள சகல சொத்துகளையும் சிவாலயங்கட்கும் வேதியர்க்கும் தான் சாசன மெழுதி வைத்து இராச்சியத்தைத் தேவி யான சிவ காம செளந்தரி வசம் ஒப்புவித்து அந்திய காலத்தில் தான் சாசனத்திற் கூறிய சொத்துகளைத் தானஞ் செய்து விடும்படி அம் மாதா சிக்கு உத்தரவு செய்து சிவ யோகத் திருந்து பரிபூரணமடைந்தான். அவ் வமையம் சிவ பெருமான் அவ் வாசனது திரு வருக் கொண்டு அவ் வரதுங்க பாண்டியன் சுவாயி தெரிசனஞ் செய்ய வருவது போல் கருவை மா நகரத்திற்கு வந்து ஆலபத்தி னுட் புருந்து சிவ லிங்கத்துட் கார்தான். மூன்று நாள் வரையும் திருக் கோயிற் கதவற் திறக்கக் கூடா தென அசரீரி வாக்குப் பிறந்தது. அச் சிவ பெருமானே சத்திரியப் பிரம சாரியாய் வந்து தன கிரியை முடித்துக்

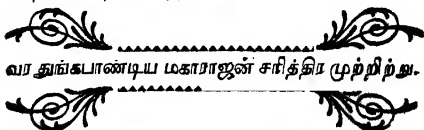
கருவை நகரடைந்து சிவாலயத்துட் சென்று கர்ப்பக் கிரகத்தி னுட் பிரவேசித்து அந்தர்த்தான மடைந்தான் என்று நிகழ்ந்தன யாவும் விசீத்துரைத்தனன். ஆசாரிய னுரைத்த அறிந்துங்கேட்டு அதிவி ர பாண்டியன் எம்மையன் செய்த திருவினையாட்டையும் தன் முன்னோன் வரதுங்கன் அடைந்த பெரும் பேற்றையும் உன் னிக் கரையற்ற பேருவகைக் கடலு ளாழ்ந்து அக்கருவை நகர டைந்து பால்வண்ண நாதனைத் தெரிசித்து வணங்கித்தான் கொண்டு வந்த கங்கா சலத்தை அப்பெருமானுக்கு அபிடேகஞ் செய்து பூசி த்து அன்பு மேலீட்டால்

“புரிசூழ்ந்த வ்லம்புரியுஞ் சலஞ்சலமுங் கிடந்தகடல் புடைசூழ் சக்ர கிரிசூழ்ந்தபெரும்புவனத்தலமனைத்துந்தேடியுங்காண்கிலன்யானிர்நா ளரிசூழ்ந்துமலரயன்கூழ்ந்தமரொடுமுனிவரர்கூழ்ந்தன்பினேத்தக் கரிசூழ்ந்தநகரமர்ந்தகருங்களவின்வெண்கணியைக்கண்கண்டேனே”

என்னுங் கவியொன்று கூறித் தன் இராஜதானியகூடிய தென் காசி நகரடைந்தனன். வரதுங்கபாண்டிய மகாராஜன் பரிபூரண மடைந்த மார்கழி மர்சம் அபர பட்சம் சதுர்த்தசியாகிய தினத் தில் ஒவ்வொரு வருடர் தோறும் அன்றறுத விறறை நாட்டாறும் ஸ்ரீ பால்வண்ணப் பெருமானுக்கும் ஒப்பனை யம்மாளுக்கும் அபி ஷேக அலங்காரமும் இடபோற்சுவமும் சோலை நகரிற் சிரார்த்தம் பிராமண போசன முதலியவும் சிவகிரிச் சமஸ்தானத்திலிருந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இருகுறணேரிசை வெண்பா.

திண்புலியோர் போற்றுபுகழ் சேர்வதுங் கன்சரிதம்
பண்பொடுகேட் டோரும் படித்தோருந்—தண்பரவைப்
பூதலத்தில் வாராதெப் போதுமிருப் பருமையாள்
காதலன்பொற் பாதசிழற் கண்.

வரதுங்கபாண்டிய மகாராஜன் சரித்திர முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.

சுவமயம்.

திருக்கருவைக்
கவித்துறை யந்தாதி

திருக்கருவைப்
பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

திருக்கருவை
வெண்பா வந்தாதி

இவை மூன்றும்
வரதுங்க பாண்டிய மகாராஜன்

இயற்றியன.

இம்மூன் றந்தாதிதையும்

அதிவீர பாண்டிய மகாராஜன்

இயற்றியதாகக் கூறுவாரும் அச்சிடுவாருமுளராயினும்

உற்றுநோக்கு மிடத்தில் அவர் தமயனாகிய

வரதுங்கபாண்டிய மகாராஜன்

இயற்றியதாகவே தோன்றுகிறது.

உ
கணபதி துணை.

திருக்கருவைக்

கலித்துறையந்தாதி.

—(—

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தீட்டும் பனுவற் கருவையர் தாதித் தெரியலெல்லை
சூட்டும் படிக்குத் துணைசெய்யு மாற்சுடர் சூழ்பிறங்க
லேட்டின் புறத்து முனிமொழி பாரத மென்றுநிற்கக்
கோட்டுந் தவளப் பிறைக்கோட்டு மும்மத குஞ்சரமே.

நூல்.

சீரணி கொன்றைச் சடைக்காடு முக்கண்ணுஞ் செம்முகமுங்
காரணி கண்டமு நான்குதிண் டோளுங் கருவைப்பிரான்
வாரணி மென்முலை யொப்பனை பாகமும் வண்கமலத்
தேரணிசெம்பொற் றுணைத்தாளுமென்னெஞ்சிடங்கொண்டவே

இடங்கொண்ட சென்னி நிலனுறத் தேவ ரிறைஞ்சமன்றி
னடங்கொண்ட டிடப்பண்டு நான்செய்த தெத்தவநாண்மலர்சேர்
தடங்கொண்ட வாலிபுடைசூழ் கருவைத் தனிமுதலே
வடங்கொண்ட பூண்முலை யொப்பனை கேள்வலிவ் வையகத்தே.

வையர் தொறுங்கலிக் கோடையில் வாடி வருந்துமுயி
ருய்யும் படிக்கோ ருறுதிகண் டேனுமை பாகம்வைத்த
மெய்யன் கருவைப் பிரான்செழு மாணிக்க வெற்பனைய
செய்யன் கனைகழற் றுமரைப்போதின் றிருநிழலே. (3)

திருவுங் குலனு மனையுஞ் சிறுருஞ் சிறந்தசெவ்வி
யுருவுந் தவமுங் கடிதெய்த லாமுமை மாதுகொங்கை
மருவும் புயத்தர் களாரிழ லார்செக்கர் வானநிறம்
பொருவுஞ் சடிலர் திருத்தொண்டின் மேலன்புபூண்டவர்க்கே

பூண்டவ ராவும் புலித்தோ லுடையும் புவனமுட்ட
நீண்டவ ராது மறியாச் சாணமு நீண்முடியுந்

தாண்டவ ராயர் முகலிங்க நாதர் தமியனுக்கே
ராண்டவ ராகிவந் தேதிநீக் கிட்சியளித்தன்கே. (5)

அனியு மளிதரு மானந்த் மாகியளவிறந்த
களியு மிரண்டற்ற காட்சியுங் காட்டிக் கருணைசெய்தார்
வெளியும் பவனமுந் தீயுந்தண் ணீரும் வியனிலமு
மொளியொன் றியவுரு வக்கள வீச ருளத்திருந்தே. (6)

உள்ளக் கமலத்தி னிற்கள வீசரென் னொப்பனையோ
டெள்ளத் தனையு மகலாக் குடிக்கொண் டிருளறுத்துக்
களளக் கலரொடுங் கூடா தெளியனைக காத்தனித்த
வள்ளற் குணத்தின் றகுதியை யேதென்று வாழ்த்துவனே (7)

வாழ்த்திட நாவுண்டு பாவிக்க நீயுண்டு மண்ணிலுறத்
தாழ்த்திடச் சென்னியு முண்டுகண்டாய்தண் களவின்மல
ரூழ்த்திடுநீழ லுறைவா ரடியுண் டுணைசிரயம்
வீழ்த்திடுவாருமுண் டோநெஞ்ச மேபென் மெலிவதுவே. (8)

மெலிவிக்குநோய்க்குமடவா ரிழைத்த வினைக்குமுயிர்
நலிவிக்குங் கால் படர்க்குமஞ்சேன்றமிழ் நாவலரான்
மலிவிக்குந் கீர்த்திக் களவீசர் கூன்பிறை வாலனில்வாற்
பொலிவிக்குந் செஞ்சடை யார்தடுத் தாளப் புருந்தபின்னே (9)

புகுவதீ முப்பு வன்ப்போ டிளமையும் போயதினி
மிசீவீது நோயுந் துயருமென் றுலடன்மேவலநர்
நகுவதீ முன்னெரித் தோர்கள் வீசரை நாம்பணியந்
தருவது நுண்ணெஞ்ச மேயிது போலுஞ் சதுரில்லையே. (10)

தூர னன்னனுந் திருநெடு மாலுஞ் சதமகனுங்
கதிரா யிரம்விரிக் குஞ்சுட ரோனுங் கலாதாறு
மதிரார் கலிக்கிறை யுந்தொழு தேத்த வரூள்புரிந்தோன்
முதிரா முகிழ்முலை யொப்பனை கேள்வன் முகலிங்கனே. (11)

முகலிங்கன் மென்தரு வைக்கள வீசன் முதல்வனன்பர்
புகலிக் குலிக்ச் சடிவப் பிரான்புழைக் கையுரிநல்
லகலிக்க மாக்குந் தேர்நடியர்க் கடிமைசெய்யர்
திகலிக் கெவனெஞ்ச மேயுத்தி சார்த லெளிதல்லவே. (12)

அல்லும் பகலு மொழியாது தம்புக ழாதரித்துச்
சொல்லும் படிக்குக் கவிநா வளித்தெனைத்தொண்டுகொண்டார்
வல்லுங் குழைமுலை யொப்பனை பாகர் வரிசிலையநுக்
கல்லுங் குழைத்த புயத்தர் களாநிழற் கண்ணுதலே. (13)

கண்கொண்டுபார்த்தவிடந்தோ றுந்தோன் றுங்கருவைப்பிரான்
விண்கொண்டதிங்களுக்குடிகொண்டவேணியும்வெண்ணையும்
பண்கொண்ட வேதப் பவளச்செவ் வாயும் பனைப்புயமும்
தண்கொண்டகொன்றைத் திருமார்புந் தாமரைத் தாள்களுமே.

தாளா லுதைத்தது கூற்றுவன் மார்பந் தடக்கையுநீர்
வாளர் லறுத்தது நான்முகன் சென்னி மணிவலயத்
தோளால் வளைத்தது மாமேரு நெற்றிச் சுடர்விழியால்
வேளாடல் செற்ற கருவா புரியுறை விண்ணவனே. (15)

விண்ணிடு வில்லும் புனன்மேற் குமிழியு மின்னுமென
மண்ணிடைத் தோன்றி யழியுமிக் காபத்தை மாய்விடதென்
றெண்ணிடு மெண்ணந் தவிர்த்தழி யாமுத்தி யேறுதற்குப்
பண்ணிடு மேணிகண் டிர்கள் விசர்பொற் பாதங்கனே. (16)

பாதார விர்தமுஞ் செஞ்சடைக் காடும்பஞ் சாயுதனும்
வேதாபு மின்னமுங் காண்பரி யானையென் மெய்த்தவத்தா
னாதாவென் றேத்திக் கருவைக் களாவி ன்றுநிழற்கிழ்க்
காதார்வரிவிழி யொப்பனை யாளொடுங் கண்டனனே. (17)

கண்டேன் கருவைப் பெருமான் நிருவடி கண்டுபற்றிக்
கொண்டேன் பாசம யங்குறு கேன்புல்லர் கூட்டநண்ணிப்
பண்டே புரிந்த பழவினை யாவையும் பற்றறுத்துத்
தொண்டே புரிவதல் லாற்பின்னை வேறு தொழிலில்லையே. (18)

இல்லாமை துன்ப மிரவுகல் லாமை யிழிவுமிடி
பொல்லாத நோய்முத லானவெல் லாமன்று போர்விசயன்
வில்லா லடியுண்ட பால்வண்ண நாதர் வியன்புகழைச்
சொல்லா தவரையன் றோபிறப் பேழூந் தயர்ச்செய்யுமே. (19)

செய்யன் கரிய மிடற்றன்வெண் ணீற்றன்செம் பாதிபச்சை
மெய்யன் செழும்பொற் சடாடவி யான்வெவ் வனலெடுத்த
கையன் கருவைப் பெருமா கிருவினை கட்டறுக்கு
ஐம்பன் சாணஞ் சாணமென் றோது மருமறையே. (20)

அருமறை யோதியென் பல்வேள்வி முற்றியென் னுதரவா
னருமதை கங்கை முதற்புனன் மூழ்கியென் னுண்மலர்சேர்
மருமலி சோலைக் கருவைப் பிரான்நிரு மந்திரத்தை
யொருமுறை யோதித் துறக்கம் புகாதவுணர்விலரே. (21)

உணங்குந தவத்தர் கருத்திலும் வேதத்தி னுச்சியிலு
மணங்கொண்ட சோலைக் கயிலாய வெற்பிலு மாமன்றையோர்
கணங்கொண்டுபோற்றிசெய்பொன்னம்பலத்துங்கருவையிலு
மிணங்கும் பொருளென் னிதயா விர்த்தத் திருக்கினறதே. (22)

இருக்கும் புராணமு மாகம கோடியு மென்றுவகிற்
பெருக்குங் கொழுஞொம்பு மீதேறி மூத்திப் பிரசமனர்
ஞ்ஞக்குமெய்ஞ்ஞானமணம்விசுநதேனுண்டுகொள்ளுவண்டு
செருக்குங் களவி னிழற்கீழ் முளைத்த சிலக்கொழுந்தே. (23)

கொழுந்தும்பை வேணி முடிக்கள விசற் குறித்துநெஞ்சிற்
றொழுந்தொண் டருக்கரு ளுங்கருவேச தொனிவினைக்குஞ்
செழுந்தொண்டை வாய்ச்சியர்காமா னுராகத்திற்சிந்தையழிற்
தழுந்தும் பொழுதி லும் யான்மற வேனுன் னடியினையே. (24)

அடியே னினைவுக் கடங்கா வறியை யளித்துநெஞ்சிற்
முடியே புருந்தென்னை யாளநின் றுன்கொண்டன் மேனியனும்
படியேழந் தேடியுங் காண முழுமுதற் பானிறவெண்
பொடியேது மேனியன் றென்கரு வாபுரிப் புண்ணியனே. (25)

புண்ணிய இனப்பனை பாகன் புராதனன் பூங்கடுக்கைக்
கண்ணிய னொங்கள் கருவைப் பிரான்கள் வீசனன்பர்க்
கண்ணியன் றன்னடி னருடன் கூட வறிவொன்றிலாத்
தண்ணிய வெண்ணித்தடுத்தாட் கொள்கின்ற தற்பாளே. (26)

பாகதிக் கேவைப்பை யோவறி யேன்பெரும், பாதகர்போ
நாகதிக் கேவைப்பை யோவறியே னெங்கு நாணுநின்று
சாகதிக் கேசெல் விடையாய் களரவுறை சங்கரனே
வாகதிக் கேற்றநின் பாதார விநதம் வழத்துவனே. (27)

வழுத்துதல் போற்றல் வணங்கல் குழைதன் மகிழ்தனெஞ்சிற்
பழுத்தவன் புற்றுப் பலகா லுருகுதல் பாவனைபோய்
முழுத்தவின் பக்கடன் மூழ்கிக் களித்தன் முகலிங்கன்ற
ளழுத்தவென் சென்னி கொடுத்தபின் பெற்ற ததிசயமே. (28)

பெற்றே னொருவர் பெறுப்பெரும் பேறு பிறவித்துன்ப
மற்றே னினிமற் றடைவதுண் டோவரண் மூன்மெரியச
சற்றே முறுவல்செய் தோர்கள் விசர்பொற் றுனினைக்குக்
குற்றேவல் செய்யத் தமியே னிதயங் கொடுத்தவன்தே. (29)

கொடுங்கால் பாசத்தை விசிவெங் கூற்றுச் கொதித்துமுனிந
தடுங்கா லமுநின் னடிமற வேனலை யாழிவெம்பப்
படுங்கால் கூட விடமுண்டு தேவர் பயங்கெடுத்து
விடுங்கால் கால் கருவா புரியுறை வேதியனே. (30)

வேதிய னேயென்றுநீ சீதா னேயென்று மேனியுமை
பாதியனேயென்று ம்பால்வண்ணனேயென்று மபானிறவெண்
பூதிய னேயென்று நாததழும் பேறப் புகழ்ந்து புகழ்க.
தோதிய நேரமெல் லாந்தமி யேனெஞ் சுருதியதே. (31)

உருவா யுருவி னொளியா யொளிமி' னொளிகடந்த
வருவா யனைத்துயி ராகிநின் றுய்குண் டகழுடுத்த
கருவா புரேச விறுதியிற் கூற்றுவன் கைப்படுநாள்
வெருவா தழைத்திடு வேன்வரல் வேண்டும் விடுவிக்கவே. (32)

விடத்தக்க திர்த விடக்குட னொனைல் லேவர்களைந்து
சுடத்தக்க தென்று மொழியா வெருளி துரிசுகற்றி
யடத்தக் கதுமனச் சங்கற்ப நெஞ்சத் 'தகவயலி
னடத்தக் கதுகள விசர்பொற் றுள்ளென்று நூற்றிணையே. (33)

நாற்றடந் தோடிசை பெட்டிலுந் தட்ட நரகனிக்ஞங்
கூற்றடுந் தாளொழு பாதலம் போய்ப்புகக் கொன்றைநரு
ஆற்றெழும் பொன்முடி யண்ட கடாக மொனிக்கநின் று
பாற்றிரு மேனிக் களவீச னுடும் பவுரிகொண்டே. (34)

கொண்டாளப் பெற்றவர் தம்மடி யார்கள் குறைசெயினுந்
தண்டாமுனிவுந் நிகழ்தல்செய யார்தமி யேன்பிழைநா
றுண்டா யினும்பொறுத் தாளுந் தகைமை யுனதுகடன்
கண்டார் நகைப்பர் களவீச நீயென்னைக் கைவிடினே. (35)

கைவிட்டுக்கால்விட்டுக்கண்கள் பஞ்சிட்டுக்கலங்கியுயிர்
மெய்விட்டுப்போம்பொழுதஞ்சேலஞ்சேலென் றுவேலைவென்று
மைவிட் டெறிக்குங்கண் னொப்பனை யோடு மழவிடைமே
னெய்விட்ட சூலப் படையண்ண லேவந்து நின்றகொள்ளே.

நின்றாள் வழுத்த நிலைவுதந் துள்ள நிலைதிறம்பிக்
குன்றா வகையென்னை யாட்கொண்ட தாற்கொடி யேன்புரித
னன்றாகக் கொள்வதல் லாற்பிழை நாடலை நாடினருக்
கொன்றாய்ப் பலவுரு வாங்கரு வாபுரி யுத்தமனே. (37)

உத்திப் புயங்க முடிக்கள வீச வுனதுப்த
பத்திக் சூரிய பழவடி யார்தம்மைப் பாமகளுஞ்
சுத்தக் கமலையு நல்லிந் திராணியுந் தோய்வதற்குச்
சித்தத்து மாஸ் கொண்டு சேர்விடந் தேடியுஞ் செல்குவரே.

செல்வச் செருக்கர் தலைவாயி றோறுந் திரிந்துதிரிந்
தல்லற் றுயர்கொண் டினைத்துவிட் டேனடி யேனினியப்
புல்லர்க் கெளிமை புகலாமற் காத்தருள் பூந்தடமு
மல்லற் பழனமுஞ் சூழ்கரு வாபுரி வானவனே. (39)

வானவ ரிந்நிர னிந்நிரை கேள்வன் மறையிரிஞ்சன்
ருனவ ரென்று புகல்வதுண் டோசம ரிற்சிலையாற்
கானவ னெற்றுங் களவீச ரன்று கடல்விடத்தைப்
போனக மாக வழுவசெய் யாவிடிந் பூதலத்தே. (40)

பூத கணத்தொடு வேதீயுந் தாளம் புடைக்க வொரு
பாத மெடுத்துப் பவுரிகொள் வோப்பண்டை யாகமத்தம்
வேத சிரத்தம் பொலிகள வீச மெலியவரு
மேத மகற்றுவ துன்கட னென்கட னேத்துவதே. (41)

ஏத்திய மூவர் தமிழ்மலை சாத்து மிணையடிக்கென்
னாத்தரும்புன்சொற்றொடைபுனைவாய்செம்பொனாட்டிலைந்து
காத்தரு நாண்மலர் குடும் புரிசடைக் காட்டெருக்கம்
பூத்தரு மலை புனைகள் வீச புராந்தகனே. (42)

புரந்தரன் பண்டைப் பழிதீரப் பொன்னிதழ்ப் பூங்கமல
கீரந்தரஞ் சாத்த வருள்புரிந் தோனில வோடணிந்த
கரந்தையஞ்செஞ்சடைப்பால்வண்ணநாதன்கருணைபொங்கி
வரந்தரு மோவறி யேனளி யேனிட்ட மாமலர்க்கே. (43)

மாமல ரன்றிக் குருதிக்கண் சாத்திய மாயனுக்குள்
நீமல ராழிப் படையளித் தாய்செழுந் தேறல்வளப்
பூமலர் கொண்டுன் றிருமேனி முற்றும் பொதிந்தவந்தக்
காமனை யேனெரித் தாய்கரு வாபுரிக் காரணனே. (44)

காரண னேதென் கருவா புரியிற் களாநிழற்கீழ்ப்
பூரண னேயென்பு பூண்டவ னேபொற் பொருப்புயில்லா
நாரண னேகனை யாப்புர முன்றெய்த நாயகனே
யாரண னேயப்ப னேயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (45)

அடைக்கில ரைந்து புலனையு நெஞ்சத் தழுக்ககலத்
துடைக்கிலர் தொண்டு புரியத் துணிகிலர் தூயபத்தி
படைக்கிலர் நின்புகழ் பாடிலர் கால படர்பிடித்துப்
புடைக்கினென் செய்திடு வார்கள் வீச பொதயிலரே. (46)

பொறியும் புலனுங் கலங்கியைம் மேலிட்டுப் புத்திகெட்டு
மறியும் பொழுதிலும் யான்மற வேன்மறி யோடுமழுச்
செறியுங் கரம்புய முஞ்செய்ய வாயுந் திலகதுதற்
குறியுங் கருவைப் பெருமான் றிருமணச் கோலமுமே. (47)

கோல மெடுத்து 'நடிப்பவர்' போலப்பொய்க் கடுபன்
கால மெடுத்துக் கழித்துவிட்டு டேன்கருப் புச்சிலைமே
னீல மெடுத்துப் பொரவந்த காமனை நிறுசெய்யப்
புால மெடுத்த விழியழ லேவிய பால்வண்ணனே. (48)

பால்வண்ணஞ் சொல்லென்றும் பங்கே ருகவண்ணம் பாத
மென்றுஞ், சேல்வண்ணங் கண்ணென்று மிவ்வண்ணமாதர்
திறம்புகழ்ந்து, தூல்வண்ண றுண்ணிடை யொப்பனை பாக
நொந் தேனினியுன், கால்வண்ண நாண்மலர்க் கோரளி யாகக்
'கருத்தளியே. (49)

கருத்துறு மாயை யிருளுக்குத் தீபங் கழிபிறவிப்
பெருத்தெழு நோவுக் கமிர்தசஞ் சீவினி பேதித்துள்ளம்
வருத்திடு துன்பத் திரைவா ரிதிக்கு வடவையமன்றத்
தருத்தியி னுடுங் கருவைப் பிரான்றிரு வஞ்செழுத்தே. (50)

அஞ்செழுத் தோதித் திருநீ றணிந்துன் னடிக்கமல
நெஞ்சமுத் தித்தொண்டு செய்வதல் லாற்றண் ணிலாமதியின்
பிஞ்சமுத் தஞ்சடை யாரிய நாத பிறிதுசெய்யேன்
பஞ்சமுத் தம்பதத் தாரின்ப வாரி படியினுமே. (51)

படியிற் பிறந்து விழுந்திட்ட யாக்கை பலருவிந்தால்
வடிவிற்பெரிய வடவரை போலுமற் றிப்பிறப்பி
லடியர்க் கெளிய களவிச நின்னரு ளாக்கம் பெற்றேன்
முடிவிற்பழவடி யேன்பிற வாவண்ண முத்திரல்கே. (52)

நல்கா தொழியினு நல்கினு நின்னடி நாயடியேன்
பல்காலுமேத்திப் பணிதல்செய் வேனென் பருவால்கண்
டொல்கா தளித்துப்புரந்திடல் வேண்டு முயர்விகம்பிற
செல்கா றினைக்கும் பொழிற்கரு வாபுரித் தேசிகனே. (53)

தேசிக னாகக் கணவிலவர் தாண்டருள் செய்தவட
காசிய னெங்கள் கருவைப் பிராண்கலைக் கோட்டுவிடை
வாசிய னொப்பனை பாகனென் றேத்திடுயன் வாய்திறந்து
பேசிய பேரதுள்ள மானந்த வாரி பெருகியதே. (54)

பெருங்கா லெறிய நடுங்குங் கொடியினிற் பீழையுற்றுக்
கருங்கால தூற்றிற் றியோர்-நலியக் கருத்தழிந்தேன்
வருங்கால நஞ்சுண் டமரரைக் காத்த வாதமுத்தி
தருங்கால தண்டமிழ்த் தென்கரு வாபுரிச் சங்கரனே. (55)

சங்கக் குழையனைத் தென்கரு வாபுரித் தானுலாவவான்.
கங்கைச் சடையனைப் பாடல்செய் யாத கவிப்புலவி
ரங்கச் சமைகொண் டெழுநான்கு கோடி யழிநகரப்
பங்கத்தில் விழுவன் றோபொன்று வார்தமைப் பாடுனதே. (56)

பாடுவ துன்றிரு நாமங்க னாடொறும் பத்திசெய்து
ஞடுவ துனபொற் றிருவடித் தாமரை தொண்டுசெய்து
கூடுவ துன்னடி யார்திருக் கூட்டமக் கூட்டத்திட
னாடுவ துன்னிலை காண்கரு வாபுரி நாயகனே. (57)

நாயினுந் தீய பிறவியெல் லாஞ்சென்று நாண்பிறந்து
மாயினுந் தேவர் பதவியில் வாழினும் வஞ்சமில்லாத்
தாயினு-மன்புடை யொப்பனை பாகநின் றுணினைக்கீழ்
மேயினு மன்பொன்று மேயடி யேன்பெற வேண்டுவதே. (58)

வேண்டிய வேண்டிய வெல்லா மெதிரும் வினையகலு
மீண்டிய முத்திப் பெருவாழ்வு சேரு மிடரொழியும்
பாண்டிய ரேத்தக் கருவா புரிநின்ற பால்வண்ணனைப்
பூண்டிகழ் மென்முலை யொப்பனை பாகனைப் போற்றினர்க்கே.

போற்றிப் பணியு மடியார் பழ்வினை போகவெறி
காற்றிற் சருகென மாற்றும பிரான்கள விசற்கன்பா
யாற்றுப் புனல்கொண்டு மஞ்சன மாட்டி யலர்சொரியார்
கூற்றுக் கொதித்து வருநாளென் செய்வர் கொடியவரே. (60)

கொடியாடும் வெள்விடை கொன்றையி லாடுங் குலச்சுரும்பர்
முடியாடும் கங்கை முகமாடு முச்சுடர் முற்றும்வெள்ளைப்
பொடியாடுமேனி யரவாடுஞ் சோரிப் புலவுகமழ்
வடியாடுஞ் குலச் சருவேச டாடியுமன்றிடத்தே. (61)

மன்றிடத் தேநின்று தாண்டவ மாடுவன் வான்கயிலைக்
குன்றிடத் தேயண்டர் போற்றிட நிற்பன் குறித்துமன
மொன்றிடத் தேதன்னைத் தானாகப் பாவிப்ப னுள்ளீடியார்
என்றிடத் தேயுத வுங்கரு வேசன் கனல்வண்ணனே. (62)

வண்ணங் கரிய திருமால் கழிபென்பு மாணிகையர்
தண்ணங் கமலத் தயன்றலை மாலையுஞ் சாத்திமண்ணும்
விண்ணும் பொதிந்த வுகாந்த பிரளய மேவிநின்று
பண்ணொன்று வீணை பயிலுங் களாவிற் பாஞ்சுடரே. (63)

பாஞ்சுடர் முக்கட் பரமன் சதானந்தன் பற்றலர்முப்
புரஞ்சுட வாங்கு பொருப்புலில் லான்பொருந் தாததக்கன்
சிரஞ்சுடக்கொய்துமுத்தீயிட்டபால்வண்ணன்றென்றிசைக்கோ
னுரஞ்சுடத் தாளுதைத் தோன்றிரு நாமங்க ளோதுமினே. (64)

மின்கொண்ட பொன்முடி யாயிர மாயிர மெய்த்தொழில்கள்
பொன்கொண்ட சேவடி யாயிரமாயிரம் பூர்தடங்கண்
முன்கொண்ட நாமங்க ளாயிர மாயிர மூரித்திண்டோள்
கொன்கொண்டருலப்படைக்கருவாபுரிக்கொற்றவற்கே. (65)

கொற்றக் கலிகை நிழற்றப் பொதுவறக் கோனடத்தி
முற்றப் புவனம் புரப்பவ ரேனு முகலிங்கர் தாஞ்
சற்றுத் திருவருள் கோடின ரேலத் தருகிகெட்டுப்
பற்றற்ற கூழுங் கிடையா திரப்பரிப் பாரிடத்தே. (66)

பாரிடஞ் சூழ்வரத் தான்ப்லி கொண்டூந்தன் பாதமலர்
சேரடி யார்க்குப் பெருவாழ் வளிப்பன் றிரைக்கடலிற்
கார்விடந் தானுண்டும் போற்றும்புத் தேளிர் கடும்பசினோய்க்
காரமு. தூட்டுவன். நென்கரு வாபுரி யாரியனே. (67)

ஆரியன் வேண்டத் திருமேனி பூரித் தறமெலிந்த
சீரியன் செல்வக் கருவைப்பி ரான்றிருத் தொண்டுசெய்யாப்
பூரியர் கூட்டம் புகாதன்பர் கூட்டம் புகுத்தியது
காரியங் காணெஞ்ச மேபிறப் பேழுங் கூடப்பதற்கே. (68)

கடல்விட முண்டி புறங்கா டாங்கு கனலுருவ
மடல்விடை யூர்ந்தி புலியத ளாடை யழலுமிழ்வாய்ப்
படவர வாரங் கழிதலை தாரெனிற் பால்வண்ணனை
மடவா லொப்பனை யெவ்வாறு சேரு மணமகிழ்ந்தே. (69)

மணப்பகை யாகிய வைவரை மாய்த்துன் வழியடியா
ரினத்துட னென்னைபு மாட்கொள்வை யோபண் டிகல்புரிந்த
புனத்துள வோனுங் கமலத்து வேதனும் போற்றிசெய்யுங்
கனற்றிரு மேனிக் கருவா புரியிற் கறைக் கண்டனே. (70)

கறைகொண்ட சூலத் தலையிலுங் கையிற் கபாலத்திலு
நறைகொண்ட பங்கயப் பொற்றா ளிணையிலு நாங்கன்கண்டோ
மறைகொண்ட தென்கரு வைப்பெரு மானுக்கு மாபவனார்
நிறைகொண்ட பேருட லும்பசுஞ் சோரியு நீள்கண்ணுமே. (71)

நீள மடுத்த தடந்தோ டிசையை நெருங்கச் சக்ர
வாள மடுத்துச் சடைக்காடு சூழ்வர மாதுமையா
டாள மடுப்பச் சதுமறை போற்றச் சரணமண்ட
கோள மடுப்ப நடிக்குங் கருவைக் கொழுஞ்சுடரே. (72)

சுடர்கின்ற மண்டல மென்னுமுக் கோணமுந் தொல்விசம்பும்
படர்கின்ற சோதிக் கருவைப பிரான்பொற் பதம்பணிந்தார்
குடருந் தசையுங் குரீதியு மென்புங் குகிறதவிர்த
வுடலென்ற பாரஞ் சுமவார்கண் மீண்டிவ் வுலகில்வந்தே. (73)

உலகத்தி லுள்ள மனைவாழ்வு சுற்ற முறுபுதல்வ
ரலகற்ற செல்வந் தொலையாத நீணிதி யாயவெல்லா
மில்கூற்ற மின்னென நில்லாது போய்விடு மென்பதெண்ணித்
திலகத் திருதுத லொப்பனை பாகனைச் சிறதியுமே. (74)

சுந்தித் துருகி யுருகியெப் போதுநின் சேவடியை
வந்தித் திருப்பதோர் வாழ்வனித் தாய்மறை வேதனுக்குஞ்
சந்தித் திடற்கெளி தோவிர்த வாழ்வு தழைக்கு ஞ்செவ்வா
னந்திப் பிறைமுடி யோய்கரு வாபுரி யாள்பவனே. (75)

புறங்கா டாங்கு கனலுருவ
மடல்விடை யூர்ந்தி புலியத ளாடை யழலுமிழ்வாய்ப்
படவர வாரங் கழிதலை தாரெனிற் பால்வண்ணனை
மடவா லொப்பனை யெவ்வாறு சேரு மணமகிழ்ந்தே.

தவத்துன்ற வோர்தொழும் தாள்காட்டி முத்தித்தடங்கரைமேற்
றுவக்கற வேற்றுவை யோகரு வாபுரித் தூயவனே. (76)

தூயபங் கேருகன் செவ்வா யுனது தூகபந்தி
பாயொலிப் பாற்கட லம்புபெய் தூணிவன் பாதலங்கள்
சேயொளி மாமணிப் பொற்பணிப் பெட்டகந் தென்கருவை
நாயக நின்றிகு ழாரே யறிந்து நவிலுவரே. (77)

உவராழி வையத் திழிகுலத் தேவர் துதித்தவருஞ்
சிவசா தனம்பெறிற் றேவர்கண் டர்தென் கருவைப்பிரான்
றுவர்வாய் மணிநகை பங்கன்பொற் றுணைத் தொழாதிருப் போ
ரெவரா யினுமற் றவரே குலத்தி னிழிந்தவரே. (78)

இழியும் பிறவிப் படுகுழிக்கேவிழும் தெய்த்தவென்மேற்
பொழியும் கருணை விழித்திருப் பார்வை புரிந்தனையேன்
மொழியும் கவலை மனமா சறுத்தின்ப முழங்குமுத்தி
வழியும் புகப்பெறு வேன்கரு வாபுரி வாழ்பவனே. (79)

வாழ்விப்பர் தம்மை மறவா தவரை மற்றதவரை
வீழ்விப்பர் தீய நாகத்து னேயெனு மெய்மையெண்ணிச்
சூழ்வித்த கொன்றை முடிக்கள விசர் துணையடிக்கீழ்த்
தாழ்விக்குஞ் செஞ்சடை யாரல்ல ரோமுத்தி சார்பவரே. (80)

முத்திக் கொருவித்து மோகா டவிக்கு முழங்குசெந்தீ
சித்தக் கவலைப் பிணிக்கோர் மருந்து சிவதவஞ்சேர்
புத்திக் கொடிக்குப் படருங் கொழுக்கொம்பு போலுங்கண்மீர்
துத்திப் பணியணி யுங்கள விசர் துணையடியே. (81)

துணைக்கோல வாசிகை வேணியிற் சாத்தித் துலங்குதிரு
மணக்கோலத் தோடிம வான்மக னோடு மழவிடைமே
விணர்க்கோலச் சோலைக் கருவேச வெண்மு நெழுந்தருள்க்
கணக்கோ கணக்கல்ல வோவறி யேனுன் கருத்தினையே. (82)

உன்கருத் தேதென் றறியேன் கருவையி னுத்தமனே.
மின்கருக் குஞ்சடை யும்பிறைக் கீற்றும் விழிமல்கும்
பொன்கருக் குங்கொன்றை மாலைகை மாப்பிள்ளிப் பொற்கழறு
மென்கருத் துடுவைத் தெப்போ துய் வந்தித் திதைஞ்சுவனே.

இறையவ னேயெனக் குன்னடி போற்ற லியல்பளித்த
மறையவ னேயென் மனத்தவ னேவரி வார்த்தகண்டக்
கறைபவ னேதென் கருவேச னேசடைக் காடனிந்த
பிறையவ னேபடி யேன்பிற வாவண்ணம் பேறருளே. (84)

அருளிப் புனலிற் குமிழியிற் ரேன்றி யழிந்தனன்யான்
கருவைப் பரமன் கவிஞனுக் காக்கம லாலயத்திற்
பாவைக் கிரலிற் றிருத்தாதுசென்ற பதம்படவத்
தெருவிற் சிறுதுக ளாய்க்கிடந் தேனிலலை தீவினையே. (85)

தீவினை செய்து சிவதவங் கைவிட்டுச் சில்பகலிற்
சாவினை மேற்கொள் சமூக்கின ரோதண் டமிழ்க்கருவைப்
கோவினைநாவினிற் கொண்டேத்திச்செம்பொற்குராகழலிற்
பூவினை யிட்டிறைஞ் சீரென்கொ லாமுங்கள் புல்லறிவே. (86)

புல்லியர் தீய புணர்ப்பின ராவுரி போர்த்துவரும்
வல்லிய மென்னத் தவறிழைப் போர்புரி வஞ்சகத்தா
லெல்லையி னுன்பக் கடலமுந் தாம லெடுத்தருள்வாங்
மெல்லியல் பாக தமிழ்க்கரு வாபுரி வித்தகனே. (87)

தகனம் படுத்திப் பகீர்ண்ட கூடமுஞ் சாம்பர்செய்து
ககனம் பதத்தினின் ருடும் பிராணைக் கமலமன்ன
முகமைந் துடைய கீருவா புரியின் முதல்வணையா
னகரைந் திராப்பக லேத்திடு வேனெஞ் சமூக்கறவே.. (88)

அழுக்கற்ற நெஞ்சிலும் பொன்னம் பதைத்துமமர்ந்துநின்ற
முழுக்கற்றை யஞ்சடி லக்கள விசனை முன்னியன்பு
பழுக்கத் திருத்தொண்டு செய்யார்கள் காலபடர்நாகுக்
கழுக்கக் கழுத்திற் கயிறிடும் போதுமற் றென்செய்வரே. (89)

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லைமற்றியான்புரித
னின்செய லாக நினைவளித் தாயுன்னி னீக்கமற்றேன்
புன்செய லீதென்று நன்செய லீதென்றும் புந்திசெய்யே
துன்செயல் யாவுமென் றேகருவேச வுணந்தெனிர்தே. (90)

உளந்தெளி யும்படி யெப்படி வேதமு முண்மைநிலை,
யளந்தறி யாத கருவைப் பிரானம் பவள்மென்ன

வளந்தரு வேணியுஞ் சங்கக் குழையு மதிமுடிமுங்
களந்தரு நீலமும் பாவித் திடாத சுயவுருக்கே.

91

கயங்கொண்ட நீரின் மதிநிழல் போலக் கூலங்கிநின்று
மயங்குங் கவலை மட நெஞ்சு மேமலை மங்கைக்கொங்கை
முயங்குங் கருவைப் பெருமானென் னுட்பகைமுன் னுழுவென்று
சயங்கொண் டிருக்கி னுனக்கொரு காலுந் தளாவில்லையே. 92

தளர்வுவந் தெய்தின் விதியினை நோவர் தழைக்குஞ்செல்வக
கிளர்வுவந் தெய்திற் றமைத்தாம் புகழ்வர் கிளைத்தபசந்
துளவுவந் தோனு முளரிவந் தோனுந் துதித்துநிற்பக்
களவுவந் தோன்செய்த கற்பனை யிதென்று காண்கிலரே. (93)

காண்ப்பெற் றேன்கரு வைப்பெரு மானைக் களாநிழற்கீழ்ப்
பூண்ப்பெற் றேன்செய்ய பொன்னடித் தாமரை பூணுமன்பு
பேண்ப்பெற் றேனவன் பேரா யிரங்களும் பேசப்பெற்றே
னாண்ப்பெற் றேன்கொடும் பாவமென்பால்வநது நண்ணுதற்கே

நண்ணலர் முப்புரம் விற்காமன் றன்பு நன்னகைதத்க்
கண்ணன லேவிச சுடுகள் வீசர் கடலினஞ்சம்
விண்ணவர் வாழ வருந்திய காலையு மெய்யில்லைக்கும்
பெண்ணவ ளங்கு விலகா தொழிந்ததென் பேதைமையே. (95)

பேதாகி பேதப் பிறவிக டோறும் பிறந்தினைத்தேன்
மாதாவும் பெற்று வளர்த்தினைத் தாள்கொடு மாழறவி
துதாளும் கொன்றினைத் தான்கள விசவித் துண்பத்துக்கோ
ராதார நின்னிரு பாதார விர்தத் தடைவதுவே. (96)

அடையும் படிக்கோ ருறுகிகிட் டாம லகலிடத்தே
மிடையுஞ் சமயப் படுகுழி வீழ்ந்து மெய்நிறுமன
மிடையும் பருவத்து மெய்ஞ்ஞானக் கண்டந் தெனைப்புரந்தா
கடையும் படைவிழி யொப்பனை யாண்மனக் காதலனே. 97

காதல் வினைத்துத் துணைசெய்த வேளுடல் சுட்டழித்த
கோத மனத்திற் குறித்துக்கொ ளோசுல வெற்புநவு
மாதமை யொப்பனை பால்வண்ண னேரின் வடிவிலொட
பாதி தனக்கு வடிவிரப் பாகப் பறித்ததுவே. (98)

பறியா விணையைப் பறித்திலன் மாற்றினின் பாத்மன்றி
யறியா வறிவளித் தாண்டவ னேயடி யேனுக்குண்ணைப்
பிறியீர் வரமன்றி வேண்டுவ தில்லை பிரசமலர்
வெறியார் களாவி னிழற்கீழ் நிலைபெற்ற ஓயப்பொ ருளே.

பொருள்காட்டி மாசற்ற போதமுங் காட்டியப் போதல்கு
பருள்காட்டிச் சந்தத மானந்தங் காட்டி யடர்ந்தகங்கு
விருள்காட்டும் பூங்குழ லொப்பனை பாக விருளறுத்தாத்
தெருள்காட்டிப் பாத மலர்கூட்ட வென்றலை சீர்பெற்றதே.

கலித்துறையந்தாதி முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை

உ
கணபதி துணை

திருக்கருவைக்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசேர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆனகருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிச்சொல்லலங்கன்முற்று
ஞானவுருவாங்களவீசனளினசரணமிசைச்சாத்தத்
தானவருவிபொழிதடக்கைத்தறுகட்சிறுகட்புகர்முகத்தாக்
கூனளிளவெண்பிறைக்கோட்டுக்குணக்குஞ்சரத்தினடிதொழுவாம்.

நூல்.

சேரர்கமலச்சேவடியென்சின்தையிருத்தியுனதுதிருப்
பேராயிரமுமெடுத்தோதிப்பெம்மான்கருவையெம்மானென்
றாரவமுதமுண்டவர்போலனந்தானந்தத்தகடுநெகிழ
வாராவின்பமறிவித்தாயறியேனிதற்கோர்வரலாறே. (1)

ஆறாக்காமக்கொடியகனல்வார்முட்டவல்லமன
நீரூய்வெந்துகிடப்பேனைநின்றளவழுத்தநினைவுதந்து
மாறநேயத்திரவுபகன்மறவாதிருக்கவரமளித்தாய்
சீரூடரவமுடித்தசடைக்கருவைவாழுஞ்செழுஞ்சுடரே. (2)

சுடரேவலியத்தடுத்தாண்டதுணையேபிறவித்தொடுகுழிவீ
ழிடரேயகலக்களாரீழுவிருந்தகோவேயெயம்பெருமா
னுடலேயோம்பித்திரியுமெனையுண்ணைநினைக்கப்பணித்தவருட்
கடலேயுணையன்றொருதெய்வங்காணவழுத்தக் கடவேனோ. (3)

வேனிற்சிலைவேட்குகணைக்கும்விளங்குமகளிருளங்கவற்றும்
பானற்கொடியவிழிவலைக்கும்பற்றாய்வருந்தியனுதினமு
மீனத்துயரக்கடலழந்துமெனையும்பொருளாவடிமைகொண்ட
ஞானத்துருவேதமிழ்க்கருவைநம்பாபொதுவினடித்தோனே. (4)

நடித்தேன்பொய்க்கடெடுத்தவமேநன்னுள் கழியவிறநாளிற்
படித்தேனுனது திருநாமம்பண்டைவினையெப்பற்றறுத்தேன்
பிடித்தேன்பிறவிக்கடனீந்தப்பெரியபுணைபாவுனதடியை
முடித்தேனுள்ளத்தெண்ணமெல்லாங்கருவைவாழுமுன்னேனே

முன்னைப்பிறவித்தவப்பயனோமுழுதுமறியாமுடனிவ
னென்னக்கருத்திலிரங்கியோயாதோவறியேனிரவுபகல்
கன்னற்பாகிற்கோற்றேனிற்கனியிற்கனிந்தகவிபாட
வன்னத்தொகுதிவயற்கருவையாண்டானென்னை யாண்டதுவே.

ஆண்டகுரவனாவனையல்லற்பிறவியறுப்பானை
வேண்டும்பதவிதருவானவெளிவிட்டின்பமளிப்பானைத்
தூண்டல்செய்யாமணியினக்கைத்தொழின்முன்றியுற்றுந்தொல்
லோனைக், காண்டற்கரியபேரொளியைக்களாவினிழற்கீழ்க்கண்
டேனே. (7)

கண்டகண்கள்புனல்பாயக்களிப்பாயுள்ளங்குரையழிய
விண்டமொழியுநாக்குமுறவிமிமேனிமயிர்பொடிப்பப்
பண்டைவசம்போய்ப்பரவசமாய்ப்பரமானந்தத்தெனிரநவ
முண்டுதெவிட்டா வஞ்ஞபுரிந்தான் கருவைவாழுமுரவோனே. (8)

உரகாபரணத்திருமார்புமுமையொப்பனையாளிடப்புறமுஞ்
சிரமாவிகையும்புரிசுடையுஞ்செய்வவாயுங்கதைமிடறும்
வரதாபயமுமமுமானுவவயங்குகரமுமலரடியுங்
கருவாபுரியான்வெளிப்படுத்திக்காட்சிகொடுத்தநின்றனே (9)

நின்றநிலையுஞ்செய்தொழிலுவினைத்தகுறியுமவழிபாடு
மொன்றுபதமும்பதங்கடந்தவுண்மைப்பொருளுறியேனை
யின்னுன்னடியாருடன் கூடவெண்ணம்புரிந்தவினியவரு
ணன்றுநன்றுதமிழ்க்கருவையம்பாவும்பர்நாயகனே. (10)

வேறு.

நாயகன்முகுந்தன்சத்தளப்பொருடடினான்குனென்னவீற்றிரு
நீருந்தாயவன்கருவைக்களாநிலமர்ந்தோன்றுணையடிப்புதுழினைவழு
த்தி,மாயிருநூலமெடுத்தெடுத்தேத்தவரம்பெறுமதூரநாவலர்கள், சே
யிருவிசம்பிற்கற்பகநீழற்செல்வமும்வேண்டுவதிலேயே. (11)

வேண்டுவ தொன்றுதமியெனப்பிறப்பும் வெந்தபூனாகிடையிழி
னுங், காண்டகுசிறப்பினரம்பையர்குழக்கற்பகநீழல்வையகி
டினுந், ஊண்டகுசுடரேகளாநிழலமர்ந்தசோதியேகருவைநாய
கனே, யாண்டகாய்நினதுதிருவடிக்கமலத்தன்பெனுமழிவிலாப்
பொருளே. (12)

அழிவினாப்பொருளேபழமறைக்கொழுந்தேயலையெறியமு
தவாரிதியே, யொழிவிலாதருளுங்கற்பகக்கனியையொப்பனை
மைப்பரந்தெறிக்கும், விழியினாலுருகியொருபுறமனித்தவிமல
னேகருவையம்பரனே, யிழிவினாப்புணையாப்பிறவியங்கடனின்
மேறநான்பெற்றதுன்பதமே. (13)

உன்பதமேத்தித்துன்பவேறுக்கவுலகினிற்றிருவுடன்வாழு
மன்பதைக்கெல்லாமெய்திடுந்தரமோவலியவந்தெனைத்தடுத்
தாண்டுள், ளன்புவந்தொருவரறிந்திடாவறிவுமறிவுறுத்தருளினை
யதற்கு, முன்பெதுபுரிந்தேன்கருவையம்பதிவாழ்முதல்வனே
முக்கண்வானவனே. (14)

வானெரியறல்கான்மண்ணெனப்பகுக்கவரும்பெரும்பூதமோரை
ந்து, மானமுக்குணமுங்கரணமோர்நான்குமனைத்துமாயாதியீறி
ன்றி, யூனுறையுடலுக்குயிருமாயுயிருக்குணர்வுமாயொன்றினுந்
தோயா, ஞானநாயகனேகருவையம்பரனேநானறிந்துரைக்குமா
மெவனே. (15)

எவனுயிர்க்குயிராயெள்ளுமெண்ணெயும்போலெங்கனுமிடைய
யறுகின்ற, னெவனைத்துலகும்ன்றுகாத்தழிக்கவிறைமைசா
ன்முவுருவெடுத்தா, னெவன்முதலிடையீறின்றியெஞ்ஞான்
மீறிலாமறைமுடியிருப்பா, எவனெனைப்புரக்கத்திருக்களாநீழ
லமர்ந்தருள்புரிந்தகாரணனே. (16)

காரணமேதென்றறிகிலென்றமியேன்கற்றலமனத்தினைக்கரை
த்து, வாரணிமுலையாளொப்பனையோடுமழவிடைமேலெழுந்தரு
ளி, நாரணனறியாத்திருவுருக்காட்டிநல்லருள்சுரந்துவாழ்வித்தா
ன், பூரணன்கருவைக்களாநிழலமர்ந்தபுண்ணியன்விண்ணவர்க்கி
றையே. (17)

கண்ணவரம் குடேகாடி வீழ்ந்திறஞ்சம்மிரைமலர்ச்சேவ
டிமிசையே, புண்ணிறைகாதலன்புதின் றுருகவுலையிடுமெழுகெ
னயிருக்க, கண்ணினீர்வாரக்கருவையம்பரனேக்டவுளையென்
றெடுத்தெத்தப், புண்ணியம்புரிந்தெனிப்பெரும்பேற்றுதலத்
தெவர்பெறுவாரே. (18)

பெறுவதறினறுதிருவடிக்கமலம்பேசுவதன்றிருநாம
முறுவதுசின்றுதிருவருவெனிய முணர்வதுன்னருளலாதுண்டோ
மறுவதுசிறப்பின்மாசிலாமணிபேவாதனெசுவபெருமானே
முறுமுனிபரவக்களாதிமுலாங்கதெகாடிமதிர்கருவையாதிபனே. (19)

ஆதவன்மதிபாரனல்வெளிபுனல்காலருமறையெச்சனென்றெட்டுப்
பேதமாமுருவாயருவமாப்திறைநதபெற்றியாலுற்றுநானுன்னை
பாதினாதுணர்வெனுணருமாறருளாயினாநிலாப்பசங்கொழுந்தணிந்த
சோதியெகருவவெப்பாப்பனைகாபததுணைமுலைதழுவுகாதலனே. (20)

வேறு.

காதலுற்றிடீனநிலைபெற்றிடக்கனிந்திடக்கனிபுரர்
போதமுற்றிடயாவுனதென்றிடும்புலைச்செருக்கதமாற
நாதன்முத்தமிழ்க்கருவையம்பரனெனநாததழும்புறவேதி
யோதிமற்றுகான்பெற்றதையிற்தெனவுரைத்திடமுடியாதே.

முடிகடந்ததுகனகொளகைகெடுமுசட்டி னுக்காபாலு
மடிக்கடந்ததுநாதலமெழி னுக்கப்புகதனலோடுந்
துடிக்கடந்ததுகடந்ததெனதெருதமாறொலபுகழ்க்களாவீசன்
பொடிக்கடந்தபான்மெனியான்ருகடம்புகலுதற்கெளிதாமோ.

எளியன்புன்னெழுழிற்பாதகன்மாதாரிளமுலைவளமெவட்ட
களியன்றிக்குணவஞ்சகெருஞ்செனுங்கருங்கலைக்கரைவித்து
வெளியில்வந்துநின்பொன்னடிசென்னியின்மலைநெதனையாட்கொண்
வளிகனிந்ததின்ருட்குணமுமைப்பயாருங்களாவயாந்தோனே.

அமார்மாதவர்முனிவர்திரண்டுநின்றனுதினந்தொழுதேத்துந்
தமரநாபுரப்பொற்சானேத்திடத்தமியனுக்கருள்செய்தான்
குமரனாட்டுஞ்சூர்ப்பகைதழிந்தவன்கொள்ளைவண்டி. வீமரர்க்குங்
கூடலவாவியும்பொங்கருஞ்சூழ்திருக்கருவையம்பெருமானே. 24

கருவையம்பரனம்பரமேனியன்கடவுளர்காளுத

வுருவையம்பிகைபெறப்பகுந்தளித்தவனென்னலர்புரநீற்று

பெருவையம்பெனக்கண்ணையுடையனென்பிழைபொறுத்தழியாத
திருவையம்புவிச்சிறப்பொடுமளித்தவன்றிடுக்காரவுடையோனே.

உடையமென்றுதம்மக்ககாமனைவியையாக்கலைப்பெருவாழ்வைய
யடையநல்குசீர்ச்செழும்பொருண்முதலியவனைத்தையுநினைப்பாரோ
விடையின்மேல்வருதிருக்களாநாயகன்விரமலர்ச்செழுங்கொன்றத்
தொடையல்வேணியானடியவர்க்கன்பொடுதொண்டுசெய்மனத்தாரே

மனத்தையான்றினம்வணங்குவன்மின்னெனவைகலுதலையற்ற
தனத்தையாழ்வினைநிலையெனமதித்துழலாசையிற்றனாராமே
புளத்துழாய்குழில்போற்றிடுங்கருவையாழ்வுண்ணியன்பாலந்காச்
சினத்தகாலையுதைத்தவன்பங்கயச்சேவடிவணங்கென்றே. (27)

வணங்கெனத்தலையளித்தனையென்புகழ்வாழ்த்தெனநாத்தந்தா
யினங்கெனத்திருக்கூட்டமுங்காட்டினையினிப்பெறும்பேறுண்டோ
துணங்கையிட்டுவெம்பெய்க்கணங்குதித்திடச்சுடலையாடரங்காகக்
கணங்கள்போற்றநின்றாடியகுழகன்கருவையம்பெருமானே. (28)

பெருமைசான்றநின்றிருவெழுத்தைத்துமேபெரும்புணையெனப்பற்றி
யருமைசான்றவிப்பவக்கடல்கடக்குமாறுசெயிற்றுணிகின்றே
னிருமையின்பமுமடியவர்க்கூட்டிடுமிறைவனையெம்மானே
தருமமூர்த்தியையொப்பனைவனமுலைதழுவுதின்புரத்தானே. (29)

தானையெண்டிசைமுக்கணுமுச்சுடர்தழைசடைகநாககறறை
மேனியெங்கனலாடிடமுலகெலாம்வெந்தொழிபுறங்காடு
சேனையெங்கலைப்பேய்க்கணமென்னினத்திருக்களாவமர்ந்தோனை
வானநாடரும்பூதலத்தடியரும்வணங்குவதெவ்வாரே. (30)

வேறு

எவ்வமுற்றதிரிமலமிற்றது
செவ்விஞானத்திருக்கணடிற்றத்தது
கொவ்வவவாயுமைகொண்கன்கருவையான்
பொவநஞ்சமுண்டான்கழல்பாடவே. (31)

பாடினென்புகழ்ப்பாங்கயச்சேவடி
சூடினென்கருவாபுரிசேராதியை
நாடினெனவனெனனும்வேறறக்
கூடினெனடியாரதிருக்கூட்டமே. (32)

கூட்டரிட்டருவிசூலைநதுடற்
சேட்டைபற்றுள்ளறிவுசுதையமு
னூட்டமுன்னுடைநாதன்முகலிங்கன்
முட்டுணைக்கமலநதலைக்கொண்மினே. (33)

தலைக்கொள்வெண்டலைமாலையன்றண்ணிலா
மிலைக்குநுதன்கருவாபுரிவேதியன்
புலைக்குரமபையுடம்பிறகுடிபுகுந்
தலைக்குகொஞ்சீமொழித்தெனையாள்வனே. (34)

என்னையாள்பவனென்னுள்ளிருப்பவன்
றன்னையான்றொழித்தண்ணளிதந்தவன்
பொன்னையாளும்புயன்றொழிநின்றவன்
கன்னிபாகன்கருவைக்கிறைவனே. (35)

இறைவனெங்கனும்பாவையுமானவன்
பிறையணிந்தசடி லன்பெருந்தகை
கறையிலங்குமிடற்றன்கருவையான்
மறையநின்றெனையாண்டதெம்மாயமே. (36)

மாயவல்லிருணீங்கமனத்திடைத்
தூயஞானச்சுடர்விளக்கேற்றிய

நாயகன்களவீசனரைமயிர்

பாயமால்விடையான்பரமேட்டியே.

(37)

பரமெனக்குனையன்றியோர்பற்றிலன்

சரமமுற்றியேபாதிற்றருவையோ

கருவைநிற்குங்களாமுதலேமறைச்

கிரமிருக்குந்திருவடிச்செல்வமே.

(38)

செல்வமீயுஞ்சிறப்புமனித்துநாத்

தல்லறீர்க்குமறிவைபுதவிடுங்

கல்விநல்குங்கதிதரும்பொற்கிரி

வல்லிலான்களவீசனைவாழ்த்தவே.

(39)

வாழ்வைவரம்பிமதிக்கெட்டுக்கும்பியில்

வீழ்புன்மார்தர்க்குறுகிவிளம்புவேன்

முச்சடைக்களவீசன்றனையஞ்

ருழ்தல்குழிற்றுறக்கங்கிடைக்குமே.

(40)

வேறு.

கிடைத்தபொருள்கரத்திருக்கக் கிடைத்திலவன்றயர்வார்போற்

படைத்தநினதருள்பெற்றும்பெற்றிலர்போற்பரிவுற்றேன்

முடைத்தலையிற்பலிகொள்ளமுன்கலிக்காமுகிழ்த்தநிலைச்

சடைத்தலையாய்நின்பாபுழையாணுணருந்தரத்தேநா.

(41)

உணராதநின்னிலையையுணர்த்தவுணர்ந்ததற்பின்

புணராததாலையிற்புணர்ந்ததெனப்புகழேழாங்கத்

தணவாமலையுணர்க்குத்தந்தாருகியிரண்டற்றேன்

பணராசச்சிலம்பணிந்தபுழமறைமெய்மெய்குமாடு.

(42)

பழமையாம்வாதனைநிற்புடிந்தமனப்பந்தத்தின்

விழைவினாற்றலைமயங்கிவேறுவேறுகுடிவெஞ்சுச்

சுழல்குயவன்றிகிரியைப்போற்பவக்கடலிற்சுழல்வேலை

மழவிடையாய்பால்வண்ணாவாணவந்தந்தேகாமானே.

(43)

கோமரணைகருவைவருகுணக்குன்றமலரிதழித்.
தேமலைபுணர்சசுடைசசெழுஞ்சுடரோயென்றென்று
பாமலைவாய்பாடிக்கைகொட்டிப்பதம்பெயர்த்து
நாழாடலுமடின் காட்டெண்டராய்நமாங்காள். (44)

தொண்டுசெய்துவழிபட்டுசகருதிபுகழ்களாவிசன்
புண்டரிமலர்த்தானைப்போற்றிமுதற்பேறுபெற்ற
ரண்டர்பிரானுன்முகத்தேநானுழியானிவரென்றான்
மண்டனின்ஞானத்தெளியுமானிடரோவழுத்துவார். (45)

வழுத்திடுவேனாவாமலரிடுவேன்கரங்கொண்டு
தொழ்த்தருவேன்முடிதாழ்த்திசகழ்வருவேன்றுணைத்தாளா
லழுத்திடுவேன்மனத்தன்னையகமபுறமொன்றுருகிப்
பழுத்திடுவேனருள்கணியப்பாலவண்ணாநமபரணே. (46)

நம்பியுனதருள்வேட்டுநடுக்கடலுட்கலங்கவிழ்ந்து,
வெம்புதுயர்மனத்தார்போன்மெலிகின்றெனெடுநாளாக்
குமபமுனிககருளபுரியுங்கொற்றவனைமுகலிங்கா
துமபமுடித்தேதாய்புரக்கவிரக்கமின்னநதேதான்றிதா. (47)

தோன்றியபோதுடன்றேன்றித்தேதான்றுதுமறைத்தென்னை
யான்றசெழுஞ்செம்பிலுறைகளிம்புபேராலகலரம
லான்றுமலததுகளகற்றியுன்னருளமபெறுவேனோ
மூன்றுலகுநதொழுதெத்துமுகலிங்காமுதறபொருளே. (48)

பொருள்வேட்டுநிலம்பேட்டுமபூவையர்த்தம்புணர்கலவி
மருள்வேட்டுநரடோறுமனவலிகெட்டயர்கின்றே
னருள்வேட்டுன்சநதிப்பிட்டருநதுயர்போயுய்வேனோ
தெருள்வேட்டார்க்கருள்புரியுந்திருக்களவினுறைவோனே. (49)

உறவாழ்நன்முனத்தன்புருட்டேறுறுமுயிராகி
நிறவாழ்பவல்லதனைத் தூர்த்துமிலாதுணர்ந்தேர்த்து

மறைவாய்ப்துணரர்க்குமறைபயிலுங்கருவையல்லவா
ழிறைவாநின்றிருவினையாட்டியான்வழுத்தவடங்காதே. (50)

வேறு.

காதற்பெருக்குமொருகோடிகோடிகவலைப்பெருக்குமிகலாய்
வாதைப்படுத்தவலைமாறுபோலமனமாலுழன்றுவிடவே
வேதப்பெருக்குமுழுவோசனம்முவிழிப்பெருக்குமியல்கூர்
நாதப்பெருக்குமொழியாதாமல்கருவேசஞானவுருவே. (51)

உருவாகிநிறியருவாகிநிறியுயிரோடெவர்க்குமுறவாய்
மருவாகிநிறிமலராகிநிறிமறைபாகிநிறிமறையின்
பொருளாகிநிறியுணையானறிந்துபுகழ்கின்றவாறுமறியேன்
கருவாபுரிக்குளுறாதேவதேவகதியேதெனக்குமொழியே. (52)

மொழிகின்றவாறுசமயங்கடோறுமுழுதுஞ்சுழன்றுநிலையப்
றழிகின்றசிந்தையவலங்கெடுத்துன்னடிகண்டுநாடியறியும்
விழியுங்கொடுத்தமுகலிங்கநாதமிசுமன்பர்தேடுபொருளே
பொழியுங்கடைக்கணருளாலளித்திபுரையற்றமுத்திநிலையே.

முத்திக்குவித்துன்னடியார்கள்சிந்தைமுளரிக்கருக்கன்மொழி
யெண், சித்திக்குமுலந்தவையோகிகட்குத்தெளிகன்னலூறுமிர
தம், பத்திக்குநித்தமருள்வீசுகொண்டல்களவீசெனங்கள்பரம
னத்திக்குமுன்னம்வரமேயளித்தகருவேசனம்பொனடியே. (54)

அடியாரிழைத்தபிழைகோடெஞ்சினறியாதவாதிமுதல்வன்
கொடியார்புரத்தையழன்முடவன்அருமுழர்ல்கொண்டகுழக
னெடியோன்வழுத்துகளவீசெனன்றுநினைதோறுமுள்ளநெகிழ
முடியேறுமங்கபுளகிக்குமேனிமுருளிக்குமென்கணிணையே.

என்கண்ணிடத்தினகலாதசெல்வனெழிலார்களாவின்முதல்வன்
வன்கண்ணர்நெஞ்சபுகுதாதநம்பன்மனமாசறுத்தபெருமான்
புன்கண்ணகற்றியடியாரைவிடுபுகுவித்துநின்றபுனிதன்
றன்கண்ணெனக்குமுடியாதவன்புன்கண்கொல்செய்தவமே

தவமுந்தவத்தினுறுபேறுமானதலைவர்களாவின்முதலே
புவனங்களாவையுயிர்வர்க்கமாவைதுகர்போகமாவைபுகலுந்
திவசங்களாதிவருகாலமாவதெளிவாரதெளிந்தவீமையத்
திவைபன்றிநிற்பையெனினையெஞ்சினெவரேமதிப்பருளையே

உன்னுமமோதியுளையேவணங்கியுறுபுகைபேணுமரவோர்
பொன்னுடளிக்கவரநல்குமாதியுனிதாகளாவிலுறைவோய்
முன்னேபுனக்கியானடியானுமல்லேன்முழுஞானியல்லனெளி
யே, நென்னேபிழைத்தபிழைமுகேடியுள்ளவெனினும்புரத்தல்
கடனே. (58)

கடவாரணத்தினுரிபோர்வைகொண்டகருவேசவாதிமுதல்வா
சடவாதனைக்குளவமேகிடநதுதடுமாறுநெஞ்சமுடையே
னடைவாய்வழுத்திவழிபாடுசெய்துனடிபேணவொன் றுமறியே
ன், மடமாலகற்றியிடுமாறனிக்ருமவரீகொடுக்குமவரமே. (59)

வரையாதியற்றியிடுபாவகாரிமறமன்றிவேறுபுரியேன்
விரைமாலேசற்றுகுமுலாரிடத்துமிகவாசைவத்துமெலிவேன்
கரையாதிருக்குமனநீகரைத்துனடிபாடவைத்தகதைநா
னுரையானிறைக்கமுடியாதுமுக்கணுடையாய்களாவினொளியே

வேறு.

ஒளிமதிமுடித்தவெனியொருவனேகருவையானே
தெளிவுறுநெஞ்சநதன்னைத்தெருட்டின்னிலையைக்காட்டி
யளியினுலெண்ணையாண்டவருட்குன்றையுண்ணையின்னு
மெளியனென்பிறன்வேட்டோவேத்திடாதிருக்கின்றேனே (61)

இருக்கினுநிற்கும்போதுமிரவுகண்டுயிலும்போதும்
பொருக்கெனநடக்கும்போதும்பொருந்தியுண்டிக்கும்போது
முருக்கிதழ்க்கனிவாயாரைமுயங்கிநெஞ்சழியும்போது
திருக்களாவுடையநம்பாசிற்தையுன்பாலதாமே. (62)

சுந்தனையுன்குத்தந்தேன் றிருவருளென்குத்தந்தாய்
வந்தனையுன்குத்தந்தேன் மீலரிடையென்குத்தந்தாய்
பைந்தீண்டுன்குத்தந்தே தன்பாகதெயென்குத்தந்தாய்
சுந்தனைப்பயந்தந்தாகருவையிடுக்குந்தேவ். (63)

தேவனென்னையல்லாற்பிறிதொருதலையெண்ணென்
பாவனைன்னினல்லாற்பிறிதொருபற்றுமில்லென்
யாவையுங்காட்டகண்டேனென்னுளென்க்கண்டேன்
காவலாகருவையானையினிமற்றோர்காட்சியுண்டோ. (64)

உண்டெனமறைகளோதுமொருதனிமுதலெனாளு
மண்டிருமுனிவர்தாமுங்காண்கிலரடியேனுண்ணைத
தெண்டிரைவளாகமுற்றுநதேடினென்றேடித்தேடிச்
கண்டனன்களாவிலீழல்கருவைமாரகாத்தானே. (65)

தானெனவுருவமாகிச்சங்கற்பயிசுற்பங்கொண்டு
வானகமாகிமண்ணுய்க்கடல்களாய்மலைகளாகி
யினமாமனப்பேப்பெய்தவிந்திரசாலாதன்னு
ளுனுனையுணரமாட்டேன்களாநிழனன்னுவானே. (66)

நண்ணருநதவங்கள்செய்துநாணுடல்நூந்தமாட்டே
னென்னுமைம்புலனுஞ்செற்றங்கிருவினையறுக்கமாட்டேன்
கண்ணகன்ஞாலம்போற்றங்கொநிழலமாநுவாழு
மண்ணலையினியெவ்வாரேவடியுனையுமாறே. (67)

உய்யவேருறுதிநாடாவுலகினிற்சம்படுமன்னும்
வெப்பவார்கலியில்விழுகுவெதுயருழக்கின்றெற்றுத்
தையிலார்பாகம்வைத்துத்தண்டமிழ்க்கருனவவாழு
மையன்வந்தாண்டுகொண்டததிசயம்விளைக்குமாறே. (68)

அதிசயமுளத்திற்காட்டியகம்புநந்தாணக்காட்டித்
துதிசெய்க்கவிநீர்க்காட்டித்தொடக்கருநேயங்காட்டி
மதியினிந்கனிப்புங்காட்டிநீதேனையாண்டுகொண்டான்
கதியெனவுவகம்பேரிநந்தகள்ளிநிழலமீந்தந்தான். (69)

நாதனே கனிஞ்ஞனவநள்ளிருட்போதிற்சென்ற
 ஞாதனையிமபவல்லி னுணைவனே கருவையானே
 போத பத்தினு லுன்பொலன்கழந்நெண்டுபூண்டு
 மேதநீயகற் றிடாமலிருப்பது மிசையதாமோ.

(70)

வேறு.

இசையுஞ்செல்லமுந் திருவுரின்பமு
 மசையிலாதே பரநிவுமுந் திரும்
 விரையமுந் தருங்கருவைமே மிவேனான்
 நிசையுதித்தவன்சீர்ப்படிக்கவே.

(71)

படியானத்தவன்புதுமவெதிய
 வடிமுடித்தலமறிமொன டுவன்
 கடி கொண்மாமலர்க்களவினீழலயா
 குடிபிருக்கவென்னெஞ்சு கோரிலே.

(72)

கோயில் குழவுகருடங்கைகொட்டவும்
 வாயிற்பாடவும்வணக்கிபாடவு
 மாயிரமபேயர்க்கருவைவாதி
 னையமுற்றுவதுழந்தொண்டர்நெர்வோ

(73)

நெர்ந்தநெஞ்சமேநெடிதுவாடிநீ
 சோர்த்ததுன்பமுந் தாபமுந்மீடாக்ருவான்
 வார்த்தசெஞ்சடைந்தருவைவானை
 னாததே பருவருகியாடவே.

(74)

ஆடுமட்கலத்திகிரியொத்தலைந்
 தோடுநெஞ்சமுங்கவலையோரந் துனை
 நாடுமோதமிழ்க்கருவைவாதினே
 பேடுசேர்மலர்க்களவினீசனே.

(75)

ஈசனையிடத்திமயவல்லியி
 னேசனையியற்கருவைநித்தனே

பூசியேனுனைப்புனிதவாகமம்
வாசியேன்பிறப்பென்றுமாயுமே. (76)

பிறவிமாயவுமருள்பெருக்கவுந்
துறவியாய்வனர்துன்னல்வேண்டுமோ
வினைவெனம்பிரான்களவினீசனென்
றையுமுன்னமேயனைத்துமெய்துமே. (77)

எய்தியென்செயுங்கருவையெம்பிரான்
கொய்யுநான்மலர்க்கொன்றைவேணியான்
செய்ப்பாதமென்சென்னிவைக்கவே
வெய்யகூற்றுவன்விசுபாசமே. (78)

பாசநீக்கிமூலகைப்பசுக்களை
மாசின்முத்தியாம்பவனத்தின்மேய்த்திடு
மீசன்மின்னைநேரிடைச்சிகாதல
னாசில்பால்வணத்தண்டார்நாதனே. (79)

அண்டகோளமுமகிலலோகமு
மண்டுசெந்தழல்வடிவமானவன்
முண்டகக்கழற்கருவைமுர்த்தியுயக்
கண்டகண்ணினைகளிதுளங்குமே. (80)

வேறு.

துளங்குநெஞ்சமேதுயருறவகையொன்றுசொல்வேன்
வளங்கொள்செந்தமிழ்க்கருவையம்பெரும்பதிமருவி
விளங்குபானிறமேனியன்றிருவடிதொழுதா
லளந்துகாண்பருந்தறக்கவாழ்வீம்மையினனிப்பான். (81)

இம்மையின்பமுமிறுதியின்முத்தியுமளிக்கு
நம்மையாளுடைநாயகன்கருவைநன்னகரிற்
கொம்மைவெம்முலைக்கொடியாடுமினிதுவீற்றிருக்க
விம்மிமானிடர்வெந்துயருழப்பதென்விரகே. (82)

விரகினுற்சிலர்செய்திடும்வினைகளுமுண்டோ
மருவியம்பரமறைந்துநின்றாட்டுவான்போல
வரகங்கணக்கருவயானொருவனின்றாட்டப்
பரவைகுழ்நிலமன்பதைப்பரப்பெலாநடிக்கும். (83)

நடித்ததாள் களுநகைமணிமுறுவலுமுகமும்
பொடித்தவேர்வெழும்புருவமுருள்விலாசனமு
முடித்ததண்பிறைவேணியுமுகலிங்கன்மழுமான்
பிடித்தசெங்கையுங்காண்பவர்புவிபிடைப்பிறவார். (84)

பிறந்தயாக்கைகளாப்பில பெருங்கடற்புவிக்கு
ளிந்துபோயவல்லாலவற்றெய்தியதுண்டோ
கறந்தபானிறவண்ணனைக்கருத்துறவிருத்திச்
சிறந்தயாக்கையீதிதற்குநான்செய்வதுமுளதோ. (85)

உள்ளதில்லதென் றுரைத்திடும்பொருளையுய்த்துணரார்
களள்ளநாவினிலிருந்திடாக்களாநறுங்கனியைத்
தெள்ளுசெந்தமிழ்க்கருவையிற்சினகரம்புகூந்து
மெள்ளநான்செனைறுகாண்டலுந்தீர்த்ததுவிடாயே. (86)

விடக்கைமும்மலக்குழிசியைவிளிந்தபின்நீண்டாத்
துடக்கைநோய்க்கணந்துணங்கையிட்டாடுறுமரங்கை
நடக்குஞ்சுத்திரப்பாவையைநான்சுமந்துழலல்
கடக்கநீக்கியென்றாளுவைகருவையுத்தமனே. (87)

உத்திவாளராமுடித்தபால்வண்ணனையுளது
பத்திவேண்டுவதன்றியோநரகிடைப்படினு
முத்திவேண்டிலேன் றுறக்கமும்வேண்டிலேன்முனிவர்
சித்திவேண்டிலேன்வேண்டிலேன்றிசாதிபர்சிறப்பே. (88)

சிறக்கத்தக்கதுகருவையான் றிருவடிநேய
மறக்கததக்கதுமற்றுளசமயத்தின்மயக்கந்
துறக்கத்தக்கதிவ்வுடம்பையானென் றுறுதொடர்பு
பிறக்கத்தக்கதுசிவானந்தவாரியின்பெருக்கே. (89)

பெருகுதல் கொண்டன தினம்பேதை நெஞ்சடியே

ஹருகநாடவும் வெளிப்படாவுணையுளத்துணர்ந்தே

னிருகஹரவுங்காண்பதற்கென்றெதிர்த்திடுவாய்

ஹருகண்டனே கருவையிற்களாநறுங்கனியே.

(90)

வேறு.

கனிவுமுமனங்கனியின்பெருங்கருணை தந்தவாபோற்றிநாயி

னே, னினியபாடலாற்களாவிலீசனென்றேத்தநாத்தருமிறைவ

போற்றிவான், பனிநிலாவுடன் கங்கை துன்றுசெம்பவளவார்ச

டைப்பரமபோற்றிவிந், குனிவுமுமனம்புரமெரித்திடக்குருத்த

வாணகைக்குழகபோற்றியே.

(91)

குழவிலெண்ணிலாவணையவெண்ணகைக்கொடியிடத்துவாழ்ஞரி

சில்போற்றியென், பழையதீவினைப்படைகதொலைத்திடும்பாவநா

சனேபோற்றிகாய்சினத், துழுவையின்வரித்தோலசைத்தபட்

டுடைமருங்கினைய்போற்றிசெந்தமிழ்க், கழுமலப்பதிக்கவுணி

யன்புகழ்களவின்மூலிநகடவுள்போற்றியே.

(92)

கடைபுகத்தினிற்பொழில்மனையழாபுங்கனல்கொளுத்தியசுடலை

யம்பலத், தடலைபூசியென்னம்மைகாணநின்றமுமையனேபோ

ற்றிபோற்றிநெஞ், சிடைவிடாமலுன்சரணபங்காத்திருக்கநல்

கிபிறைவெப்பாற்றிமால், விடையின்மேவியேகருவைமநகர்வீ

திவாய்வரும்விமலபோற்றியே.

(93)

விமலபோற்றிநின் பெருமைநாரணன் விரிஞ்சனாதியோ ரதியகி

ற்கிலா, வமலபோற்றிநானறியும்வண்ணமுன்னறிவுத்தருளறி

வபோற்றிதண், கமலவாவிருழ்கருவைமநகர்க்களவின்மூல்வாழ்

காலகாலனே, யிமயமால்வரைக்குமரியொப்பனைக்கினியகாதலா

போற்றியெந்தையே.

(94)

எந்தையாயினுய்குரவனாயினுயிறைவனாயினுப்போற்றியென்ம

னப், பந்தமாயினுய்விடுமாயினுப்பரமுமாயினுப்போற்றிதென்

புலச், சந்தமால்வரைத்தமிழ்முனிக்குமைதனைமணந்தமெய்க்

கோலங்காட்டினுய், சுந்தரப்புயத்தழகுபோற்றிநற்சோதிபால்

வணத்தாதிபோற்றியே.

(95)

ஆதிதின் றிருத்தொண்டுகாதலித்தறிவுசென்றமட்டாககின்புக
மோதுசெய்யுளிற்றொறுபுரைத்ததிங்கொன்றுநின்செவிக்குற்ற
நில்லையோ, காதனண்புடைக்கவிஞனவலுங்குவிற்றகழற்
கால்சுவப்புறத், தூதுசென்றவாபோற்றிநாடொறுந்தொழுமவ
ர்க்கருள்கருவையையனே. (96)

ஐயனேசரண்போற்றியெண்ணையாளப்பனேசரண்போற்றிபொ
ய்யிலா, மெய்யனேசரண்போற்றிவானவர்வேந்தனேசரண்போ
ற்றிமாண்மழுக், கையனேசரண்போற்றிகரலனைக்காய்ந்தவாசர
ண்போற்றிதீநிறச, செய்யனேசரண்போற்றிகாமனைச்செற்றவா
சரண்போற்றிதேவனே. (97)

தேவனேபிறர்க்கடிமைபுற்றிலேன்சிற்தைநின்வசந்தந்தன்றியு
நாவினாற்றினம்பரவிவாழ்த்துவேனாளுமென்குறைதீர்ப்பதார்
கொலோ, காவன்மூவரண்கனல்கொளுத்திடக்கருணைசெய்திடுங்
கடவுள்போற்றியான், பாவகாரியெயெனினுமெண்ணீபாதுகா
ப்பதுன்பண்பதாருமே. (98)

பண்பயிற்றிவண்டாடுகொன்றையம்படலைமார்பனேபோற்றிய
ம்பிகை, கண்களித்திடத்தில்லைமன்றினிற்கடிநடம்புரிகடவுள்
போற்றிபூஞ், சண்பகச்செழுங்காவின்வேரிசுழ்தண்களாவனத்
தடிகுள்போற்றியீ, விண்பரிப்பவன்ருமுதநம்பனேவெள்ளை
மேனியாய்போற்றிபோற்றியே. (99)

வெள்ளைமேனியாய்போற்றியொப்பனைமேவுமார்பனேபோற்றி
போற்றிபூங், கள்ளலம்புதண்களவினீழலிற்கருணையங்கடற்கட
வுள்போற்றிநா, னுள்ளமொன்றிநின்றடிவழுத்திடவுதவிசெய்த
வாபோற்றியின்புறத், தெள்ளுசெநதமிழ்க்கருவையாநகர்ச்செ
ல்வபோற்றிநின்சீர்கள்போற்றியே. (100)

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.

உ
கணபதி துணை.
திருக்கருவை
வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

நண்பானதென்கருவைநாதனூர்தம்மீது
வெண்பாவந்தாதிவிளம்பவே - பண்பாக
மைம்மலையுமெய்ம்மலையுமாற்றுபுகழ்படைத்த
கைம்மலையுமாழகத்தோன்காப்பு.

நூல்.

சீரணிந்ததென்கருவைச்செவ்வனையொப்பனையாள்
வாரணிந்தகொங்கைமணந்தோனே - காரணிந்த
கண்டனேநின்பொழுகழலல்லாற்காதலித்த
தொண்டனேற்குண்டோதுணை. (1)

துணைவியொடுமால்விடைமேற்றோன்றிவினைக்கி

வேண்டாதவெண்ணவலியலிலைகொண்டுதடுத்த
தாண்டான்கருவையரன். (2)

அரவணிந்ததென்கருவையாளுடையான்வேதம்
பரவுங்களவிற்பரமன்—நிருவடியை
நேர்ந்தார்க்கணித்தாகுநேரானுமயக்கஞ்
சேர்ந்தார்க்குமுத்தியதுசேண். (3)

சேணிந்கொடிநுடங்குந்தென்கருவையம்மானே
கோணப்பிறையணியுங்கோமானே—பேணித்
தொடுக்குங்கவிதைத்தொழும்பனுக்குவந்த
விடுக்கண்களையாததென். (4)

என்னெஞ்சில்வைத்தற்கினியதவம்பா துசெய்தேன்
பொன்னஞ்சிலையாற்புரமெரித்த—முன்னவனே
யன்னம்பயில்கருவையானேயரவுதொழப்
பொன்னம்பலத்தாடும்பூ.

(5)

பூமருவுவேதன்புயல்வண்ணன்கண்டறியாத்
தாமமணிமுடியுந்தாளிணையும்—யாமறிய
வாமுங்கருவைவளநகரில்வந்துநின்றான்
முழுஞ்சடைக்களவீசன்.

(6)

ஈசனையென்றுமிமயமயிலொப்பணையா
ணைசனையென்றுநினைந்துருகிப்—பேசினே
னல்வினையைக்கண்டேனவையற்றேன்வாழ்வுற்றேன்
வல்வினையைக்கண்டிலன்மற்று.

(7)

மற்றுமொருதெய்வத்தைவாழ்த்தேன்முழுக்காதல்
பற்றியுளத்துவைத்துப்பாவினேன்—சிற்றடியே
னும்பருமாலும்போற்றொருவன்கருவைநகர்
நம்பெருமானல்லாதான்.

(8)

நானிலத்தோர்முன்னேநலனழிந்துநானிருந்தாற்
கானநறும்பூங்களவீச—வீனமுரைத்
தென்னைச்சிரிப்பாரென்றெண்ணுதேயம்பெருமா
னுன்னைச்சிரிப்பாருமுண்டு.

(9)

உண்டுபலகுற்றமுனையடைந்தேனாதவினாற்
கண்டுபொறுத்தல்கடன்கண்டாய்—பண்டுநிஞ்
சிந்தவடித்தவனைச்சீருதுபாகுபதந்
தந்தமுகவிங்கநாதா.

(10)

நாதாதமிழ்க்கருவைநம்பாவெனக்கினிய
தாதாவெனவுன்சரணடைந்துங்—காதுசின

வெவ்விடையின்விதிவிடங்கனநாடோறு
மிவ்விடரின்வாடுவதென்யான். (11)

யாவனமராட்டாதநஞ்சுண்டான
யாவன்கருவையினிதுறைந்தான்—யாவன்
றவநேர்மைகண்டுதனக்கடிமைகொள்வா
னவனையெனையாண்டவன். (12)

ஆண்டவன்வென்கருவையாதியயாடாவம
பூண்டவனையென்றுதினம்போற்றிடவு—நீண்டதுயர்
போகாதிருக்குமோபொங்கிருளுநிற்குமோ
மாகாதவன்மேர்வரின். (13)

வரந்தருமிப்பார்புரக்கும்வாழ்வதரும்விண்ணோர்
தரந்தருமியெரின்பந்தருமால்—பரந்து
துளவீசன்றேடுந்துணைத்தாட்கருவைக்
களவீசென்னுரைத்தக்கால். (14)

காலத்தாற்காலபடராற்கருமறவி
குலத்தாலாவிதொலைவென—ஞாலத்துட்
டேன்பற்றும்பூங்களவிற்செல்வன்றிருவடியைத்
தான்பற்றும்பற்றுடையானாள். (15)

தானேவந்தென்னைத்தடுத்தடிமைகொண்டானே
யானேபிறக்குமெழுபிறப்பும்—வானிற்
சிறந்திருக்குந்தன்கருவைச்செல்வனையெண்ணாமன்
மறந்திருக்குமோவென்மனம். (16)

மனமொழிந்துகாமமயக்கொழிந்துமாறச்
சினமொழிந்துவாதையுந்தேயந்தா—வினிய
குருக்களாய்வந்தடிமைகொண்டுவீடுக்குந்
திருக்களாவாழுஞ்சிவம். (17)

சிவகருமஞ்செய்யார்திருநீறுசாத்தார்
தவநிலையாஞ்சைவநெறிசாரா - ரவணிதனிற்
கான்பரந்தபச்சைக்களாநிழலைக்கைதொழா
ரேன்பிறந்தார்மானிடராயினு.

(18)

இன்றுவருந்துயரந்தீர்த்தோயினிச்சிலநாள்
சென்றுவருந்துயரந்தீர்ப்பாரா - ரென்று
வருந்தாதேநெஞ்சேமலர்க்களவீழ
லிருந்தானொழிப்பானிடர்.

(19)

இடர்க்கடலுக்கோடயிதயவிருட்கென்று
முடற்பகையைவேறுக்குமொள்வா - ளிடப்புறத்தைச்
சூல்வண்ணமேகச்சுநிகுழலுக்கீந்தருளும்
பால்வண்ணநாதன்பதம்.

(20)

பதமறிந்துவாய்பார்த்துப்பற்றாதபுல்ல
ரிதமறிந்தாங்கின்சொலியம்பி - மதிகலங்கி
நன்னாள் கழித்துவிட்டேனாதமுகலிங்கவுனை
யெநநாணினைப்பேனினி.

(21)

இனியவமுதையிருங்களான்கட்
கனியைவளர்முக்கட்கரும்பைப் - பனியிமயக்
கொம்பினொடுங்கண்டேன்கொடும்பாவமோகவிடாய்
வெம்புதுயர்கண்டிலேன்மேல்.

(22)

மேலாம்பதத்தில்விடுவையோவன்றியெனை
யேலாநாகத்திடுவையோ - சீமிலா
வன்சித்தருள்ளமருவாக்களவீச
வுன்சித்தமேதோவுரை.

(23)

உரைகடந்தவேதத்துயர்வெற்பையுள்ளங்
கரைகடந்தஞானக்கடலை - விரிபு

மருக்கோலவஃ நுகர்வண்களாநீழற்
றிருக்கோயிலிற்கண்டேன்சென்று, (24)

சென்றதுகாலஞ்சுதைந்ததிளமைநல
நின்றதுசாவென்றுநினைந்துருசி - மன்றி
னடிக்கின்றபால்வண்ணர்நாமமெண்ணுமார்தர்
சடிகுகின்றதுலெல்லாம்பாழ், (25)

பாழிற்சமயப்படுகுழியில்வீழாம
லுழிலெனக்காத்துதவினும்—காழி
வருமதலைசொற்காமலர்ந்தமுகலிங்கா
பெருமதலையாயபேறு, (26)

பேறுபெற்றேன்வாழ்ந்தேன்பிறருக்கினியஞ்சே
ளுபெற்றவேணியனுக்காட்பட்டே—னூறுவட்டஞ்

வந்தித்தேன்றீர்ந்தேன்மயல், (27)

மயக்கமொழிறெஞ்சேமதிமுகமுமுன்று
கயக்கமலமன்னதிருக்கண்ணும்—விபக்குநடை
யன்னவயற்கருவைபாரியன்றொழுதாற்
பின்னைநமக்குண்டோபிறப்பு, (28)

பிறந்தபிறப்பிற்பெரும்பயனையோரா
நிறந்தவுடலெண்ணிறந்தவென்ப—தறிந்திருந்துங்
கானடரும்பச்சைக்களவிசுவென்னுமன்
மானிடராயேன்பிறந்தார்வந்து, (29)

வந்துமனமறுக்கமாறமுமலவலன்னையென்
வெந்துயரம்பார்த்திருக்கவேண்டுகொல்—கொந்துமல
ரம்பினுன்மேவியழித்தமுகலிங்கவுனை
நம்பினார்க்கிதேநாநலன், (30)

நலனழிந்துமூப்படைந்துநாணழிந்துநோயாற்
புலனழிந்துகண்புதையும்போதி—லுலக
விறைவியொடும்பால்வண்ணுவென்றென்றுணையே
மறுகியழைப்பேனோடிவா.

(31)

ஒடுஞ்சகட்டி னுருளைபோல்வட்டமிட்டுக்
கூடும்பதத்திலெனைக்கூட்டாம—னாடியருள்
பூமலர்க்காச்சுழ்கருவைப்புண்ணியனே பூந்துளவன்
ருமரைக்கணவைத்தசரண்.

(32)

சரணகமலந்தலைமேல்வைத்தாண்டு
மரணபவமிரண்டுமாற்றிக்—கருணைசெய்து
பேறுனதென்கருவைப்பெம்மானளித்தானே
மாறுவிதயமனமால்.

(33)

மாலுண்டுநெஞ்சேவருந்துவதென்பால்வண்ணன்
காலுண்டலர்சொரியக்கையுண்டு—நூலுண்டு
வாழ்த்திடவுநாவுண்டுவரதன்களாவுண்டு
தாழ்த்திடவுமுண்டேதலை.

(34)

தலையாயதென்கருவைத்தாணுவேமேருச்
சிலையாற்புரமெரித்ததேவே—யுலகி
லடியவாரந்தேவரமுதுண்ணீதான்
கொடியவிடமுண்டதென்னகறு.

(35)

கூறுபடுமதியக்கோடாமவிண்ணுடைக்க
நாறுமலர்த்தாளுகநாடுடைக்கப்—பேறுபெற்ற
மாயவனாற்போற்றவளருந்தமிழ்க்கருவை
நாயகன்னுனாடுநடம்.

(36)

நடம்புரிதாள்போற்றிநின்றநன்முனியதென்றே
விடங்கொடமிழ்க்கருவையீசா—வடுங்குன்றை

வேவினாற்போர்மழுவால்வெல்லாமற்செங்கமலக்
காவினால்வென்றகருத்து. (37)

கருத்தழிந்துகண்மக்கலைமறந்துகண்டார்
விருத்தனிவனென்றுவெறுத்துச்—சிரிக்கமுது
காடுகுடியேற்றாமற்காத்துமுகலிங்காவுன்
னாடுகுடியேற்றுவதேநன்று. (38)

நன்கவினாகவியனாவளித்துநாடோறுந்
தன்கழலேபாடுந்தாமனித்தா—னன்கவைத்த
சூலத்தான்மென்பொதியத்தொல்லோன்றொழுதமணக்
கோலத்தான்மென்கருவைக்கோ. (39)

கோவாயமார்சூழாம்போற்றவாழ்ந்தாலுந்
தீவாய்நரகிடைப்போய்ச்சேர்ந்தாலும்—பாவையிடத்
தாண்டகையேதென்கருவையையாவடியேற்கு
வேண்டுவதுன்பேரேமிக. (40)

மிகத்தேடுஞ்செம்பொன்னும்வேட்டமனையாளு
மகப்பேறுமங்குதவவாரா—பதைத்துறுக்கிக்
கையாற்கதையேந்திக்காலன்விற்கருவை
யையாவென்றோதாதவர்க்கு. (41)

அவலவிடக்கையழியுமலக்கூட்டைக்
கவலைநிறைத்தகடத்தைப்—புவனிதொறும்
வாளாச்சுமக்கும்வருத்தமொழிபால்வண்ணு
தாழாவயித்தியநாதா. (42)

நாதனெனவந்துண்ணைநானடைந்தேனியுமெனை
யாதரித்தெனுள்ளுருக்கியாட்கொண்டாய்—போதித்
திடைபோகத்தள்ளாதிபற்கருவைநாதா
கடைபோகக்காத்தல்கடன். (43)

கடலுலகமண்டாண்டங்காபழனிநீற்றி
யடலையுடன்முற்றுமணிந்து—சுடலைதணிற்
றழ்சீடிலத்தென்கருவைத்தாணுதமியனா
யேழிசையாழ்வாசித்திடும்.

(44)

வாசித்தேனில்லைவாதன்சிவாகமத்தைப்
பூசித்தேனில்லையவன்பொன்னடியை—நேசித்தே
யொப்பணையாள்கள்வனெனவோதித்துதிக்கிலே
னெப்படியானீடேறுவேன்.

(45)

ஏறுவதுகொல்லேறெகிசுடலையாடாங்கு
கூறபுலித்தோன்மணிப்பூண்கோளரா—நாறு
கரந்தையணிகருவைக்காபாலிக்கென்பால்
வரந்தரவேறுண்டோவகை.

(46)

வகிர்மதியக்கண்ணியான்வாணுதல்பாகத்தான்.
புகர்முகக்கைம்மாவுரியைப்போர்த்தான்—முகரித்துத்
தென்னுதெனுவென்றுவண்டிரைக்குந்தென்கருவை
யென்னுதன்வானோர்க்கிறை.

(47)

இறைப்பொழுதுநீங்காதிருகண்ணுநெஞ்சங்
கறைக்களமுஞ்செஞ்சடிலக்காடும்—பிறைக்கொழுந்தும்
புண்டரிகவாண்முகமும்பூங்களினீழலோ
னொண்டாளப்புன்முரலும்.

(48)

மூரலாற்றினான்முளரித்திருக்கண்ணற்
காருலாஞ்சோலைக்கருவேசர்—நேரலஞர்
சுட்டார்வெங்குற்றையுதைத்தார்தொல்வேளையெய்ய
வொட்டாதெரித்தாருடல்.

(49)

உடலிலுயிராயுயிர்க்குயிரானுனைக்
கடலுலகெல்லாந்தேடிக்காணேன்—கொடியதொரு

புன்கருவைமாற்றிப்புரந்தவனைப்புண்ணியனை
நன்கருவையிற்கண்டேனான்.

(50)

நானேய நிந்தவனை நாடற் கெளிதாமோ
கானேர் பசிய கனாவனத்தான்—ருனேயென்
னுள்ளச் சிலையை யுலைவாய் மெழுகெனவே
மெள்ளக் கரைக்கா விடின்.

(51)

விட்டேன் பாசமய மேவாது வேர்களைந்து
சுட்டேன்பொய்க்காமத் தொடர்பெல்லாம்—பட்டதுதற்
கைம்மா வுரித்த களவீசனைக்கருவைப்
பெம்மானை யான்பணிந்த பின்.

(52)

பின்னை தழுவுங் கணையேன் பெரும்பாந்தண்
மன்னு நெடுநாண் மலைவில்லேன்—முன்னே
பகைத்தவர்த முப்புரத்தைப் பால்வண்ணநாதா
நகைத்தெரித்தாய்நீதானவில்.

(53)

நமரங்கா டென்கருவை நாதனடு வெஞ்சூர்க்
ருமானுக்கா ளாய்ப்பணிந்த கோமான்—ஹமர்க்
கருங்கடனஞ் சுண்ட களவீசனென்றான்
மருங்கடரு மோதுயரும் வந்து.

(54)

வந்தடர மாட்டாய் பிரிவை மனங்கொண்டு
ரைந்து துயருழுக்கு நல்குவே—யைந்துதலை
நாக்கவைத்த பாம்பணியு நாதன்பால் வண்ணனை
நீக்கவைத்தா லென்செய்வாய் நீ.

(55)

நீயேவர் துற்ற நெடுந்துயரந் தீர்த்திலையே
னாயேனை யார்புரந்து நாட்டுவார்—போயிருவ
ராங்களவா வண்ண மழலுருவாய் நீண்டுள்ளர்
பூங்களவி னாதா புகல்.

(56)

புகழ்ந்திடுவேன் யானே புலியேழு மாய
னகழ்ந்திடவுங் காண வடிக—ளுகந்தோறுந்
தோற்றுமுக நான்காற் சுருதிக் கவிவிரிஞ்சன்
சாற்றுமுக லிங்கநா தா.

(57)

முகலிங்க நாதா முழுதுங்காத் தோம்பும்
புகலிங் ஈடியனுக்குன் போலச்—சகதலத்திற்
காருண்ட சோலைக் கருவேச நீயன்றி
யாருண்டு சொல்வா யறிந்து.

(58)

அறியேன்மற் றென்று மரும்பொருளே யென்றுங்
குறியே நெழுத்தைந்துங் கூறேன்—வறிதே
பிறந்தலுத்தேன் நென்கருவைப் பெம்மானே மீள
விறந்தலுத்தே நென்செய்தே னியான்.

(59)

என்செயலுன் றுளி லினியமலர் சாத்துவதே
புன்செயலென் றுன்ப மொழிப்பதே—மின்புரையும்
வேணியாய் தென்கருவை வேந்தே யனலேந்தும்
பாணியாய் வேதாதி பா.

(60)

பாகம் பழுத்த பவளக் குணக்குன்றே
மோகங் கடந்த முதல்வனே - யாகமநூ
லாய்கருவை யானே யமலா வடியேனைத்
தாய்கருவை யானே சரண்.

(61)

சரணம் விதியின் றலையழிவாக் கந்தீர்
பரம கதியருட்கண் பார்க்கிற் - நிருவடியார்
வன்பிறவித் துன்பமெல்லா மாற்றுமுக லிங்காவென்
புன்பிறவித் துன்பமெல்லாம் போம்.

(62)

போத மறியேன் புகன்றகவி னின்ணப்ப
மேதுந் திருச்செவியி லேறுமோ - சீதநிலாத்

திங்க ளணியுந் திருச்சடைமேற் புன்பூளை
தங்கவணி யுங்கருவே சா. (63)

சாதன் முடுகிற் றனைமறந்து நா
மாதயுந் சற்றுமவழுத்தறியே - னாதலினை
லப்பொழுதைக் கிப்பொழுதே யன்பால் வழுத்துகின்றே
னொப்பனையுள் பாகா வுனை. (64)

உனைத்துதித்த நாவா லுறுதியென்றோர் தெய்வந்
தனைத்துதியேன் சென்னியுறத் தாழேன் - நினைத்துணையுள்
சுந்தியேன் வாழ்த்தேன் நிருக்களங் னாயகனை
வந்தியேன் பற்றேன் மனம். (65)

பற்று தழற்சுடலை மன்றிற் பதமெடுத்துச்
சற்று பவுரிகொளுந் தூயோனே - கொற்றவனே
மட்டொழுதும் பூங்களா வள்ளலே பென்றுரைக்கின்
விட்டொழிந்து போமே வினை. (66)

வினைவிலங்கை வெட்டுமருள் வீட்டின்பங் காட்டு
நினையுநினை வெல்லா நிரப்புங் - கனவிதழிப்
பூமலை யெண்டோட் புனிதன் களாவனத்துக்
காமாரி பொன்னங் கழல். (67)

கழலாப்பிறவிக்கடற்சுழியிற்பட்டுச்
சுழலாவறிவுதொலைந்தே - னிழல்களித்துக்
குன்றதிர்க்குமாவுரிவைக்கோமாநேபால்வண்ணா
வென்றழைப்பேன்வேறறியேனே. (68)

ஏதமகற்றியிருமைபெருமையெனும்
வாதமகற்றியெனைவாழ்வித்தான் - காதுபுலித்
தோலுடையான்பைங்களின் னுறுடையான்கற்றிதைத்த
காலுடையான்பஞ்சாக்கூன். (69)

கரங்கொண்டலர்துவார்க்கொண்டுபாரர்
சிரங்கொண்டடியிறைஞ்சல்செய்யா - ருரங்கொண்ட
வேற்றில்வருந்தென்கருவையீசனுக்காட்செய்யாமற்
கூற்றுவற்காட்செய்வார்குணம். (70)

குணககுன்றேதென்கருவைக்கோவேநறும்பூ
மணக்குங்களாவனத்துவாழ்வே - கணப்பொழுது
மண்ணைமறந்த னெருங்குழவியுயர்நதாலு
முண்ணைமறந்துய்ப்பாதுயிர். (71)

உயிரிறநதபெயர்க்கூட்டையுற்றொடுத்து
வயிரவிறகிற்றீமடுத்துப் - பெயரழியச்
சட்டுநீருக்குமுன்னஞ்சொல்லீர்கருவைமன்றி
னட்டமிடுங்காலினலம். (72)

நலனழிந்துநல்வினைபோய்நாணழிந்துநல்ல
குலனழிந்துநல்குரவுகூர்ந்து - பலரிகழ
நித்பாணத்துயிராய்நின்றானத்தென்கருவைத்
தற்பாணத்தான்றுதியாதார். (73)

தாரமனைமட்டுந்தனையறிந்தோருர்மட்டுஞ்
சேருமுறவவ்வூர்த்தெருமட்டுஞ்—சார்வதன்றி
நன்கருவையானென்றநல்வினைபோற்செல்கதியி
னெங்குமுதவாரேயிவர். (74)

இவருறவரென்பாரிவர்பகைஞரென்பா
ரவரவராற்செய்வதொன்றங்காமோ—வெவரேனுந்
தேனொழுமும்பூங்களவாரீசெய்விப்பதன்றியிந்த
மானிடராலுண்டோவசம். (75)

வசமறுகித்துன்பம்வருத்தமெலிந்தாலு
மசையுறுநோய்கொண்டாலுமையா—விசையளிசேர்
தாமமுவேணித்தமிழ்க்கருவைநாதாவன்
மாமமறவாதடியேனா. (76)

நாவுக்கழகுன துநாமநயந்துரைக்கும்
பாவுக்கழகுனையேபாடுவது—தாவில்
கலைக்கழஞ்ஞானங்கருவையானேயென்
றலைக்கழகுநின் கமலத்தாள். (77)

தாளாலெனதுதலையெழுத்தையுஞ்சிதைத்து
மீளாவடிமைவிலையெழுதி—யாளா
யுளவருத்தந்தீரவுவந்தெனைவந்தாண்டான்
களவனத்திலொப்பனைபாகன். (78)

கன்னற்சிலைவளையக்கால்வளையநெர்புருவ
வன்னமனையார்கலவிக்காளாகி—முன்னித்
திரிந்ததெல்லாம்போதுமப்பாதென்கருவைவேந்தே
பரிந்தடிமைகொள்வாயிப்பால். (79)

பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலையீந்தருளு
நீலமணிமிடற்றனீயன்றோ—சோலைதொறுந்
தேனிரங்குந்தென்கருவைச்செல்வாகொடுந்துயரால்
யானிரங்கநீயிரங்காயென். (80)

இரங்காயெனினுமிரங்கினும்தான்வேண்டும்
பரங்காண் கருவைப்பரனே—நிரந்தரமு
மிற்கணவனீத்தாலுநீங்காதிருக்குமொரு
பொற்புடையகற்புடையாள்போல். (81)

கற்பங்கடந்துகடவுளராய்வாழ்வரோ
பொற்பங்கயன்முதலாம்புத்தேனி—ரற்புதமே
தெவ்வடக்குகுலத்தார்தென்கருவைநாதனா
வெவ்விடத்தையுண்ணுகின். (82)

விடக்குடவிற்புக்குவிரித்தவிருண்மாயைத்
தொடக்கறுத்தஞானச்சுடரை—நடத்திற்
றலைமைபெற்றதென்கருவைத்தானுவைக்கண்டுள்ள
நிலைமைபெற்றேனீடேறினேன் (83)

ஏறுபட்டுக்கல்லாவிருஞ்சிலையாலெற்றுண்டு
மாறுகட்டமாற்றலடியுண்டு—முறுபட்ட
வாதையாலோகருவைவாணனேபொன்மேணி
பாடியாய்த்தேய்ந்தாய்பகர். (84)

பகரவருமெழுத்திற் பால்வண்ணுநின்னை
யகரமுதலும்பத்தொன்றாக்கிப்—புகலாதே
யஞ்செழுத்தானென்பதென்னாதிமறைமுதனா
னெஞ்சழுத்திவாழுநிலம். (85)

நிலத்திற்பிறந்துடனேநீர்தோய்பசுமட்
கலத்திற்சிறையுமிந்தக்காய்—நலத்திற்
கடியேறுபூங்களவிற்கண்ணுதலேமீள
வடியேன்சுமவாதருள். (86)

அருளுதவுந்துன்பமகற்றியறிவாக்குந்
தெருளுதவும்விட்டின்பஞ்சேர்க்கு—மருவார்
புனக்களவைக்கோயில்கொண்டபுண்ணியனென்றோத
மனக்களவைத்தீர்க்குமருந்து. (87)

மருந்தாலொழியாமனத்துன்பநோயா
யிருந்தாலுணையெவ்வாறேத்தித்—திருந்துபுகழ்ச்
சொன்மாலேசாத்துவேன்சொற்கருவைபாய்கடுக்கைப்
பொன்மூலேமார்பாபுகல். (88)

புகையுந்தழஸ்கண்ணிற் பொங்குகினத்தாலே
பகைகொண்டுகாலபடர்பற்றி—மிகவுந்
தணவாத்துயர்தருமுன்றண்களாவிசன்
கணநாதனைமனமேகாண். (89)

காவென்றுசங்கென்றுகார்முகிலென்றங்கவர்மேற்
பாவென்றும்பாடப்பதந்தெரிந்த—நாவென்றுந்

தண்ணீப்பாவிக்கத்தமிழ்க்கருவைநாதன்று
னெண்ணீப்பாவித்தானிப்பால். (90)

பருவமழைத்துளியைப்பார்ப்பதுபோனாயே
நூருகியுணங்கியுடைந்தே—னரிவையுமை
வல்லவனெதென்கருவைவள்ளலேரியுதவு
நல்லீருளைப்பார்த்திருந்துநான். (91)

இருக்குந்திருக்கேகாயிலேழையெனஞ்சோ
மருக்கொள்கயிலைவரையோ—திருக்களவோ
சோதிமணிமன்றோசுடர்விசும்போபால்வண்ணு
வோதுமறையோவுனக்கு. (92)

உனக்கடிமைநானல்லாதுண்டுபலரேனு
மெனக்குரியல்லாமல்யாரே—நினைக்கனிவா
னானைமுத்தெனென்றுநற்கருவையாடேனீ
தானைமுத்தாலன்றோதாம். (93)

தாம்பிரித்துக்கொள்ளுந்தமிழ்ப்பாடல்கொண்டு
வாம்பிரித்துவாழ்வுவழங்கின்—விரிந்தநிலா
வேணிவைத்ததென்கருவைவெள்ளைவள்ளலேயுனக்கு
நீணிலத்திலுண்டோநிகர். (94)

நிகரற்றதென்கருவைநித்தனெனையாளுந்
தகரக்குழவிதலைவன்—சகமடுத்த
வெள்வடிவெனநதைநனைங்கியுறையுங்கேகாயில்
கள்வடியுந்தன்புங்களா. (95)

களவிட்டநெஞ்சாற்கருவையாய்நினை
ரளவிட்டுனைத்துதிப்பேனல்லே—ஊளவிட்டம்
பெற்றதன்றிராயேனும்தித்தாப்பிதற்றுபுன்சொற்
குற்றமின்றிநன்றிதெனக்கொள். (96)

கொள்பவனானீயேகொடுக்குமவன்கொள்பொருட்டால்
விள்வதென்கைம்மாறுவேண்டுமோ—வுள்வதென்கொ
றேணீறைகொன்றைச்சடிசைச் செல்வக்களவிச்
பானிறமெய்கொண்டாயிப்பார். (97)

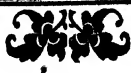
பார்முதலாய்வானப்பரப்பாயனைத்தினுக்கும்
கார்முதலாயுண்டியருள்காப்பாகிச்—சோமுதலா
யார்க்குந் துணையாங்களவீசநின்னையன்றிப்
பார்க்கினுண்டோவிற்பம்பகர். (98)

அங்கந்தொடருங்கமுழுப்படைக்கரமு
மங்கையுமையொப்பனையாள்வாரணிந்த—கொங்கை
தழுவுந்திருமார்புந்தானுணரநாயேன்
முழுவெந்துயரமும்போமோ. (99)

மோனவிரதமுனிவர்பிழித்துறங்கு
ஞானதுரியமுதனண்ணுவோர்—மானதத்தி
ஹள்ளுவதுந்தன்னைமறந்தொன்றுவதும்பால்வண்ணா
தெள்ளுவதுநின்மலர்த்தாட்சீர். (100)

திருக்கருவை வெண்பாவந்தாதி முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.

உ
சிவமயம்.

திருக்கருவைத் தலபுராணம் இயற்றிய

ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்ற

திருக்கருவைச் சந்தப்பாவும்
வெண்செந்துறைப்பாமாலையும்.

சாற்றுக் கவிகள்.

மதுரை மீனலோசனி அச்சிரந்திரசாலை மாணேஜராகிய மகா-ரா-ந-பூ

அ. முத்துசாமி பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியவை.

செந்தமிழஞ் சைவமுமே செழித்தோங்க வாகியற்றித்

திருக்க ளாவிற்

பந்தமறுத் துறைபரமன் பதம்பூசித் தருள்பெற்றுப்

பாண்டி மன்னர்

உய்ந்ததுவுஞ் சுரர்முனிவர் வழிபட்டின் புற்றதுவு

மோர்ந்தன் பார்ந்து

பைந்தொடையப் புராணமொன்றுபகர்ந்தனனற்றிருமலைவேற்

பாவல் லோனே.

(1)

அன்னவனன் பிர்த்தவினத் திருக்கருவைப் பால்வண்ண

னறைவண் டார்பூம்

பொன்னடித்தா மரைக்குறுஞ் சந்தப்பா மாலையொன்று

புனைந்து சாத்திப்

பன்னரிய புகழுடனே புருடார்த்த நான்கினையும்

பண்பிற் பெற்றான்

இன்னவைகற் றோர்கேட்டோ ரேவருமே யிகபரம்வி

டெய்தி வாழி.

(2)

சூரில்லிபுத்தூர்த் தாணாக வத்திராயிருப்பு,
கதாபபரசங்க கிராமணியரசிய மகா-நா-பூ

இ. ம. செண்பகம் பிள்ளை யவர்களியற்றியது.

உலகமிசைப் பலதருமங் கள்ளுமிகச் சிவதரும்
முயர்ந்த தென்று
பலகலை முணர்த்துகின்ற பண்பற்றிதே யுளமுருகிப்
பத்தி கூர்ந்து
தலமுழுதும் புரவுபுகழ்க் கருணையான் சரிதமுடன்
சந்தடி பாவு
நலமருவுந் திருமலைவேற் கவிஞனுரை செய்தபுகழ்
நனிபெற் றானே.

சிவகிரிச் சமஸ்தான வித்துவான் எட்டிசேரியில் வசிக்கும்மகா-நா-பூ
அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

எந்தப்பா ரும்புகழுந் தென்கருவை யம்பதிவா
ழிறைவன் மீதின்
பந்தப்பா வமுதமெனத் திருமலைவேற் கவிஞன்மனப்
பத்தி கூர்ந்து
சந்தப்பா வுரைத்தன்னிச் சகத்திலிடை மிகத்தமிழ்தோர்
தவர்கள் யாரு
முந்தப்பா ரதமுரைத்த வில்லிவிவ னெனப்புகழ்ந்து
மொழிபத் தானே.

தென்மலை மகா-நா-பூ

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

ஆடரவம் புனைசடிலன் நென்கருவை யம்பதிவா முமலன் மீது
தேடரிய சந்தப்பா வெனுமாலை புனைந்துபெருஞ் சீர்த்தி பெற்றான்
பிடுவசீர் மேவுசிவ கிரிச்சமத்தா னப்புலவர் பெருமா னின்ப
நீடுமழ்க்கடலெனுநந்திருமலைவேற்பெயர்ப்படைத்தநிபுணன்மாதோ

ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்கள் குமாரர் மகா-நா-பூ

சங்குக்கவிராயரவர்க ளியற்றிய

வெண்பா.

சந்தப்பா வோதியிசை தான்படைத்தோன் மாமலர்வா
சந்தப்பா வோதியிசை தையல்பங்கன்—சிந்தையருள்
பெற்றோன் திருமலைவேற் பேர்புனையு மெந்தைதிரு
நற்றாண் மலர்மறவே னான்.

திருக்கருவைச் சந்தப்பா.

காப்பு.

வந்தப் பாவை யருளெனவே வருமே துதித்து வணங்கவர
லிந்தப் பாவையகலாத்தென் கருவைப்பதிவாழ் விமலன்மிசைச்
சந்தப் பாவை யன்பினுட னுரைக்க வெமக்குத் தையசெயுமா
லந்தப் பாவை யயிற்பெருமான் முன்றோன் றொருகோட் டருங்
களிதே.

சந்தப்பா.

தங்க மலைநிக ராமென வேபொளிர் டன்க ளபமுலை யார்மய லாலுல
கெங்குமிகழ்தருநாயெனவேதிரியிநதவசடணீரீயினியான்வைகொல்
கங்கை யொடுமதி மேவுச டாதர கஞ்ச மலர்விழி மாலறி யாவிரு
செங்க னகசர ணுகரு ணுகர தென்க ருவைநகர் வாழ்பர மேசனே.
உளத்திடை நின்ற மானமதை யொழித்துவி ரைந்து சாண்வயிறு
வளர்க்கவி ரும்பி யேகவிதை மனத்திலுழைந்து பாடியொரு
வெளத்தனை யன்பி லாமடைய ரிடத்தில லைநதி டாதருஞ்செ
யளப்பறு மின்ப மார்கருவை யருட்பதி வந்த நாயகனே. (1)

சீத ளம்பொ ருந்துகடன் ஞால முண்டு மிழந்தவரி
தேட நின்ற வுன்ற னருள்கூர்
பாத பங்க யங்கனையெ நாளு நீம்பி யுஞ்சிறிய
பாவி துன்ப டைந்து ழல்வனே
கோத கன்ற நெஞ்சருகி நேய மிஞ்ச தொண்டர்துதி
கூறி வந்த னம்பு ரியவே
சீத மொன்று தென்கருவை மேவு தண்ப சுங்களவி
னீழ் லிண்கண் வந்த பொருளே (3)

அளவி லாத மாபாவ வசட ரோடு கூடாமல்
வளமு லாவு பாழுட மனிதர் மீது பாடாம
லுளமே நாளும் வாடாம லுனது பாத மீவாய்கொல்
களவி னீழல் வாழ்தூய கருணை மேவு மெலோனே (4)

செறிவுற்ற திரையுவி புடைசுற்று புலியிலொரு
திவசத்து நமைநனைவுறு
வறிவற்ற பதகனென வெணையப் பனநிலெணி
யபரக்கை விடுவை பெனிலோ
நெறிபெற்ற வுனதுதிரு வருளுக்கு மகிமைபெயவ
னினையற்க வெனது பிழைநீ
மறிவைத்த கமலகர தலசுத்த சபு லநர
வளமிக்க கருவை யானே (5)

வினைத ரும்பவப் பிணிசெகும் வகைபுரி
வியன்ம ருந்தெனப் பெரியவர் பகர்தரு
முனைம றந்துடற் சுமைகாடு கரமென
வுழலு மென்றனக் கினியருள் புரிவைகொ
னனைய விழ்ந்துநற் பொழிவிடை ஈகுமது
நதிகள் வந்துறப் பெருகிடும் வளமவி
கனைநெ டுந்திரைத் தடமிக மருவிய
கருவை யம்பதிக் களவுறை யமலனே (6)

உயரி லக்கண மொடுபல கலைதெளி
வொடுப டித்தெவ னிமிற்குட லமிற்கென
நயமி குத்துள கவிதைநஞ் பலபல
நவில லுற்றெவ லுனைநனை கிலொனி
லயர்வி னற்கதி யடைகுவ துளதுகொ
லருள்செ யெற்குனை நினைதர விதுததி
கயமு கத்தனை முருகனை யருவிய
கருவை வித்தக மறைபணி யிறைவனே. (7)

வதன்று நின்கமல, பாதமலர் நமபியுள
 னீதயைசெய் தென்கருவை, நாததிரி யம்பகனே. (8)

என்கவலை தீரன்னி, யுன்கமல பாதமருண்
 மின்கனக மாடமலி, தென்கருவை நாயகனே. (9)

அளவிலையை யோகவலை, யுளமெவகை தேறுமன
 திளகியருள் வேளையிது, களவுறைத யாநிதியே. (10)

வெருவுறும் என்கவலை, யொருவிமகி முக்கருணை
 தருவதினி யெப்பொழுது, கருவைநகர் வித்தகனே. (11)

உணைத்துணை யெனப்புவி மிசையி நாட்டுணை
 யுளத்திடை நினைத்தனு தினமு மேத்தியு
 மினித்திடு பலப்பல கவிதை சாற்றியு
 மிரக்கம துனக்கலை பிணியி னுற்றின
 மனத்ததி கரித்தெழு கவலை தீர்த்தலை
 வழுத்துக வுனக்கெவ னடிமை மேற்கின
 மனைத்துயி ரிடத்தினு நிறையு மாட்சிகொ
 ளருட்கட லெனத்திகழ் கருவை மூர்த்தியே. (12)

உல வுண்பது மாமகிழ் வேகொடு
 தானு றங்குவ தாகிய வேரிரு
 வேலை யன்றியை யோவிது நான்வரை
 வீண னென்றுண ரேனெனை யாளினி
 நீல கந்தர தூயபு ராதன
 நேரி லம்பிகை பாகி ராமய
 மால யன்பணி பாதச ரோருக
 மாசிமென்கருவாபுரிநாதனே. (13)

அனவரதமட வியர்க்கவனுபவமதனைமன திடையெனியுருகுவதல
 துனதுமலரடியொருகனவினுடிமணியுருகியந் திலனிதுவரையறிவி
 மனதுதெளிவுறும்வகையினியருள்புரிவதுந் துகடனிதுநலததியுயர்
 கனக நகரென மிகவெழில் குலைய கருவை நகரிடைவருதனி முதல்
 வனே. (14)

உனதுசெம்பதந்தொழுபத்தருக்கரு

ஞாதவுகின்றரஞ்சிதநற்குணக்கட

லெனவி ருந்துமென் பிணியைத்த விர்த்திலை

யெவர்க ளுண்டுநன் கினியெற்பு ரப்பவர்

கனசு கம்பெறும் படிசித்தம் வைத்தருள்

கவலை கொஞ்சமன் றடிமைக்கு நித்தமு

மனம யங்குகின் றதுமெத்த வற்புத

வளமி ருந்ததென் கருவைக்க ருத்தனே.

(15)

நரியொடு நாய்பே யனைத்து நாடொறு

நமதென வேதா னினைக்கு மூனுட

லொருபொரு ளேயா மெனசச தாவெணி

யுனைநினை யாமே செருக்கி யேயிது

வரையுமை யோநாள் கழித்த பாவியென்

மதிதனை நீயே திருத்தி யாளினி

யருமறை மேலோய் மலர்க்க ளாநிழ

லருளெழு மேனா ளுதித்த நாதனே.

ஊன்மரு வுடற்பிணியி னுன்மனதி லெப்பொழுதும்

யோசனைப லப்ப லசெய்தே .

நான்மிகவி டர்ப்படுகி றேனெனையி ரட்சியென

நாளுமுறை யிட்டு மினமு

மேன்மனதி ரக்கமிலை நீயலது மற்றுலகி

லேவர்துணை யெற்க ருள்செய்வாய்

தேன்மலிம லர்க்களவி னீழ்வினமு னேத்திலகு

தேவபரி சத்த முதலே.

(17)

எஞ்சலி னற்குண ரஞ்சித வுத்தம னென்றொரு வற்பனையு

மிஞ்சுத மிழ்க்கவி கொண்டுது தித்துமெ லிந்துழ லத்தகுமோ

சஞ்சல மற்றிட நன்கரு னைப்புரி தஞ்சமெ னக்கினிரீ

வஞ்சகம் வைத்திட றென்கரு வைப்பதி வந்தவ ருட்கடலே. (18)

பொருவரியபஞ்சபாதகருமொருபொழுதுனைவணங்குவார்களெனினுய
 ரிரவியெதி ரந்த கார மெனவவ ரிடாகது மெந்த வேலை யினுநின,
 சரணினைப ணீர்து மேயென் மனதுது சலனமதொ ழிந்தி டாத

தெனவின

‘மருவுலவு தண்க ளாவி விழலுறை வுரதபுரி யிர்த வேலை கருணையே

சூற்றமிக வெத்தனையி யற்றிடினு மற்றவைகு

றித்துளம்வெ றுப்ப துகொளார்

பெற்றவர்கள் வைத்திடுவர் மக்கண்மிசை மிக்கநசை

பெட்புறுபு விக்க ணதுபோ

னற்றயவு வைத்திடுதி சற்றெனது சூற்றமத

னைத்திருவு ளத்தி வினையே

லற்றமிது வுற்றனனு னைத்துணையெ னக்கருதி

யப்பகரு வைப்ப ரமனே.

(20)

இன்ப மோவனு வாவது தானிலை யிர்த மாநில வாழ்வினி லேவெரு
 துன்ப மேபுள வானக மேவிய துங்க வார்திலை யாமிழி வாகிய

புன்பு ணலுடை யாகமெ னுவுயர் புந்தி யானினை யோதவி ருடனை

யன்பி னேடினி யாள்வையகொ லோதிரி யும்ப ஆங்கு வாபுரி நாதனே

காலி யைக்கயலை வெஞ்சமர்டுக யுக்கரிங்

கால னைக்கணைய வண்டையின் மென்மணியை

மாலி டத்தெநிக ருங்கண்மட மங்கையர்கண்

மாஸ்ப டைத்துணைம றந்துழி யிர்தவொரு

பாலி யெற்குனது தண்கருணை தந்திடுதி

பாரின் மெத்தவுனை நம்பினவன் ரும்பிழை

தேயி யொப்பனையு டன்றமுவு மன்பபுகழ்

சேரு நற்கருவை யம்பதியில் வந்தவனே.

(22)

தவனங்கொடியுறுவைதெனவிரு தயமொர்நுணடிவெனசெய்குன

மிகி

இவ்விரந்த வேலை யுகதி புரிந்து கொள்வெங்கு மேடி யுடையுவிடலினி

யவமொன்று பாவ வினைய் கலவுன தடியெந்த நாளுவினைய விருள்புரி
புவனங்குள்யாவுமனவாதநனி புகழ்தண்களாலுறையுமிறைவனே.

தெருவில்வர் தொண்கனக குடமுலைத் துணைசிறிது
தெரியநின் றஞ்சிறிய நகையியற் றியுமருகு
சருவின் றஞ்சரச மொழிகள்செப் பியும்விரக
தவனமிஞ் சும்படிசெய் தணையில்வைத் துளமுருக
மருவியின் பஞ்சிறிது பெறவளித் திடர்புரிக
வடமிகும் பெண்கள்பெரு மயலொழித் துனதுகழல்
பரவுறுந் தொண்டரொடு பழில்வலிதப் பொழுதடிமை
பகர்பசுந் தண்களாலுறையுமெய்த் தனிமுதலே.

(24)

நிலையாதவிவம்புவிவாழ்வினையே நிலையிதெனநம்பியெநேரமுமே
யலைமேவுதரும்பதுபோலடியே னாகமேபுழல்கின்றதையோதையதா
னிலையாவெனுளந்தெளிவேபெறுவா னினியாவதுதந்திடுவாய்ருணீ
கலைமாமதியந்தவழ்நீள்பொழில்சூழ்கருவாபுரிவந்தபுரணனே. (25)

அமுதமத னைக்கமரி னிடைநனியு குப்பதென
வதிமதுர முற்ற துகடர்
தமிழருமை சற்றுமுணர் வரிபமட மைங்குணவ
சடர்மிசையி னிக்க விசொலர
திமிழ்கடலு டெத்தபுவி மிசையுனைநி னைத்துநித
மினியகவி செப்ப வருள்வாய்
கமகமென மிக்கமண முலவுபொழி லுற்றிலரு
கருவைவளர் மெய்ப் பரமனே.

(26)

குணமுடனின்கொரு வேளையுன் கழல்பணி
குவமென நெஞ்விடை யேநினைந் திடுபொழு
துணர்வறு சஞ்சல மர்பையென் பதுபுக
வுளமருள் கின்றது பாலியென் புரிகுவல்
கணபண கங்கண காளகந் தாகப
கரமலை மங்கைம ணுளசந் கரநறு
மணமலி யும்பொழின் யேதுதன் கருவையின்
மகிமைது லங்கிட விரழுவும் பரமனே.

(27)

மலர்ச்செருகு சுற்றை யோதி மடவியர்
 மயல்வனம்விடுத்து னுது பதமெனு
 நலகமல"புட்ப நாடி யனுதின
 நவிலெனது சித்த மான மதுகர
 மலகில்பரி சுத்த மேவு முனதுத
 ணருணநவு துய்க்கு நாளு முனதுகொ
 விலகுகரு வைக்க ளாவி னறுநிழ
 விதயமகிழ் வுற்று வாழு மிறைவனே.

(28)

வான மேவுமின லொத்தழியு மிப்புவன
 வாழ்வை யேநிலையெ னக்கருதி யெட்டுணையு
 ஞான மாவதுப டைத்திடுத லற்றுமுலு
 நானெ வாறுகதி யுற்றிடுவ னப்பமுன
 மேன நாடுமுன தற்புதப தக்கமல
 மீகு வாய்பிறிதி லைப்புகலெ னக்கினிய
 தேன வாவுமளி மொய்த்திசைமு முக்குபொழில்
 சேர்வி னோதவள மைக்கருவை வித்தகனே.

(29)

முனிவ ரிமையோர்கள் யாவரு மேபணி
 முதல்வ கலைவாணி யோடுச ரோருக
 வனிதை புகழ்மேன்மை சேரிம யாசல
 மயிலி னெடுகடி வாழ்கரு னாகர
 புனித சுகவாரி யாயபு ராதன
 புரத நனதேவ னேயென நாடொறு
 மினிய துதிகூறி நானுனை யேதொழ
 வினியு னருளீகு வாய்கரு வேசனே.

(30)

திருக்கருவைச் சந்தப்பா முற்றிற்று.

திருக்கருவை

வெண்செந் துறைப் பாமாவுல

- பார்மே லெனக்குனது பாதமல்லா லுண்டுகொலோ
சீர்மேவு நற்றணைதான் தென்கருவை நாயகனே. (1)
- உன்னடியே தஞ்சமென வற்றே னெண்ப்புரப்பாய்
செந்நெல்வயல் சூழ்வளஞ்சேர் தென்கருவை நாயகனே. (2)
- ஐயவுனை நமபு மடியேற்கு நீத நனை
செய்யவீது தான்சயயந் தென்கருவை நாயகனே. (3)
- நான்பாவி யானை நமபினேன் காத்தருள்செந்
தென்பாயும் பூஞ்சோலைத் தென்கருவை நாயகனே. (4)
- வந்திருவென் னெஞ்சின் மயக்கறவெந் நாளுமலர்ச்
செந்திருமின் னாகலாத தென்கருவை நாயகனே. (5)
- தொண்டருடன் சோததுத துயர்நீர்ததுக் காத்தருள்வாய்
தெண்டிரைசூழ் பாபுகமுந் தென்கருவை நாயகனே. (6)
- ஆநதோ தியங்கவிட லாமோ வடிமையைநீ
சுந்தாரு லந்தவிர்த்தீர் டென்கருவை நாயகனே. (7)
- நொந்தே னுளமிகவு நோயகல நீபருள்செய்
செந்தே னுலவுபொழிந் தென்கருவை நாயகனே. (8)
- இப்புலியிற் சற்றோ வெரியேன் படுநதுயரஞ்
செப்பமுடி யாதெனையா டென்கருவை நாயகனே. (9)
- ஐயாபொய் யானா னடிமையுனக் கென்பதருள்
செய்யாத தென்னவினன் தென்கருவை நாயகனே. (10)
- நேரும் பலபிணியு நெஞ்சிலுறுஞ் சஞ்சலமுந்
நீரும் படியருள்செய் தென்கருவை நாயகனே. (11)
- சஞ்சலமென் னாலே சகிக்கமுடி யாதினியுன்
செஞ்சரணந் தந்தெனையா டென்கருவை நாயகனே. (12)

எத்தனைதா னந்தோ வெளியே னுனக்குரைத்துஞ்
சித்தமிரங் காததென்னே தென்கருவை நாயகனே. (13)

காணியோ வேழமுந் கஷ்டமெலா மின்னமுநீ
சேணாபூஞ் சோலைதிகழ் தென்கருவை நாயகனே. (14)

வவருநீ யல்லா லெனக்காப் பவருரையாப்
தேவர்முலி வோர்பரவுந் தென்கருவை நாயகனே. (15)

வையல் காட மடி மைக்கிப் படிக்கொடுமை
செய்யோ னுனக்கபாந் தென்கருவை நாயகனே. (16)

வாராயோ லென்முனநீ வந்தென்கண் பாராயோ
தீராயோ வென்பிணியைத் தென்கருவை நாயகனே. (17)

பாவியையு நீகாப் பவருனக்கு மேன்மையன்றோ
தேவியுமை யொப்பனைசேர் தென்கருவை நாயகனே. (18)

எகதையுனக் கந்தோ விலையா தபலுனது
சுகதைசிலை யாசொலையா தென்கருவை நாயகனே. (19)

இவ்வேளை நீவந் தெனதுகுறை தீர்வடிவேற்
செவ்வேளை யின்றபுகழ்த் தென்கருவை நாயகனே. (20)

புல்லையு நல்லெனனப் போற்றித் திரிந்த லுத்தேன்
செல்லலகற் திப்புரப்பாய் தென்கருவை நாயகனே. (21)

மாவடி வேற் கண்ணார் மயற்கடல்வீழா துனது
சேவடிபோற் றத்தையசெய் தென்கருவை நாயகனே. (22)

கூறுபிணி பாற்கவலை கொண்டுழல்கின் றேன்மனந்தான்
றேறுவதெவ் வாறுரையாய் தென்கருவை நாயகனே. (23)

மெய்திருந்தா வேழயிர்த மேதினியி லென்னபிழை
செய்திருந்தா லும்பொறுத்தா டென்கருவை நாயகனே. (24)

கொஞ்சமுமே ருதோநான் கூறுமொழி யுன்செவியிற்
செஞ்சடைமேற் திங்களணி தென்கருவை நாயகனே. (25)

திருக்கருவை வெண்செந்தீரறைப் பாமாலை. 371

கண்பா ரிதுசமயங் கைவிடே லேழையைநீ
திருப்புகழ் பரவுபுகழ்த் தென்கருவை நாயகனே. (26)

ஆப்பா வடிமையைநீ யாதரியா யென்னிலென்ன
செப்பார்கண் டோருளைத்தான் றென்கருவை நாயகனே. (27)

உன்செயலெல் லாமென் றுணர்ந்தேன்கண் பார்பொதியத்
தென்சொன் முனி வந்துதொழுந் தென்கருவை நாயகனே. 28

பேர்துமினி நீயெனைத்தான் புண்டலே செய்ததந்தோ
நீதுதவிர்த் துப்புரப்பாய் தென்கருவை நாயகனே. (29)

பிடுறுநற் றாயும் பிதாவுநீ நானினிவ்
சேடமதாய்ச் சொல்வதென்னே தென்கருவை நாயகனே. (30)

முற்றிற்று.

திருக்களாவுடையான் றிருவடியே துணை.

தொடர்ச்சி நம்பர்	சருக்கம்.	பக்க நம்பர்
1.	காகபுசுண்டர்கதி யடைந்த சருக்கம்	45
2.	உமையவள் தவசு புரிந்த சருக்கம்	57
3.	கங்கைநடன தெரிசனம் பெற்ற சருக்கம்	65
4.	நிட்சேப நதிச் சருக்கம்	71
5.	ஒப்பீனதிரு நாமம் பெற்ற சருக்கம்.	78
6.	சிவராத்திரி யுண்டான சருக்கம்.	85
7.	கணபதி குமரன் பூசிக்க சருக்கம்.	99
8.	சிவராத்திரி விசுவநாதர் புரைத்த சருக்கம்.	108
9.	பஞ்சலங்க தெரிசனம் பெற்ற சருக்கம்.	112
10.	பால்வண்ணர் திருநாம முண்டான சருக்கம்.	119
11.	நாரதகாளாயர் பாவந் தீர்த்த சருக்கம்.	126
12.	யமவாதை யொழித்த சருக்கம்.	132
13.	தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்.	135
14.	கற்பக தருக் களாவான சருக்கம்.	157
15.	அரிபிர மாதியர் சாபந் தீர்த்த சருக்கம்.	160
16.	இந்திராதியர் சாபந் தீர்த்த சருக்கம்.	165
17.	சூரியன் பாவந் தீர்த்த சருக்கம்.	176
18.	அகத்தியன் பூசிக்க சருக்கம்.	181
19.	இந்திரன் வேள்விச் சருக்கம்.	191
20.	காமதேனு மக்கட் பேறு பெற்ற சருக்கம்.	194
21.	ஆரியலையஞ் செய்த சருக்கம்.	199
22.	பசாசுவாதை தீர்த்த சருக்கம்.	208
23.	பராசத்தி பீடமுண்டான சருக்கம்.	210
24.	இலக்குவன் பிரமகத்தி தீர்த்த சருக்கம்.	213
25.	வேதியன் பாவந் தீர்த்த சருக்கம்.	219
26.	சுனபாண்டியனுக்குத் தலமகிமையுரைத்த சருக்கம்.	226
27.	உதாவசவுக்கு மகப் பேறருளிய சருக்கம்.	231
28.	வைசியன் திரவியம் பெற்ற சருக்கம்.	239
29.	அக்கினி தேவன் பாவந் தீர்த்த சருக்கம்.	245
30.	பார்ப்பனி பாவந் தீர்த்த சருக்கம்.	248
31.	குலபூடணனியமனை வென்ற சருக்கம்.	250
32.	குபேரவாரியன் பீடப்பிரதிட்டை செய்த சருக்கம்.	257
33.	தக்கன் முதலோர்-சாபநிவித்திச் சருக்கம்.	265
34.	வைசியனை வஞ்சித்த மறையவன் பாவந் தீர்த்த சருக்கம்.	270
35.	சேவரகங்கர் தெரிசனம் பெறு சருக்கம். (கம்.	276

